

கீனபத்

ஆண்டு மலர்

University of Jaffna
894.811
THI
 162643(AR; Ma.n)

கீனபத் கீனபத் கீனபத் கீனபத் கீனபத் கீனபத் கீனபத் கீனபத் கீனபத் கீனபத்

பேரிச்சம் பழம்

போஷாக்கு
நிறைந்த
ஆகாரம்

காலையில் ஒரு கோப்பை பாலுடன் அல்லது
தேநீருடன் $\frac{1}{4}$ ருத்தல் பேரிச்சம்பழம் சாப்பிடுங்கள்
பகல்-இரவு போஜனத்தின் பின்னரும் சாப்பிடலாம்

பிள்ளைகளுக்கு
மிகவும் சிறந்தது

வர்த்தக விசாரணை.

சதோசா

21, வெக்ஸோல் வீதி,
கொழும்பு 2 - தொலைபேசி: 20351

8941811
THI

AR

2011

ARCHIVES

ஐம்பது சீதத்தின் ஆற்றல்

அரசாங்கமும் திரண்ட விடுதலையும்
 அது போலத் தான் ஒரு கார் இக்கொடுக்கு நம்ம
 கொடுக்கும் ஐம்பது சீதத்தின் ஆற்றலும் உங்களின்
 ஸ்தலமிக் களங்களிலும் கொடுக்கும் ஐம்பது ஐம்பது
 சீதங்கள் தரும்படி அரும் பெரும் பயிர்களாகவும் தேசிய
 அறிவிருத்திக்கு வேண்டிய முன்தனமாகவும் உங்களுக்கு
 திரும்பவும் யார் குருகின்றன.

ஆகவே நான் நீங்கள் தேசிய வெளித்து உணர்வின்...

வென்றாலும் தோற்றலும்
 வெற்றி உங்களக்கே!

தேசிய இலாத்தர் சபை

University of Jaffna
 162643
 Library

162643

Donated by:
PROF. K. KANAR

1972

★ தமிழூலகில் முதன் முதல் வெளிவந்ததும்
 ★ சித்திரக் கலண்பராய் முதன் முதல் வெளிவந்ததுமான

மெய்கண்டான் திருக்குறி கலண்டர்

அறிஞர் அன்பும் ஆதரவும்
 ஆசியும் பெற்று

உங்கள் இடங்களின் மங்கள் சூரியனாக

என்றும் விளங்குவது

முத்திரையின் அளவிலே சித்திர சகிதமாய் அப்பர், சுந்தரர், நாவலர்
 போன்ற சமய ஞானிகள், மகாத்மா காந்தி, ஜவஹர்லால் நேரு, கெனடி
 போன்ற உத்தமப் பெரியார்கள், உலகு புகழ் மேதையர்கள், தத்துவ
 ஞானிகள், தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள் இத்தகையோர் படங்கள் எல்லாம்
 இலக்கத்தினுள் பொறித்து

சித்திரக் கலண்பராய் முதன் முதல் வெளிவந்தது

மெய்கண்டான்

பிள்ளைக டயறிகள், பெர்ஸ் டயறிகள்
 சிறிய பொக்கற் டயறி முதல் பெரிய டெஸ்க் டயறி
 வரை, பல அளவுகளில் வெளிவருவன.
 கண்ணைக் கவரும் அழகும் கருத்தைக்
 கவரும் பொலிவும் உடையன.

புதிவு செய்யப்பட்ட வியாபார சின்னம்

(0)

இலங்கையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் கண்ணாடிப்
பொருட்கள் நம்நாட்டு மக்களின் தேவையைப்
பூர்த்தி செய்கின்றன.

தயாரிப்பாளர்கள்:—

இலங்கை
கண்ணாடித் தொழிற்சாலை

உப்புலவளி, திருகோணமலை

தொலைபேசி: 435-

காட்சி அறை:—

134, ஆதிருப்பள்ளித்
தெரு,

கொழும்பு - 13.

தொலைபேசி: 22020-

மெர்க்கன்டைல் ஹவுஸிங் லிமிடெட்

மற்றொரு உன்னத வெகுமதி!

3 படுக்கை அறைகளைக் கொண்ட வீட்டின் விலை
ரூபா 18,700/- மாத்திரமே

உங்கள் விருப்பத்திற்கேற்றபடி வீட்டைக் கட்டி
உரிமை கொண்டாடலாம்.

கொழும்பிலிருந்து 10 மைல்களுக்கப்பாலுள்ள மஹாரகமை
மில், மிகச் சிறந்த போக்குவரத்து வசதிகள் நிறைந்ததும், பாட
சாலைகள், பயிற்சிக் கல்லூரிகள், சந்தைகள், கடைகள், ஆஸ்பத்
திரிகள் ஆகியன அண்மையில்.

உங்கள் விருப்பத்திற்கேற்ற முறையில் 3 படுக்கையறைகள்
கொண்ட, மின்சார, தண்ணீர், வடிகால் அமைப்பு வசதிகள், விசால
மான தோட்டம் கொண்ட வீட்டின் விலை ரூபா 18,700/- மட்டுமே.

ஒரு சதுர அடிக்கு ரூபா 22/- வீதம் அதிகமான அறைகளும்,
பெரிய வீடுகளும் அமைத்துத் தரப்படும்.

அம்பகஹாபுரத்திலும் மெர்க்கன்டைல் ஹவுஸிங் திட்டத்தின்
மூலம் மனைக்கட்டுகள் உண்டு. உறுதிவாய்ந்த வீதிகள், ஒளியூட்டும்
பாதைகள், வடிகால் அமைப்புகள் கொண்டவை ரூபா 7,000/-
தொடக்கமுண்டு.

மெர்க்கன்டைல்

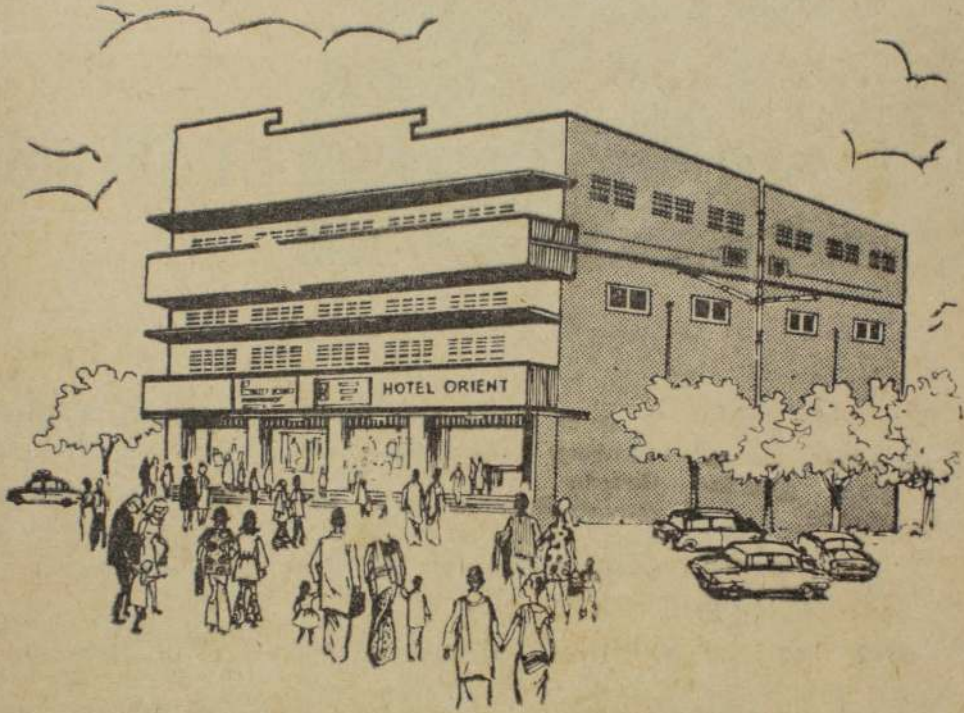
ஹவுஸிங் லிமிடெட்,

6, அல்பிரட் பிளேஸ், கொழும்பு 3.

தொலைபேசி: 28261.

மீன் பாடும் தேனாபாம் மட்டுமா நகரின் எழில் மிகு
இயற்கைக் காட்சிகளை ரசிக்கவரும் உல்லாசப்
பிரயாணிகள் தங்குவதற்கு...

ஹோட்டல் ஓரியண்ட்

சகல வசதிகளும் அடங்கிய படுக்கை அறைகள், ருசிகரமான மேல்நாட்டு
கிழ்நாட்டு உணவு வகைகள் எந்த நேரத்திலும் கடக்கட பரிமாறப்படும்...

இலங்கை உல்லாச பிரயாணிகள் சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட

ஹோட்டல் ஓரியண்ட்

Visit **HOTEL ORIENT**

Tourist Approved Hotel in
BATTICALOA.

வெற்றி என்பது என்ன?

பாவான் ஸ்ரீ சக்திய சாரியாயா விவாகம்

உலகில் உள்ள அனைவரும் வெற்றியையே தமது இலட்சியமாகக் கொள்ளுகிறார்கள்.

வெற்றி பெறுவது அவசியந்தான். ஆனால் எதில் வெற்றி பெறுவது என்பதை நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கிடைத்தற்கரிய பெரிய வெற்றி "விஸ்வரூப தர்ஷனம்" என்று சொல்லப்படுகிற சுகதர்சனமாகும். ஒருவர் தம்முடைய உண்மைத் தோற்றத்தை, உண்மைச் சக்தியை உணர்வதே வெற்றியாகும்.

ஏனைய வெற்றிகள் எல்லாம் பயனற்றவை; நிலையற்றவை. அந்த வெற்றிகள் தற்பெருமையும், ஆடம்பரமும், அகங்காரமும், ஆணவமும் கொண்டவை. இந்தத் தீமைகள் எதுவும் பயக்காத தூய வெற்றி ஆத்மஜானுபவந்தான். அதாவே பெரிய வெற்றி.

வெளியுலக வெற்றியைப் பெற்றுப் பயனில்லை. அகத்துள்ளே வெற்றியைப் பெறவேண்டும்: ஆசை, அங்கலாய்ப்பு, துக்கம், சோம்பல், மன இருள், அறி யாமையே ஆகியவற்றை வெற்றி கொள்ள வேண்டும்.

புறத்தேயுள்ள பகைவர்களை வெற்றி கொள்வதைவிட அகத்தே

உள்ள பகைவர்களை வெற்றி கொள்வது கடினமானது. உள்ளேயுள்ள பகைவர்களை அழிக்க முடியாதவர்கள் வெளியே எவ்வளவு வெற்றியை நிலைநாட்டினாலும் சாந்தியை அவர்கள் பெற முடியாது.

எங்கள் பலவீனங்களான பகைவர்களை அழிப்பதற்கு ஒரு சக்தி வாய்ந்த ஆயுதம் புத்தி என்பது. இதையே நாம் துண்ணறிவு என்றும் கூறுகிறோம்.

புத்தி என்பது ஒரு கண்ணாடி போன்றது. அதில் எங்கள் முகத்தை நாங்கள் அடிக்கடி பார்க்கப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் எங்கள் முகத்தில் உள்ள அழுக்கு, அலங்கோலம், அழகு, வாட்டம் எல்லாம் நன்கு தெரியும்.

புத்தி என்ற கண்ணாடியில் எங்களை நாங்களே பார்த்துக் கொள்ளாமல், அந்தக் கண்ணாடியை மற்றவர் முகத்தின் முன்னால் பிடிக்கிறோம். பிறர் முகத்தை அந்தக் கண்ணாடியில் பார்க்கிறோம். எங்கள் அழகைப் பாராமல், பிறர் அழகைப் பார்த்துக் குறை சொல்லுகிறோம்.

புத்தியென்ற கண்ணாடியை எங்கே பக்கமே திருப்பிப் பிடித்தோமானால், எங்களுக்குள்ளே புதைந்து கிடக்கும் பகைவர்களை நாம் அங்கு காண முடியும்.

அகத்துள்ளே மறைந்து கிடக்கும் பகைவர்களை நாம் அடையாளம் கண்டு கொள்வதற்குப் புத்தி என்ற கண்ணாடி நமக்குப் பயன்பட வேண்டும். அறிவைக் கொண்டு நமது உட்பகைவர்களைக் கண்டு பிடித்ததும் பக்தி, வைராக்கியம், சாதனை, பஜனை என்கின்ற ரஜ சஜ துரக பதாதிய் படைகளை நாம் பிரயோகித்து அந்தப் பகைவர்களைத் துவழ்சம் செய்ய வேண்டும்.

அப்படித் துவழ்சம் செய்தபின் உயர்த்தப்படும் துலஜம்தான் உண்மையான வெற்றிக் கொடியாகும். அத்தகைய வெற்றிக் கொடியை ஏற்றி வைக்க ஒவ்வொருவரும் அயராது பாடுபட வேண்டும்.

இந்த வெற்றிக் கொடி உயர்த்தப்பட்டால் சாந்தி, சமாதானம் அமைதி, ஆன்ம சுடேற்றம் எல்லாம் வந்தடையும். அதுவே பிர சாந்தியாகும்.

உள்ளே...

மணம் வீசும் மலர்	—	9
செந்தூர்க் குமரா!	—	10
சிறையுள் ஒருவன்!	— புலவர் துரை	11
	— பாலபாரதி	
பத்திரிகை உலகம் எப்படிப்பட்டது?	—	13
	— கே. ஆர்.	
வர்ணப்பட வளைக்கம்	—	14
மொகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் முதல் பட்டமளிப்பு	—	18
	— எம். ஏ. கிணார்	
சிங்கள நாமராவலிய	—	23
	— அருள் செல்வநாயகம்	
இலக்கியத்தில் சில இலட்சியங்கள்	—	27
	— வித்துவரன் க. ந. வேலன்	
சினிமா	—	34
இலக்கைத் தமிழ் சினிமாத்துறை வரலாறு	—	39
	— ஜெயசீலன்	
சிறுவர் பகுதி (மந்திர மாளிகை)	—	43
	— மாஸ்டர் சிவலிங்கம்	
பத்திரிகை நிருபர் தொழில் பற்றி நிருபர்	—	47
	— கே. அரசரத்தினம்	
கந்தபுராணம் கற்பிக்கும் பாடம்	—	50
	— பண்டிதமணி	
	சி. கணபதிப்பிள்ளை	
ஆண் மகள்	—	51
	— வ. அ. இராசரத்தினம்	
பசுவை ஆட்கொண்ட இறைவர்	—	59
	— வி. என். பி.	
மக்களை அச்சுறுத்திய அவரை	—	63
	— என். ஏ. என்.	
அப்பன் அருள்	—	67
	— சிற்பி	
நாட்டார் பாடல்கள் (சத்தியம் செய்யும் வழக்கம்).	—	75
	— மக்கள் கவிமணி	
	மு. இராமலிங்கம்	
ஜீவப் பிரயாணம்	—	79
	— மாத்தளை அருணேசர்	
செயங்கொண்டான் கண்ட பேயுலகும் மக்கள் உலகும்	—	81
	— பேராசிரியர் கலாநிதி	
	க. வித்தியானந்தன்	

இம்மலர் கொழும்பு 12இல், 5, குணசேன மாவத்தையிலுள்ள சுயாதீனப் பத்திரிகா சமூஹத்தால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. 1.10.1972.

உள்ளே

மிஸ் சரோஜா	— நவம்	— 83
லின்வெளி ஆராய்ச்சி வீணா?	— டாக்டர், ச. இந்திரகுமார்,	— 91
தொழர்க்கினிய தோழன்	— புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை	— 95
கல்லறை வாசகங்கள்		— 97
தொட்ட குறையும் விட்ட குறையும்	— உதயனன்	— 98
கட்டுரையைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை	— கி. வசுமணன்	— 103
நாடகக் கலை	— கலாஜோதி சாலு	— 109
பச்சைப் பட்டாணி		— 113
கி. பி. 1985	— சி. அருள் இராமலிங்கம்	— 115
தளரா வளர் தெங்கு	— அ. செ. மு.	— 119
கொம்பு விளையாட்டு	— ம. சற்குணம்	— 126
நாககரம்	— எஸ். ஆர். ஞானசுந்தரம்	— 130
கண்ணீரும் கதை சொல்லும்	— தங்கள்	— 133
நூலகத்தில் ஒரு நாட்கம்	— எஸ். எம். சுமாலுத்திள்	— 139
தென்மோடி வடமோடி நாடகங்கள்	— வித்துவான் பண்டிதர், வி. சி. கந்தையா	— 143
இஸ்லாமிய இலக்கியத்தில் புது நோக்கு	— ஹாபிஸ் எம். கே. செய்யிது அஹமது	— 147
நாய்		— 150
பூனை		— 151
திருத்த வேண்டிய பராமரிப்புச் சட்டம்	— செ. சிறீக்கந்தராசா	— 153
பைதகரஸ் இந்தியாவில்தான் கணித சாஸ்திரம் கற்றாரா?		— 158
	— எஸ். ஏ. ஆர். விங்கள்	

சிரிக்க வைக்கும் துணுக்குகள், சிந்தனையைத் தூண்டும் துணுக்குகள் அறிவுக்கு விருந்தளிக்கும் துணுக்குகள் — இப்படியான பல துணுக்குகள் இம்மலரில் ஆங்காங்கே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்த துணுக்குகளில் பலவற்றை எழுதியனுப்பியவர் ஜனம் எஸ். ஏ. நவாஸ் ஆவார்.

மணம் வீசும் மலர்

தினபதி ஆளுங்களைப் பூர்த்தி செய்து ஏழா வது ஆண்டில் பிரவேசித்துள்ள இவ்வேளையில், கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தளிக்கும் இவ்வண்ண மலர் உங்கள் கைகளிலே தவழுகிறது.

“துணிவுடனும் தீட்சண்யத்துடனும், இயங்கி அளப்பரிய பணியாற்றி மிகக் குறுகிய காலத்தில் பெருந்தொகையான வாசகர்களைப் பெற்று, தினபதி போல் பத்திரிகை உலகில் நிலைபெற்று விட்ட தினசரி இலங்கையில் வேறெ துவும் கிடையாது. தினபதி மக்கள் தினசரி” என்றெல்லாம் வாசகப் பெரு மக்களாகிய உங்களால் பாராட்டப்படும் தினபதி 1966 ஆகஸ்ட் 29ஆம் திகதி உதயமானது.

தினபதி ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஐந்து ஆண்டுகள் பூர்த்தியானதும் கடந்த வருடத்தில் அழகான மலர் ஒன்றைப் பெரிய அளவில் வெளியிட நினைத்தோம். அது நடக்கவில்லை.

உலகில் நாம் நினைப்பதெல்லாம் நடந்து விட்டால் கடவுளையே நாம் மறந்து விடக்கூடும். இப்படி, அறிவும் அனுபவமும் மிக்க பெரியோர் கூறுவது முற்றும் உண்மை என்பது இந்த மலரைப் பொறுத்தவரையில் நிரூபணமாகிவிட்டது.

தினபதியின் முதலாவது இதழில் எழுதிய ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் திருச்செந்தூர் முருகன் தினபதிக்குத் துணை மட்டுமல்ல, காவலுங்கூட என்றவாறு குறிப்பிட்டிருந்தோம் அல்லவா? காவல் தெய்வமான அறுமுகப் பெருமான், தினபதி ஆறு ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்த பின்னரே மலர் வெளிவரத் திருவருள் பாலித்திருக்கிறார். தெய்வ சங்கல்பத்தின் முன்னால் மனித சக்தி எம்மாத்திரம்?

ஓராண்டு கழித்து இப்போது உங்கள் கைகளில் ஒப்படைத்துள்ள இந்த மலரை இன்னும் அதிக பக்கங்களுடன் இதைவிடப் பெரியதாக வெளியிட விரும்பினோம்.

மலர் முழுவதையும் வளவளப்பான ஆர்ட் காசுதத்தில் தயாரிக்க வேண்டும். வண்ண ஓவியங்கள் பலவற்றை மலரில் சேர்க்க வேண்டும் என்றெல்லாம் எண்ணினோம். அவையும் நடக்கவில்லை.

காரணம்.....?

நாட்டின் அந்நியச் செலாவணித் தட்டுப்பாட்டை முன்னிட்டு அரசாங்கம் விதித்துள்ள இறக்குமதித் கட்டுப்பாட்டின் விளைவாக ஆர்ட் காசுதமும் மற்றும் பத்திரிகை உபகரணங்களும் வேண்டியளவு கிடைப்பது அரிதாகி

விட்டது. மலர் தயாரிப்புச் செலவுகளும் மிக உயர்ந்து விட்டன.

இந்தக் கஷ்டங்களையெல்லாம் எதிர்கொண்டு சமாளித்து மலரை இன்னும் அதிக பக்கங்களில் மேலதிகமான வண்ண ஓவியங்களுடன் ஆர்ட் காசுதத்தில் வெளியிடுவதானால் மலரின் விலை மிக அதிகமாகி விடும்.

இந்த நாட்களில் எட்டுப் பத்து ரூபாயிலே கொடுத்து மலரை வாங்க யாரால் முடியும்? எல்லோரும் வாங்கக் கூடிய விலையில் நூல்கள் கிடைக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தால், காலத்தால் அழியாத உயர்ந்த இலக்கிய சிருஷ்டிகள் பலவும் மலிவுப் பதிப்புகளாக வெளியிடப்படுகின்றன.

மக்கள் தினசரியான தினபதியின் ஆண்டு மலரைத் தினபதியின் அபிமான வாசகர்கள் அனைவரும் வாங்கக் கூடியதாக மலரின் விலை ரூபா 2/- ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தனை பக்கங்களில் இவ்வளவு லிதோ வண்ண ஓவியங்களுடன் சுத்தமாக அச்சுப் பதித்துக் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தளிக்கும் வகையில் மலரை வெளியிடுவதற்கு அதிக செலவு ஏற்பட்டு விட்ட போதிலும் மலரின் விலையை இதைவிடக் கூட்டுவதற்கு நாம் விரும்பவில்லை.

விலையைக் குறைத்த போதிலும் இப்போது உங்கள் கைகளில் உள்ள மலரில் உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் எந்தக் குறையையும் வைக்கவில்லை என்றே நம்புகிறோம்.

இலங்கையின் பிரபல தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலரின் படைப்புகள் மலரை அலங்கரிக்கின்றன. ஆத்மீகம், விஞ்ஞானம், கணிதவியல், சட்டம், சினிமா, சிறுவர் பகுதி - இவை அனைத்தும் மலருக்கு எழிலூட்டுகின்றன. வளரும் ஓவியர்களான தவம், வி. கே. கண்ணன் ஆகியோரின் வண்ணச் சித்திரங்கள் கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்கின்றன. தினபதி ஓவியரும் கார்ட்டுன் சித்திரக்காரருமான ஹூனாவின் கைவண்ணம் மலர் முகப்பில் அமைந்து மலருக்கு மணமூட்டுகிறது.

தினபதி ஆறே ஆண்டுகளில் எவரும் எதிர்க்காத அளவு அதிக வளர்ச்சி பெற்றுப் புன்முறுவலுடன் எழிற்கோலம் காட்டி நிற்பதைக் கண்டு தமிழ்த்தாய் வியப்பும், புளகாங்கிதமும் அடைகிறார். அந்த அற்புதக் காட்சியையே தினபதி ஓவியர் ஹூனா மலர் முகப்பில் சித்திரித்திருக்கிறார்.

மலர் மணம் பரப்புகிறது, நுகர வேண்டியது உங்கள் பொறுப்பு.

செந்தூர்க் குமரா!

மயில்மீ தேறி மலைத் தாடி
 மாவலு செங்கும் நின்று - வீரப்
 புயல்தோள் காட்டி சுடர் வேல் வீசி
 புன்மையைக் கண்டதும் கொன்று - என்றன்
 துயர்களைத் தன்பை தூய அருளை
 தந்திடும் செந்தூர்க் குமரா! - இந்த
 உலகியலாசை கொண்டிடும் நீனைவை,

உடைத்தே எறிந்திடாயோ? - அதற்குள்
 ஒளிவேல் அனுப்பிடாயோ?

சுற்றித் திரியும் மனமாம் பேயை
 சுடர்வேல் கொண்டு தாக்கி - என்றும்
 பற்றித் துன்பக் கடலில் நீந்தும்
 பிறவி இதனைப் போக்கி - ஞாலம்
 முற்றும் அறிந்தே உய்யும்படியாய்
 மூடன் என்னையும் ஆக்கி - நெஞ்சில்
 பற்றித் தீயாய் எரியும் ஆசையை,

அணையச் செய்திடாயோ - அதற்குள்
 அருளைப் பெய்திடாயோ?

அருவினை என்பதும் உண்டோ என்றுநான்
 ஆர்த்திடும் திண்மையைக் கற்க, - என்றன்
 ஒருவினை ஒருமுறை உலகிடை யாண்டும்
 ஒளிமய மாகி நிற்க - உன்றன்
 உருவினை எண்ணிப் பாடிப் போற்றும்
 உன்னடி யாரெனை ஏற்க - ஒளிரும்
 திருவடி வேலுடன் அணிமயில் மீதினில்,

என்றுநீ வந்திடுவாயோ? --- உன்றன்
 இணையடி தந்திடுவாயோ?

— புலவர்துரை

சிறையுள் ஒருவன்!

குறைவிலா நிறைவே! ஞானக்
கோமள நிலவே! தூய
மறையெலாம் வழத்திப் போற்றும்
மாமணி விளக்கே! நெஞ்சில்
கறையிலாப் புனித ருள்ளே
கருணையின் வடிவாய்த் தோன்றும்
இறைவனே! இணையில்லாப் பே
ரின்பமே! அன்பே! போற்றி!

*

ஒருவனே! அறத்தின் வார்ப்பே!
உயிர்க்குயிர்த் துடிப்பே! நுண்மைக்
கருவுக்குள் உயிராய்க் காணும்
காருண்ய வைப்பே! உன்னைச்
சரிவரப் புரியா மக்கள்
தான், மதச் சண்டையிட்டே
அறியாமைச் சேற்றில் மூழ்கி
அல்லற்கா ளாகின் றாரே!

*

விண்ணும் நீ; மண்ணும் நீ; இவ்
விரிகடற் பரப்பும் நீ; என்
கண்ணிலே தோன்றும் இன்பக்
காட்சிகள் அனைத்தும் நீ; நற்
பண்ணும் நீ; இசையும் நீ; என்
பாட்டும் நீ; பொருளும் நீயே!
அண்ணலே! இவ்வை யத்தை
ஆட்டுவிப் பவனும் நீயே!

*

ஆதியும் முடிவு மில்லா
ஆற்றலே! உன்னைப் பாடும்
போதிலென் நெஞ்சில் இன்பம்
பூப்பதை உணர்வேன்; வையம்
ஓதியும் அறிய வொண
ஒருவன் நீ; ஆனாலும், என்
சீதமென் கவிதைக் குள்ளே
சிறையில்வைத் துள்ளேன் உன்னை!

— பாலபாரதி

மிதமிஞ்சிய பணத்தை
நில வியாபாரத்தில்
முதலீடு செய்யுங்கள்

பத்திரமானது
உத்தரவாதமானது
பலனளிக்கக்கூடியது

மேலதிகம் சம்பாதிக்கக்
கூடியது

50% லாபம்

இலங்கையின் எப்பாகத்திலும், நிலம் வாங்கவோ, அல்லது விற்பனை செய்வவோ சிறந்த ஆலோசனைபெறுவதற்கு நில வியாபாரத்தில் முன்னணி வகிக்கும் ஸ்தாபனத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்-

புரொப்பெர்ட்டி சேஸ்ஸ் லிமிட்டெட்,

★ ஏலதாரர்கள்
★ தரகர்கள்

★ காணி ஏஜெண்டுகள்
★ கட்டடக் கலைஞர்கள்

★ ஆலோசகர்கள்
★ முதலீட்டுக்காரர்கள்

279, யூனியன் விலேஸ்,
கொழும்பு-2.

பத்திரிகை உலகம் — எப்படிப்பட்டது?

நாங்கள் பணி புரியும் இந்தப் பத்திரிகை உலகம் இருக்கிறதே, இது வெறும் ஜடம் - உயிரற்றது என்று பலருக்கு எண்ணம்.

“டெலிப்பிரிண்டர்ஸ் அந்த இயந்திரம் அடித்துத் தள்ளுகிறதை எல்லாம் இன்னொரு இயந்திரமான நங்கள் கூட்டியோ, குறைத்தோ போட்டுப் பக்கத்தை நிரப்பி வெளியில் தள்ளுகிறீர்கள்; அவ்வளவு தானே!” என்று ஒருவர் என்னைக் கேட்டார்.

உண்மை அதுதானா? எங்கள் காரியாலயங்களில் டெலிப்பிரிண்டர் இயந்திரம் இருக்கிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் எங்களையும் இயந்திரமாக்கி விடலாமா?

“ஜீகுஜிகு, டீக்கீ” என்று எங்கள் டெலிப்பிரிண்டரின் ஓசையை நாங்கள் எவ்வளவு ரசனையோடு அனுபவிக்கிறோம் என்பது ஒன்றே நாங்கள் அந்த இயந்திரத்தைப் போன்றவர்கள் அல்லர் என்பதற்கு நிரூபணமாகும்.

டெலிப்பிரிண்டர், துணையாகிய யர்கள், நிருபர்கள், பிரிம்மாண்ட் மாள் லேசு மெஷின்கள், அச்சடிக்கும் இயந்திரம், இலையெல்லா வற்றையும் இயக்கி உருவாக்குகிற மூலக் காலாட் சேர்ந்ததுதான் பத்திரிகை.

ஒரு மகத்தான சிருஷ்டி காரியமே நடக்கிறது தினம், தினம் பத்திரிகைக் காரியாலயங்களில்.

காலையில் மந்தமாகத்தான் எல்லாம் ஆரம்பமாகின்றன என்றாலும் பிற்பகல் வந்து பாருங்கள்; ஒரு அலாதி வேகமும், சிருஷ்டி பரபரப்பும் உண்டாகி விட்டது தெரியும். மாலை நாலு மணி நெருங்க, நெருங்க அந்த பரபரப்பு உச்சத்துக்கே போய் விடும். நாலரைக்கு பத்திரிகை மெஷினில் ஓடி, மற்றப் பக்கம் அழகாக மடித்து வந்து விழும் போது பெரிய பிரசவம் ஒன்றே நடந்து முடிந்தது போன்ற உணர்ச்சியேதான் நிலவும்.

இயந்திரத்துக்கு இந்த உணர்ச்சி இருக்க முடியுமா?

தினத்தினம் அவதாரம் எடுத்து வரும் உயிருள்ள ஒரு ஜடப் பிறவிதான் பத்திரிகை. அதுவும் உயிர் வாழப் போராடுகிறது. மேலே ஏறி வர பெரும் பிரயத்தனங்களைச் செய்கிறது; வாசகர்களின் தோள் மீது கைபோட்டுக் கொண்டு குலவுகிறது. அவனைப் பரீட்சை செய்தும் பார்க்கிறது.

“இலபெல்லா கவுண்டி ரிப்பளிக்ஸ்” என்று அமெரிக்காவில் ஒரு நகரப் பத்திரிகை. அதில் இப்படியொரு அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தார்கள்.

— கே. ஆர். —

“இந்தப் பத்திரிகையில் ஏதாவது பிழைகள் இருக்கக் கண்டால் அவை ஒரு காரியத்துக்காகவே அங்கே போடப்பட்டிருக்கின்றன என்று மதியங்கள். ஒவ்வொரு வருக்கும் திருப்தியாக இருக்கும்படி பல விஷயங்களையும் பிரசுரிப்பது தான் எங்கள் நோக்கம். குற்றம் காண்பதையே தொழிலாகக் கொண்டவர்களின் திருப்திக் காகவே அந்தப் பிழைகளைப் போட்டிருக்கிறோம்!”

வெறும் ஜடத்துக்கு இப்படிப் போட தோன்றுமா, சொல்லுங்கள்? கெட்டிக்கார வக்கீலுக்குக் கூட இப்படி ஒரு யோசனை தோன்றுதே!

“வாங்குவார் ஸன்” என்கிற பத்திரிகைக்குத் திடீரென்று ஒருநாள் ஒரு பெரிய சந்தேகமே வந்து விட்டது. அப்போது உலகம் முழுவதும் கொரியாவின் பெயர் அடிபட்டுக் கொண்டிருந்தது. கொரியாவில் சண்டை பிரமாதமாக நடந்து வந்தது. அது பற்றிய சேதிகளையே எல்லாரும் வெகு கவலையோடு படித்து வந்தார்கள்.

அவர்களுடைய “கவலை” நிஜம் தானா என்று சந்தேகம் கொண்டு விட்டது “வாங்குவார் ஸன்”. அது என்ன செய்தது தெரியுமா? ஒரு நாள் வந்த ஒரு யுத்தச் செய்தியையே தொடர்ந்து மூன்று தினங்கள், திரும்பத் திரும்பப் பிரசுரித்தது.

பிரசுரித்து விட்டு எங்கிருந்தாவது ஏதாவது “மூச்சு” கிளம்புகிறதா என்று பார்த்தது. ஊஹூம், அந்தப் பத்திரிகைக்கு ஐந்து லட்சம் வாசகர்கள் இருந்தும் ஒருவராவது விழித்துக் கொண்டு இந்த தவறை எடுத்துக் காட்ட வேண்டுமே! கிடையாது.

பாரிசிலிருந்து வெளியாகும் ஹெரால்டு டிரிப்யூனின் ஸ்தாபகர் அதன் ஆரம்ப காலத்தில் ஒரு விஷயத்தை அதன் “காதில்” பிரசுரித்தார்.

“பாரஸ்ஹீட்டை லெண்டிக்ரோடாக ஆக்க என்ன வாய்ப்பாடு?” என்ற கேள்விக்கு அது விடை.

“நான் சொல்கிறவரை அதை மாற்றாமல், அதே இடத்தில், தினமும் பிரசுரிக்க வேண்டும்” என்று அவர் உத்தரவிட்டார்.

அப்படியே பிரசுரித்தார்கள். ஆசிரியர் அதை அப்புறம் அடியோடு மறந்து விட்டார். அதை “நிறுத்தலாமா?” என்று அவரிடம் கேட்கவும் எல்லாருக்கும் பயம். கடைசி வரை கேட்கவே யாரும் முன் வரவில்லை.

ஏறத்தாழ இருபத்தைந்து வருஷ காலம் அது அந்த இடத்திலேயே பிரசுரமாகி வந்தது. அவர் கால மாற பிறகுதான் யாரோ கவனித்து அதை நிறுத்தினார்கள்.

இடையில் ஒரு வாசகராவது அதை நினைவூட்டிப் பத்திரிகைக்குக் கடிதம் எழுத வேண்டுமே - கிடையாது.

இப்படியிருக்கிறது ஐயா, எங்கள் பத்திரிகை உலக விஷயம்!

நோக்கு

சிங்கியின் அழகு

திருக்குற்றலநாதர் குடி
கொண்டிருப்பதால் மட்டுமல்லா
மல் அழகுப் பதுமைகளாக
விளங்கும் குற மகளிராலும்
திருக்குற்றலமலைக்குப் பெருமை
சேர்ந்திருக்கிறது.

திருக்குற்றலத்துச் சிங்கியின்
அழகை வர்ணிக்கப் புறப்பட்ட
புலவர் திரிகூடராசப்ப கவிரா
யர் தமோறி விட்டார்.

வாள் போன்ற கூரிய விழி
கள், பிறை நெற்றியிலே கண்
தாரிப் போட்டு, காதுகளிலே
குழல்கள் — இவை மட்டுமா
சிங்கியை அழகு படுத்துகின்
றன? இல்லை. அவளுடைய
மேனியே பொன்னழகு மேனியா
கக் திகழ்கிறதே என்கிறார் கவி

கோதாவரி ஆற்றங்கரையிலே
ஒரு மூங்கில் குடிவினுள்ளே
இராமனும் சீதையும் தன்மை
யில் இருக்கிறார்கள்.

சீதையின் மடியிலே இராமன்
தலைவைத்துப் படுத்திருக்கிறான்.
அப்போது சீதை சாமரை வீசி
இராமனுக்குச் சோர்வகற்றி
இதழுட்டுகிறாள்.

இராமன் கண் திறந்து மேலே
நோக்கினான். தண்ணீரில் தண்டை
ஆதாரமாகக் கொண்டு நிற்கும்
தாமரை மலரில் சக்கர வாளப்
பறவைகள் இரண்டு அருகருகே
இருந்து உறவாடுமாப் போல்
இராமனுக்குத் தெரிந்தது.
உற்று நோக்கினான். தாம்
பார்த்தவை சக்கர வாளப்
பறவைகள் அல்ல, சீதையின்
கொங்கைகள் என்ற உண்மை
அப்போதுதான் இராமனுக்குப்
புலப்பட்டது.

இராமன் சீதையின் கொங்கை
களை நோக்க, சீதை இராமனின்
தோள்களை நோக்கினாள். அவை
நீலமணி மலைகள் போல அவளுக்குத்
தோன்றின என்கிறார் கம்
பர். காவிய நயத்திடன் அவர்
அதைக் கூறிய விதம் அலாதி
யானது.

நாளங் கொள் நள்ளிப் பள்ளி
நயனங்கள் அமைய நேமி -
வாளங்கள் உறவுக் கண்டு
மங்கைதன் கொங்கை

நோக்கும்
நீளம் கொள் சிலையோன். மற்றை
நேரிழை, நெடிய நம்பி
தோளின் கண் நயனம்

வைத்தாள்.

சுடர் மணித் தடங்கள்
கண்டாள்

48ஆம் பக்கத்துக்கு எதிரே
கண்கவர் பல வர்ணப்படம்.

16ஆம் பக்கத்துக்கு எதிரே
கண்கவர் பல வர்ணப்
படம்.

அடைக்கலம்

அறிவுக்கும் தூய்மைக்கும்
தெய்வமான எமது அன்னை
சரஸ்வதி, ஆயுதங்கள் அறுபத்து
நான்கினையும் ஏய உணர்விப்ப
வள்.

அவள் வெள்ளைத் தாமரைப்
பூவில் இருப்பாள், வீணை செய்
பும் ஓவியில் இருப்பாள், கள்ள
மற்ற கவிவாணர் நாவில் இருப்
பாள் என்றெல்லாம் சொல்லப்
படுவது வழக்கம்.

கவிமணி தேசிகவிநாயகம்
பின்னை கலாதேவியைப் பிறி
தோரிடத்திலும் காண்கிறார்.
அதாவது வாழ்வு மலரவும் நாடு
செழிக்கவும்/ விருப்புடன் ஏர்
பிடித்து உழும் உழவார்தம் சுரங்
களிலே கலைமகள் களிநடம் புரி
வாள் என்கிறார் கவிமணி.

நாடிப் புலங்கள் உழுவார்
சுரமும்
நயவுரைகள்
தேடிக்கொழிக்கும் கவிவாணர்
நாவும்
செழுங்குருளை
ஓடிப் பெருகும் அறிவாளர்
நெஞ்சும்
உவந்து நடம்
ஆடிக்களிக்கும் மயிலே,
உன் பாதம்
அடைக்கலமே,

32ஆம் பக்கத்துக்கு எதிரே
கண்கவர் பல வர்ணப்படம்.

ராயர். இவ்வளவையும் கூறி
விட்டு, “கட்டழகி தன்னழகென்
கண்ணளவு கொள்ளாதே”
என்று தன்னுடைய இயலாமை
யையும் கவிராயர் குற்றலக் குற
வஞ்சியில் அறிவிக்கிறார்.

கொட்டழகு கூத்தடையார்
குற்றல நாதர் வெற்பில்
நெட்டழகு வாள் விழியும்
நெற்றியின்மேற் கஸ்தாரி
பொட்டழகும் காதுமும்
பொன்னழகு மாய்ப்

கொலிந்த
கட்டழகி தன்னழகென்
கண்ணளவு கொள்ளாதே,

முனியின் சாபம்

சகுந்தலைக்கும் துஷ்யந்தனுக்கும் காதல் முற்றி விட்டது. இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் உயிரானார்கள்.

துஷ்யந்தன் சகுந்தலையை விட்டுப் பிரிய நேர்ந்தது.

சகுந்தலை துஷ்யந்தன் நினைவால் தன்னை மறந்து, துழலையும் மறந்து, இனந்தெரியாதவொரு இன்பலோகத்தில் மிதந்து கொண்டிருந்தாள். அதனால் அவள் துருவாச முனிபங்கவரர் வந்ததைக் காணவில்லை.

“ஏது, காதல் தலைக்கேறிய தும் இவளுக்கு என்மீது இவ்வளவு அலட்சியமா!” என்று முனிவர் கோபங் கொண்டார்.

சகுந்தலையைச் சபித்தார். “எவனுடைய நினைவால் இவள் என் வரவைக் காணாது நின் றானோ, அவனே இவள் மீது ஐயுறவு கொண்டு இவளை அவ மதிப்பாகுக” என்று முனிவர் சகுந்தலையைச் சபித்துச் சென்றார்.

சகுந்தலை வெண்பாவில் இதை அருமைமாக கூறியிருக்கிறார் திரு. சு. நடேசபிள்ளை.

முன்றி லடைந்தார் முனிவர் துருவாசர் கன்றி வருஞ்சினத்தார் காய்த்துரைத்தார்

— இன்றிங்கு வந்த எனைக் காணான் வந்தித் துபசரியான் விந்தையும் மங்கை விதி

எவனை நினைந்ததிவன் என் வரவைக் காணான் அவனே மறந்திவனை ஐயுற் — றவமதிப்பான் என்று சபித்தவர் ஏகினார்..

80ஆம் பக்கத்துக்கு எதிரே கண்கவர், பல வர்ணப்படம்.

மாயக் கண்ணன்

எல்லாம் தானேயான மாயக் கண்ணன் ஆயர் குலத்திலே யசோதையின் மகனாக வந்து அவதரித்ததால் யசோதையும், ஆயர்குல மகளிற்கும் ஆழியாப் புகழ் பெற்றனர்.

கண்ணன் குறும்புக்காரன். அவனுடைய குறும்புகள் சில சமயங்களில் கட்டுமீறிப் போய்க் கோதையரைக் கோபம் கொள்ள வைப்பதும் உண்டு. அந்த வேளைகளில் கண்ணன் அவர்களோடு கூடிக் குலவு வாள்.

கண்ணனின் கோல எழிலும், குறும்புப் பார்வையும் பெண்களின் கோபத்தை உடனே தணித்துவிடும். அவர்கள் தம்

128ஆம் பக்கத்துக்கு எதிரே கண்கவர், பல வர்ணப்படம்.

பெண்ணின் சக்தி

“அண்டமா முனிவர் கூட அடங்கினார் பெண்ணின் உள்ளே” என்று சம்மரவா செரலலி வைத்தார்கள். முனிவரைக் கூடத் தன் வயிற்றுள் தைத்துப் பத்து மாதம் கமந்து, பின்னர் பெற்றெடுப்பவள் பெண் அல்லவா?

பெண்ணின் சக்தி அளப்பரியது. அவளின் கோல எழில் கண்டு மயங்காதார் யார்?

112ஆம் பக்கத்துக்கு எதிரே கண்கவர், பல வர்ணப்படம்.

நிலையிழந்து கண்ணனையே கடைக் கண்ணால் கண்டு ரளிப்பார்கள். இதோ பாடல்:

தெய்வக் குறும்புத் திருவிளையாடலே செய்திடுவான்! கொய்மலர் சூடிய கோடியரோடே குலவிடு வான்!

நெய்மணப் பூங்குழல் நேரிழையார், தம் நிலையிழந்தே, மைவிழிக் கண்ணனின் மையலில் நெஞ்சம் மயங்குவரே!

முற்றும் துறந்த முனிவரின் என்ன, வெற்றி வேந்தன் என்ன, வீராதி வீரன் என்ன, எல்லேளும் கட்டழகு மங்கையின் எழிற் கோலத்தை நேருக்கு நேர் கண்டதும் தம்மை மறந்து கிறுங்கி விடுகிறார்கள்; மனம் குழம்பிப் போகிறார்கள். பாடலைப் படியுங்கள்:

முற்றும் துறந்தவ ராயிருந் தென்ன, முழுதுலகும் வெற்றிகொண்டே பெரு விண் புகழ்

பெற்றிருந் தேனுமென்ன, கட்டெழில் மங்கையர் கோலத்தை நேர்ப்படக் காண்பரெனின் கொற்றமும் வீழத் தமையிழந்துள்ளும் குழம்புவரோ!

பாடல் பெற்ற பறவை இனம்

திருத்தலங்கள் மட்டுமென்ன, பறவைகள் கூடப் பாடல் பெற்றுள்ளன. "ஓடு மீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும் வாடி இருக்குமாம் கொக்கு" என்றும், "நாராய் நாராய் செங்கால் நாராய், பவளக் கூர்வாய்ச் செங்

கால் நாராய்" என்றுமெல்லாம் பாடல் பெற்ற கொக்குகளின் சட்டத்தையே இங்கே காண்கிறீர்கள். இந்தக் கொக்குகள் தலைநிமிர்ந்து நிற்கும் கம்பிரம் பார்க்கப் பார்க்கப் பரவசமுட்டுவதாகும்.

தரமான உடைகளை
நிதானமான விலையில்
பெற்றுக் கொள்ள
யாழ்ப்பாண ஐக்கிய
வியாபாரச்
சங்கத்திற்கு
விஜயம் செய்ய
மறவாதீர்கள்.

- ★ பல ரக சேலைகள்
 - ★ ரவுக்கைத் தினுசுகள்
 - ★ பருத்தி, பட்டுகளும்
 - ★ உயர்தர புடவைகளும்
- பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

420, ஆஸ்பத்திரி விதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கைக்கடிகாரங்கள்
பழுது பார்க்க வேண்டுமா?

பவுண்டர் பேனாக்ஸ் திருத்த வேண்டுமா?
கைதேர்ந்த நிபுணர்களைக் கொண்டு குறைந்த
செலவில் பழுது பார்த்துத் தருகிறோம்.

உங்கள் அழகுப் படங்களை அலங்காரமான
முறையில் பிரேம் பேர்ட வேண்டுமா?

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்.

பென்ஸி ஹவுஸ்
FANCY HOUSE

பொலீஸ் ஸ்ட்ரீட், கல்முனை.

தமிழக சித்த மருத்துவக் கண்காட்சி மதுரையில் 17, 18-4-71ல் நடைபெற்ற பொழுது நாங்கள் இவ்விடமிருந்து அனுப்பிய மருந்துகளைப் பரிசோதித்து சிறந்த முறையில் தயாரிக்கப்பெற்ற மருந்துகள் என பாராட்டி, "மருத்துவ மன்னன்" என்னும் அணிமுறைப்பட்டம் கிடைக்கப் பெற்றது.

சித்த மருத்துவ பண்டித்

கா, சிவசுப்பிரமணியம்

M.I.H., S.M.P.

மதன சஞ்சீவி லேகியம்

(ஆண்களுக்கு மட்டும்)

வாவிப, வயோதிப அன்பர்களே! உங்கள் உடல் நலனைச் சிறிது சிந்தித்து சிறு வயதிலும் வாவிப வயதிலும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் தவறான நடப்பாலும் செய்கிற தவறுதல்களே இப்போது உங்களின் தசை, நாடி, நரம்பு முதலிய சப்த தாதுக்கள் கெட்டு நஷ்டமடைந்து ரத்தக் குறைவு, சோர்வு, கண் எரிவு, தளர்ச்சி, கெட்ட கணவுகள், அடிக்கடி சிறுநீர் உறுப்புகள் தளர்ச்சி, எடை குறைவு, முதுகு, கை, கால் மூட்டுகளில் வலி, பலஹீனம், பீதி, பயம், வெறுப்பு உண்டாகி தாய் தந்தையரிடமும் சொல்ல முடியாமல் மன வேதனையும் கஷ்டமும் அடைந்து நிம்மதி இல்லாமல் வாழ்கின்றீர்கள். மேற்படி காரணங்களால் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டவர்களும், பலரிடம் வருடக் கணக்கிலும் சிகிச்சை பெற்றும் ஒரு பலனும் இல்லாமல் ஏமாந்தவர்களும் இனி கவலைப்பட வேண்டாம்.

வியாதியஸ்தர்கள் எமது மதன சஞ்சீவி லேகியத்தை ஒரு புட்டி உபயோகிக்கும் பொழுதே பலனைக் காணலாம். எடை அதிகப்பட்டு இரத்த விருத்தியுடன் நாடி நரம்புகள் பலமடைந்து புதிய சக்தி, புத்துணர்ச்சி பெற்று வாழலாம். எடை கூடியவர்களும் நீரிழிவு, ப்ளட் பிரசர் - Blood Pressure, பித்தக் கொதிப்பு உள்ளவர்களும் சாப்பிடலாம். ருசியானது, நம்பிக்கையானது, பத்தியமில்லை. ஒரே புட்டியில் குணம் காணலாம். இழந்த சக்தியை மீட்டு வீரியத்தையும், திரேக வளர்ச்சியையும் தரும். குடும்ப வாழ்க்கைக்கும் சிறந்த லேகியம்.

மதன சஞ்சீவி லேகியம் சக்தி வாய்ந்த மூலிகைகளால் தயாரிக்கப்பட்டது.

ஒரு ருத்தல் ரூபா 23.00 அரை ருத்தல் ரூபா 12.00 வி. பி. பி. ஆட்கள் கவனிக்கப்படும்.

மதன லேபனம்

ஜீவ நரம்புகளின் பலவீனத்தைப் போக்க சிறந்த ஓளஷதம். வெளிப்பூச்சு மருந்து விலை ரூபா 5.50.

எந்த வியாதியாக இருந்தாலும் சரி என்னைக் கலந்து ஆலோசியங்கள்.

உத்தரவாத சிகிச்சை அளிக்கப்படும்.

முருகானந்தா வைத்தியசாலை

104, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11.

மொகலாய

சாம்ராஜ்யத்தின்

முதல்பட்டமனியு

எம். ஏ. கிளார்

மொகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் தலைநகரம் டில்லி, தோலாகலத் தோடு காட்சியளித்தது. முடி சூட்டிக் கொள்ளப் போகும் மொகலாய முதல் மன்னன் ஔரங்கசீப் பாதுஷாவின் ஊர் வலம்; எங்கு பார்த்தாலும் ஜன சமுத்திரம். மொகலாயர் ஆட்சியில் என்றுமே காணப்படாத கண்கொள்ளாக் காட்சி.

அழகிய கம்பிரத் தோற்றமுடைய பிரமரண்டமரள பட்டத்து யானையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் தங்கத்தாலான மொகல் சித்திர வேலைப்பாடுகையுடைய அம்பாரியில் நன்முத்துகள் தொங்கும் பட்டுக் குடை பிடிக்க. ஔரங்கசீப் பாதுஷா, ஷாஜஹான் சக்கரவர்த்தியின் மகத்தான அரண்மனையை நோக்கி பவனி வந்து கொண்டிருக்கிறார்.

வெள்ளைப் பட்டுடுத்து கழுத்திலே வைரமரளையும, தலையிலே தங்க ஜிகை வேலைப்பாடுகளால் அவங்கரிக்கப்பட்ட நவரத்தினங்கள் பதித்த தலைப்பாகையும் அணிந்திருந்தார் பாதுஷா. அவருடைய அரச கிரீடம் என்றழைக்கப்படும் அந்தத் தங்கத் தலைப்பாகையிலே நடுநாயகமாக விளங்கியது "கோகிலூர் வைரம்." அது அன்றும் இன்றும் உலகத்திலேயே பெரிய வைரமாகப் போற்றப் பட்டு வருகிறது.

(இன்று அந்த மாபெரும் வைரம் பிரிட்டிஷ் அரசியின் மகுடத்தை அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிறது).

பட்டத்து யானைக்கு முன் சிப்பாய்களும் உயர்ந்த உத்தியோகத்

தர்களும் அழகிய பழைய காலத்துத் துப்பாக்கிகளையும், வாண்களையும், ஈட்டிகளையும் ஏந்திக் கொண்டு பட்டத்து யானைக்குப் பாதுகாவலாக வீறுநடை போட்டுப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பட்டத்து இளவரசர்களும், ராஜ குடும்பத்தவர்களும்.

மாண்புமக்க யந்திரியர்களும், முக்கிய அதிகாரிகளும், நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகிய யானைகளிலும், குதிரைகளிலும், ஓட்டகங்களிலும் புடைசூழ அந்தப் பிரமரண்டமரள ஊர்வலம் லாகூர் கேட்டின் வழியாக, விழாக் கோலம் பூண்டு, காணப்படும் டில்லி மாநகரை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறது.

அலை அலையாக மக்கள் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஜன

சமுத்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தவதில் காவல் ஜவான்கள் தீவிர முயற்சி எடுத்து, போக்குவரத்துகள் சீர்குலையாமல் ஒழுங்குபடுத்தும் வேலையில் கண்ணும் கருத்துமாக சுறுசுறுப்போடு ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். லாகூர் கேட்டைக் கடந்ததும் அந்த ஜன சமுத்திரத்தை நோக்கி இளவரசர்களும், அரச குடும்பத்தாரர்களும் ஷாஜஹான் மன்னர் காலத்தில் அச்சடிக்கப்பட்ட தங்க நானயங்களை அள்ளி அள்ளி வீசிக் கொண்டு வந்தார்கள்.

உலகத்துக்கெல்லாம் அரசன் என்ற பட்டத்தைச் சூட்டிக் கொள்ளப் போகும் மொகல் மன்னன் ஔரங்கசீப், ஆரவாரம் செய்யும் பிரஜைகளின் அன்பை புன்முறுவலுடன் ஏற்றுக் கொள்கிறார்.

"ஆலம்பனா ஔரங்கசீப் ஜிந்தாபாத்" என்ற கோஷம் வாண்பிளக்கிறது. விதிகளிலும், உயர்ந்த மரடிகளிலுமுள்ள பால்சூனியின் வழியாக மாமன்னன் ஊர்வலத்தைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள் டில்லி மாநகரத்தின் செல்வச் சீமராட்டிகள். ஊர்வலம் டில்லி செங்கோட்டையிலுள்ள அரண்மனையை அடைந்து விட்டது. யானையை விட்டு இறங்கிய மன்னன், மந்திரி, பிரதானிகள் புடைசூழ "திவானி ஆம்" என்ற அரண்மனையின் மண்டபத்தை நோக்கி நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நாற்பது தூண்களைக் கொண்ட அந்த அழகிய மண்டபத்தில் தங்

கத்தாலான அழகிய விளக்குகள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. விலை உயர்ந்த பாரலக் இரத்தினக் கயா ளங்களால், அழகிய சடைவைக் கல் பட்டம்பட்ட கரையானது அவ்வுதிர்க்கப்பட்டிருந்தது. இந்த அரண்மனையின் அழகிய அமைப்பும் கலைநயமிக்க ஒப்பனையும், அவற்றில் உள்ள சுவர் மீது பொன் எழுத்துகளால் பொறிக்கப்பட்ட செய்தி விளக்கம் தருகிறது.

“மன்னுலகில் சுவர்க்கும் ஒன்று இருக்குமானால்; இதுதான் அது! —

இதுதான் அது!!
இதைத் தவிர வேறென்று மில்லை”

இந்த அழகிய மண்டபத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் உலகப் புகழ் பெற்ற மயிலாசனத்தில் அமர்ந்து இன்னும் தொகுச் நேரத்தில் பட்டம் சூட்டிக் கொள்ளப்போகிறார் பாதுஷா ஓளரங்கசிப்.

சோதிட நிபுணர்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட சுபதினமான 1659ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 15ஆம் திகதி துரிய உதயத்திற்குப் பின் மூன்று மணி பதினேந்து நிமிடங்களில் உலகப் பிரசித்திபெற்ற மயிலாசனத்தில் அமர்ந்து —

“அப்தல் முஸாபர் முகையதீன் முகமது ஓளரங்கசிப் பகதார் ஆலங்கிர் பாதுஷா காளி” என்ற பட்டத்தை பெரிய ஆரவாரத்திற்கு மத்தியில் அவர் சூட்டிக் கொண்டார்.

ஐம்பது கோடி ரூபா மதிப்பு உள்ள உலகப் பிரசித்தி பெற்ற மயிலாசனம் ஷாஜஹான் மன்னர் காலத்தில் செய்யப்பட்டது. சுமார் ஏழு வருடங்கள் விடாமுயற்சிக்குப் பின் உலகப் புகழ் பெற்ற இந்த மயிலாசனத்தை பெயர் பெற்ற பொற்கொல்லர்களும், இன்னும் கைதேர்ந்த நிபுணர்களும் சேர்ந்து பிரபதல் (அரசாங்க தங்கச் சாலையின் தலைமை அதிகாரி) பொறுப்பில் அழகாக அமைக்கக் கொடுக்கப்பட்டது மயிலாசனம்.

அந்த சிம்மாசனத்தின் மேலே உள்ள குடை, விலை உயர்ந்த ரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பட்டது. பன்னிரண்டு கங்க வில் வளைவுகள் அந்த அழகிய குடையைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்தன.

ஓளரங்கசிப் 1659 முதல் 1707 வரை மொகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் சுகுரவர்த்தியாக ஆண்டு வந்தார் மொகல சரித்திரத்திலேயே எந்த மன்னரும் இதுவரை கொண்டாடிய ராத வகையில், இந்த மாபெரும் விழா, பெருவிழாவாக வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற வேண்டுமென்று விரும்பினார் அவர். அதனால் பணத்தை வார இறைத்து பெரிய விருந்துகளையும் தீபாலங்காரங்களையும் ஏற்பாடு செய்து உலகத்துக்கு அவருடைய பட்டாமிஷேகத்தைப் பெருமைபடக் காட்டிக் கொண்டார் ஓளரங்கசிப்.

இந்தியாவை பல முஸ்லிம் மன்னர்கள் ஆண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் செல்வம் கொழிக்கும் பொன் நாடான இந்தியாவிலுள்ள செல்வங்களைச் சேதரிப்பதிலும், புராதனச் சின்னங்களைக் கொள்ளை கொண்டு போவதிலும் தான் குறிச்சுகோளாக இருந்து வந்தார்கள்.

ஆனால் மொகலாய மன்னர்களால் பொறுத்தவரை அவர்கள் இந்தியாவைத் தம் தாய்நாடாகக் கொண்டார்கள் அவர்களுடைய ஆட்சி வரலாற்றுச் சிறப்புடையதாக இருந்தது. பல நூற்றாண்டுகள் பாரதத்தை ஆண்ட மொகலாயர்கள் பாரதத்திலே பிறந்து பாரத நாட்டிலே மடிந்தார்கள். உலகம் போற்றும் அவர்களுடைய அழகிய சமாதிகள் அதற்குச் சான்று பதர்கின்றன. மன்னர் அக்பரின் ஆட்சிக் காலம் பாரதத்தின் பொன் கொழிக்கும் பொற்காலமாக இருந்து வந்தது. அவர்தம் பாட்டன் காலத்தில் முஸ்லிம் அல்லாதவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த “ஜிஸ்யா” வரி ரத்துச் செய்யப்பட்டது. எல்லா மதக்கவர்களும் ஒற்றுமையோடு வாழ்ந்து வந்த ஒளிமயமான காலம் அது. ஆசியாவிலுள்ள ஹரோப்பாவிலுமுள்ள நாடுகளிலிடம் பணக்கார நாடு என்று புயல் பெற்றிருந்தது மொகலாய சாம்ராஜ்யம் எனக் கூறுகிறார் செலாட். “அக்பர்” என்ற நூலில்.

ஓளரங்கசிப் பாதுஷா பட்டத்துக்கு வந்தபின் பல பிர்போக்கு சக்திகளால் தூண்டப்பட்டு தீவிர

நிஸாம் பற்றி...

ஹைதராபாத் நிஸாமுக்கு மிகவும் பிடித்த உணவு வெள்ளைக் கண்டெலிக் கறி.

* உரையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது யாராவது உரக்கப் பேசினாலோ சிரித்தாலோ இவருக்குக் கடுமையாகக் கோபம் வந்து விடும்.

* இவர் எழுதிய ஒரு புத்தகத்தின் பல இலட்சம் பிரதிகள் விற்பனையாக இருக்கின்றன. காமக் கலை பற்றிய புத்தகம் அது!

* இவர் ஒரு முறை உபயோகித்த உடையை மீண்டும் தொடுவதில்லை.

* இவருடைய முன் பற்கள் இரண்டு யானைத்தந்தத்தினால் ஆனவை.

* இவரிடம் இருக்க வைரக் கற்கள் விலை மதிக்க முடியாதவை.

* நடிக்க தீவிரமான ஒருவரே இவருக்குப் பிடித்த நடிக்க.

படமும் தகவலும்: டியென்

கன்னி முஸ்லிமாக அவர் வாழ நினைத்தார். முஸ்லிம் சமூகத்தின் ஒரு சாராராகிய "ஷியா"க்களையும் மற்ற மதத்தவர்களையும் துச்சமாக மதித்து வந்தார்- அவருடைய தீவிர மதப்பற்று அரசியல் வாழ்க்கையில் பெருந்தோல்வியை ஏற்படுத்தியது.

ஊரங்கசிப் சூழ்ச்சி செய்தே ஆட்சிக்கு வந்தார். தன் சகோதரர்களைத் தந்திரமாகத் தொலைத்துக் கட்டி விட்டு, தந்தையைச் சிறையிலே தள்ளி விட்டு அரசு கட்டில் ஏறினர். சிறையிலே வாடிய தன் தந்தை ஷாஜஹானுக்கு எந்த மரியாதையும் கொடுக்காமல் அவரை ஒரு அரசனாகவும் மதிக்காமல் ஒரு சாதாரண கைதியைவிட மோசமாக நடத்தினார்.

ஷாஜஹான் இறந்த பின்பும் தன் கடைசி மரியாதையை செலுத்திக் கண்ணியப்படுத்தத் தவறி விட்டார். ஒரு அரசருக்குரிய மரியாதையோடு ஷாஜஹானின் பிரேதத்தை அடக்கம் செய்வதற்குக் கூட அனுமதி கொடுக்க மறுத்து

விட்டார் ஊரங்கசிப். அவர்கள் தந்தையுடைய பிரேதப் பெட்டியை அவிதனும், கீழ்த்தரப் பணியாட்களும் சுமந்து சென்ற காட்சி பரிதாபத்துக்குரியது என்று "மொகலாய பேரரசு 11" என்ற நூல் கூறுகிறது.

தன் சகோதரர்களுடன் யுத்தங்கள் நடத்தியதாலும் தன் சார்பில் இருப்பதற்கு முக்கிய அதிகாரிகளுக்குப் பெரிய லஞ்சங்கள் கொடுக்கப்பட்டதாலும் கஜானா சோடிக்கணக்கான ரூபாய்தனை இழந்தார். பொருளாதார நெருக்கடியைச் சமரவிக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு மன்னர் ஊரங்கசிபுக்கு ஏற்பட்டது.

இந்துக்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த பல வரிகளை ரத்துச் செய்தார். அவற்றில் முக்கியமானவை:

- (1) கங்கை நதியில் இந்துக்களின் பிணங்களின் எலும்புகளைப் போடுவதற்குள்ள வரி, (2) ஆண் குழந்தைகள் பிறந்தால் விதிக்கப்பட்ட வரி- அக்பர் ஆட்சியிலே ரத்துச் செய்யப்பட்ட "ஜிஸ்யா"

வரியைத் திரும்பவும் கொண்டு வந்தார் ஊரங்கசிப். பொருளாதார நெருக்கடியை அவரால் சமாளிக்க முடியவில்லை. அவர்தம் காலத்தில் கட்டடங்கள் கட்டுவதை நிறுத்தினார். ஒற்றுமை, ஐக்கியம், அமைதி இவற்றை அவரால் நிலை நிறுத்த முடியவில்லை. பல போராட்டங்கள் நடந்தன. அழிவுப் பாதையை நோக்கி அவரின் ஆட்சி சென்று கொண்டிருந்தது.

ஊரங்கசிப் பாதுஷாவின் தனி வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சொல்லும் பொழுது, "ஓய்வில்லாமல் உழைத்த ஓர் உத்தம மன்னன், எப்போதும் எளிய வாழ்க்கையைக் கடைப்பிடித்து வந்தவர், உடையிலும், உணவிலும் ஒரு கட்டுப்பாட்டை வகுத்துக் கொண்டவர், மது, மங்கை, கேளிக்கை, இசை இவற்றைக் கட்டோடு வெறுத்து வந்தவர், ஒரு சிறந்த கன்னி முஸ்லிமாக நடந்துகொண்டவர்" என்றே கூறலாம். அவருடைய சொந்த வாழ்க்கையைப் பொறுத்தவரை எந்த ஆசிரியர்களாலும் அவரில் குற்றம் காண முடியவில்லை.

குறைந்த விலைக்கு ஒரு ரேடியோ

பயிற்சியாளர்களே! ஜப்பானின் சிறந்த ரேடியோ நிபுணரின் எழுதப்பட்ட ரேடியோ தயாரிப்பை இலகுவாகக் கற்றுக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு சிறு குழந்தைகூடக் கற்றுக் கொள்ளக் கூடிய - ரேடியோ கை ஏடு. ரேடியோ, டிரான்ஸ்மிட்டரை மாற்றாமலே ஒரு துண்டு உருக்கினால் கையிலேச் சுற்றி 6 டோர்ச் பாட்டிகளினால் H. T. 90 L. T. 1-5 தயாரித்து இயங்கச் செய்வது. பழைய பாட்டரி நிரப்பதல், ஒரு வருட பாவனைக்குப் பாட்டரி தயாரித்தல், டிரான்ஸ்மிட்டர் செய்வது-இயர்போன்முதல் பெரிய ஒளிபெருக்கி ரேடியோ வரை செய்யும் முறைகளைக் கற்பிக்கும்புத்தகம் ரூ. 2/75. த. செலவு -/75 சதம்.

EVEREST AGENCIES,
481/1, Narahenpita Rd, COLOMBO 5.

ஆங்கிலம்

கற்க வேண்டுமா?

உலக நாடுகளிடையே ஒற்றுமையை வளர்க்கும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலே உரையாட - உறவாட உதவுவது ஆங்கில மொழியே!

நேற்று வரை உங்களுக்கு அரிச்சுவடியே தெரியாதிருந்தாலும் நாளை முதல் நீங்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசலாம். இன்றே வாங்குங்கள் "எம்ஜிஐயெஸ்" எழுதிய ENGLISH SPEECH TRAINING என்றும் தமிழ் மூலம் ஆங்கில பேச்சுப் பயிற்சி புத்தகத்தை. விலை ரூபா 3/90 மாத்திரமே. தயார் செலவு சதம் -/75. V. P. P.யில் பெற இன்றே! எழுதுங்கள்.

பொக்கட் டிக்கிளறி இலவசமாக வழங்கும்.

ANESCO AGENCIES

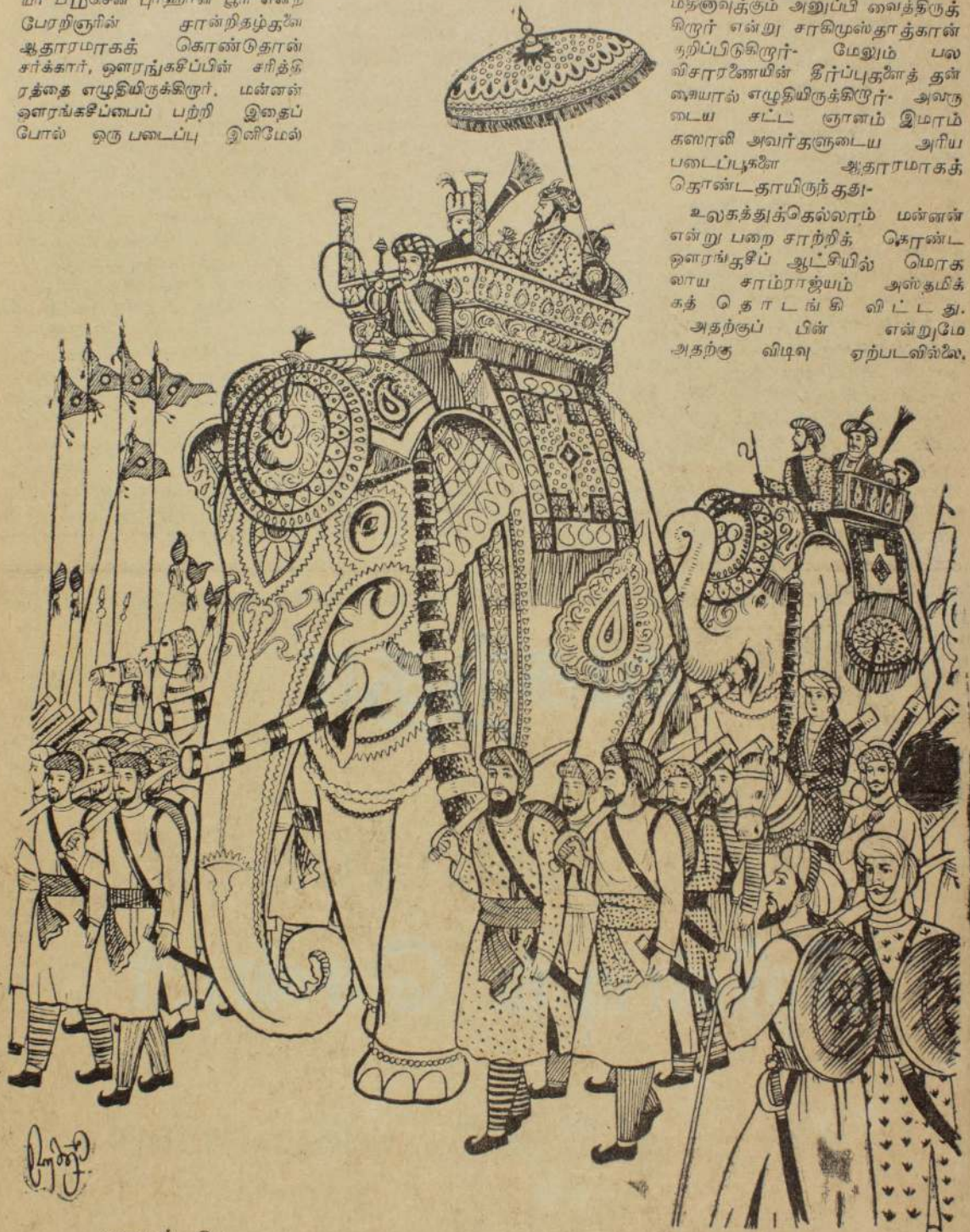
191'1, High Level Road,
KIRILLAPONE, COLOMBO-6.

ஓளரங்கசிப்பின் சரித்திரத்தை வெகு நேர்த்தியாக எழுதியுள்ள ஸர். ஜே. எஸ். சர்க்கார், ஓளரங்க சிப்பின் குணச் சிறப்புகளை மிக அழகாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். நுஸ்கா-இ-தில் குசா என்ற நூலின் ஆசிரியர் பீம்சென் பர்ஹான் பூரி என்ற பேரறிஞரின் சான்றிதழ்தான் ஆதாரமாகக் கொண்டதால் சர்க்கார், ஓளரங்கசிப்பின் சரித்திரத்தை எழுதியிருக்கிறார். மன்னன் ஓளரங்கசிப்பைப் பற்றி இதைப் போல் ஒரு படைப்பு இனிமேல்

வெளிவருமென்று நினைத்துக் கூடப் பார்த்த முடியாது- ஓளரங்கசிப் மன்னர் அரபிய ராஷியில் அதிக தேர்ச்சி பெற்றார். திருக்குர்ஆனுக்கு அவர்

கொடுத்திருக்கும் விளக்கம் மெச்சத்தக்கது- அவருடைய கையேழுத்து ரொம்ப அழகானது- அவர் திருக்குர்ஆனின் தன் கையேழுத்துப் பிரதியை அழகிய பைன்ட் செய்து மக்தாவுக்கும், மதினாவுக்கும் அனுப்பி வைத்திருக்கிறார் என்று சாகிமுஸ்தாத்தகான் குறிப்பிடுகிறார்- மேலும் பல விசாரணையின் தீர்ப்புதான் தன் ஷையால் எழுதியிருக்கிறார்- அவருடைய சட்ட ஞானம் இமாம் களரனி அவர்தருடைய அரிய படைப்புகளை ஆதாரமாகக் கொண்டதாயிருந்தது-

உலகத்துக்கெல்லாம் மன்னன் என்று பறை சாற்றிக் கொண்ட ஓளரங்கசிப் ஆட்சியில் மொகலாய சாம்ராஜ்யம் அந்தமிகக் கொண்டங்கி விட்டது. அதற்குப் பின் என்றுமே அதற்கு விடிவு ஏற்படவில்லை.

சி.சி.

ஓளரங்கசிப் பாதுஷா, பட்டாபிஷேகத்துக்காகப் பவனி செல்லும் கோலாகலக் காட்சி.

அரசியல் வரவில் கடைசி நட்சத் திரமான ஓளரங்கிப்பின் ஆட்சி மன்னல் வேகத்தில் மறைந்துவிட்டது-

ஓளரங்கிப் தன்னுடைய கடைசி நாட்களில் சென்றதை நினைத்து வருந்தினார். அவர் தன் மகன் ஆஸமுக்கு எழுதிய கடைசித் கடிதும் மனதை உருக்கும் ஒரு சோகச் சித்திரம்- லர் சர்க்கார் உள்ளத்தை உருக்கும் வகையில் ஓளரங்கிப் என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார்- அந்தக் கடிதத்தின் ஒரு பகுதி:-

அன்புள்ள மகன் அஸாம், உனக்கும், உன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் சாந்தியும் சமாதானமும் உண்டாவதாக நான் வயது முதிர்ந்தவனாகித் கொண்டிருக்கிறேன்- என்னுடைய அவயவங்கள் சக்தியை இழந்து வருகின்றன. நான் பிரக்கும் போது என்னைச் சுற்றி என் குடும்பத்தவர்களும் அவர்களிடையே நண்பர்களும் இருந்தார்கள், அனல், இப்போது நான் தனியாகவே இந்த உலகத்தை விட்டுப் போவதற்குத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

நான் யாரென்பது எனக்கே தெரியவில்லை- நான் இந்த உலகத்தில் என்ன செய்து கொண்டிருந்தேன் என்பதையும் எனக்குச் சொல்லத் தெரியவில்லை. நான் என் நாட்க்கோ என் மக்களுக்கோ, சாதித்தது ஒன்றுமில்லை- அவர் களுக்குக் கஷ்டத்தைத்தான் விட்டுச் செல்கிறேன்- என் பிரஜைகளாகிய ஏழை விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்திற்காக என் ஆட்சியில் ஒன்றையும் நான் செய்து விடவில்லை.

அன்பு மகனே; என் உதிகள் அவற்றின் அசையும் சக்தியை இழந்து கொண்டு வருகின்றன. இன்னும் சற்று நேரத்தில் அவை முற்றாக ஓய்வு பெற்று விடும்- நான் இந்த உலகிற்கு வரும்போது ஒன்றையும் தொண்டுவரவில்லை- துனியாக வே வந்தேன் - அதைப்போல் தனியாகவே இந்த உலகத்தை விட்டுச் செல்கிறேன்- ஆனால் என் பாப மூடகளை மட்டும் சுமந்து செல்கிறேன்- எனக்குத் தெரியாது, எனக்கு என்ன

தண்டனை ஒதிச்சுப்பட்டிருக்கும் என்பது-” இந்த நிலையில் லராத வாழ்க்கை இன்னும் சில நம்மஷங்களில் மறைந்துவிடும்- திரும்ப அது வரவே வராது-

“புயல் எந்தப் பக்கம் வீசினாலும் சரியே கடைசி யாத்திரையை என் வாழ்க்கைப் படகு தொடங்கிவிட்டது” உங்கள் எல்லோருக்கும் என் கடைசி வணக்கம் - வணக்கம் - வணக்கம்- ஓளரங்கிப் புக்குப் பின் மொதலாய சாம்ராஜ்யம் கிதறுண்டு போய்விட்டது- மொகலாய கடைசி மன்னன் பகதூர் ஷா- 1857 ஆம் வருடத்தில் ஏற்பட்ட சிப்பாய் சலகத்தில் முக்கிய பங்கு தெடுத்துக் கொண்டதாகக் குற்றம் சாட்டி பிரிட்டிஷ்காரர்கள் அவரை ரங்கூனுக்கு நாடு கடத்தினார்கள்- ஒருசில வருடங்களில் அந்த நாட்டிலே உயிரை விட்டார் பகதூர் ஷா-மொகலாய வம்சத்தின் கடைசி மன்னன்- பிரிட்டிஷ்காரர்கள் மொகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் சமாதியை ரங்கூனில் சிறப்பாசுக் கட்டி முடித்து விட்டார்கள்-

வசந்தா

டெக்ஸ்டைல் பிறிண்டிங் சென்டர்

42, கல்லூரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 495.

சில்கள மொழி தோன்றி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக, மொழியை வரையறுக்க ஓர் அகராதி தோன்றவில்லை. இந்த அகராதியினை ஓர் தமிழனே ஆக்கினென்றால் மன்னன் பராக்கிரம பாகுவின் சாதனை மகத்தானது. அகராதியின் பிறப்பைச் சொல்லும் சிறுகதை இது.

சீங்கள நாடாவலிய

அருள் செல்வநாயகம்

மாலைக் கதிரவன் எழிற்கோல மாகப் பவனி வந்து கொண்டிருந்தான். அதற்கேற்ப அந்திவானம் இரத்தச் சிவப்பேறிக் கிடந்தது. மனதை மயக்கும் மாலைக் காலம். மன நிறைவைக் கொடுக்கும் மாலைக் கதிரவன். உள்ளத்துச் சோர்வைத் துடைக்கும் தென்றல். அதிற்றுள் எத்தனை இன்பம். இருந்தாலும்...

கதிரவன் பகல் வேளையில் நிமிர்ந்து பார்க்க முடியாதவாறு தீப்பிளம்பாகத் தோன்றுகிறான். காலைில் குரூமையாகத் தோன்றுகிறான். மதியத்தில் உக்கிரங்கொள்கிறான். மாலையில் தேனமுதமாகிறான். கணத்துக்குக்கணம் மாறும் கதிரவனின் இயற்கையே அது.

கதிரவன் மாறுவதுபோல் உலகமும் மாறி மாறிச் சுழன்று கொண்டேயிருக்கிறது. அதற்கேற்ப மனித இனமும் வண்ண வண்ணக் கோலத்திலே மாறிச் சுழன்று கொண்டேயிருக்கிறது.

கதிரவன் நிலையானவனாக இருந்தாலும் இயற்கையின் ஆணையினுக் கிணங்கக் காலைக் கதிரவனாகிறான்.

மதியக் கதிரவனாகிறான். மாலைக் கதிரவனாகிறான்.

கதிரவனுடன் ஓட்டி உறவாடிக் கலந்து கொண்ட மனித இனமும் அதற்கேற்பவே வாழ்க்கை நியதியை வகுத்துக் கொண்டு விட்டது.

எத்தனையோ தலைமுறைகளைக் கதிரவன் துண்டுவிட்டான். உலகத்தில் இன்னும் எத்தனையோ தலைமுறைகளைக் காணப் போகிறான். கதிரவன் நிலைத்துக் கொண்டேயிருப்பான். மனித இனமும் வாழ்ந்தும், மறைந்தும் கொண்டேயிருக்கும். உலக நியதியை மாலைக் கதிரவனுடன் எல்லைக்கல்லாகக் கோட்டை மன்னவன் பராக்கிரம பாகு எண்ணமிடலானான்.

ஆறும் பராக்கிரமபாகு என விரிந்து கொண்ட மன்னன் பராக்கிரமபாகு அரண்மனை உப்பரிசையின் கைப்பிடிச் சுவரைப் பற்றியவாறு மாலைக் கதிரவனுடன் ஒன்றுபட்டு நின்றான்.

பராக்கிரமபாகு மாலைக் கதிரவனுடன் ஒன்றுபட்டு நின்றாலும், தலைநகரமான கோட்டைக்காடு கலகலப்பாகவே இருந்தது.

மாலைப்பொழுதில் கோட்டைக்காடு நகரச் சாலைகளிலே மக்கள் விரைந்து கொண்டிருந்தார்கள். பகலெல்லாம் ஓயாது உழைத்தவர்கள், ஓய்வுபெற இல்லங்குகளுக்கு விரைந்தார்கள். உழைத்துக் களைத்தவர்கள் மட்டும் விரையவில்லை. கோட்டைக்காடு வீதிகளிலே சென்ற அனைவருமே விரைந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

மக்களது விரைவினால் வீதிகளிலே ஏற்பட்ட கலகலப்பு பராக்கிரமபாகுவைக் கவரவில்லை. தருத்தெல்லாம் மாலைக் கதிரவனில் படிந்து நின்றது.

கதிரவன் தானென்ன நிலையானவனா? ஓர் இடத்தில் கூடுதலாக அவனைத் தாமதிக்க வைக்க உலகம் விடுவதில்லையே! மெதுவாக நகர்ந்த மாலைக் கதிரவன் மேற்கே பள்ளி கொள்ள முனைந்தான். அந்த வண்ண எழிற்கோலத்திலே பராக்கிரமபாகு தடுமாறினான்.

இயற்கையைக் காவியமாகக் கண்ட பராக்கிரமபாகுவினுக்கு மாலைக் கதிரவன் நிலையானவன்.

எலியும் பூனையும்!

பூனை ஓர் எலிக்குப் பால் கொடுத்து வளர்த்திருக்கிறது என்றால் உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது அல்லவா! ஆனால், இந்த அதிசயச் சம்பவம் 1817ஆம் ஆண்டு லண்டனில் நடந்திருக்கிறது. பிரான்ஸில் பிட் என்பவர் உயிருக்கு உயிராக வளர்த்த பூனை, ஓர் எலிக்கு ஆர்வத்தோடு பால் கொடுத்து வளர்த்த காம்!

மனித இனம் நிலையற்றது. நிலையற்ற மனித இனம் சாதிக்க முடியாத சாதனையைச் சாதித்து இனத்துக்குப் பெருமையைத் தேடி வைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது.

எண்ணத்தின் சாயலிலே இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழைமையான சிங்கள மொழியினை இதுவரை வரையறுக்கவில்லையே என்ற கருத்துப் படிந்தது. கருத்தைச் செயலாக்குவது பற்றிய நிலை வேரூட்டத்திலே கோட்டை நாட்டு அறிஞர்களையெல்லாம் மனக்கண் முன் நிறுத்தி எடை போட்டுக் கொண்டிருந்தபோது "மன்னு" என்ற குரல் ஒலித்தது. மன்னவன் ஏறிட்டு நோக்கினான். காலி ஆடை புனைந்த ஆஸ்தான கவிஞரான ராகுலர் நின்று கொண்டிருந்தார்.

"கவிஞரே! வரலாறு" என்று வரவேற்றான் மன்னவன்.

இருக்கையொன்றில் அமர்ந்து கொண்ட ராகுலர், "தங்களது சிந்தனையைக் குழப்பி விட்டேனா...?"

"நல்ல தருணத்திற்குள் சிந்தனையைக் குழப்பினீர்கள். சிங்கள மொழியினைப் பற்றித்தான்..."

"ஈழத்து வரலாறு உள்ளளவும் தங்களது அமரத்துவமான இலக்கியப் பணிகள் என்றும் அழியாதவைகள் மன்னு, சிங்கள மொழி எண்ணற்ற இலக்கிய நூல்களைப் பெற்றது தங்கள் ஒருவராரற்றுள். சிங்கள இலக்கியத் தந்தை பராசு

கிரமபாகு மன்னர் என்று வரலாற்று ஏடு போற்றிப் புகழும்."

"கவிஞரே! சிங்கள இலக்கியம் மறுமலர்ச்சி பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தேர்ந்தெடுத்த சிங்கள மொழியை வளம்படுத்த ஓர் நிகண்டு இதுவரை எழவில்லையே?"

கவிஞர் ராகுலர் பேசவில்லை. "எனது காலத்திலாவது சிங்கள மொழி ஓர் நிகண்டினைப் பெற வேண்டாமா?"

"நிச்சயமாகப் பெற வேண்டும். தங்களால் நிகண்டு பிறக்காவிட்டால் வருங்காலத்திலும் சிங்கள மொழி நிகண்டினைப் பெறாது."

"கவிஞரே! தங்களால், எனது காலத்தில் நிகண்டு பிறக்க வேண்டும்."

"மன்னு! நாளை கவிஞன், காவியங்களெனில் எத்தனையும் இயற்றி விடுவான். ஆனால் நிகண்டு எழுதுவது முடியாத செயல். தமிழிலே எண்ணற்ற நிகண்டுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே தமிழிலும் சிங்களத்திலும் பாண்டித்திய முள்ள ஒருவராரற்றுள் நிகண்டு ஆக்கப்பட வேண்டும்."

"தாங்கள் இரு மொழிகளிடையே புலவர் தானே?"

"புலவனேதான் மன்னு."

"ஆஸ்தான புலவன் கவிஞரே! தங்களது முயற்சியினால் நிகண்டு உருவாகித்தான் ஆக வேண்டும்."

"மன்னு!"

"கவிஞரே! கோட்டை மன்னவன் பராக்கிரமபாகுவின் ஆணை இது! தாங்கள் தனியாகவோ அல்லது வேறு எவரின் உதவி கொண்டோ நிகண்டினை ஆக்க வேண்டும். அரச ஆணை இது" என்று கூறிய மன்னவன் பராக்கிரமபாகு அவ்விடத்தைவிட்டு வெளியேறினான்.

தனிமையிலே விடப்பட்ட கவிஞர் ராகுலர் சிந்தித்தார். சிந்தனையின் தெளிவிலே முடிவு தண்டவர்போல் அங்கிருந்து புறப்பட்டார்.

★

கி. பி. 1412ஆம் ஆண்டு கோட்டை நாட்டிலுக்கு மன்னவனாக ஆளுவது பராக்கிரமபாகு முடி புனைந்தான். அக்காலையில் நாடு பல சிற்றரசர்களால் ஆடப்

பட்டு வந்தது. இதனைக் கண்ணுற்ற பராக்கிரமபாகு ஈழம் முழுவதையும் ஒரு குடையின் கீழ்க் கொண்டு வர வேண்டுமென்று முனைந்தான். ஆகவே முதலில் வலிமை கொண்ட ஓர் படையினை உருவாக்கினான்.

பராக்கிரமபாகுவின் போர்ப் படையில் மறத் தமிழர்களே முக்கியமானவர்களாக இருந்தார்கள். முன்வைத்த காலைப் பின் வைத்தறியாத தமிழ் வீரர்களும் கலந்து கொண்ட படையுடன் புறப்பட்ட பராக்கிரமபாகு தென்விலங்கையைக் கைப்பற்றினான். எஞ்சி இருந்த யாழ்ப்பாண ராச்சியத்தையும் கைப்பற்றி ஈழம் முழுவதையும் பராக்கிரமபாகு தனது ஆணையின் கீழ்க் கொண்டு வந்தான்.

பராக்கிரமபாகுவின் போர்ப் படையிலே பரண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்த துணையார் வீரம் மிக்கவனாக விளங்கினான். பல போர்க்களங்களிலே மன்னவனது உயிரையே காத்தி வெற்றி வாகை சூழிக் கொடுத்தான்.

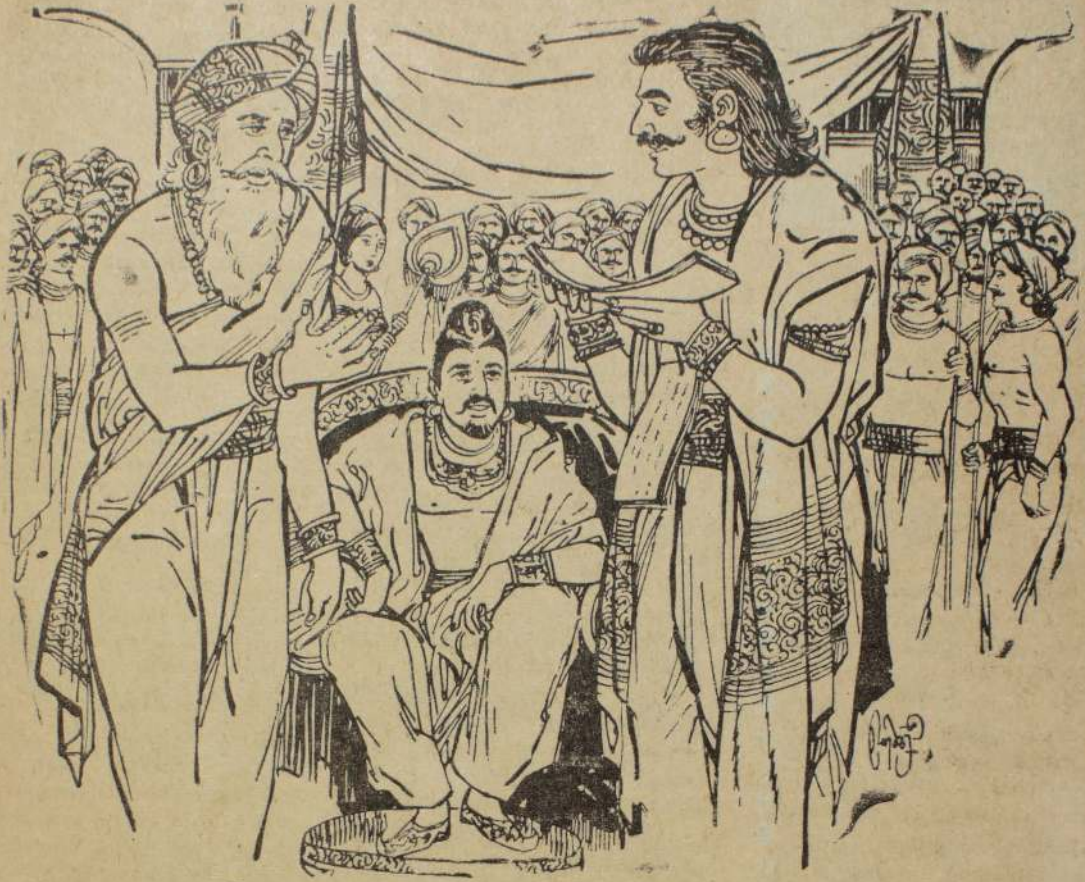
ஈழம் அனைத்தினுக்கும் மன்னவனான பராக்கிரமபாகு வெற்றி விழாவிலே துணையாரைக் கொளவித்து படைத்தளபதியாக்கினான். அது மட்டுமல்ல! தனது மகளான லோகநாததேவியையே துணையாருக்குப் பரிசாக வழங்கினான்.

லோகநாததேவி என்ற பெயரில் தமிழ் மணக்கவில்லையெனக் கண்ட துணையார் உலகுடைய தேவியென்ற பெயரைச் சூட்டிப் பெருமைப்படுத்தினான்.

ஈழத்தை ஒரு குடையின் கீழ் கொண்டு வந்த பராக்கிரமபாகு சிங்கள இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக உழைத்தான். ராகுலரை ஆஸ் தான கவிஞராகி, நாட்டிலுள்ள புலவர்களைச் சேர்த்து நவநவமான காவியங்களைப் படைப்பித்தான்.

சிங்கள இலக்கியத்தின் மறுமலர்ச்சித் தந்தையெனப் புகழப்பட்ட பராக்கிரமபாகு, இறுதியாக சிங்கள மொழிக்கு அகராதி வகுத்த முதற் பெருமையையும் பெறமுயன்றான். அதற்காக ஆஸ்தான கவிஞரான ராகுலருக்கு அன்புமயமான கட்டளை பிறப்பித்தான்.

★

பராக்கிரமபாகு மன்னர், ஆஸ்தானக் கவிஞர் ராகுலர் ஆகியோர் முன்னிலையில் தமிழரான துணையார், சிங்கள மொழியின் முதல் அகராதியான "சிங்கள நாமாவலிய"வை அரங்கேற்றுகிறார்.

"குருதேவா வாருங்கள்" என்று அதம் மலர வரவேற்றான் இளவரசி உலகுடையதேவி.

"துளபதியாரைக் காணாமே" என்றவாறு இருக்கையில் அமர்ந்தார் ஆஸ்தான கவிஞரான ராகுலர்.

"வெளியில் சென்றிருக்கிறார். வந்துவிடுவார். தங்களைக் காண்பது அபூர்வமாகிவிட்டதே குருதேவா!"

"பொழுது எங்கே கிடைக்கிறது இளவரசி? முக்கியமான பிரச்சினையொன்று தங்களால் தீர்க்கப்பட வேண்டும்."

"பிரச்சினை என்னால் தீர்க்கப்படுவதா குருதேவா?"

"ஆமாம். தங்களால் நிச்சயமாக முடியும்."

"குருதேவா! நான் தங்களது மாணவி. என்னால் முடியுமெனில்

குருதேவருக்காக உடனடியாகவே சாதித்துக் கொடுப்பேன்."

"சிங்கள மொழி இதுவரை ஓர் அகராதியைப் பெறவில்லை. சிங்கள மொழி அகராதியைப் பெற்றாக வேண்டுமென்று மன்னர் எனக்கு ஆணை பிறப்பித்துள்ளார். நானே கவிஞன். அகராதியை எப்படி என்னால் உருவாக்க முடியும்? அகராதியை உருவாக்கக்கூடிய தகுதி உள்ளவர் இந்த நாட்டில் தங்கள் கணவர் ஒருவரேயாவார். அன்புமய இல்லாளான தாங்கள் கூறினால் துணையார் தயாரித்து விடுவார்" என்றார் ராகுலர்.

"குருதேவா! என் கணவருக்கு உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்கு நான் தகுதியற்றவன்."

"குருதட்சணையாக இதனைச் செய்ய வேண்டும் இளவரசி."

"குருதேவா! குருதட்சணை என்னைப் பொறுத்தது. என் உயிரை வேண்டுமானாலும் தருவேன். ஆனால் என் கணவரைக் கட்டாயப்படுத்த என்னால் ஒருபோதும் முடியாது."

"இளவரசி! இது கட்டணயல்ல! உத்தரவுமல்ல! நமது மொழிக்காக விடுக்கும் ஓர் அன்புக் கோரிக்கை. தமிழ் வீர மறவரான துணையார் சிங்கள மொழிக்கு அகராதி ஆக்கிக் கொடுப்பதென்றால் தங்களுக்குத் தேடியும் கிடைக்காத பெருமையல்லவா, அது?"

"எனது கணவர் அகராதி தயாரிப்பது எனக்குப் பெருமை தான். ஆனால் அவர் விரும்ப வேண்டுமே! வரன் பிடிக்கும் கரம் வளைந்த எழுத்தாணி பிடிக்குமா?"

**மலரும்
மாந்தரும்**

மலரையும் மங்கையையும் பிணைத்துப் பேசுவதும், மங்கையை பூவை, மலர்க் கொடியாள் என்றெல்லாம் அழைப்பதும், மரபாகி விட்டது.

மலர்கள் வெவ்வேறு நிறங்களில் வெவ்வேறு வித வாசனையுடன் பல்வேறு அமைப்புகளிலும் அளவுகளிலும் உள்ளன. எல்லாவகைகளிலும் அவற்றிடையே வேறுபாடு இருந்தாலும் "மென்மை" எல்லா மலர்களுக்கும் பொதுவாக உள்ளது.

மனிதர், எல்லா வீதங்களிலும் ஒருவருக்கொருவர் வேறுபட்டிருந்தாலும் அவர்கள் எல்லோரும் மென்மையுடையவர்களாக அதாவது இதயத்தால் இளகியவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதையே மலர்கள் எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

ஆண்டவனுக்கு நாம் புஷ்பாஞ்சலி செய்வதும், எமது அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் பாத்திரமானவர்களுக்கு மலர்க் கொத்து வழங்குவதோடு மலர் மாலை சூட்டுவதும், உலக வாழ்வை நீத்தவர்களுக்கு மலர் வீசியம் சாத்துவதும் எமது உள்ளத்து நெகிழ்வைப் புலப்படுத்தும்.

"வீர மறத் தமிழினின் கை வாளென்ன! வளைந்த எழுத்தாண்மையையும் டிடிக்கும். துணையாரின் இருமொழிப் புலமை சுடர்விட்டுத் துவங்க தாலுக்கவே தேடிவரும் ஓர் பொன்னான தருணம் இது."

"குருத்தவா! அகராதி உட்கொண்ட வேண்டுகோளில் எனக்குப் பரிசை வரும்பந்தான். ஆனால் என் கணவருக்கு வேண்டுகோள் விடுக்க என்முல் முடியாது. மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்."

"இவ்வளவுதான் இளவரசி! பராக்கிரமபாகு மன்னர் காலத்தில் தோன்றாத அகராதி இனி எந்த தக் காலத்திலுமே தோன்றாது. நம் மொழி வரையறுக்கப்படக் கொடுத்தி வைக்கவில்லை" என்று வருத்தப்பட்டார் ராகுலர்.

"உங்கள் மொழி நிச்சயமாக வரையறுக்கப்படும் கவிஞரே" என்றவாறு உள்ளே நுழைந்தார் தளபதி துணையார்.

"தளபதியாரா" என்று வியந்தார் ராகுலர். "தளபதியார்தான் கவிஞரே! சிங்கள மொழி நிச்சயமாக அக ராதியினைப் பெறும். நான் அக ராதியினைத் தயாரிக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள். உலகுடையதேவியும் விரும்புகிறேன். தன் கணவன் தமிழனாக இருந்தும் சிங்கள மொழியை வரையறை செய்து பெருமையடைய வேண்டுமென்று உலகுடையதேவி விரும்புகிறாள். மன்னர் பராக்கிரமபாகுவும் விரும்புகிறார். ஆகவே நான் இன்னும் ஆறு திங்கள் பொழுதில் அகராதியினை ஆக்கித் தருகிறேன். இன்று முழு நிலா. இதையடுத்து வரும் ஆறுவது முழு நிலாவன்று அகராதி நிச்சயமாக அரங்கேற்றப்படும்" என்றார் துணையார்.

"அகராதி பிறந்தேவிட்டது" என்று குதூகலமுற்றார் கவிஞர் ராகுலர்.

கோட்டைக்காடு நகரத்தது அரண்மனையின் முன்னால் அமைந்த வெளியில் மக்கள் திரளாகக் கூடியிருந்தார்கள். சிங்கள மொழி பெறும் முதலாவது அகராதி நூல் அரங்கேற்ற விழாவென்றால் மக்கள் கூடாமலா இருப்பார்கள்? இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகச் சிங்கள மொழி பெருக அக ராதியைக் காண மக்கள் நாட்டின் நாடுதிகிலுமிருந்து வந்து கூடியிருந்தார்கள்.

இறந்தவெளியில் அமைக்கப்பட்ட அலங்கார மேடையில் மன்னர் பராக்கிரமபாகு வந்தமர்ந்தார். கவிஞர்களும் அமைச்சர்களும் அவர்களுக்காக இதுக்கப் பட்ட இருக்கைகளில் அமர்ந்தார்கள். எங்கும் அமைதி நிலவியது.

ஆஸ்தான கவிஞர் ராகுலர் எழுந்தார். துணையாரினை அறிமுகம் செய்து, அவர் புரிந்த சாதனையை விளக்கினார். சாதனையின் பயனாகப் பிறந்த சிங்கள அகராதியை உங்களுக்குத் தருவார் எனக் கூறினார்.

துணையார் இருக்கையினின்று எழுந்தார். தாம் ஆக்கிய ஏட்டுச் சுவடிகளைக் கையில் எடுத்து முதலாவது ஏட்டில் எழுதப்பட்டிருந்த "சிங்கள நாமாவலியை" என்ற சொல்லைப் படித்தார்.

"சிங்கள மொழி பெறும் அக ராதியின் பெயர் "சிங்கள நாமாவலியை" எனக் கூறிய துணையார் அகர வரிசைப்படி சொந்தோவைகளைப் படிக்கத் தொடங்கினார்.

சொற்கோவைகளின் கருத்துக்களைக் கொண்ட சொற்களைத் துணையார் படிக்கப் படிக்க மன்னவன் உட்பட அங்கு கூடியிருந்த அத்தனை மக்களும் வியந்தார்கள். இத்தனை சொற்கள் சிங்கள மொழியில் இருக்கின்றனவா என்று கவிஞர்களே வியந்தார்கள்.

மக்களது பெருவியப்பினூடே துணையார் "சிங்கள நாமாவலியை" நூலினை அரங்கேற்றி முடித்தார்.

"இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகச் சிங்கள மொழி காணாத மாபெரும் பெருமையை இன்று பெற்றுவிட்டது. தளபதியார் துணையார் தமிழ் மறவனாக இருந்தும் சிங்கள மொழிக்கு முதன் முதலாகச் "சிங்கள நாமாவலியை" நூலினை ஆக்கி நம்மைப் பெருமை கொள்ளச் செய்தார். இலக்கிய பூபதி பராக்கிரமபாகுவின் சிங்கள இலக்கிய மறுமலர்ச்சியும், துணையாரின் "சிங்கள நாமாவலியை" நூலினால் அமரத்துவமடைந்து விட்டது" என்று கூறினார் ராகுலர்.

"சிங்கள நாமாவலியை வாழ்க! சிங்கள நாமாவலியை தந்த துணையார் வாழ்க" என்ற வாழ்த்தொலி வாண்ப் பிளந்தது!

இலக்கியங்கள் எல்லாம் இலட்சியங்கள் உணர்த்த எழுந்தனவே. இலட்சியங்கள், இலக்கியங்களில் "பாலிப்படு நெய்ப்பால்" மறைந்து கவையக்கும். அவற்றைச் சுவைப்போர் கலைஞர்கள் எனப்படுவர்; உணர்த்துவோர் புலவர்கள் எனப்படுவர். "கண்ணினும் செயலினும் நுண்ணிதின் உணரும் உணர்வுடைய மாந்தர்" என இவரைத் தொல்காப்பியம் கூறும்.

"பதி இழந்தனம்;
பாலனை இழந்தனம்;
படைத்த
நிதி இழந்தனம்"

எனத் தன் இழப்புக்களை எல்லாம் ஒவ்வொன்றாக அடுக்கி வருகின்றான். எல்லாம் இழந்தேன்; அதற்காகக் கவலைப்படவில்லை. பதி இழந்தனம் கவலை தரவில்லையா? இல்லை; பாலனை இழந்தும் கவலை இல்லையா?, இல்லை. படைத்த நிதி

694.811

TH2

AR

இலக்கியத்தில்

சில

இலட்சியங்கள்

திருவள்ளூர் கருவேலன் க.ந.வேலன்

இலட்சியங்கள் தனித்துக் கிடக்கும்போது வெறும் கனிப்பொருள்களாகக் கிடக்கின்றன. அவை புலவனின் கருத்தொளியால் இலக்கியங்களாக மாறுகின்றன. கனிப்பொருள்கள் கலைப் பொருள்களாக மாறுவதைச் சிற்பக்கூடங்களில் - ஓவியச்சாலைகளில் காண்கின்றோம். அதுபோல இலட்சியக் கனிப் பொருள்கள் புலவனின் உள்ளமாகிய கலைக்கூடத்தில் இலக்கியங்களாக உருமாறுகின்றன.

இழந்தாயே? அதனாலும் கவலை இல்லை. ஏன் இல்லை? கட்டுரை இழக்கவிலையே என்ற உள்ளப்பூரிப்பு உள்ள இடத்தில் கவலை எது?

அவன் இலட்சியம் நிறைவேறுகிறது. அங்கு ஒரு மாமனிதனைக் காண்கின்றோம். அப்பால் என்ன ஆயிற்று என்று நமக்குக் கவலையில்லை. படிக்கும் கலைஞனுக்கும் முடிவு தெரிந்து விட்டது. அவனும் மன நிறைவு பெறுகிறான்.

வள்ளுவக் காட்சி

வனம் அரசனுக்கு மாட்சி தருவது என்கிறார் அவர். மன்னன் கல்வியுடையவனானால் மக்களும் அலித்துடையராய் இருப்பர் என்பது வள்ளுவர் கருத்து. இதனால் கல்விப் பொருளை நான்கு அதிகாரங்களில் நாற்பது குறட்பாக்களில் விளக்கிக் கூறுகிறார். இது ஒன்றே கல்விப் பொருளின் தலைமையை உணர்த்தப் போதுவதாகும்.

கல்வி எனக் கல்விப் பெருமையை யுணர்த்தி, கல்லாமை எனக் கல்லாமையின் இழிவு விளக்கி, கேள்வி எனக் கற்கும் வாய்ப்பிலார்க்கும் வழிகாட்டி, அறிவுடைமை என இயற்கை நுண்மாண் நுழைபுலம் இவ்வழி வருந்திக் கற்கின்ற நூற் கல்வியும் பயனின்றிக் கழியும் என்று முடித்துக் காட்டுகிறார்.

"தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி

மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்தூறும்

அறிவு."

என்பது ஒரு குறள். இங்கு "கற்றனைத்து அறிவு ஊறும் என ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். அஃதாவது ஒருவர் படித்த அளவு அவருக்கு

பொய்யாக் காட்சி

பொய் சொல்லக்கூடாது என்பது ஓர் இலட்சியம். அரிச்சந்திர புராணம் இந்த இலட்சியத்தை உள்ளடக்கிய ஓர் இலக்கியம்.

"இனி நமக்கு உளதென நினைக்கும் சதி இழக்கினும் கட்டுரை இழக்கிலேன்"

என ஒரு குறல் அந்தப் புராணத்தில் ஒலிக்கிறது. அது ஒலிக்கும் இடம் கடுகாடு. அதைச் சொல்லுபவன் முன்னாள் அரசன்; இன்னாள் ஆண்டி.

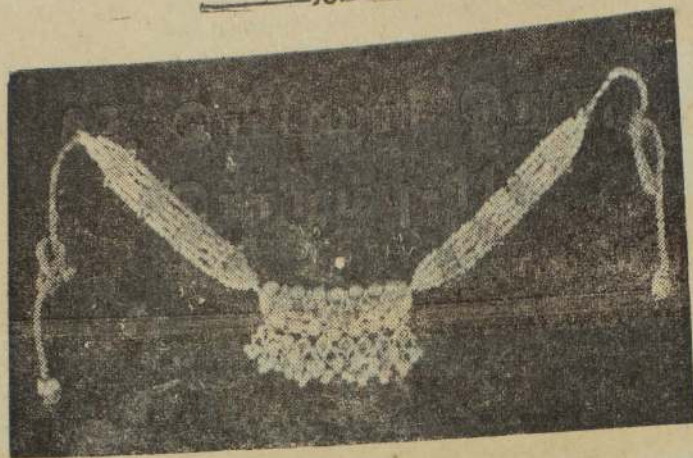
திருவள்ளூர்வருடைய இலட்சியங்களுள் ஒன்று மக்கள் எல்லோரும் கல்வியறிவுடையோராக விளங்க வேண்டுமென்பது. அவர், கல்வியறிவுடையவரே கண் உடையவர் என்பார். மற்றவர்களுடைய முகத்திலே இருப்பது என்ன என்னும் கேள்வியைத் தாமாகவே எழுப்பிப் பதிலும் அளிக்கிறார். கல்வி அறிவில்லாதவர்களுடைய முகத்திலே இருப்பவை கண்கள் அல்ல. புண்கள் என்கிறார். இது வள்ளுவருக்கே உரிய தனிப் பாணி.

பொருள்களின் முதற் பொருளாக அவர் மொழிவது கல்விப் பொருளையே. இப்பொருளை இறை

162643

தினபதி-சிந்தாமணி ஆரூண்டு மலருக்கு
எமது உள்ளம் கனிந்த நல்வாழ்த்துக்களை
தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த
அழகிய தங்க நகைகளுக்கு
இன்றே விஜயம்
செய்யுங்கள்

ஜோய் ஸ்டோர்ஸ்

(நகை மாளிகை)

82, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு-11.

தொலைபேசி: 36053.

அறிவு ஊறும் என்பதாகும். இக் கருத்தினை விளக்க வள்ளுவர் ஓர் உவமை கூறுகின்றார். அது "மணற் கேணி தொட்டனைத்து ஊறும்" என்பது.

மணற் பாங்கான நிலத்தில் தோண்டிய அளவில் நீர் ஊறுவதை நாம் அறிவோம். ஐந்தடி ஆழத்திலும் நீர் ஊறுவதுண்டு. ஐம்பதடி ஆழத்திலும் நீர் ஊறுவதுண்டு. தோண்டிய அளவுக்கே நீர் ஊறும். அதுபோலக் கற்ற அளவே அறிவு ஊறும். இது மேற்படையான விளக்கம்.

இந்தக் குறட்பாவினால் சொல்ல வந்த இலட்சியம் யாது? அதனை அவர் எவ்விதம் இலக்கியமாக்குகிறார் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். கற்ற அளவுக்கே அறிவு ஊறும் ஆதலால் எவ்வளவு அதிகமாகக் கற்கிறோமோ அவ்வளவு அதிகமாக அறிவு ஊறும் என்ற உண்மையின் அடிப்படையில் கல்வியை வாழ்வின் இலட்சியமாக்குகிறார் வள்ளுவர்.

இதனை விளக்கவே "தொட்டனைத் தாறும் மணற்கேணி" என்றும் உவமையைக் கையாங்கிறார். அவ்வவமையில் ஒரு கல்விக்கொள்கை ஆழ்ந்து கிடக்கின்றது. அது புத்தகங்களிலிருந்து அறிவு ஊறி வருவதில்லை என்பதாகும்.

இவ்வண்மையை அறிய நாம் வள்ளுவனின் உவமையை எடுத்து ஆராய வேண்டும். நீர் எங்கிருந்து ஊறுகின்றது? தோண்டிய அளவில் ஊறுவதானாலும் ஊறு இடம் எது? ஊற்றிலிருந்து ஐந்தடி தோண்டினால் ஐந்தடி உயர் நீர் கிடைக்கும். அந்நீர் எங்கிருந்து ஊறுகின்றது? தோண்டும் கருவிகளாகிய மண்வெட்டி அலவாங்கு முதலிய கருவிகளிலிருந்து நீர் ஊறுகின்றது? நிலத்தில் இருந்து தான் நீர் ஊறுகின்றது. அது போலவே அறிவும் நூல்களிலிருந்து ஊறுவதில்லை. கற்போனிடமிருந்தே ஊற வேண்டும்.

பெரிய பெரிய நூல்களைக் கற்குதல் ஒருவனுக்கு அறிவு வரும் என்று கருதுகிறோம். தாம் கற்றோர் என்று காட்ட எந்த நேரமும் கையில் உருவிற்பெரிய நூல்தாங்கிச் செல்வார் பலர். "புல்தகம் ஊற்த்புஷணம்" என்னும் வடமொழி கொண்டு புகழ்வார். இவை

யெல்லாம் அறிவானது. நூல்களிலிருந்து வருகின்றதென்ற மயக்கவுணர்வாற் பெற்ற விளைவுகளே. நிலத்திலிருந்து நீர் ஊறுமாறு போல், மக்கள் மனதிலிருந்து அறிவு ஊறுகிறது. அங்ஙனமாயின் நூல்களைப் பலகாலும் பன்னிப் பன்னிப் படிப்பதால் பயனென்னை என்றும் வினாப் பிறக்கின்றது.

மண்வெட்டி என்ன செய்கின்றது? அது வெட்டுகின்றது. அலவாங்கு கிண்டுகிறது; பிக்கான் தோண்டுகிறது. கொந்தாவி குடைகிறது; ஆம். நூல்களிற் சில நம்மைக் கிண்டுகின்றன; சில கிளறுகின்றன; சில தோண்டுகின்றன. இன்னும் சில குடை குடை என்று குடைகின்றன. அவ்வளவையுமே நூல்கள் செய்கின்றன.

நூல்கள் ஊற்று உள்ள இடம் வரை தோண்டிச் செல்கின்றன. ஊற்றுக் கண்களைத் திறக்கச் செய்கின்றன. அப்பாலும் தோண்டிச் சென்று அறிவு நீர் தேங்கச் செய்கின்றன.

இந்த ஒரு குறட்பாவால், திருவள்ளுவர் தம் இலட்சியத்தை அழியா இலக்கியமாக்கி விட்டார். அந்த இலட்சியமும் அதனை வள்ளுவர் வெளியிட்டுள்ள இலக்கிய வெளியீடும் நம்மைக் கிண்டிக்கின்ற தோண்டுகின்றன.

"கதியழக்கிலும் கட்டுரை இழக்கிலேன்" என்ற புலவன் கூற்றில் ஓர் ஒப்பற்ற இலட்சிய வெறியைக் காண்கிறோம். அது நம்மையும் இலட்சிய வெறி கொள்ளச் செய்கின்றது. "பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்" நாமும், "இனிமேல் போய் சொல்லக் கூடாதுதான்" என்று நமக்குள்ளாக முணுமுணுக்கின்றோம். இங்கு வள்ளுவர் வாக்கில் இலட்சியம் "கற்றனைத்தாறும் அறிவு" என்று அமைதியாகக் கற்கத்தாண்டுகின்றது.

சிலம்புச் செய்தி

சிலப்பதிகாரம் ஒப்பற்ற இலட்சிய காவியம். இலக்கியத்தாலன்றி இலட்சியத்தாலும் அது நெஞ்சை அள்ளுவதே. ஆசிரியர் இளங்கோ நூலின் இலட்சியங்கள் மூன்று என்று பதிகத்திலேயே கூறா்கிறார். அவர், நாட்ட விரும்பிய இலட்சியங்கள் மூன்றும் —

பந்தயமாம் பந்தயம்!

மாஸ்கோவைச் சேர்ந்த லோமா கின் என்பவர் எதிர்பாராத விதமாக ஒரு பந்தயத்தில் தோற்றுப் போய் விட்டார்! அதன் பயனாக தம் முடைய காலணியை கடித்து தின்ன வேண்டிய பரிதாப நிலை அவருக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. பாவம், என்ன செய்வார்! மூச்சு விடாமல் தின்று முடித்து விட்டாராம்! தொகுப்பு: அ. ராமு வாணிமுத், ஜோங்லண்டர், கோட்டார்.

"அரசியல் பிழைத் தோர்க்கு அறங்கூற்றும்."

"உரைசால் பத்திவிக்கு உயர்ந்தோர் ஏற்றல்"

"ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும்."

என்பனவாகும்.

நூலின் இலட்சியங்கள் இவை யென உணர்த்திவிட்ட காரணத்தால், இவை தவிரச் சிலம்பினுள் இலட்சியங்களே இல்லை என முடிவு கட்டி விடக் கூடாது. "மேற் கூறிய பேரிலட்சியங்கள் மூன்றையும் நாட்டவே நாள் பாடுகிறேன்" என்பது உண்மையே. இருப்பினும் போகிற போக்கிலே புலவன் அளிச்சிதறிவிட்ட முத்துகள் பல. அவையெல்லாம் விலை மதிப்பிட முடியா இலட்சிய முத்துகளே. இவ்விதியினைச் சிலம்பினுள்ளுள்ள எல்லாப் பேரிலக்கியங்களிலும் கண்டு மகிழலாம்.

ஒரு நிகழ்ச்சி

கோவலன், விதி பிடர்பிடித்தந்த மனைவியுடன் மதுரைக்குச் செல்கிறான். கவுந்தியடிகளும் துணை வருகிறார்கள். வழிநடை வருத்தம் தணியச் சேலை ஒன்றினை கங்கி தினைப்பாறுகின்றனர் ஒருவர் அருகில் ஒருவராய் நெருங்கியிருந்து

■ சின்னஞ் சிறு
 ■ குருவி போலே - நீ
 ■ திரிந்து பறந்து
 ■ வா பாப்பா
 ■ வன்னப் பறவைகளைக்
 ■ கண்டு - நீ
 ■ மனதில் மகிழ்ச்சி
 ■ கொள்ளு பாப்பா
 *
 ■ காக்கை, குருவி
 ■ யெங்கள் ஜாதி - நீள்
 ■ கடலு மலையு
 ■ மெற்கள் கூட்டம்
 ■ நோக்குந் திசையெல்லாம்
 ■ நாமன்றி வேறில்லை
 ■ நோக்க நோக்கக்
 ■ கனி யாட்டம்.
 — பாரதியார்.

கோவலனையும் கண்ணகியையும்
 கண்டதும், ஒரு வம்பப் பரத்தை
 யும்-வறுமொழியானனும் —

“காமனும் தேவியும்
 போலும் சங்கு இவர்
 யார் எனக் கேட்டு
 அறிகுவம் என்றே”

ஒருபால் வீற்றிருந்த கவுந்தியடி
 களை அணுகி “இவர் யாவர்” எனக்
 கேட்டனர்.
 அதற்கு அவர்,

... .. “என்
 மக்கள் காணீர்
 மாணிட யாக்கையர்
 பக்கம் நீங்குமின்
 பரிபுலம் பினர்”
 என விடை அளித்தனர்.

இவர் என் மக்கள், வருத்தமுற்
 றிருக்கின்றனர். அவர்கள் ஓய்வாக
 இருக்கட்டும் என்று கவுந்தியடிகள்
 அன்புடன் கூற, “உடன் வயிற்
 றோர்கள் ஒருங்குடன் வாழ்க்கை
 கடவதுமுண்டோ கற்றறிந்திர்”
 என்று வம்பப் பரத்தர் வினவினர்.

“இவர் என் மக்கள்” என்ற
 கவுந்தியடிகளின் கூற்றில் மிளிரும்
 பெருந்தன்மையை உணரும் பெருந்
 தன்மை அந்த வம்பப் பரத்தைக்
 கும் வறுமொழியானனாக்கும்
 உண்டோ? அடிகளின் கூற்றைப்
 பிறழ்வு செய்து, நும்மக்களாயில்
 “உடன் வயிற்றோர்கள் ஒருங்குடன்
 வாழ்க்கை கடவதுமுண்டோ?”
 என்று வினவியதோடு “கற்றறிந்
 திர்” எனவும் கூறிப் பரிசுதித்தனர்.
 இது வம்பப் பரத்தர் இயல்பு; வறு
 மொழியாளர் மரபு. சிலப்பதி
 காரத் தமிழ்நாட்டில் மாத்திர
 மன்று; இன்றைய தமிழ் நாட்டி
 லும் வம்பப் பரத்தரையும் வறு
 மொழியாளரையும் பரக்கக் காண
 வாம்.

பரத்தர், தாம் பெரிய புத்திசாலி
 கள் என நினைத்து, கவுந்தியடி
 களையே கலங்க வைத்த புத்திசாலி
 கள் என நினைத்துக் களிப்புற்றிருப்
 பர். வெடிபடச் சிரித்து மகிழ்ந்
 திருப்பர். அவர்க்கு இஃது இயல்பு.
 இவ்வரை சொன்னோர் நிலை இது
 வாக, இவ்வரையைச் செவிமடுத்த
 கண்ணகியைக் காண்போம்.

“திமொழி கேட்டுச்
 செவியகம் புதைத்துக்
 காதலன் முன்னர்க்
 கண்ணகி நடுங்க”

இதுபோன்ற உரை கேட்டுப் பழி
 லாத கண்ணகி இவ்வரை கேட்ட
 மாத்திரத்தே செவி புதைத்தார்.
 கோதன கேட்டோம் என்று
 வருந்தினான்; நடுங்கினான். அருவருப்
 பாலும் அச்சத்தாலும் பிறந்த
 நடுக்கம் அது. இது மேன்மக்கள்
 இயல்பு. “கீழ் மக்கள் சொல்லி
 யின்புறுவதை மேன்மக்கள் கேட்க
 வும் நடுங்குவர்” என்ற உண்மை
 இந்நிகழ்ச்சியார் புலப்படுகின்றதல்
 லவா?

கம்ப இலட்சியம்

கம்பன் காவியம் இலட்சிய
 மாளிகை. அந்த இலட்சியம் இந்
 திய சமுதாயத்தை உருவாக்குவதில்
 பெரும் பங்கு கொண்டுள்ளது.
 அந்த இலட்சியம் கிழைத்தேசங்
 களில் பெரும் செல்வாக்கோடு
 போற்றப்படுவது. இராமமைய்
 சிதையும் தெய்வங்களாயினமை
 வியப்பல்ல. அந்மனனும் கடவுளா
 ளன்: சடாயவுக்கும் கடவுள் கண்
 டனர் மக்கள்.

இக்காவியத்தின் ஒரு காட்சி.
 இவங்கையில் போர் முடித்துத்

திரும்புகிறான் இராமன். அவ்வேளை
 யில் தசரதன் காட்சி தருகிறான்.
 தந்தையும் மகனும் ஒருவரையொரு
 வர் கண்டு களிப்புறுகின்றனர். தன்
 னிடம் ஒரு வரம் வேண்டுமாறு
 கேட்கிறான் தசரதன். குறையற்ற
 இராமன், பெறுவதற்கொன்றுமில்
 லாதவன் கேட்பதற்கு ஒன்றும்
 இல்லை என்கிறான்.

ஆயினும் உணக்கமைந்த ஒன்று
 உரை” எனத் தசரதன் கூறுகிறான்.
 அழகாகிய இராமன், “தியள்
 என்று நீ திறந்த என் தெய்வமும்
 மகனும் தாயும் தம்பியும் ஆம்
 வரம் தருக” எனத் தாழ்ந்தான்.

முன்பு “இவள் தீயன்; இவள்
 எனக்கு மனைவியும் அல்லன்; அவள்
 வயிற்றுப் பிறந்த பரதன் எனக்கு
 மகனும் அல்லன்” என்று உன்னால்
 உறவு தறக்கப்பட்டவராகிய இரு
 வருகு எனக்குத் தாயாகவும் தம்பி
 யாகவும் ஆக வரம் தருக என்று

ஒரு வரம் கேட்டான் இராமன்.
 எவன் தன்னைக் காட்டுக்கனுப்பி
 னானோ, அவனை, “என் தெய்வம்”
 என்கிறான் வெற்றியோடு வந்திருக்
 கும் இராமன். அவனைத் தனக்குத்
 தாயும் வரம் தருக எனத் தாழ்
 கின்றான். தாம் அரசு திறக்க எவன்
 கருவியாக அமைந்தாலே அவனை
 யும் இராமன் வெறுத்திலன்; அவ
 னைத் தனக்குத் தம்பியும் வரம்
 தருக எனத் தாழ்ந்தான்.

தனக்கு, எண்ணி எண்ணி இன்னு
 செய்தார்க்கும், எண்ணியெண்ணி
 இனியவை செய்யும் பண்பினையே
 இங்கே காண்கின்றோம்.

“இன்னு செய்தார்க்கும்
 இனியவே செய்யாக்
 கால்
 என்ன பயத்ததோ
 சால்பு.”

என்னும் குறளின் இலட்சியத்தைக்
 கம்ப இலக்கியத்திற் கண்டு மகிழ்
 கிறோம். குறட்பாவின் பொருள்,
 விரிவுபெற்று மலர்கிறது.

இராமனின் சால்பினை முன்னரும்
 பன்முறை கண்ட நாம். “தந்தையே,
 இவள் என் மனைவி அல்லள் எனத்
 தா ந் து ந் து கைகே
 யிரினை மனைவியாக ஏற்றுக்
 கொள்க” எனக் கேள்வியாது
 பச்சைப்படியாகச் சொல்லாது,
 இக்கால யதார்த்த இலக்கியப்
 பாணியில் பேசாது. “அப்பா!
 இவள் என் தெய்வம்; அவளை என்
 தாயாக்காதே. இவளை என் தம்பி
 யாக்குக” என வேண்டும்போது

இராமலின் சான்றண்மை கண்டு மெய்சினிர்க்கிறோம்.

“வாய் திறந்து எழுந்து ஆர்த் தன உயிர் எல்லாம்” எனக் கம்பர் இச்சான்றண்மைக்குச் சாட்சி பகர் கின்றார். இத்தகைய இலட்சியங்கள் நம் நெஞ்சங்களில் ஒலி கிளப்பிக் கொண்டிருக்கின்றவரை நாம் நிலையின்றி இழிய மாட்டோம்; நம் முடைய பண்பாடும் அழியாது.

உலகம் தழுவிய ஒப்பம்

இறுதியாகப் பாரதியிடம் வருவோம். ஒப்பம் என ஒர் உள இயல்பு உண்டு என வள்ளுவர் கூறுகின்றார். கல்வி தரும் மனப் பக்குவத்தின் உயர் நிலைகளுள் தலையான ஒன்று அது. அதனை “உலகம் தழுவியது ஒப்பம்” என வள்ளுவர் விளக்குகின்றார். இவ்வித விளக்கம் வள்ளுவர் பாணி.

சிவம் என்றால் என்ன என்ற வினா விற்கு, அவர் “சிவம் என்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி” என்பார். அதுபோலவே ஒப்பம் என்பது “உலகம் தழுவியது” என்கிறார். எவன் ஒருவன் உலகம் தழுவி வாழ்

கின்றானோ அவனே ஒப்பம் உடையான்.

உலகம் பலநிலைப்பட்டது. தப்ப வெப்பத்தாலன்றி, மனவியல் பாலன்றி, மதம், மொழி இன்னோரன்ற பல்வேறு நிலையாற் பல் நிலைப்பட்டது. இந்நிலை வேறுபாடுகளை மாறுபாடுகளாகக் கொண்டு மலையாது எவன் ஒருவன் உலகம் தழுவி வாழ்கின்றானோ அவன் ஒப்ப முடையான். ஒப்ப மனநிலை உலகில் வளருவதே உலக ஒருமைப்பாட்டுக்கு வழி.

மொழி, இனம், மதம் என்பன உலக அமைதிக்கு இடையூறும் அமைவதைக் காண்கின்றோம். உண்மையில் அவையல்ல இடையூறு செய்வன. மனிதனிடம் ஒப்பம் என்னும் மனநிலை வளராமையே உண்மைக் காரணம் ஆகும். வள்ளுவர் இவ்வொப்பத்தை இரண்டாயிர மாண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழகத்திற் பரப்பியுள்ளார். அவர் காலத்திலும் அவருக்கு முன்பும் இருந்த பேரறிஞர் பலர் இதனைப் போற்றி வந்தாள்ளனர். சங்க இலக்கியங்களில் இவ்விலட்சியம் பெரிதும் பேசப்படுகின்றது.

“இந்திரர் அமிழ்தம்
இயைவதாயினும்
இனிதெனத் தமியர்
உண்டலும் இலமே”

என்பது ஒப்பமுடையார் கூற்று.
“பழியெனின் உலகுடன்
பெறினும் கொள்ளார்.”

“தமக்கெனமுயலா
நோன்றாட் பிறர்க்
கென முயலுநர்”

இவையெல்லாம் ஒப்பமுடையார் இயல்புகள்.

“யாதமுரே யாவரும் கேளிர்” என்று உலகம் தழுவிய ஒப்பம் பேசும் கணியன் பூங்குன்றனாரை நாம் அறிவோம். அவன் அங்ஙனம் உலகுக்கேட்பக் கூறும் காரணம் என்ன? நான் தமிழன், நான் இலங்கையன், நான் இந்து என்னும் முள்வேலியுட் சுற்றித் திரியும் நாம் “யாதமுரே யாவரும் கேளிர்” எனக் கூட்டங்களிற் கூவ முடிக்கின்றதேயன்றி. உண்மையாய் உணரும் ஒப்பம் பெறவில்லையே!

மக்கள் திருப்தியே எமது இலட்சியம்

**திரு கோணமலை பல நோக்கக்
கூட்டுறவுச் சங்கம்**
(வரையறுக்கப்பட்டது)

120, உள்துறைமுக வீதி, திருகோணமலை

தொலைபேசி 353

காரணம் யாது? "நீதும் நன்றும் பிறந்தரவாரா" என்று பூங்குள் நன் கூறும் உண்மையை நாம் உணரவில்லை. அதனை உணர்ந்த வன் கணியன் பூங்குள்நன். அவன் உலகம் தமிழிய ஒட்டும் பேசுகிறான். நம்மாந் பேச முடியவில்லை.

நான் தமிழன், என் மொழியைச் சிங்களவன் அழிக்கிறான் என்று மயங்கி அவனுடன் பகைக்கின்றேன். நான் இந்திர் என் மதத்தைக் கிறிஸ்தவன் ஒழிக்கின்றான் என்று மயங்கி அவனுடன் போரிடுகின்றேன். "நீதும் நன்றும் பிறந்தரவாரா" என்னும் உண்மையை உணராமையாலேயே இத்தனை போராட்டங்களும் இவ்வண்மையை உணராததால் உலகம் தழுவ எம்மால் முடியவில்லை. இந்நாட்டு அறிஞரிற் பலரும் உணராத உண்மை இது. சான்றோர் ஒருசிலர் உணர்ந்து பயன் என்ன? இன்றைய உலகம் உயர்ந்தோர் மாட்டதோ? அது பெரும்பான்மையோர் கையது!

இந்நூற்றாண்டில் இந்நிலையை நன்கு உணர்ந்தவர்களுள் பாரதியாரும் ஒருவர். அவருடைய தமிழ்

மொழிப்பற்றை, தமிழன் என்னும் இனப்பற்றை உலகம் அறியும். மொழி வளர, இனம் வளர வழி பல சொன்னவர் அவர். அவர் சொன்ன வழிகளுள் ஒன்று:

"சிந்து நிதிமிசை நிலவினிலே சேரநன்நாட்டினம் பெண்களுடனே சுந்தரத் தெலுங்கினில் பாட்டிசைத்துத் தோணிகள் ஓட்டி விளையாடி வருவோம்"

என்பது. தமிழர்களே வாருங்கள்! பாட்டிசைத்துத் தோணிகள் ஓட்டி விளையாடி வருவோம் என்று அனைவரையும் அழைக்கிறார்.

"காவேரி தென்பெண்ணை பாலாறு - தமிழ் கண்டதோர் வைகை பொருளை நதி"

என்று தமிழ்நாட்டு ஆறுகளை ஆசையோடு வரிசைப்படுத்திய அதே வாயால், அத்தனை தமிழாறு

களையும் விட்டு விட்டுச் சிந்து நதியை எடுத்துக் கொண்டது ஒட்டும்.

"தமிழ் மகனாவிட மற்ருருத்தி அழகியாய் இருப்பதைக் காண என் மனம் பொறுக்காது" என்று சொன்னவர், சேர நாட்டினம் பெண்களைச் சேர்த்துக் கொண்டதும் ஒட்டும்.

"யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவதெங்குங் காணோம்" எனத் தமிழின் ஏற்றம் பாடிய அதே வாயால் "சுந்தரத் தெலுங்கினில்" பாட்டிசைக்க விரும்பியதும் ஒட்டும். இது பாரதியார் கண்ட ஒட்டும்; அவர் கண்ட இந்திய ஒருமைப்பாடு.

இன்று உலகத்துக்குத் தேவையானது இவ்வொட்டமே. அதுவே யாதும் உணராததன்மை. அதுவே யாவரும் கேளிராந்தன்மை. இந்நிலை பெற நாம் உணர வேண்டியது "நீதும் நன்றும் பிறந்தரவாரா" என்னும் உண்மையே. இவ்வண்மையின் பிறகே ஒட்டும் பிறக்கும்; அதுவே உலகம் தமிழிய ஒட்டும். அதுவே தமிழிலக்கியம் தரும் தலையாய இலட்சியம்.

ஹோட்டல் சுபாஸ்

ஏயர் கண்டிஷன் - அறைகள்,
சொகுசுத் தளபாடங்கள்,
நல்ல சுற்றூடல், நவீனமான பார்,
கீழ் நாட்டு, மேல் நாட்டு
உணவுகளுக்கு

சுபாஸ் ட்ரூரிஸ்ட் ஹோட்டல்ஸ் லிமிட்ட.,
15, விக்போரியா வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7228

எல்லா வீடுகளுக்கும் அவசியமானது!
எம்மதத்திற்கும் விரோதமானதல்ல!

மஹா விஷ்ணு வாசனைத் தூபம்.

வீடுகள் தோறும் சாம்பிராணி போல் இதைப் பாலிப்பதால் கண்ணாறு, வாழ்று, ஸ்தான தோஷம். பேய்களின் தோஷம் ஆகியன நீங்கும். குடும்பத்தில் இருள் நீங்கி ஒளி பிறக்கும். குழந்தைகள் கணவில் அழுவது, பயப்படுவது நீங்கும். போகிற, வருகிற, செய்கிற சகல காரியங்களிலும் ஜெயமுண்டு. குறிப்பிட்ட தொகை மாத்திரமே மந்திரித்து தயார் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது.

பாக்கெட் ஒன்றின் விலை ரூ. 2-50

வி. பி. பி. மார்க்கமாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.
தபால் செலவு 85 சதம்.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

கண் குளிர்ச்சியாகவும், பிரகாசமாகவும் இருக்க — கண் பொங்குதலும், பார்வை மங்குதலும் நிற்க — கண் வலி, கண்கட்டி, கண் வீக்கம், கண் இருட்டடைப்பு, கண் எரிச்சல், கண்ணில் நீர் வடிதல் ஆகியன நீங்க நிகரற்றது.

தலை மயிர் உதிர்வதும், நரைப்பதும் பொடுகு உண்டாவதும் நிற்க — கூந்தல் அடர்த்தியாகவும், நீளமாகவும் வளர — தலையிடி, தலைப்பாரம், தலைச்சுற்று, ஞாபக சக்தியின்மை ஆகியன நீங்க இணையற்றது.

காது வலி, காது மந்தம், காது இரைச்சல், காதில் சிழ் வடிதல் ஆகியன அகல அருமை யானது.

மூக்கு அடைத்தல், மூக்கில் சளி வடிதல், ஜலதோஷம், அடிக்கடி தும்மல், பிண்சும் ஆகியன குணமடைய அற்புதமானது அருத எண்ணெய்! ஆகவே இன்று முதல் தலைக்குத் தேய்த்து வாருங்கள்.

அருத எண்ணெய்!

அரசாங்கத்தில் பதவி செய்யப்பட்டது.
ஆயுர்வேத முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்டது.

[அறுபதாம் பச்சையும், 44 முலைகையும்
கலந்தது].

சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை பாவிக்கலாம்.

ஒரு போத்தல்	ரூ.	12-00
அரை போத்தல்	ரூ.	6-00
கால் போத்தல்	ரூ.	3-50
2 அவுன்ஸ்	ரூ.	1-50
தபாற் செலவு	ரூ.	1-00

உங்கள் வாழ்வில் மலர்ச்சியில்லையா? இதோ நிவர்த்தியடைய மார்க்கம்!

தொழில் பெற, வியாபாரம், வேளாண்மை உயர்வடைய, பரீட்சை போட்டிகளில் வெற்றி பெற, பிதியடையாமலிருக்க, கண்ணாறு, கிரக தோஷங்கள் நீங்கி விட, எந்த ஒரு கொடியவலையும் அடக்கி விட, வேண்டாதவர்களை விலக்கி, விலகியவர்கள் ஒற்றுமையுடலிருக்க, வேண்டியவர்களைக் கூட்டிக் கொள்ள, திருமணம் நடைபெற, கணவன் - மனைவி பிணக்குகள் நீங்க, குடி போதை, சூதாட்டம், வேறு ஆண் பெண்களுடன் உறவின்றி உயிர்போல் இருக்க, கேவலப்படுத்துவோர் அவமானப்படுத்துவோருக்கு பழியடிக்கச் செய்து தண்டனை பெறச் செய்தல், ஆண் - பெண் ரகசிய ரோகங்கள், மெவிவடைதல் ஆகிய எல்லா காரணங்களுக்கு நிவர்த்தி செய்து கொடுக்கப்படும். ரகசியங்கள் வெளியிடப்பட மாட்டாது.

சந்திப்பு:- ஞாயிறு, திங்கள் இரு நாட்களிலும் — கம்பளை அருத எண்ணெய் காரியாலயத்தில்.

செவ்வாய் முதல் சனி வரை கொழும்பு காரியாலயத்தில்.

அரசாங்க அனுமதி பெற்ற,
மகா மாந்திரீக வசிய நிபுணர்,

நான்கு மகா தேவாலய
பிரதம தர்மகர்த்தா,

பி. எம்.

திசாநாயக்க,

55, மிகுந்து மாவத்தை,
கொழும்பு-12.

தொலைபேசி:- கொழும்பு — 33955.

" கம்பளை — 454.

தலைமைக் காரியாலயம்:

அருத எண்ணெய்
ரசாயன நிலையம்,
கம்பளை 454.

சென்னை நகராட்சி கல்வியியல் துறைமுகம்

நீண்டபயத்து
எல்லாநாள்
ருடந்தாமல்
—ஜெயலலிதா

கல்லூரியில் பாடங்களைக் கவனமாகப் படித்துப் பட்டதாரியாக வேண்டும். அதன் பின்னர், மனம் நிறைந்த கணவரைப் பெற்றுக் குடும்ப வாழ்வில் ஈடுபட வேண்டும்.

எனது கல்லூரி வாழ்வின் பிற்பட்ட பகுதிகளில் நான் இப்படித்தான் களவு கண்டு வந்தேன். ஆனால் அந்த எண்ணம் நிறைவேறியதா? இல்லையே!

அதை என்னும்போதெல்லாம் "நினைப்பதெல்லாம் நடந்துவிட்டால் தெய்வம் ஏதும்மில்லை" என்ற

"பத்மஸ்ரீ"
சிவாஜியின்
பண்பாடு

"பத்மஸ்ரீ" பட்டம் பெற்று இருக்கும் "நடிகர் திலகம்" சிவாஜி கணேசன், நாடக உலகில் தனக்கென ஒரு பண்பாட்டை வளர்த்துக் கொண்டு உள்ளார்.

அவருடைய நாடகங்கள் 7 மணிக்கு மேலையேறுகின்றன என்றால், அந்த இடத்திற்கு சரியாக 4.30 மணிக்கெல்லாம் சென்று விடுவார்.

"நீங்கள் மெதுவாக வந்தால் போதும். மற்ற நடிகர்களை முன்னால் அனுப்பி வையுங்கள்" என்று எவராவது சொன்னால், "நான் எப்படியோ, அப்படித்தானே அவர்களும் இருப்பார்கள், எனக்கு எத்தனையோ பிரச்சினைகள் இருக்கலாம், அவைகளை ஆதாரம் காட்டி நானும் நினைத்தபடி வருவதானால், ஏனைய நடிகர்களுக்கும் அதே சலுகையை அளிக்க வேண்டாமா?" என்று கேட்பார்.

இப்படியாக சிவாஜி கணேசன் நாடக அரங்கிற்கு நேரத்தோடு வந்துவிடுவதால், அவருக்கு முன்னரே ஏனைய நடிகர்கள் வந்துவிடுகிறார்கள், இப்படியான ஒரு பழக்கத்தை வழக்கத்திற்குக் கொண்டு வந்துவிட்டார் நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன்.

"பாரத்"
எம்.ஜி. ஆரும்
பத்திரிகையுள்

"பாரத்" பட்டம் பெற்றுள்ள மக்கள் திலகம் எம். ஜி. ராமச்சந்திரன், தன்னைப் பற்றிப் பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் செய்திகளில் மிகவும் கவனமாக இருப்பார்.

யாராவது ஒரு பத்திரிகையாளர் அவரை அணுகிப் பேட்டி கண்டால், அந்தப் பேட்டியைப் பிரசுரிப்பதற்கு முன்னர் காண்பித்து அனுமதி பெற வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்ளுவார்.

"இந்தச் செயல், பத்திரிகையாளர்களின் உரிமையைப் பாதிப்பதாக இருக்காதா?" என்று எவராவது கேட்டால், "நீங்கள் எழுதிவது, நான் கூறிய கருத்திற்கு மாறுபட்டதாக இருக்கக் கூடாது. அதனால் சர்க்கைகள் எழக் கூடாது என்ற நோக்கத்திற்காகவே அதைக் காண்பித்து விட்டுப் பிரசுரிக்கச் சொல்லுகிறேன். அது உங்களுக்கும் என்னையும் பிரச்சினைக்குள் உள்ளாக்குவதைத் தடுக்கலாம் அல்லவா?" என்று மறு கேள்வி போடுவாராம்.

எம். ஜி. ஆர். மக்கள் மனதில் நிலைத்து இருப்பதற்கு, இப்படியான சில விசேஷ ஏற்பாடுகளை காரணம் என்று அவரைச் சார்ந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஒரு பாடல்தான் எனது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. இந்தப் பாடல் நினைவுக்கு வரும்போதெல்லாம் கல்யாணகுமார் மாமாவின் நினைவுதான் எனக்கு வரும்.

திரைப்பட நடிகரான கல்யாணகுமார் மாமா, நான் சின்னப் பிள்ளையாக இருந்தபோது அடிக் கடி வீட்டுக்கு வருவாராம். அப்போதெல்லாம் அவர், "பாப்பா ரொம்ப அழகாக இருக்கிறார். நிச்சயம் சிவிமா நடிகை ஆவார்" என்று அம்மாவிடம் சொல்லுவாராம். அதைக் கேட்டு நான் கோபப்படுவேனும். அவ்வளவு (38ஆம் பக்கம் பார்க்க)

சினிமா உலகப் பிரவேசம் பலருக்கு கிளுகிளுப்பை ஏற்படுத்துகிறது. இளட பெண்கள் சினிமா வானில் மின்னும் தாரைகளாவதற்கு ஆசைப்படுகிறார்கள். சினிமாக்குஷி நிரந்தரமற்றது என்ற உண்மையை முன்கூட்டியே உணர்பவர்கள் மிகச் சிலர். அவர்களில் ஒருவர் ஜெயகௌசல்யா. நடிப்போடு படிப்பையும் தொடர்கிறார்.

கொண்டு திரைப்படங்களில் நடிப்பது என்பதுதான்!

தன்னுடைய முடிவின்படி கல்லூரிக்கும் செல்கிறார். படப்பிடிப்புகளிலும் கலந்து கொள்கிறார். அதனால் அவர் படும் கஷ்டங்களுக்கு அளவேயில்லை.

நடிகை ஜெயகௌசல்யா கல்லூரி இசைக் குழுவிலும் இடம் பெற்றிருப்பதால் இந்தக்கஷ்டத்தை இரட்டிப்பாக அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

நடிப்பா, இல்லை படிப்பா? இதில் எது வேண்டும்?

கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே திரைப்பட உலகில் அறிமுகப்படுத்தப்படும் இளம்பெண்களிடம் கேட்கப்படும் கேள்விகளில் இது முதன்மையானதாகும்.

“இரவும் பகலும்”, “தங்கை” ஆகிய படங்களில் நடிகர் ஜெய்சங்கர், நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன் ஆகியோருக்குத் தங்கையாக நடித்தவரும், தற்போழுது பலமுன்னணி நடிகர்களுடன் நடித்து வருபவருமான இளம் நடிகை ஜெயகௌசல்யாவிடமும் இந்தக் கேள்வி அலைபோல் எழுந்ததாம்.

அதற்கு அவர் கண்டுபிடித்தபதில், படிப்பைத் தொடர்ந்து

கல்லூரிக்குப் போகும் நேரத்தில் கால்ஷீட் கிடைத்துப் படப்பிடிப்புக்குப் போனால் ஆசிரியையிடம் தீட்டு இரவு வேளையில் படப்பிடிப்புக்குப் போய்விட்டு வந்தால் அடுத்த நாள் கல்லூரிக்குக் கட்டிவர நாட்களில் கல்லூரி இசைக்குழுவிற்குச் செல்வதற்காகப் படப்பிடிப்புக்குச் செல்லாதிருந்தால் அவர்களிடம் ஏச்சும், பேச்சும்.

இப்படியான எத்தனையோ கஷ்டங்களைச் சமாளித்து நடிப்பையும், படிப்பையும் கவனித்து வரும் நடிகை ஜெயகௌசல்யா, பட்டப்பரீட்சைக்குத் தோற்றும் நாள் நெருங்கி விட்டதாம். அதற்குப் பின்னர் கஷ்டம் தீரும், கவலை நீங்கும், நடிப்பில் மட்டும் கவனம் செலுத்துவேன் என்று கூறினார் இந்த இளம் நடிகை.

இரவும்வரும் பகலும்வரும்

— ஜெய்சங்கர்

கலைஞரின் வாழ்க்கையில் இரவும் வரும், பகலும் வரும். இது இயற்கையின் நியதி. இந்த நியதியை எவராலும் மாற்றி எழுத முடியாது.

ஒரு காலத்தில் பத்துப் படங்களில் நடிக்கும் நடிகரின் “மார்க் கேட்” ஒரு படத்திற்கு இறங்கும். அதே வேளையில், ஒரு படத்தோடு நிற்கும் ஒரு நடிகரின் “மார்க் கேட்” பத்துப் படத்திற்கு உயரும்.

இப்படியான சூழ்நிலைகளில், தன்னைக் கட்டுப் படுத்தும் மனோ பலத்துடன் வாழ கலைஞன் தன்னைத் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மட்டுமே, அவனால் நிலைத்து நிற்க முடியும்.

வாழ்வில் இரவும் பகலும் போல வரும் ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் சமாளித்து நிலைகுலையாமல் நிதானமாக இருக்கக் கலைஞர்கள் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய வெற்றிக்கு இதுவே காரணமாக இருக்க வேண்டுமென நான் நம்புகிறேன்.

எனது முதலாவது படத்திலேயே எனக்கு இந்த அனுபவம் ஏற்பட்டு விட்டது. நான் முதன் முதலில் நடித்த படத்தின் பெயர் “இரவும் பகலும்” அத்தோடு அந்தப் படத்தில் வரும் பாடலும் இந்தச் சொற்களோடு தான் ஆரம்பமாகின்றது.

அந்தப் படத்தில் இரவும் வரும் பகலும் வரும் இயற்கை ஒன்று தான் துயரம் வரும் இனிமை வரும் உலகம் ஒன்று தான்” என்ற பாடலைப் பாடி நடித்த போது அந்தக் கருத்தை எனது மனதில் நன்கு பதிய வைத்துக் கொண்டேன்.

ஆங்கிலத்தில், “த பெஸ்ட் இம்ப் ரெஷன் இஸ் த பெஸ்ட் இம்ப்ரெஷன்” என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. “ஆரம்பக் கருத்தே, அருமையான கருத்து” என்று இதைத் தமிழில் சொல்லலாம்.

அந்த “இரவும் பகலும்” தான் என்னை இந்தப் படவுலகில் நிலை பெறச் செய்திருப்பதாக நான் நம்புகிறேன்.

களின் நலனுக்காக (மீதியிருந்தால் தால்!...) செலவிடுவேன். அதற்கும் பிறகுதான் ஊருக்காகவும் ஊர் மக்களின் சௌகரியங்களுக்காகவும் ஏதோ என்னால் முடிந்ததைச் செய்வேன்!.....” என்றேன்.
“டுவென்ன தப்பு?
“பார் வெளிப்படையாகச் சொல் சிலவே! நான் சொல்லி விட்டேன். அவ்வளவுதானே...?”

நான் ஒரு சுயநலவாதி

— மேஜர்

தமிழ்த் திரைப்பட உலகில் உள்ள எந்த ஒரு நடிகரையோ, அல்லது நடிகையையோ சந்திக்கும் போது, “நீங்கள் என்ன இலட்சியத்தோடு வாழ்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டால் உடனே அவர்கள், “ரசிகர்களுக்காக வாழ்கிறோம். அவர்களை மகிழ்விப்பதற்காக நாங்கள் எந்தவித தியாகத்தையும் செய்யக் காத்திருக்கிறோம்” என்று தான் சொல்லுவார்கள்.

ஆனால், இவர்களில் எல்லாம் மாறுபட்டவராக வாழ்கிறார் ஒரு நடிகர். அவர்தான் மேஜர் சுந்தரராஜன். தவக்கு சுயநலமே அதிகம் இருப்பதாகத் துணிந்து கூறும் மேஜர், அது பற்றிப் பின் வருமாறு விளக்குகிறார்.

“சுயநலமில்லாத மனிதரை இன்று எங்கே காண முடிகிறது? ஏதாவதொரு விதத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனும் சுய நலக்காரனாகவே இருக்கிறான். இந்த விதத்தில், நானும் சுயநலக்காரனாக இருப்பதில் தவறேது?

“டெலிபோன் இன்ஸ்பெக்டராக நான் வேலை பார்த்து வந்தபோது,

அதாவது சினிமாவில் நடிப்பதற்கு முன்பு, அப்போதைய என் சக ஊழியர் ஒருவர் என்னிடம் இப்படிக் கேட்டார்.

“திடீரென்று உங்களுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைத்தால் என்ன செய்வீர்கள்?”

“நான் யோசித்தேன். என் பதிலைக் கேட்டதும் நண்பர் முகம் சுருங்கிப் போய்விட்டது. அப்படி என்ன பதிலை நான் சொல்லிவிட்டேன்?

“ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைத்தால்தானே? கிடைத்தால் முதலில் என் குடும்பத்தைக் கவனிப்பேன். என்டேட், கார், பங்களா—இன்னும் சகல வசதிகளையும் எனக்காக, என் குடும்பத்திற்காக செய்து கொடுக்கிறேன். உறவினர்

சிங்களப் படவுலகம் தந்த சிரிப்பு நடிகை

தமிழக திரைப்பட உலகுக்கு ஒரு சிரிப்பு நடிகையை அறிமுகப்படுத்திய பெருமை சிங்களப் படவுலகுக்கு உண்டு. அந்த நடிகைதான் மனோரமா.

தமிழ்த் திரையுலகின் முன்னணி நகைச்சுவை நடிகையாகத் திகழும் மனோரமா முதன் முதலில் ஒரு சிங்களத் திரைப்படத்தில் தான் தலையைக் காட்டினார்.

அந்தத் திரைப்படத்தின் பெயரை நடிகை மனோரமா மறந்துவிட்டாலும், "என்னைத் திரையுலகிற்கு அறிமுகம் செய்துவைத்த பெருமை சிங்களப் படவுலகிற்கே உண்டு" என்று இன்னமும் பாராட்டுத் தெரிவிக்கிறார்.

இவர் நடத்த சிங்களப் படத்தில், சில வசனங்களும் பேச வேண்டி இருந்தது. அதைத் தமிழில் எழுதிக் கொடுத்ததால், இவரால் இலகுவாகச் சிங்களம் பேச நடிகை முடிந்ததாம்.

சிங்களப் படத்தில் தலைகாட்டியதோடு திரைப்பட உலகிற்குள் முழுவதும் இந்த நடிகைக்கு ஓய்வு

பெறும் எண்ணமே கிடையாது.

"திரைப்படம் ஒன்றில் நடிக் துக் கொண்டு இருக்கும்போது, "செட்" மிலேயே என் உயிர் பிரிந்தால் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைவேன்" என்று உணர்ச்சிவசப்படக் கூறுகிறார் நடிகை மனோரமா.

தரையில் படுத்துறங்குவது தாயை மதிப்பதா குமாம்

தமிழக திரைப்பட உலகின் சிரிப்பு மன்னாக விளங்கும் நடிகர் நாகேஷ், இன்று பெரிய வீடு கட்டி சுகமாக வாழ்கிறார்.

அந்த வீட்டில் நவீன படுக்கை வசதிகள் இருந்தும், நடிகர் நாகேஷ் நிலத்தில் படுத்து உறங்குவதையே பெரிதும் விரும்புகிறார்.

"எதற்காகத் தரையில் உறங்குகிறீர்கள்?" என்று கேட்டால், அதற்கு அருமையானதொரு விளக்கம் அளிக்கிறார் நாகேஷ்.

"தரையில் உறங்கினால், தாயின் மடியில் உறங்குவதுபோல இருக்கும். பூமியும் நமது தாய்தானே. பிறக்கும்போது பூமித்தாயின் மீது விழுகிறோம். பின்னர் வளர்ந்ததும் அதே பூமித் தாயை மிதிக்கிறோம். அதேபோல, பெற்ற தாயை ஆரம்பத்தில் மதிக்கிறோம். வளர்ந்து பெரியவர்களானதும் ஒதுக்குகிறோம். இதுதானே உலகம்" என்கிறார் சிரிப்பு நடிகர் நாகேஷ்.

பெரியவர்களை உபயோக
நடிக்க வைத்து விடலாம்.
ஆனால் சிறுவர்களா? அந்தச்
சிறுவர்களைக்கூட சிறப்பாக
நடிக்க வைத்துவிடுவார் கே.
எஸ். ஜி. "குயினுக்கு" படத்
திற்காகக் குழந்தை நட்சத்
திரங்களுக்கு அவர் பயிற்சி
அளிப்பது சிறப்பாக இருக்
கிறது அல்லவா?

பழம்பெரும் நடிக்கயான
எஸ். வரலட்சுமி, விஜய நிர்
மலா ஆகியோருக்கு ஒரு
உணர்ச்சிகரமான கட்டத்தை
நடித்தக் காட்டுகிறார் கே.
எஸ். ஜி.

கே. எஸ். ஜியின் கை வண்ணம்

குடும்பச் சித்திரங்களைத் தயா
ரிப்பதில் பெயர் பெற்றவராக
விளங்குகிறார் "இயக்குநர் திலகம்"
கே. எஸ். கோபாலகிருஷ்ணன்.

"சித்தி", "உயிரா யானமா?",
"பணமா பாசமா?", "கற்பகம்"
ஆகிய சில படங்களை இவருடைய
திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகச்
சொல்லலாம்.

இந்தப் படங்களின் வெற்றிக்கு
கே. எஸ். ஜியின் கதை, வசனம்
மட்டுமல்ல அவருடைய டைரக்
ஷனும் ஒரு முக்கிய காரண
மாகும்.

டைரக்டர் கே. எஸ். ஜி., சில
காட்சிகளை மிகவும் தத்ரபமாகவே
நடிக்களுக்கு நடித்துக் காண்பிக்
கும் வல்லமை படைத்தவர். அத
னால்தான், அவருடைய டைரக்ஷ
னில் உருவாகும் படங்களில் நடிக்
கும் சில நடிக்ககன் மிகவும்
உணர்ச்சிகரமாகத் தமது பங்கைச்
செய்து பெயர் வாங்குகிறார்கள்.

அவருடைய டைரக்ஷன் திற
மை, இந்தப் படங்கள் இரண்
டும் தெளிவாக விளக்கும் வகை
யில் அமைந்து இருக்கின்றன.

நினைப்பதெல்லாம் நடந்தால்...

(34ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
தூரம் எனக்கு சினிமாவின் மீது
வெறுப்பு இருந்ததாக அம்மா
கூறுவார்.

இப்பொழுது கல்யாணகுமார்
மாமா என்னைக் கண்டால் பழை
யதை நினைவுபடுத்திக் கிண்டல்
செய்வார். நான் நினைத்தது நடக்க
வில்லையே என்று அந்தக் கிண்ட
லை ஏற்றுக் கொள்ளுவேன்.

என் அம்மா, தன் வாழ்நாளில்
எனக்குத் திருமணம் செய்து வைத்
துக் கண்ணிரப் பார்க்க வேண்டு
மென நினைத்து இருந்தார். ஆனால்
அது நிறைவேறியதா?

என் மீது இல்லவனு அன்பு
வைத்திருக்கும் அம்மாளைப் புதிய
வீடொன்று கட்டி குடியமர்த்த

வேண்டும் என நான் நினைத்திருந்
தேன். அதன்படி வீடும் கட்டினேன்.
ஆனால் அதில் குடியமர என் அம்மா
வின் உயிரை என்னால் கட்டி
வைக்க முடியவில்லை.

இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே
போனால், என் வாழ்நாளில் நடந்த
எத்தனை எத்தனையோ அனுபவங்
களைச் சொல்லலாம்.

ஆனால் என் வாழ்நாளில், நான்
நினைப்பது நடப்பதில்லை. ஒருவேளை
அப்படி நடந்துவிட்டால், நான்
தெய்வத்தையே மறந்து விடுவேனோ
என்றுதான் அவை கைமுலிப்
போகின்றனவோ என்று நினைத்து
மனதை சாந்தப்படுத்திக் கொண்டு
இருேன்

இலங்கைத் தமிழ் சினிமாத் துறை

மனிதனின் சுற்றுடைய இருள் மயமாக்கி விட்டு வெள்ளித் திரை யில் ஒளிபரப்பிக் காண்பிக்கும் ஒரு கைதேர்ந்த "ஜேப்படி" வித் தைக்குப் பெயர்தான் திரைப்படம். இன்றைய நிலையில், இதைவிடப் பொருத்தமான வேறு வியாக்கியா னம் அதற்குக் கிடையாது. திரைப்படம் என்ன நோக்கத்திற் காக எடுக்கப்படுகிறது?

மனிதனின் வாழ்க்கையை யதார்த் தமாகச் சித்திரிப்பதற்கு என்று ஒரு சாராரும் — வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டது போய் வரும் மனித னுக்குக் களிப்பூட்டுவதற்கு என்று இன்னொரு சாராரும் கூறுகின் றனர். இரு சாராரும் பணம் சம்பா திப்பது என்ற இலட்சியத்தில் ஓத்த கருத்துடையவர்களாக இருக் கிறார்.

வாழ்க்கையின் உயர் மட்டத்தில் உள்ளவன், குடிசையில் வாழும் ஒருவனின் துயரக் கதையைப் பார்த்து ரசிக்க விரும்புகிறான். கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவன், மாடமாளி கையில் வாழும் ஒருவனின் டாப் பீசு வாழ்வைப் பார்த்து இன்புற விரும்புகிறான். இதனால் தயாரிப்பா னர்களின் போலவே ரசிகர்களும் இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிந்து நிற்கிறார்கள்.

ஏழையின் வாழ்க்கையைப் பார்ப் பவன், அந்த நிலைக்கு வர விரும்பா தவன். எனவே, அப்படியான திரைப் படங்கள் ஒரு தடவை பார்ப்ப தோடு நிறுத்திக் கொள்ளுகிறான்.

ஆனால், பணக்காரர்களின் டாப் பீசு வாழ்க்கையைக் கண்டு களிப்ப வதோ, தான் என்று அந்த இடத்தை அடையலாம் என்ற அங் கலாய்ப்போடு போய் திரும்பத் திரும்ப அந்தத் திரைப்படத்தைப் பார்ப்புகிறான்.

இந்தக் காரணத்தினால் அப்படி யான திரைப்படங்கள் அதிக நாட்

கள் ஓடுகின்றன; அதிக வசூலைப் பெறுகின்றன.

இதனால்தான் இன்றைய இந்தியத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் நூற்றுக்கு நூறு வீதம் இந்த இரண்டாம் தரத்தவையாக இருக்கின்றன.

இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படங் களைப் பொறுத்தவரையில், இது வரையில் இரண்டு 16 மில்லி மீட்டர் திரைப்படங்களும், ஆறு 35 மில்லி மீட்டர் திரைப்படங்களும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சமுதாயம், பாசநிலா ஆகிய திரைப்படங்கள் 16 மில்லி மீட்டர் லும், தோட்டக்காரி, கடமையின் எல்லை, டாக்ஸி டிரைவர், நிர்மலா, வெண்சந்திர, குத்துவிளக்கு ஆகிய திரைப்படங்கள் 35 மில்லி மீட்டர் லும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

—இளையசீலன்—

இலங்கையின் 25 வருட கால திரைப்படச் சரித்திரத்தில், பிற்பட்ட 10, 12 ஆண்டுக் காலத்தில் தான் இந்தத் திரைப்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்ப் படத் தைத் தவிர்த்துப் பார்ப்பதாலும், தமிழன் திரைப்படத் துறையில் புதுந்து இலங்கையில் 25 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இந்த நாட்டில் இந்தத் தொழிலை ஆரம்பித்து வைத்த பெருமையுடைய தமிழர் களையே சாரும். ஆகையால் தமிழ் ராசிய நாடும் 25 ஆண்டுகளைத் தாண்டி வந்திருக்கிறோம் என்பது தான் சரித்திரம். அப்படியிருந்தும் எமது நிலை இன்று தரித்திரமாகவே இருக்கிறது.

காலஞ்சென்ற திரு. எஸ். எம். நாயகம் இந்த நாட்டின் சிங்களத் திரைப்படத் துறையை உருவாக்கி வைத்தவர்களின் முன்னிலை வகிச் சிறுர். இதைச் சிங்களக் கலைஞர்களும் நன்றியுடன் இன்றும் நினைவு கூரத்தான் செய்கிறார்கள்.

இதற்கு நன்றிக் கடனாகவோ என் னவோ. இந் த நாட்டின் தமிழ்ப் படத் துறையை ஒரு சிங் கன்ச் சகோதரர்தான் ஆரம்பித்து வைத்தார். அவர் திரு. வென்றி சேந்திரவன்ச ஆவார்.

இப்படியாக, இந்த நாட்டின் இரு பெரும் இனங்களும் தங்கள் ளிடையே கலைப்பாலத்தை அமைத் துக் கொண்டுள்ளன.

அது ஒரு புறமிருக்க, இந்த நாட் டில் சிங்களத் திரைப்படத் துறை எவ்வளவு தூரம் உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறதோ, அதே அளவுக்குக் கீழ் நோக்கியும் விரைந்து கொண்டிருக்கிறது.

தங்குப் பதக்கம் பெறும் அளவுக்குத் தரமான சிங்களப் படங் கள் தயாரிக்கப்படும் அதேவேளை யில் தரங்கெட்ட திரைப்படங் களும் ஏராளமாகத் தயாரிக்கப்படு கின்றன.

இந்தத் தரங்கெட்ட திரைப்படங் களில் பெரும்பாலானவை தமிழகத் திரைப்படங்களின் அப்பட்டமான "காப்பி" படங்கள்தாம். இப்படி யான படங்களே இலங்கையில் நூற்றுக்கு அதிகமான நாட்கள் ஓடி வெற்றி பெற்றுப் பிடுக்கின் றன. ஆயின் சிங்களப் படத்துறை வளர்ந்திருக்கிறது, சிங்கள ரசிகர் களின் மனோநிலை வளர்ந்திருக் கிறது என்பதை வாசகர்களே ஊகித்துக் கொள்ளலாம்.

பெரும்பாலான சிங்களத் திரைப் படங்கள் தமிழ்த் திரைப்படங் களின் அப்பட்டமான "காப்பி" என்றால், இங்கு தயாரிக்கப்பட்ட தமிழ்த் திரைப்படங்களில் அதிக மானவை தமிழகத் திரைப்படங் களை அடியொட்டியவையாகும்.

தமிழகத் திரைப்படங்களைப் போன்ற ஆடல், பாடல், நடனம் இன்றோரன்ன பல கலைப்படங்களைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டவையே இங்கு தயாரான தமிழ்த் திரைப் படங்கள். இந்தியத் தமிழ்த் திரைப்

மாமியா

மகிமை

படங்களைப் பார்த்துத் தயாரிக்கப்பட்ட சிங்களத் திரைப்படங்கள் வெற்றி அடைகின்றன. அப்படியானால், அதே தமிழ்த் திரைப்படங்கள் அடிமொட்டி எடுக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் படுதொல்வியைத் தழுவிவது ஏன்?

இந்தியத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் போன்று இந்தத் திரைப்படங்களையும் பெரும் பணச் செலவில் நட்சத்திர மதிப்புடன் தயாரிக்க முடியாமல் போனதே காரணம் என்பது முழுக்க முழுக்க உண்மையாகும்.

பரந்த "மார்க்கெட்"டை நம்பித் திரைப்படம் எடுக்கும் இந்தியத் தயாரிப்பாளர்கள், ஒரு காட்சிக்காவே லட்சக் கணக்கில் பணத்தைக் கொட்டுகிறார்கள். ஆனால், நாடோ அந்த லட்சத்திற்கு உள்ளேயே நமது திரைப்படங்கள் முடித்து விட முயல்கிறோம். அப்படியானால் எப்படி நமது திரைப்படங்கள் வெற்றி அளிக்க முடியும்?

அண்மையில் வெளிவந்த "குத்துவிளக்கு" நூறு நாட்கள் ஓடியிருக்கிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் அது ஒரு யதார்த்தப் படப்பு என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். அதை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளலாம் அந்தப் படம் பணவசூலில் வெற்றி பெற்றதா என்பது தான் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

திரைப்படங்கள் பணவசூலில் வெற்றி பெற்றால் இந்தத் திரைப்படத் தொழில் வளரப் போவதில்லை.

"இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் தெளிவாக இல்லை. படப்பிடிப்பு சிரம இல்லை. தொகுப்பு முறையாக இல்லை. நடிகர்கள் திரைப்படத்திற்கு ஏற்றவர்களாக இல்லை. திரைக்கதை வசனம் தெளிவாகக் கேட்கக் கூடிய விதத்தில் இல்லை."

இப்படியாக "இல்லை, இல்லை" என்று ரசிகர்கள் கூறும் இந்தக் குறைந்தபட்ச குற்றச்சாட்டையாவது தமிழ்ப் படத் தயாரிப்பாளர்கள் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால், நிச்சயம் இந்தப் படவசூலுக்கு விடிவு காலம் ஏற்படப் போவதில்லை.

ரசிகர்கள் மீது குற்றம் சுமக்கும் தயாரிப்பாளர்கள் தமது அடிமனதில் கை வைத்து, இந்த உண்மையையும் சற்று சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும்.

தமிழக திரைப்பட முன்னணி நடிகர்கள் அனைவரும் நடிகர்களாக இருக்கும் அதே நேரத்தில் மில் சொந்தக்காரர்களாகவும், தியேட்டர் உரிமையாளர்களாகவும், ஸ்டூடியோ அதிபர்களாகவும் விளங்குகிறார்கள். நடிப்புத்துறை கால வாரிவிடும் போது தம்மைக் காப்பாற்றிக்

கொள்ளுவதற்காக இந்த முன்னேற்பாடுகளை அவர்கள் செய்து வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவர்களில் சிறிப்பு நடிகர்களான ஏ. சுருணாநிதியும், முர்த்தியும் வேறுபட்டு இருக்கிறார்கள்.

ஏ. சுருணாநிதி ஹோட்டல் நடத்துகிறார். முர்த்தி சலவைக்கடை வைத்திருக்கிறார். நடிகர்களை முர்த்தியின் கடை சர்வ சாதாரணமாக வழமைபோல நடைபெற்று வருகிறது. ஆனால் நடிகர் சுருணாநிதியின் ஹோட்டலோ சென்னைில் உள்ள எல்லா ஹோட்டல்களுக்கும் மாறுபட்டதாக நடைபெற்று வருகிறது.

சுருணாநிதியின் ஹோட்டலின் பெயர் "மாமியா" என்பதாகும்.

"ஊருக்கு நீ சோறு போடு. உனக்கு எப்போதும் சோறு கிடைக்கும்." — இதுதான் ஏ. சுருணாநிதியின் மாமியார் கூறிய புத்திமதி. இந்த புத்திமதியைக் கேட்டுத்தான் "மாமியா" ஹோட்டல் ஆரம்பித்தாராம் ஏ. சுருணாநிதி.

"ஊருக்கு இலவசமாகச் சோறு போட என்விடம் பணமில்லை. அதனால், பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு அவர்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப ருசியான சாப்பாடு போடுகிறேன்" என்கிறார் ஏ. சுருணாநிதி.

"மாமியா" ஹோட்டலில் எல்லாமச்ச மாமிசங்களும் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன.

ஏ. சுருணாநிதி ஒரு சிறிப்பு நடிகர். அதனால் அவருடைய "முத்திரை" ஹோட்டலில் எங்காவது துலங்க வேண்டும் அல்லவா? அதற்கு உதாரணமாக இரண்டு விளம்பரப் பலகைகள் தொங்குகின்றன.

ஒரு விளம்பரப் பலகையில், "எதிரே என் மாமியார் வெளிச்சம் போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார். ஒரு தரம் அவளையும் கவிழ்ப்பங்களேன்" என்று விளம்பரம் செய்து இருக்கிறார்.

மற்ற விளம்பரப் பலகையில், "எதிரே என் மருமகனும் வெளிச்சம் போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார். ஒரு தரம் அவளையும் கவிழ்ப்பங்களேன்" என்று விளம்பரம் எழுதி உள்ளார்.

MAMIYA
கேட்டுத்தான்
பாருங்களை
ஓர்வா சமச்சமம்
ஆரம்பி
உள்ள
கூற்றுமயம்
கால வந்தது
குரணியின்
கேள்வாரி
சீரன்
கூறு
யும் சீரன்
மயம் வரி
வாங்கோ
விளம்பரம்

மாதவிபாய் தாமதமா?

எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் உங்கள் மாதவிபாய் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குத் தாமதமானால் அல்லது முன்னர் எடுத்த சிகிச்சை பலன் அளிக்காவிட்டால் (Aminon) "அமினோன்" ஸ்பெஷல் ஜெர்மன் காப்துல்ஸ் பாவித்துப் பலன் அடையுங்கள். அபாயமற்ற கட்டாய உடன் நிவாரணத்திற்கு இன்றே நேரில் வரவும். விலை ரூபா 20/50.

ஆண்களுக்கு மட்டும்

("Vikazin" Oral) "விக்கசின்" உட்பிரயோகம். அதிக தாம்பத்திய உறவால் ★ துர்ப்பழக்கத்தால் ★ வீரியக் குறைவு ★ நரம்புச் சோர்வு ★ உற்சாகமில்லமை ★ ஆதீய சகல பாலியல் பலவீனங்களுக்கும் இன்றே பாவித்துப் பலன் பெறுங்கள். விலை ரூபா 23/90.

("Happy" night Capsules) "ஹேப்பி" நைட் காப்துல்ஸ் (வெளிப்பிரயோகம்) ஜீவ நரம்புகள் உற்சாகத்திற்கு ★ மன வாழ்க்கை இன்பத்திற்கு ★ சொப்பன ஸ்கனித்திற்கு ★ தாது நஷ்டத்திற்கு ★ இன்றே பாவித்து இன்பம் பெறுங்கள். சாதாரணம் விலை ரூ. 6/80, ஸ்பெஷல் விலை ரூ. 14/90.

("ABICO" Vitamin Syrup) "எபிக்கோ" விட்டமின் சிரப் சக்தி குறைதல் ★ கைகால் அசதி ★ இரத்த சோகை ★ உடல் பலவீனம் ★ அதிக உழைப்பால் ஏற்படும் மூளைச் சோர்வு ★ ஆதீய வற்றை உடன் போக்கி, அதிக பசியைத் தூண்டுதல் மூலம் புதிய வலிமையையும், தெம்பையும் அளிக்கும் மிகச் சிறந்த சஞ்சிவியாகும். விலை ரூபா 10/40.

திராத நாட்பட்ட சகும் ரோகங்கள் ★ ஆஸ்துமா ★ வாத ரோகம் ★ மூலவியாதி ★ மூத்திரக் கல்லடைப்பு ★ நீரழிவு ★ மற்றும் ஆண் — பெண் — சிறுவர்களுக்கச் சிறந்த முறையில், உயர்ந்த சக்தி வாய்ந்த மருந்துகளைக் கொண்டு தகுந்த சிகிச்சையளிக்கப்படும். இன்றே ஒரு முறை எங்கள் பிரதான பென் டாக்டரை நாடுங்கள்.

வி. பி. பி. ஆடர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். தபாற் செலவு ஒன்றுக்கு ரூ. 1/25.

எஸ் . டி . இண்டஸ்ட்ரீஸ்

75, 2/2, 2-வது மாடி, வார்ட். பிளேஸ், கொழும்பு-7.

தொலைபேசி: 94158.

சமுதாய மக்களை நல்வழியில் இட்டுச் செல்லும் மக்கள் தினசரி "தினபதி"
 மேலும் வளர வாழ்த்துகின்றோம். போள்: 7247
 ஸ்தாபிதம்: 1943

தந்தி: ZUHARA KANDY

ZUHARA

- ★ உறுதி
 - ★ உத்தரவாதம்
 - ★ நம்பிக்கை இவைகளுக்கு
- மலைநாடெங்கும் புகழ் பெற்ற
 ஸ்தாபனம்

கண்டி, ஜஹூரு
 ஜுவலரி மார்ட்

க
 ன்
 னை
 க்
 க
 வ
 ரு
 ம்

க
 ரு
 த்
 தை
 ய
 ள்
 ள்
 ம்

அசல் பவுண் தங்க நகைகளுக்கு
 ஜஹூரு ஜுவலரி மார்ட்
 23, டி. எஸ். செனாநாயக்கா வீதி,
 (திருகோணமலை வீதி)
 கண்டி.

எங்களிடம் தங்க நகைகள் வரங்கும்போது பழைய தங்க
 நகைகளையும் மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

மந்திர மாளிகை

பாடல் சேவலிப்பல

அண்ணா! இன்னும் எவ்வளவு தூரம் செல்ல வேண்டும்? நடந்து நடந்து எனக்குக் கால் வலிக்கிறது என்று கூறியபடி ஒரு கல்லின் மீது உட்கார்ந்தான் தங்கை பிரேமா.

“தங்கச்சி! இவ்வளவு தூரம் வந்து விட்டு மனம் சோர்வடையலாமா? இன்னும் சிறிது நேரத்தில் அந்த மந்திர மாளிகையை அடைந்து விடலாம்” என்றான் அண்ணன் குகா.

தங்கை பிரேமா உற்சாகத்துடன் மீண்டும் நடக்க ஆரம்பித்தாள்.

மனித நடமாட்டமில்லாத அந்தக் காட்டு வழிப் பாதையில் அவர்கள் இருவரும் சென்று கொண்டிருந்தபோது...

அவர்களை நோக்கி ஒரு கிழவர் விரைந்து வந்து கொண்டிருந்தார்.

“அண்ணா! அதோ யாரோ வருவது போலிருக்கிறது. மந்திர மாளிகை எங்கே இருக்கிறது என்று அந்த மனிதரிடம் கேட்டுப் பார்ப்போமே” என்று பிரேமா.

“கண்ட கண்ட ஆட்களிடமெல்லாம் மந்திர மாளிகையைப் பற்றிக் கேட்கலாமா? பேசாமல் வா” என்று சற்றுக்கேட்பத்துடன் கூறியபடி விரைவாக நடக்க ஆரம்பித்தான் குகா.

“சரி அண்ணா” என்று கூறியபடி பிரேமா அவனைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தான். “குழந்தைகளே! மனித நடமாட்டமில்லாத இந்தப் பயங்க

ரப் பாதையில் தனிமையில் நீங்கள் போவது நல்லதல்ல.

“உங்களுக்கு உதவியாக நான் வருகிறேன்” என்று கூறியபடி அவர்களுக்கு அருகில் வந்தார் அந்தக் கிழவர்.

குகாவும் பிரேமாவும் பயத்துடன் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தபடி மௌனமாக நின்றனர்.

“குழந்தைகளே! பயப்படாதீர்கள். உங்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கே வந்திருக்கிறேன்.

“மந்திர மாளிகைக்குத்தானே நீங்கள் சென்று கொண்டிருக்கிறீர்கள். வாருங்கள், உங்களை நானே அங்கு அழைத்துச் செல்கிறேன்” என்று அந்த மர்மக் கிழவர்.

“தாத்தா! நீங்கள் யார்? எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?” என்று கேட்டான் குகா.

“நான் யாராயிருந்தால் என்ன? உங்களை மந்திர மாளிகைக்கு அழைத்துச் சென்றால் சரிதானே” என்று கூறியபடி நடந்தார் கிழவர்.

மந்திரத்தால் கட்டுண்டவர்களைப்போல குகாவும் பிரேமாவும் அந்தக் கிழவரைத் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்தனர்.

சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, “குழந்தைகளே! அதோ பார்த்தீர்களா? அதுதான் மந்திர மாளிகை” என்று கூறினார் அந்தக் கிழவர்.

கிழவர் சுட்டிக்காட்டிய பக்கம் அண்ணனும் தங்கையும் பார்த்தனர். அங்கே...

அழகே உருவான அற்புத மாளிகை ஒன்று ஒளி வீசிக் கொண்டிருந்தது.

“ஆகா! எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது” என்று ஒரே நேரத்தில் ஆச்சரியத்துடன் கூறினர் அண்ணனும் தங்கையும். அதே நேரத்தில்...

அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் நின்றிருந்த கிழவர் மாயமாக மறைந்து விட்டார்.

எவ்வளவு தேடியும் அவர்களால் அந்தக் கிழவரைக் கண்டுபிடிக்கவே முடியவில்லை.

குகாவும் பிரேமாவும் மர்மக் கிழவரைத் தேடிக் கொண்டிருந்தபோது...

தங்கரதம் ஒன்று அவர்கள் முன்வந்து நின்றது. அதில் யாருமே தென்படவில்லை. “குழந்தைகளே! ரதத்தில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள். அரண்மனைக்குச் செல்லலாம்” என்றது அந்த ரதத்தில் யூட்டப்பட்டிருந்த குதிரைகளுள் ஒன்று.

அண்ணனும் தங்கையும் ஆச்சரியத்துடன் அந்தத் தேரிலே ஏறி அமர்ந்தனர். அடுத்த நிமிடம்...

அவர்களின் உடைகள் அரச குடும்பத்தினரின் உடைகள் போல் மாறிவிட்டன.

அந்தத் தங்கத் தேர் மாளிகையை அடைந்ததும், மாளிகை வாசல் தானாகவே திறந்து கொண்டது.

“குழந்தைகளே! வர வேண்டும், வர வேண்டும். உங்கள் வரவு நல் வரவாகுக” என்று பல குரல்கள் எங்கிருந்தோ

பலூன் வாங்கினார் பண்டித நேரு

ஒருமுறை தென்விந்தியச் சுற்றுப் பயணத்தின்போது கிராமம் ஒன்றில் நேருஜியின் கார் நின்றுது- அப்பொழுது கிழவர் ஒருவர் பலூன் விற்குக் கொண்டிருப்பதை நேருஜி கண்டார்.

நேருஜி விரைந்து சென்று அக் கிழவரின் தோள் மேல் கையைப் போட்டுக் கொண்டார்.

"பலூன் என்ன விலை?" என்று அன்புடன் விசாரித்தார்.

"ஒரு பலூன் இரண்டு அணு" என்றார் அந்தக் கிழவர்.

உடனே நேருஜி தனது சட்டைப் பையிலே கையை விட்டுத் துழாவிப் பார்த்தார்.

பையிலே பணம் இல்லை என்பது அப்போதுதான் அவருக்குத் தெரிந்தது.

உடனே பக்கத்தில் நின்ற தனது நண்பரொருவரிடம் இருபது ரூபாய் வாங்கி அந்தக் கிழவரிடம் கொடுத்து, எல்லா பலூன்களையும் வாங்கிக் கொண்டார்.

குழந்தையைப் போல் சிரித்தபடி, அங்கு கூடியிருந்த குழந்தைகளுக்கு அந்தப் பலூன்களைப் பகிர்ந்து கொடுக்கவிட்டு, மீண்டும் தமது பாயணத்தைக் தொடங்கினார் குழந்தைப் பிரியரான நேருஜி.

ஒலித்தன. ஆனால் யாருமே அவர்களுடைய கண்களில் தென்படவில்லை.

"குழந்தைகளே! நீங்கள் சற்றுக் களைப்புடன் காணப்படுகிறீர்கள். அதோ அந்த அறைக்குள் சென்று சற்று நேரம் ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று ஒரு பெண்ணின் குரல் ஒலிக்கத்தொண்டது.

இருவரும் அந்த அறைக்குள் சென்று அங்கு கிடந்த பஞ்சணை மெத்தைகளில் படுத்துக் கொண்டனர்.

"அண்ணா! பசிக்குறது" என்று முணுமுணுத்தார்கள் பிரேமா. அடுத்த கணம்...

விடுகதை

1. முத்தவர் ஆற்றிலே, அடுத்தவர் காட்டிலே, இளையவர் வீட்டிலே?

2. எட்டுக்கால் ஊன்றி, இருகால் படமெடுத்து வாட்டக் குடை பிடித்து வருகிறார் வன்வியனார்.

3. தட்டு வீட்டுக்குள் முட்டுப் பலகை.

4. வெட்ட வெட்டத் தழைக்கும் மரம் என்ன மரம்? வேடர் கொண்டு ஓடும் மரம் என்ன மரம்?

5. நாலுலக்கை குத்தி வரும், இரண்டு முறம் புடைத்து வரும், துடுப்புத் துழாவி வரும். துரை மக்கள் ஏறி வரும்.

6. போவான் வருவான் திம்மப் பன், ஒற்றைக் காலில் நிற்பான் திம்மப்பன்.

7. முத்து முத்துச் சேலைக்காரி, முப்பது பொன் வேலைக்காரி, தண்டைக் கொலுக்காரி, தாவாரத்து வீட்டுக்காரி, அவளைத் தொடுவானேன்? கவலைப்படுவானேன்?

8. ஆயிரம் தச்சர் கூடி, அழகான மண்டபம் கட்ட ஒருவனின் கண்பட்டு உடைந்ததாம் மண்டபம்.

9. ஆழிக் குழி வெட்டி அதிலே ஒரு முட்டையிட்டு, அண்ணாந்து பார்த்தால் தொண்ணூறு முட்டை.

10. "டாக்கு மக்கு" என்னுமாம் குதிரை, தண்ணீரைக் கண்டால் தவிக்குமாம் குதிரை.

பலவித உணவுப் பண்டங்களும், பழ வகைகளும் நிறைந்த சாப்பாட்டு மேசை ஒன்று அவர்கள் முன் காணப்பட்டது. குகாவும் பிரேமாவும் ஆசை நிரச் சாப்பிட்டனர். அடுத்த நிமிடம்...

குகாவும் பிரேமாவும் இரு தரங்குக் குட்டிகளாக மாறி விட்டனர்.

"ஐயோ அண்ணா! குரங்காக மாறி விட்டோமே... இவ்வென்ன செய்வது?" என்று கூர் அழ ஆரம்பித்து விட்டாள் பிரேமா.

"தங்கச்சி! அழுவதால் ஆவ தென்ன? சும்மா அழுது ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணாமல் கடவுளைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு தையமாக இரு. கடவுள் எப்படியும் நம்மைக் காப்பாற்றுவார்" என்று தைரியமுட்டினான் குகா.

கடவுளைப் பிரார்த்தித்தபடி அங்குமிங்கும் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டிருந்த பிரேமாவின் கண்களில் ஒரு பழக்குலை தென்பட்டது.

"ஆகா!" என்று குதித்தோடியபடி அப்பழங்களில் ஒன்றை எடுத்து உண்டாள். குகாவும் ஓடிச் சென்று ஒரு பழத்தைப் பறித்துச் சாப்பிட்டாள்.

உடனே இருவரும் அழகிய பறவைகளாக மாறி விட்டனர்.

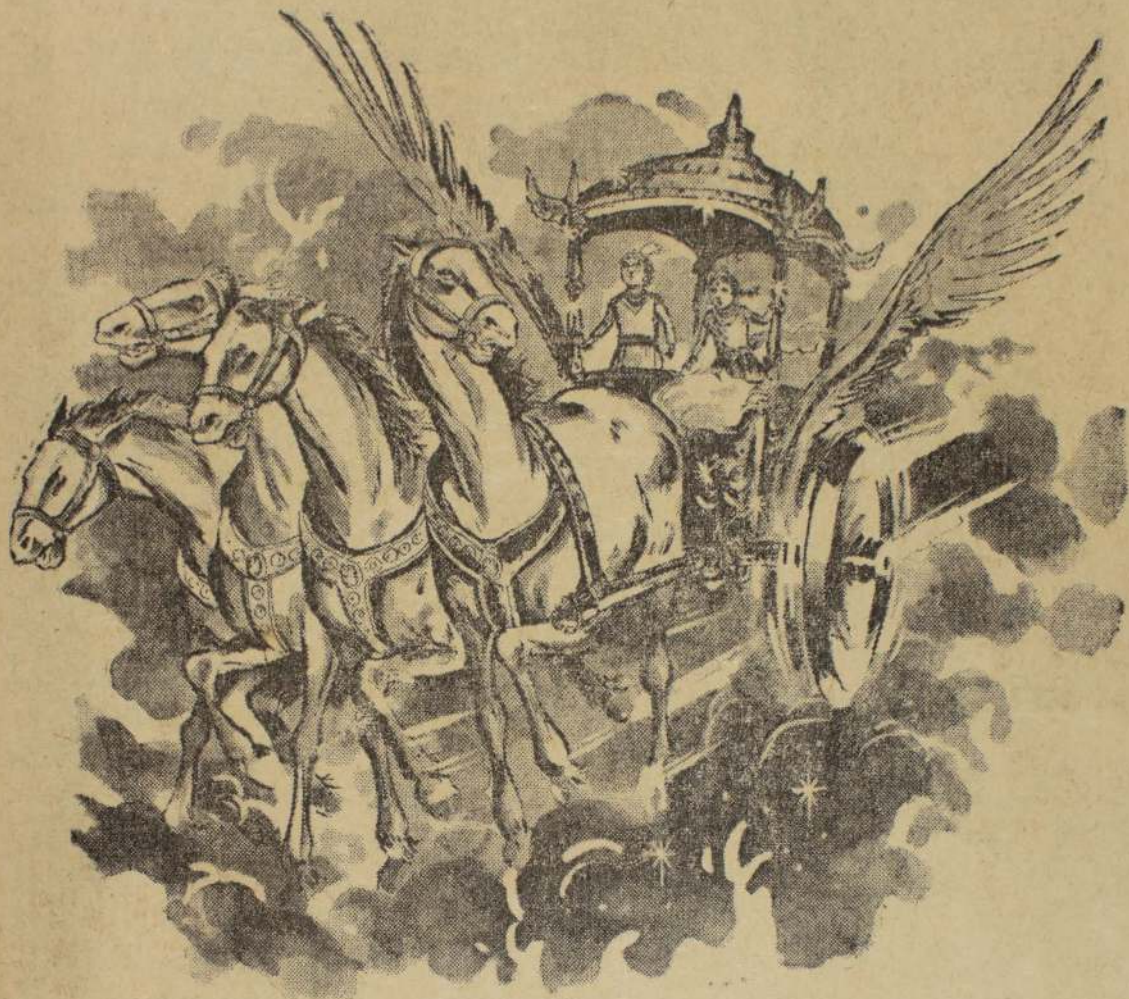
இருவரும் மகிழ்ச்சியுடன் அங்குமிங்கும் பறந்து கொண்டிருந்தனர். சிறிது நேரத்தில் இருவரும் களைப்படைந்து விட்டனர். பின்பு...

மேசை மீதிருந்த ஒருவித பானத்தைக் குருவி உருவி விருந்த இருவரும் குடித்தனர். அடுத்த நிமிடம் இருவரும் மீண்டும் தங்கள் மனித உருவை எடுத்து விட்டனர். துள்ளிக் குதித்த பிரேமா —

"அண்ணா! அதோ பார்த்தீர்களா?" என்று ஒரு மூலையைச் சுட்டிக்காட்டினார்.

குகா திரும்பிப் பார்த்தான். அந்த மூலையில் தங்க நாணயங்கள் குவிந்து கிடந்தன.

"தங்கச்சி! நம்மால் முடிந்த வரை அந்தத் தங்கக் குவியலை

நமது வீட்டிற்குக் கொண்டு போய்விட வேண்டும்” என்று கூறியபடி ஓடிச் சென்று இரு கைகளாலும் தங்க

நாணயங்களை ஆசையுடன் அள்ளினான்.

தங்கையும் தனது சட்டை நிறைய நாணயங்களை அள்ளினாள். அடுத்த நிமிடம்...

அந்த மாளிகை பின்வேகத்தில் கழல ஆரம்பித்து விட்டது. “ஐயோ!” என்று அலறியபடி இருவரும் நிலத்தில் விழுந்தனர்.

“குகா! பிரேமா! என்ன இருவரும் நித்திரைக் கண்ணிலே சத்தம் போடுகிறீர்கள்? ஏதாவது கனவு கண்டீர்களா?” என்று கேட்டபடி அவர்களை எய்தினாள் அம்மா. கண்களைத் திறந்த குகாவும் பிரேமாவும் ஊன்றும் புரியாமல் அம்மாவையே பார்க்கும் கொண்டு நின்றனர்.

“மக்கிர மாளிகை” கதைப் பற்றி நான் படித்துக் கொண்டே

டிருந்தபடியே இருவரும் தாங்கி விட்டீர்களா? வாருங்கள் சாப்பாடு தயாராகி விட்டது” என்று இருவரையும் அன்போடு அணைத்துக் கொண்டாள் அம்மா.

இதுவரை கண்டது கனவு தான் என்பதை அப்போதுதான் குகாவும் பிரேமாவும் உணர்ந்து கொண்டனர்.

விடுகதை

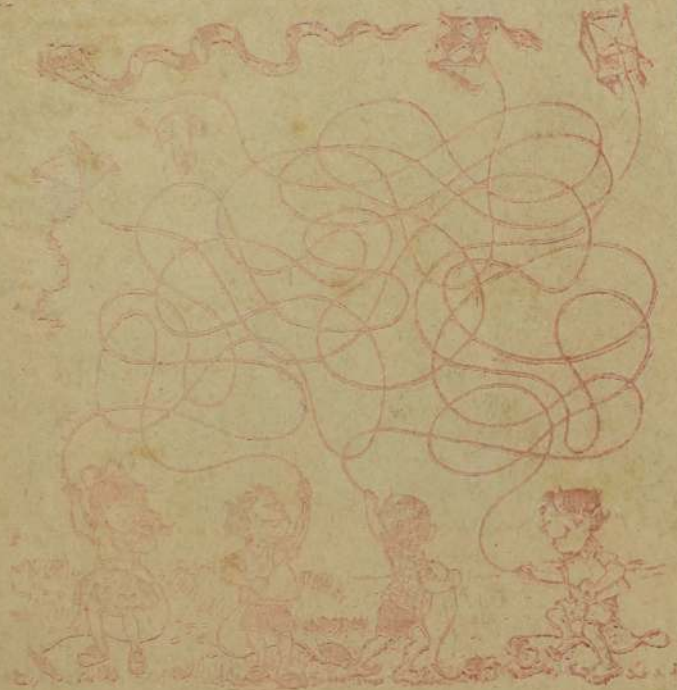
விடைகள்

1. முதலை, உடும்பு, பல்லி
 2. நண்டு 3. நாக்கு 4. தலைமயில், வில், அம்பு 5. யானை 6. கதவு
 7. கொடுக்காள் 8. தேன்க்குரு
 9. தென்னமரம் 10. செருப்பு.
- தொகுப்பு: செல்வி ஜெகதீஸ்வரன்

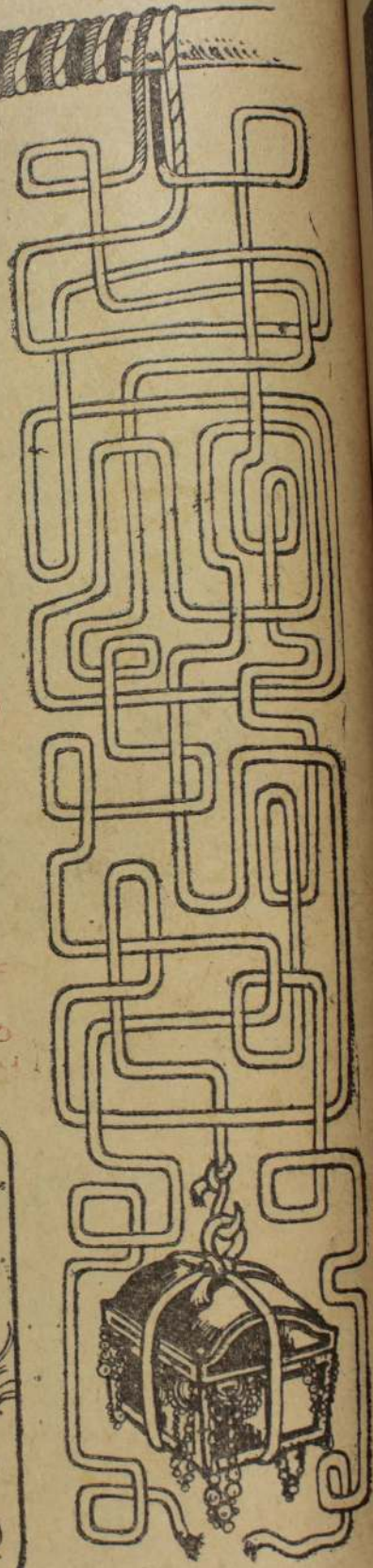
தெரிந்து கொள்ளுங்கள்

காகம் ஒரு மணித் தியாலத்துக்கு 25 மைல் பறக்கக் கூடியது. புற ஒரு மணித்தியாலத்தில் 60 மைல் பறக்கும்.

யானை ஒரு நாறு அண்டிகள் வாழ வல்லது. குதிரை 30 அண்டிகளும், நாய் 12 அண்டிகளும், பனை 10 அண்டிகளும் வாழ வல்லன.

சிக்கலைத் தீருங்கள் பார்க்கலாம்.

பத்திரிகைகளுக்குப்

தொழில் பற்றி

நிருபர்

பத்திரிகைகளுக்குச் செய்திகள் சேகரித்து அனுப்பும் நிருபர் தொழில் பலருக்கும் கவர்ச்சியானதாக உள்ளது.

நிருபர்கள் அரசியல் தலைவர்களை யும், சினிமா நட்சத்திரங்களையும், புகழ் வாய்ந்த பல தலைவர்களை யும் அடிக்கடி சந்திப்பார்கள். அவர்களோடு படம் எடுத்துக் கொள்வார்கள். அவர்களோடு விருந்து உண்பார்கள் என்றெல்லாம் அனைவரும் நினைப்பது உண்மைதான்.

ஆயினும் நிருபர்களுடைய தொழில் எப்போதும் சொகுசாக இருப்பதில்லை. பல சமயங்களில் நிருபர்கள் ஒரு முக்கியமான செய்தியைப் பெறுவதிலோ அல்லது ஒரு புகைப்படத்தை எடுப்பதிலோ பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாக நேரிடுகிறது. எத்தனையோ பேரிடம் பல்லைக் காட்ட வேண்டும். சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் வசை கேட்க வேண்டியும் வரும்.

"தினபதி", "சின்தாமணி" பத்திரிகைகளுக்கும் மற்றும் "சன்", "லீக்கென்ட்" ஆகிய பத்திரிகைகளுக்கும் நான் யாழ்ப்பாணத்து நிருபராகக் கடமையாற்றிய கடிந்த பத்து வருட காலத்தில் முன்கூறியவாறான பல சம்பவங்கள் நடந்துள்ளன. அவற்றுள் சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1966இல் பெரியவிளாள் என்னுமிடத்தில் ஒரு மாஜி பொலீஸ் காண்டபிள் மர்மமான முறையில் படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

என்ற தகவல் கிடைத்தது. எமது படப்பிடிப்பாளர் திரு. பி. சாமிநாதனும், நானும் ஸ்தலத்திற்கு விரைந்தோம். ஒரு காட்டுப் பந்தைக்குள் அப் பிரேதம் கிடந்தது. சுற்றிவர ஆயுதம் தாங்கிய பொலீஸார் காவல் புரிந்து நின்றனர்.

பிரேதத்தைப் படம் பிடிக்குமாறு திரு. சாமிநாதனிடம் நான் சொன்னேன். அப்பொழுது பொலீஸார் அவரைத் தடுத்து அவர் மீது தடியடிப் பிரயோகம் செய்ய ஆயத்தமாயினர். நான் உடனே பொலீஸ் கோஷ்டியின் தலைவரும், முரட்டுத்தனத்துக்குப் பெயர் பெற்ற ஒருமான அந்த

கே. அரசரத்தினம்

உதயை பொலீஸ் அதிபரை அணுகி, புகைப்படக்காரரை ஏன் தடுத்தீர்களெனக் கேட்டேன். அவர் வழக்கம் போலத் தமது விசுவாசத்தை என்விடமும் காட்டினார்.

"உத்தியோக உடையுடன் நிற்கும் உம்முடன் நான் மோத விரும்பவில்லை" என்று கூறிவிட்டு நேரே பொலீஸ் அதிபரிடம் போய், அவருடைய அனுமதி பெற்றுச் சடலத்தைப் படம் பிடித்து பத்திரிகாலயத்துக்கு அனுப்பினேன்.

மாவட்டபுரம் சுந்தகவாய் கோயிலில் 1968இல் முதன் முதலாகச் சிறுபான்மைத் தமிழரின் ஆலயப் பிரவேச முயற்சி நடைபெற்றது. பிரச்சினை முற்றிய முதல் நாள் காலை 6 மணிக்குக் கோவில் வீதியில் நானும் புகைப்

படப்பிடிப்பாளரும் நின்றோம். கோவில்ச் சுற்றிக் கடுமையான போலீஸ் பந்தோபஸ்து போடப் பட்டிருந்தது.

ஆலய பரிபாலகின் சார்பாக வலவியா முன்னாள் எம். பி. திரு. சுந்தரலிங்கம் கோவில் வாசலில் கையில் ஒரு போல்வூடல் சுழ்விக்க நின்று தமது ஆட்களுக்கு உத்தரவுகளை இட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

பொலீஸ் அதிபர் திரு. ஆர். சுந்தரலிங்கமும், மற்றொரு உயர் பொலீஸ் அதிபரும் பொலீஸ் நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வை செய்தனர். அச்சமயம் அரசாங்க அதிபர் திரு. வேர்ணன் அடைய சேகராவும், பொலீஸ் சுப்பிரீன்டன் (இப்போது பொலீஸ் மா அதிபர்) திரு. ஸ்டான்லி சேனநாயக்காவும், உதவிப் பொலீஸ் மா அதிபர் திரு. வேர்பிட்டியாவும், இரண்டு மூன்று கார்களில் வந்து சேர்ந்தனர்.

வலவியா சுந்தரரைக் கண்டதும் அவருடைய பழைய மாணவர்களான பொலீஸ் அதிபர்களும், அரசாங்க அதிபரும் "குட் மோனிங் சேர்" என்று வணக்கம் தெரிவித்தனர். சிறிது நேரம் அவர்கள் கலந்து ஆலோசித்து விட்டு, வலவியா சுந்தரரின் பாதுகாப்பைக் கருதி, அவரைத் தங்கள் கார் ஒன்றில் இருக்கிறார்கள். கோவில் வீதியில் கூடி நின்ற பொதுமக்கள் இதைக் கவராக விளங்கிக் கொண்டார்கள். ஆவேசத்துடன் பொலீஸார் மீது பெரிய கற்களை வீசினார்கள். கோவில் வீதி பெரும் அல்லோல கல்வோலப்பட்டது.

மக்கள் கூட்டுக்காங்காமல் போகவே பொலீஸார் முதலில் குண்டாந்தடியும் பிரயோகமும், பின்

முட்டை விழுங்கி

இப்ஸ்விச், சப்போக் கைச் சேர்ந்த "சினிப் பார்ஹம்" என்பவர் மே, 1965இல் 56 முட்டைகளை இரு நிமிடங்களில் விழுங்கி உலக சாதனையை நிலைநாட்டினார்.

வர் கண்ணிர்ப் புனைப் பிரயோகமும் செய்தனர். அப்படியும் மக்கள் அடங்குவதாக இல்லை. சந்தரர் காரை விட்டு இறங்கி இருக்கையையும் உயர்த்தியவாறு, என்னை எவரும் கைது செய்யவில்லை. தயவு செய்து எல்லோரும் அமைதியாக இருங்கள்" என்று உரத்த குரலில் சொன்னார். அப்போதுதான் அமளி ஓய்ந்தது.

இந்தக் குழப்ப நிலையில் கல் லெறியிலிருந்து தப்புவதற்கு நாம் பட்ட பாட்டைச் சொல்லி முடியாது. நாள் தப்பினேன். ஆயினும் எனது மோட்டார் சைக்கிள் பலத்த சேதத்திற்குள்ளாகி

யது. பூன்று பொலீஸ்காரர்கள் வந்ததிலேயே சுருண்டு விழுந்தனர்.

1970ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் போது நெல்லியடியில் நடந்த தமிழரசுக் கட்சிக் கூட்டமொன்று நிற்கச் செய்தி எடுக்கச் செய்தேன். அங்கே மலர் என்னைச் சுற்றி வளைத்து நின்று "தமிழரசுக் கட்சியைத் தாக்கும் தினபதி யின் நிருபர் நீர்தானே?" என்று கேட்டார்கள் கேள்வியோடு நிற்கவில்லை. நெருங்கினார்கள்.

நான் சற்றுத் தயங்கினேன். ஆயினும் பயப்பட்டால் பத்திரிகைத் தொழில் செய்ய முடியாது அல்லவா? கேள்வி கேட்டு நெருங்கியவர்கள் தாமாகவே நடுவிச் செல்லும் வகையில் பதிலளித்தேன். சென்ற காரியம் சிறப்பாக நடந்தேறியது.

1969ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் மட்டுவில் பன்றித்தலைச்சி அம்மன் கோவில் ஆலயப் பிரவேச முயற்சி நடந்தது. கோவில் நிர்வாகிகளால் இடப்பட்ட முட்டை கம்பி வேலையைத் துண்டிப்பதற்குச்

செலி சிறுபான்மைத் தலைவர்கள் முயன்றனர். அப்போது ஏற்பட்ட கைகலப்பில் கைகத்தவர்கள் தாறுமாறாகப் பறந்தனர்.

ஒரு பெண்மணி விசய கைக்கண்டு நானும், எஸ். பி. அண்ணாமும் நின்ற இடத்திற்கு அருகில் வெடித்தது. இருவரும் ஒருவரை துருவர் கட்டிப் பிடித்தவாறு நிலத்தில் சாய்ந்தோம். எனது சப்பாத்தின் முற்பகுதி தூள் தூளாகியது. எஸ். பியின் காலில் காயம் ஏற்பட்டது.

இப்படி இன்னும் பல கணையான சம்பவங்களைக் கூறலாம். பத்திரிகைகளுக்குச் செய்தி சேகரிக்கும் தொழில் எவ்வளவு எவர்ச்சியானதாக இருந்த போதிலும், யானதாக இருந்த போதிலும், அது கஷ்டம் நிறைந்த தொழிலாகவும் விளங்குகிறது என்பதைக் காட்டவே இவற்றைக் கூறவேண்டும். கஷ்டப்பட்டு எடுத்து அனுப்பிய செய்தி பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டதைக் கண்டதும் பட்ட கஷ்டமெல்லாம் பறந்து போய்விடும். புது உற்சாகம் பிறக்கும் என்ற உண்மையை நான் மறைக்க விரும்பவில்லை.

வாசகர்களுக்கோர் தித்திக்கும் செய்தி! மருதமுனை "மிரோஸ்" (MEROS) ரேடியோ ஸ்தாபனம் உங்களை அழைக்கிறது!!

கனவான்களே!

இதுவரை காலமும் உங்கள் எல்லோர் மனதிலும் வாளுவிப் பெட்டி பழுது பார்த்தல் சம்பந்தமாக இருந்து வரும் ஓர் பெரிய குறைபாட்டை போக்கும் நோக்கத்துடன் — மருதமுனையில்

"மிரோஸ்" (MEROS) ரேடியோ ஸ்தாபனம் -

என்ற நாமத்துடன் ஒரு புது ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறோம்.

உங்கள் வாளுவிப் பெட்டி பழுதடைந்து விட்டதா? இரவில் தெளிவாக சப்தம் கேட்பதில்லையா? பதவில் சப்தம் கூடியும், குறைந்தும் இருக்கிறதா? பெற்றறி நீண்ட காலம் பரவியபதில்லையா? வேறு ஏதாவது வித்தியாசமான சப்தங்களுண்டா? எதுவானாலும் துவலைப்பட வேண்டாம்;

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள் —

"மிரோஸ்" (MEROS) ரேடியோ ஸ்தாபனத்துக்கு

எவ்வித "டிராண்டிஸ்டர்" வாளுவிப் பெட்டியானாலும் திருத்துதல் செய்யப்படுவதுடன், உங்கள் பெற்றறி செட் வாளுவிப் பெட்டிகளை "டிராண்டிஸ்டர்" வாளுவிப் பெட்டிகளாகவும் மாற்றித் தர முடியும்.

உங்கள் வசதிக்கேற்ப, உங்களின் உத்தரவாத வேலைகளை குறித்த நேரத்தில், குறைந்த செலவில், கூடிய உபயோகத்துடன் செய்து தர என்றும் எம்மை நாடுங்கள்.

"மிரோஸ்" (MEROS) ரேடியோ ஸ்தாபனம்,

பிரதான வீதி, மருதமுனை.

உரிமையாளர்: A. M. M. ஹனீபா.

தினபதி - சிந்தாமணி பத்திரிகைகளுக்கு
எம் வாழ்த்துக்கள்
உரித்தாகுக.

—★—

நோர்மையும்
நம்பிக்கையும்
நிறைந்த ஸ்தாபனம்

எல். எச். எல்.
நொரிஸ் த சில்வா
அன் சன்ஸ்

பிரபல வர்த்தக ஸ்தாபனம்.
தினபதி, சன், தவஸ பத்திரிகைகளின்
திருகோணமலை, கந்தளாய் ஏஜண்ட்
ஏகாம்பரம் வீதி, திருகோணமலை.

தந்தி: எல்எச் கடை

தொலைபேசி: 281-

ஸ்தாபிதம் 1885.

சுந்தர் புராணம் கற்பிக்கும் பாடம்

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பள்ளி

புராணம் என்பதன் பொருள் பழமை. புராணம் பழமைத்தாயிலும், காலந் தோறும் நமக்கு வேண்டும் பாடங்களைக் கற்பிப்பதில் அது மிக்க புதுமைவாய்ந்தது. இவ் விஷயத்தில் புராணங்களுள் தலை சிறந்தது கந்த புராணம். அது கற்பிக்கும் முதற் பாடத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். அது வினப்பாடம்.

முதலாவது
வினப்பாடம்

“முந்தொரு காலத்தில்
மூவுலகந் தன்னில்
வந்திடு முயிர் செய்த
வல்வினையதனாலே
அந்தமின்
மறையெல்லாம்
அடிதலை தடுமாறிச்
சிந்திட முனிவோருந்
தேவரும் மருளுற்றார்-”

இந்தப் பாட்டு கந்த புராணத் தின் முதற் கோபுர வாய்தலாகிய பரயிரத்தில் முதற் பாட்டு; கந்த புராணத்தின் தொடக்கப் பாட்டு.

“முன்னொரு காலத்திலே மூன்று உலகங்களிலுமுள்ள ஆள் மாக்கள் செய்த தீவினையினாலே, அவ்வாள்மாக்களுக்கு வழி காட்டுபவர்களான முனிவர்களுந் தேவர்களுமாகிய தலைவர்களுக்கு மயக்கம் உண்டானதி, திசை மயக்கம் உடையவர்களுக்குத் திக்குள் தடுமாறிவது போல வேத சாத்திரக் கருத்துகள் உண்மை புலப்படாமல் தலை தடுமாறின” என்பது பாடலின் கருத்தி.

சனங்கள் தீவினை செய்யத் தலைவர்கள் மயங்கினார்கள். தலைவர்கள் மயங்கிச் சாத்திரச் சட்ட விதிகள் தலை கீழாயின

ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவருடைய சாதகங் கொண்டு குடும்பத் தலைவனின் புத்தி நிச்சயிக்கப்படும். தொடர்பு பட்டவர்களின் புண்ணிய பாவ கர்மங்களின் தாக்கும், தலைவனின் புத்தியைத் தாக்கும். “விதியே மதியாய் விடும்.”

கிராம சங்கத் தலைவர், நகர சங்கத் தலைவர் — இவர்களின் மதி, கிராமத்திலும் நகரத்திலும் இருப்பவர்களின் வினையைப் பொறுத்ததாயிருக்கும்.

ஒரு காலத்தில் பிரம தேவனின் புல்லவனான தக்கப் பிரசாபதிக்குப் புத்தி மங்கியது. அது பிரசைகள் செய்த பாவத்தால் என்கிறது புராணம்

நமக்குப் புண்ணியம் இருந்தால் நமக்கு நல்ல இராச்சிய பரிபாலனம் வாய்க்கும்; நீதி கிடைக்கும்.

“அறிவிலான் நெஞ்சுவந்
தீதல் பிறிது யாதுமில்லை
பெறுவான் தவம்”

என்பது தமிழ் வேதம். அறிவில்லாதவன் கூட நீதி செய்வதுண்டு. அது அவனிடம் உத்தியோகமோ பிறவோ பெற இருப்பவர்களின் தவத்தைப் பொறுத்தது.

இது அமையும் அடுத்த பாடத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அது கதைப்பாடம்.

இரண்டாவது
கதைப் பாடம்

கந்த புராணத்தில் வரும் முக்கிய கதை தேவாசுர யுத்தக் கதை.

தேவர்கள் நல்வினைகள் செய்து இறைவனருளால் சுவர்க்காதி சுகபோகங்கள் பெற்று இன்புற்று வாழ்பவர்கள். அப்படி வரமும்போது இடையிடையே, குமக்கு சுவைகளை அருளிய இறை

வளை அவர்கள் மறப்பதின்னடு, கிடைத்த சுகபோகங்களைக் கால வரையறையின்றி அநுபவிப்ப திலேயே அவர்கள் கண்ணுங் கருத்திழையிருப்பார்கள்.

தங்கள் சுக போகங்களை அசுரர்கள் வந்து கெடாமல், அவர்களை நசுக்குவதே தேவர்கள் தொழிலாய் இருக்கும். இத லுல் தேவர்களின் தவம் வர வரக் குறைந்து போம். அசுரர்களின் கதை மேலோங்கத் தொடங்கி விடும். அசுரர்கள் தவஞ் செய்து மேலோங்கி விடுவார்கள். அப் பொழுது தேவர்கள் தமக்குச் செய்ததை, வட்டியுஞ் சேர்த்து, அசுரர்கள் தேவர்களுக்குச் செய்வார்கள்.

தேவர்களுக்கு மற் றொரு பெயர் புலவர்கள். புலம் — அறிவு.

அசுரர்களால் நசுங்கும்போது, மனிதர்கள் மன்றொடுவது போலத் தேவர்கள் அசுரர்களை மன்றொடுவ தில்லை. “நீதி வழங்க வேண்டும்; நாங்களும் ஆன்மாக்கள்; உங்கள் சகோதரர்கள்” என்று மன்றொடுவதில்லை. மன்றூட்டத்தால் ஒரு பயனுமில்லை; தாம் செய்த வினையே அசுரர் மூலந் தம்மை வரட்டுகின்றதென்பதைப் புலவர்களாகிய தேவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். உடனே தம் பாவ வினை களைப் போக்கவும், புண்ணிய வினை களை ஆக்கவும் தவஞ் செய்வார்கள்.

நாரதர் போன்ற முனிவர்கள் அசுரர்களுக்குத் தாபம் போடுவார்கள். அசுரர்கள் நுனிக்குொம்பருக்குத் தாவுவார்கள்.

நசுங்கும் காலத்தில் புலவர்களாகிய தேவர்களுக்கு உதிக் கும் புத்தி, மனிதருக்கும் உதித் தாலோ!

மனிதன் தன் புல்லறிவைப் புறங்காணும் நாள் எந்நாளோ?

138ஆம் இலக்க பஸ்ஸில் குமாஸ்தா நமசிவாயம் அடிக்கடி சந்தித்துக் காதல் கொண்ட டைப்பிஸ்ட் பத்மாவை ஓர் ஆண் மகள் என்றான் சிவலிங்கம்.

நண்பன் சிவலிங்கம் சொன்னதை நமசிவாயம் நம்பவில்லை. பின்னர் அவளே சொன்னாள். அனுபவத்திலும் அவன் கண்டான்.

அதே பத்மா காலப் போக்கில் மனித உணர்ச்சியால் உந்தப்பட்டு இப்படி மாறுவாள் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை.

ஆண்மகள்

வ.அ. இராசரத்தினம்

பிரயாண அலுப்புத் திரும்ப யாக நன்றாகக் குளித்து விட்டுக் கூலைச் சாப்பாட்டையும் முடித்து பின்னர் கட்டிலிற் சாய்ந்தேன் கட்டிலுக்குடையவனான சிவலிங்கம் என்னிடம் அறைச் சாவியைக் கொடுத்து விட்டுக் கந்தோருக்குப் போய் விட்டான். சிலவேளை "சோடீஸ்" போட்டு விட்டு வந்தாலும் வருவான்.

பத்மாவும் இப்போது கந்தோருக்குச் சென்றிருப்பாள். நாஜி மணிக்குப் பின்னர்தான் வீட்டுக்கு வருவாள், அதாவரையும் நான் பொறுத்திருக்க வேண்டும்.

இரவு ரெயிலிலே நல்ல ஜன நெருக்கடி. எத்தனை சன நெரிசலாக இருந்தாலும், மூன்றாம் வகுப்புப் பெட்டியிலே, தளத்தில் புதினப் பத்திரிகையை விரித்து விட்டு, அனந்த சயனத்தில் ஆழ்ந்து விடும் எனக்கு, இரண்டாம் வகுப்புப் பெட்டியிலே அப்படித் தாங்கி விடுவது அந்தஸ்துக்குக் குறைவாகப் படவே நான் இரவு முழுவதும் கொட்டு கொட்டென்று விட்டேன். அதனால் கொண்டேயிருந்தேன். அதனால் இப்போது கண் இமைகள் கணத்து அழுத்துகின்றன. ஆயின் நிலைவுகளின் எவ்வளவில் மனம் மிதந்து எங்கேயோ செல்கிறது. கடந்த கால நிலைவுச் சருகுகள்

தவிந்த ஒற்றையடிப் பாதையில் ஒவ்வோர் நினைவு அடியும் ஒவ்வொரு கதையாய் ...

அக்கதைகள் இன்பம் பயப்பனவா, துன்பம் தருகின்றனவா? என்று எனக்கே விளங்க

வில்லை. ஆனாலும் அவை மனத்திற்கு இதுமாக இருக்கின்றன.

தலையைத் தலையணையில் வைத்து, நீட்டி நிமிர்ந்து மல்லாந்து படுத்திருந்த நான், எழுந்து கட்டிலின் தலைமாட்டில் தலையணையை கட்டிற் சட்டத்தோடு நீளவாட்டிற் சார்த்தி வைத்து, அதில் முதலாகக் கிடத்திக் கட்டிற் சட்டத்திற் தலையை வைத்துக்கொண்டு மீண்டும் படுக்கையில், நினைவுகளை என்னை எங்கேயோ இட்டுச் செல்கின்றன.

தையில், நினைவுகளை என்னை எங்கேயோ இட்டுச் செல்கின்றன.

"சாதாரணமாக எல்லாருக்கும் அலுப்புவுது பேரல அழைப்பிதழை அனுப்பி விட்டு நான் இருந்திருக்கலாம். அச்செய்தியை நேரிலேயே தெரிவிக்கக் கொழும்புக்கு வந்திருப்பது தவறு என்பது என் நண்பன் சிவலிங்கத்தின் அபிப்பிராயம். அவன் காலையிலே சொன்னான்:

"ஒவ்வொரு மனிதனிலும் மறைந்தி கிடக்கும் மிருக சுபாவம் ஒரோர் வேளை பீறிக் கொண்டு வெளிப்பட்டு விடுகிறது. உன் திருமணச் செய்தியைப் பத்மாவிடம் தெரிவிப்பதினால் என்ன பயன் ஏற்படப் போகிறது? அவள் தன் வாழ்வை நினைத்து மீண்டும் ஒரு முறை பெரு மூச்சு விடுவாள். அதை இரகிப்பதை - அதாவது பிரதின் துன்பத்தில் இன்பங் காணும் உன் மிருக இச்சையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகவே நீ உன் திருமணச் செய்தியை அவளிடமே நேரிற் சொல்ல வந்திருக்கிறாய்." எவ்வளவு கொடுமை சார்த்துகள்!

அதே சிவலிங்கத்தின் மூன்று ஆண்டுகளின் குணநிலை என்னிடம் சொன்னான்:

"தீப்த்மாவை உண்மை யாகவே நேசிப்பவனாக இருந் தால் அவன் மீளவியாக்கிக் கொள்ளும் எண்ணத்தையே விட்டு விடு. அவன் தன் குடும் பத்திற்காக வாயும் ஓர் ஆண் மகன்! நம் சமுதாயத்திற் புரையோடி விட்ட குறைகள், எத்தனையோ பெண்களின் மேன்மையான உணர்ச்சிகளைக் கொன்று, அவர்களை ஆண் களாகவே வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கின்றன. சமூகக் கட்டுக்கோப்பின் அடிப் படைகளை மாற்ற முயற்சி செய் யாமல் நீ "காதல் கூதல்" என்றெல்லாம் உளறுவது முட்டாள்தனம். இதனால் உனக்கேர, அவனாக்கோ, ஏதும் பயனில்லை."

"அதனால் பத்மாவிடம் நான் அன்பு கொள்ளவில்லை என்று எண்ணுகிறாயா?"

"என் அவன் கூட உன்விடம் அன்பு கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அவன் அன்பைத் திருவே தன் மூலம் நீ ஓர் ஏழைக்கும் பத்திற்கே திரோகம் செய்கிறாய்."

"உத்தியோகத்தை எதிர் பார்த்துக் கல்வி, அந்த உத்தியோகத்தின் காரணமாகப் "பேன் காய்த்த மரமாக" வரும் பெண், அதற்கும் பின்னற் பின்னர்கள், குடும்பம் என்கிற திரைச் சமையல்..."

"அதற்கும் பின்னால் அச் சமையல் விசாராயக் காலங் காலமாக விழுந்து விட்ட வழமை யான தடத்தில் உன் வாழ்க்கை வண்டி சென்று கொண்டிருக்கையில், அதன் சக்கரங்களில் நசிபடி வேண்டியவர்கள் பத்மாவின் குடும்பத்தினர்தான். பேராமல் ஊருக்குச் சென்று, கொழுத்த சீதனத்தோடு எவ்வையாவது கட்டிக் கொள்வதுதான் உன் வரையிற்புத்திராவித்தனம்."

சிவனின்தம் எப்போதுமே இப்படித்தான் லெட்டொன்று துண்டிரண்டாகப் பேசுவான். பெரிய பெரிய புத்தகங்களைப் படித்து விட்டு வாழ்க்கைத் தத்துவங்களை ஆக்ரோஷத்தோடு அவன் பேசினாலும் அவனைப் புத்தகப் பூச்சி

என்று ஒதுக்கி விடவும் முடியாது.

இன்று காலைவரும் அவன் அத்தக் கொரோமான வார்த்தைகளைச் சொல்லிவிட்டுக் கந்தோ, குக்குப் போய்விட்டான்!

திறந்தே திறந்த ஜன்னலினூடாக இரட்டைத் தட்டுப் பல்-ஆடி அசைந்திடுகையைக் கக்கிக் கொண்டு செல்வது தெரிந்தது. நிச்சயமாக அது 138ஆம் இலக்க பஸ். அந்த வண்டி கொம்பனித் தெரு, பூலியன் மிளேஸ் மார்க்கமாக நாரகேம்பிட்டி செல்கிறது.

இந்த பஸ்ஸிற்குள் நானும் பத்மாவும் அவரவர் காரியாலயத்திற்குச் செல்வோம். இன்றைக்கும் இந்த பஸ்ஸில் அவள் மிரயானம் பன்னலாம்.

செக்கச் செலவேன்ற ஒற்றை நாடியான அவள் சரீரம் இன்றைக்கும் தன் செழுமை குன்றுது ஆசனத்தமர்ந்திருக்கும். நேர் வகிட்டின் கீழே, பிறை நெற்றியில் குங்குமத் திலகம் என்றைக்கும் போலப் பளிச்சிடும், மார்பிற் புரளும் ஒற்றை வடச் சங்கிலிகூட இன்றைக்கும் அப்படியேதான் இருக்கலாம்.

இன்றைக்கும் அவள் வயதை இருபதாம் மதிக்கலாம். இருபத்தெட்டுக்கும் மதிக்கலாம். "காலம் மதித்தற்கரியனளாயினும் கன்னியளாம்" எனப் பாரதி கண்ட தமிழனங்கு போல வயதே யறியாத அந்தப் புன்னகை; அது கூட அப்படியே இருக்கலாம். ஏன்? அவள் உத்தியோகங்கூட இன்னமும் ஒரு படி உயராமல் அவள் அதே "ரைப்பிஸ்" ஆகவும் இருக்கலாம்.

நான் சிகரட்டைப் பற்ற வைக்கிறேன். அந்தச் சிறிய அறையிலே புகைமூட்டம் தூழ்கின்றது, அப்புகைமூட்டத்தின் நடுவே திக் கொழுந்துபோலப் பத்மா நெளிகிறாள்!

138 ஆம் நம்பர் பஸ்ஸிலே ஆறு மாதங்களாக அவள் என் சதோதரப் பயணி. கொழும்பு நெருக்கடியிலே, காலையில் அவரவர் காரியாலயங்கட்குச் செல்லும் அவசரத்தின் இயந்திர கதியில், எல்லாருமே உணர்ச்சியற்ற சடங்குளாய் காரியாலயம் என்ற

நாயியரிசி விவகாரத்திலே ஏகாக்கிரக சிந்தையராய்ப் பயணஞ் செய்கையிற் காதலாவது மண்ணாவது?

ஆனால் ஆரும் மாதத்தில் எனக்கு அந்த "விபத்து" ஏற்பட்டது.

சம்பள தினம், சுக ஊழியராகிய நமசிவராமமும் நாஜும் சைவக் கிளப்பிலே வழக்குத்திற்கு ஏதேதோ பட்சணங்களை மேய்த்துவிட்டுக் கோப்பியம் குடித்து வெளி வருகையில் நமசிவராமம் சொன்னார்.

"நான் கொம்பனித் தெருவுக்குப் போக வேண்டும். உங்கட்கு ஆட்சேபணியில்லாவிட்டால் நீங்களும் என்னுடன் வரலாம்."

என் மடிக்கணம், "அதற்கென்ன?" என்று சொல்லவைத்தது. இருவரும் பஸ்ஸில் ஏறிக்கொண்டு போனோம்.

மாதா கோயிலடியில் பஸ்ஸை விட்டபிறங்கியதும் நமசிவராமம் நடக்கத் தொடங்கினார். கொழும்புக்கு வந்து ஆறுமாதமாகியும் அன்றுவரை என் காலடிகள் படாத முடுக்கிலே அவருக்குப் பின்னால் நானும் நடந்து கொண்டிருந்தேன். நடந்து கொண்டிருக்கையிலே அவர் சொன்னார்.

"என் தாய்வழியில் ஒன்று விட்ட சின்னம்மா ஒருத்தி இங்கே இருக்கிறாள். நான் அவலைச் சந்தித்து இரண்டு மாதங்கட்கு மேலாகிவிட்டது. அவ, நான் வரவில்லையே என்று கோபித்துக் கொள்ளப் போகிறாள்."

"அதற்காகத்தான் என்னைத் துணைக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போகிறீர்களோ" என்று சொல்லிச் சிரித்தேன் நான்.

நமசிவராமம் ஒரு பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டே சொன்னார், "எல்லோருக்கும் அவரவர் கஷ்டங்கள் தலைக்கு மேலே இருக்கின்றன. இரண்டு மாதங்களாக எனக்கு இங்கே வர நேரமே கிடைக்கவில்லை. விதவையாகி ஐந்து பின்னாகளோடு கஷ்டப்படும் அவளுக்கு என்னால் அள்ளிக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் அடிக்கடி விசாரித்துக் கொள்

வது மணத் தெம்பையாவது கொடுக்கும்."

நாங்கள் பேசிக் கொண்டே நடக்கையில் தெரு விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டு விட்டன. என்னைய வற்றி அணையுமுன்பாக எதிரித் துடிக்கும் நெய் விளக்கின் சுடர் போலக் கொழம்பு நகரம் உயிர்த்து துடிப்போடு அலட்டிக் கொண்டிருந்தது.

விடை சரஸ்மான கிரையையும், காய்கறிகளையும் சட்டியிற் போடு

வதற்குத் தயாராக அரிந்து வைத்து விடை கூவும் பெட்டிக் காண்கள். ஏன்யிலே "மாபின்" விடையாடும் சிறுவர்கள், நெய் விக்காய், பலகக் கொட்டை, மாபகாய்த் துண்டு இவைகளை மிகவும் பொடியோடு கலந்து வித்தும் களக்குக்காரிகள்... எல் லாரையும் கடந்தி சந்தின் வளை விடை இருந்த விட்டடை அடைந் தோம்.

தெருக் கதவைத் தட்டியதும் ஐம்பது வயது மதிக்கத்தக்க பெண்ணொருத்தி வந்து கதவைத் திறந்து நமர்வாயத்தை வரவேற் றாள். அவர் குறிப்பிட்ட சின்னம் மரவாகத்தான் இருக்க வேண் டும் என்று எண்ணிக்கொண்டு நமசிவாயத்தின் பின்னால் நாள் விழுந்தையில் ஏறினேன்.

பத்தடி நீளமான விழுந்தையில் உள் அறைக்குச் செல்லும் கதவி றிலைக்கு மேலாகச் சுவரிலே பாசு

செல்வி

முருகனின் படம் தொங்கிற்று. விழுந்தையின் நாங்கு முலைகளிலும் நாங்கு கதிரைகள்.

நமசிவாயம் அமரச் சொன்னதும் நான் தெருவைப் பார்த்துக் கொண்டு கதிரையில் அமர்ந்தேன்.

திரைச் சீலையை நீக்கிக் கொண்டு உள்ளே "அண்ணர் வந்திருக்கிறார்" என்று குரல் கொடுத்த சின்னம்மா, மூன்றுவது நாற்காலியில் அமர்ந்து கொண்டு "இரண்டு மாதமா இந்தப் பக்கமே உன்னைக் காணவில்லையே தம்பி" என்றாள்.

"நேரமேயில்லை சின்னம்மா" என்று நமசிவாயம் சொன்னபோது அவர் பேச்சில் மன்னிப்புக் கோரும் தோரணமேயோங்கி நின்றது.

மௌனம்!

திரைச் சீலையைப் பிளந்து கொண்டு அவள் தோன்றினாள். செக்கச் செவேல் என்ற ஒற்றை நாடியான சரீரம். நேர் வகிட

டிள் கழே பிறை நெற்றியில் குங்குமத்திலகத்தின் பளிச்சி! மார்பிலே ஒற்றை வடச் சங்கிலி உணர்ச்சியற்ற சடமாய் காரியாலயம் என்ற வாழியரசி விலகாரத்தில் ஏகாகிரக சிந்தையனும் பஸ்ஸில் பயணம் பண்ணும்போது என்னைக் கவராத அவளது நீண்ட சாட்டைப் பின்னல் இப்போது என் மனத்தைச் சொடுக்கிற்று.

அவள் என்னைப் பார்த்துப் புன்னகை வேறு புரிந்தாள்!

"என் தங்கை, முனிசிப்பல் காரியாலயத்தில் ரைப்பிஸ்த் ஆக இருக்கிறாள். பெயர் பத்மா." அவளை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார் நமசிவாயம்.

"பஸ்ஸிலே சந்தித்திருக்கிறேன்" என்றேன் நான் கைகூப்பிக் கொண்டே.

"நாஜும் சந்தித்திருக்கிறேன்" என்று சொல்லி மீண்டும் புன்னகை புரிந்தாள் பத்மா. அந்த மின்வெட்டோடு மீண்டும் வீட்டுக்குள் சென்றாள் பத்மா.

நமசிவாயம் தன் சின்னம்மா, வோடு ஏதேதோ கதைத்தார். நாலம், கிவிட்ட தன் தணவரின் உபகாரச் சம்பளம், முக்கிய விஷயமாக இருந்தது. இடையிலே விட்டோடு இருக்கும் இரண்டாவது பக்கள், பாடசாலைக்குச் சென்று டி.கான்டிருக்கும் மூன்றுவது புத்திரி, விபரத் தெரியாத சிறுவர். களான இரண்டு புத்திரர்கள்... நான் திரைக்குள் மறைந்து விட்ட செளந்தர்யத்தை என் பணத் திரையிலே வரைந்தகொண்டிருந்தேன்.

மீண்டும் திரையைக் கிழித்துக் கொண்டு பத்மா தோன்றினாள். அவள் கைகளிலே தேரீர்த் தட்டு இருந்தது.

நமசிவாயமும் நானும் தேரீரைக் குடிக்கையில் பத்மா கதவு நிலையில் ஒருக்கணித்திச் சார்ந்து கொண்டு நின்றாள். கழுநீர் மலரோடு முதிரா இளைஞர் ஆகியிரையும் திருகிச் செருகப் பெண் சுளால் முடியுமாயிருந்தால் என்ன ஏன் தேரீரோடு அவள் அழகையும் சேர்த்துப் பருக முடியாது?

உங்கள் டயர்களை

உத்தரவாதத்துடன் நிரப்புவதற்கு

வடமாகாணத்தில்

சிறந்த இடம்

நோர்தேண் இன்டஸ்ட்ரீஸ்

(டயர் நிரப்புபவர்கள்)

8/1, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி:

7158

தந்தி:

"நோர்துன்ட்"

எட்டுமணிக்கு மேல் நாங்கள்
விட்டுப் புறப்பட
டோம்.

அன்றையச் சந்திப்பின் பின்னர்
எனக்கு பல் பயணம் இனித்தது.
சுது வாழ்க்கைப் பயணமாகவே
வளர்ந்துவிடும் என்ற ஆசை என்
துள் வளர்ந்தது. பத்மாவம்
தன் புன்னகையிலும்தான் சரளமான
தன் பேச்சிலும்தான் என் நம்பிக்
கைக்கு வலியூட்டினார்.

ஆனால் மனது கனிந்த
ஆசையை விண்டு காட்டியபோது
தான் சிவலிங்கம் சொன்னான்.

“நீ பத்மாலை உன்மை
யாகவே நேசிப்பதாக இருந்
தால் அவளை மனைவியாக்கிக்
கொள்ளும் எண்ணத்தையே
விட்டுவிடு. அவள் தன் குடும்
பத்திற்காக வாழ வேண்டிய
ஓர் ஆண்மகன். நம் சமுதாயத்
திற்குரியோடு விட்ட குறை
கள் எத்தனையோ பெண்
களின் மென்மையான உணர்ச்சி
களைக் கொண்டு, அவர்களை
ஆண்மக்களாகவே வாழ
வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை உன்
டாக்கி வைத்திருக்கின்றன. சமு
கக் உட்டுக்கோப்பின் அடிப்
படையை மாற்ற முயற்சி செய்
யாமல் காதுல் கூதல் என்
றெல்லாம் உளறித் திரிவது
முட்டாள்தனம்.”

மனித மனதின் மென்மையான
கவித்துவமான உணர்வுகளைச் சிவ
லிங்கம் என்றைக்குமே இரசிப்ப
தில்லை. வாழ்க்கையை அதன்
போக்கிலேயே விட்டு அனுபவிக்
காமல், எல்லாரும் இன்புற்று
வாழ விரும்பும் ஒரு சமுதாயத்
தைக் கட்டியெழுப்பும் பைத்தியக்
காரத்தனமான முயற்சியில் தீவிர
நம்பிக்கை கொண்டு மனத்தை
இரும்பாக்கிக் கொண்டு வாழ்கின்
டுன். அவனும் அவனது இரும்புத்
கத்தாவும், வார்த்தைகளிலே
வடித்துக் காட்ட முடியாத மெல்
லிய நாதுல்வர இசையாய், நாத
ரூபத்தில் என் மனத்தில் நடத்தும்
ஆலாபணயைக் கொண்டுவிட
வில்லை.

நான் பத்மாலைக் காதலித்
தேன்.

சிவலிங்கம் கா த லை யே
றையுண்டி. பண்ணினான்.

நான் அவனது தேலையைப் பரி
சோதித்துவிட எண்ணினேன்.

அன்று என் சாரியாலயத்தை
விட்டு ஒரு மணி முன்னதாகவே
புறப்பட்டுவிட்டேன். அரை மைல்
தூரம் சிந்தனையோடு நடந்து
வந்து நகர மண்டபத்து பஸ்திரிப்
பிற் தூத்து பத்மாவுக்காகக்
காத்திக் கொண்டு நின்றேன்.

முகத்தில் அதே புன்னகையோடு
பத்மா வந்தான், அவளைக் கண்ட
தும் நான் சொன்னேன். “பத்மா,
உனக்காகத்தான் கா த து க்
கொண்டிருக்கிறேன்.”

“பஸ்ஸுக்காக இல்லையா?”

“இல்லை. உன்னோடு சில நிமி
டங்கள் தனிமையிற் பேச வேண்
டும்.”

“நிமிடங்கள் என்ன? மணித்தி
யாலக் கணக்காகவே பேசிக்
கொண்டிருக்கலாம்.”

“அப்படியாயின் இந்த நடு
வீதியில் இல்லாமல் எங்காவது
பேரய் இருந்து பேசுவோம்.”
என்று சொல்லி நான் நடந்
தேன். பத்மாவும் ஆட்சேபிக்கா
மல் என்னோடு வந்தான்.

என்ன பேசுவது? எப்படித்
தொடங்குவது? என்றே எனக்
குத் தெரியவில்லை. இருவரும்
மௌனமாகவே நடந்து சென்று
அருகேயிருந்த முனிசிப்பல் நந்த
வனத்துட் சென்று பெஞ்சில்
அமர்ந்து கொண்டோம்.

“பேச வேண்டும் என்று
அழைத்து வந்து ஏன் மௌன
மாக இருக்கிறீர்கள்?”

எனக்கு உயிர் வந்தது.
“பத்மா! என்னை விளங்கிக்
கொண்டிருப்பாய் என என்னு
கிறேன்.”

162643
“நீங்களும் விளங்கிக் கொண்
டிருப்பீர்கள்.”

பட்டை தீர்ந்த இரத்தினச்
சுருத்தமான அவள் பதிலில் என்
எதிர்காலக் கனவுகள் ஜாஜ்வலிய
மாக மின்னின. என் கற்பனையுக்
தில் என்ன செய்வதென்றே எனக்
குத் தோன்றவில்லை. உணர்ச்சிப்
பேரழையில் அவள் கையை - தட்
டச்சு இயந்திரத்தில் விளையாடும்
மெல்லிய விரல்களைப் பற்றினேன்.

அவள் வெடுக்கென்று தன்
கையை இழுத்துக் கொண்டு
நீண்ட ஒரு பெருமூச்செறிந்தான்.

முண்டம்

குதிரைச் சவாரி

இந்தியாவிலுள்ள, பன்
ஜாப், பாஹு என்ற ஊரைச்
சேர்ந்த “ஷாகாஸி கமால்”
என்பவன்தான் “தலைவர்
உடலோடு” குதிரைச் சவாரி
செய்தாலும். 1635ஆம்
ஆண்டு நடைபெற்ற
“ஜஹாஜ்ஜர்” போரில் ஓர்
எதிரியின், வான்வெட்டுக்கு
அவனின் தலை பவியாகியது!
அப்போதும் கூட அவன்
குதிரையைவிட்டு விழ்ந்து
விடவில்லை. குதிரையோ
முண்டமுற்ற உடலை, ஜஹாஜ்
ஜூரிலிருந்து இருபத்தாய்
மை மல் களுக்கப்பாலுள்ள
பாஹுக்கு தன் எஜமானின்
வாசஸ்தலத்துக்கு எடுத்துச்
சென்றது. இடையில் எங்கும்
தரிக்கவில்லை. ஷா கா ஸி
கமாலின் உறவினர்கள் அழுத
வண்ணம் உடலை குதிரையிலி
ருந்து இறக்கி, பிறகு தகனம்
செய்தனர்.

“ஏன்?”

“நான் என் குடும்பத்திற்
காக - என் தங்கை தம்பிகட்
காக வாழ வேண்டிய ஆண்
மகன்.”

“அப்படியானால் எனக்காக...”
“உங்கட்காக எவளோ ஒருத்தி
பிறந்தேயிருப்பார். அந்த
வளளோ, ஒருத்தியாக நான்
இருக்க முடியவில்லையே என்பது
தான் என் வாழ்வு.”

“ஏன் இருக்கக் கூடாது?”
“இதற்கு ஏற்கனவே நான்
பதில் சொல்லிவிட்டேன்.”

“உன் குடும்பத்தினருக்காக
மட்டுமல்ல. உனக்காகவும் வாழ
வேண்டும். அந்த வாழ்க்கையில்
நான் உன்னோடு...”

“தனிப்பட்ட மனிதனின் அல்
லது ஜீவராசியின் உயிர்ப் பாசத்
தினால் நிகழும் அவஸ்தைதான்
வாழ்க்கை. அந்த வாழ்க்கை
இந்த ஜன்மத்தில் எனக்குச் சித்
திக்காமலே இருக்கலாம்.
ஆனால் தோற்றம், நிலைமை,
முடிவு என்ற முக்கூறுகளின்
இடைப்பட்ட வாழ்வை, நான்

இலக்கிய அரங்கில்
ஒரு புதிய ஒலி
அதுதான் . . .
தித்திக்கும் தமிழ் வழங்கும்
“சிலம்பொலி”

கலை, இலக்கிய எழுத்தோவியங்களுடன்
மாதந்தோறும் வெளிவருகிறது-
விலை 30சதம் மட்டும் தான்

இன்றே வாங்கி சுவையுங்கள், தங்கள்
பகுதி பத்திரிகை விற்பனையாளரிடம்-
வெளியீடு:

கம்பன் கலைக் கழகம்,
பழைய மாவிட்டபுரம்,
தெல்லிப்பழை.

தந்தி: “வைரம்” தொலைபேசி: 7199

பொ. அம்பலவாணர்
தங்க, வைர நகை வியாபாரம்-
119, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்-

தங்கப்பவுண் வைர
நகைகள் எங்களிடம்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

Branch:
Sovereign Jewellery Stores,
114, Sea Street, Colombo-11.
T'Phone: 26731.

வீடு கட்டவேண்டுமா?

அப்படியானால்

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

திரு எஞ்சினியரிங் கோப்பறேட்,

9/1, மொம்சாக் கட்டடம்,

ஸ்டான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

1. குறைந்த செலவில், அழகிய நவீன மொடல் வீடுகள்
2. மிகச் சிறந்த மதிப்பீடு-
3. கட்டடக் கூலி, பொருட்கள் பற்றிய சிறந்த ஆலோசனை-
4. வீடு கட்டப்படும்போது மேற்பார்வையும் செய்யப்படும்.

கட்டணம் குறைவு ஆனால் வேலை சிறந்தது.

விரும்பாவிட்டாலும் வாழ்ந்தே ஆக வேண்டும்.”

“தத்துவம் பேசுகிறாயா பத்மா?”

“தத்துவம்!” பத்மா வாய் விட்டுச் சிரித்தாள். என்னை — ஏன் இவ்வுலகையே தேவி செய்வது போலத் தோன்றிற்று அவள் சிரிப்பு. தன் பாட்டிற் சிரித்து முடித்துவிட்டுப் பத்மா சொன்னாள்:

“சாதாரணத் துபாற்காரனின் மூத்த பெண்ணாக நான் பிறந்தேன். இது என் தோற்றம். இரண்டு சகோதரிகட்கும், இரண்டு சகோதரர்கட்கும், விதவைத் தாயாருக்கும் ஒரு வேளைச் சோராவது கொடுக்கும் “ரைப் பிஸ்ஸ்” என்ற இயந்திரமாக இப்போது நான் வாழ்கிறேன். இது என் நிலைமை. மறைவு என்ற மூன்றுக் கூறைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. இந் நிலையில் தனியொருத்தியான எனது ஆசாபாசங்கட்கு இடங்கொடுக்கும் படி நீங்கள் என்னைக் கேட்கிறீர்கள். அது இப்போதைக்கு முடியாத காரியம் என நான் நினைக்கிறேன்.”

“உன் குடும்பத்தினருக்கு உதவியாக இருக்க மாட்டேன் என என்னுகிறாயா?”

“அதைப்பற்றிய பேச்சே எழவில்லை. ஆனால் நீங்கள் வாழ்க்கையை விரும்புகிறீர்கள். நீங்களும் நாலும் நடத்தும் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில், மற்றவர்களைப் பற்றி எண்ண நேரமோ. அவகாசமோ, தகுதியோ கிடைக்காமல் இருக்கலாம், மனமிருந்தாலுங்கூட.”

“உன் உழைப்பிலிருந்து நான் ஒரு சதமும் எதிர்பார்க்க மாட்டேன்.”

“நீங்கள் இப்படிச் சொல்வீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் வாழ்க்கையை விரும்பும் தாய்கள், எப்போதாவது ஒரு காலத்தில் என்னை மனைவியாக்கிக் கொண்டமைக்காக வருந்துவீர்கள் என்பதையும் திட்டமாசச் சொல்கிறேன்.”

“அப்படியானால் உன் முடிவு?”

“ஆரம்பத்திலேயே சொல்லி விட்டேனே” என்ற பத்மா என்

பதியுக்குக் காத்திராமல் எழுந்து நின்று “வாருங்கள். நேரமாகி விட்டது. வீட்டுக்குப் போகலாம்” என்றபடியே நடந்தாள்.

நாளும் எழுந்து நடைப் பிணமாக அவளைப் பின் தொடர்ந்தேன். ஒரு சில கவடுகள் வைத்ததும் அவள் நிரும்பி நின்று எவ்வகையைத் தன் இரு கைகளாலும் பொத்திப் பிடித்தபடி “என் இயலாமையைக் காட்டுகின்றேன் மன்னிப்பீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த முறிவின் காரணமாக நீங்கள் என் வீட்டுக்கு வருவதையோ, என்னிடம் பேசுவதையோ நிறுத்திக்கொள்ள மாட்டீர்கள் என்று நம்புகிறேன்” என்றாள். அவள் முகம் கலக்கமடைந்திருந்தது! சத்தியக் கேட்கும் தோரணையிலிருந்தது அவள் பேச்சு.

அவள் கோரிக்கையை மறுக்க முடியாதவளும் “உன் விருப்பப்படியே நடக்கிறேன்” என்று உறுதியளித்தேன் நான்.

கலக்கமடைந்திருந்த அவள் முகம் என் உறுதியிற் தெளிவடைந்தபோது அம் முகத்தில் ஓர் ஆன்மை படர்வதைப் போன்ற பிரமை தட்டிற்று எனக்கு.

அந்தச் சம்பவத்தின் பின்னர் நான் ஆறு மாதங்கள்தான் கொழும்பின் இருந்தேன். அதே 138-ஆம் நம்பர் பஸ், அதே பத்மா, வயதையில்லாத அவள் பன்னகை. சரணமான பேச்சு.

எனக்குப் பதவி உயர்வு கிடைத்ததைப் பத்மாவுக்குத் தெரிவித்த போது அவள் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தாள்!

பிரதம விகிதராக ஊருக்கு மாறிக் கொள்கையில், அவள் வீட்டுக்குச் சென்று பிரியாவிடை சொன்ன போதும், பத்மா புன்னகையுடன் என்னை வழியனுப்பி வைத்தாள்.

★

திடீரென்று அறைக்குள் நுழைந்த சிவலிங்கம், “நித்திரை செய்வாய் என்று என்னைக் கொண்டிருந்தேன். இத்தனை சிகரெட்டுகளும் நீ ஊதித் தள்ளியவைதானா? என்ன யோசிக்கிறது?” என்று அடுக்கடுக்காகக் கேள்விக் களைகளைத் தொடுத்தான்.

குழந்தை வரம்

சீனவிலுள்ள, சேங்சோவைச் சேர்ந்த நாற்பத்திரண்டு வயதான “சுஹு” என்ற பெண்ணொருத்தி “க்வான் - யின்” என்ற சடவுளின் துவாரம் போன்ற சிலைக்குள் நுழைந்து பதினொரு ஆண்டுகள், திருமலமான தன் மகனுக்கு ஒரு குழந்தை பிறக்க வேண்டும் என வேண்டி, அதைவிட்டு வெளியே வராமல் இருந்தாள்! இப்படியொரு விரதமிருந்த இவளுக்கு, அந்த சிலையின் வாய் வழியாக ஆகாரம் கிடைத்ததாம்! தன்னுடைய விரதம் நினைவெறிய பிறகே சிலையைவிட்டு அவள் வெளியே வந்தாளாம்!

“என் கதை இருக்கட்டும். கந்தோருக்குச் சென்ற நீ ஏன் இடையிலே வந்தாய்?” என்று எதிர்ப்பாணந் தொடுத்தேன் நான்.

“என்ன இருந்தாலும் நீ என் நண்பன். மூன்று வருடங்களின் பின் மாப்பிள்ளைக் கொலத்தில் வந்திருக்கிறாய்? உன்னைத் தனியாக விடலாமா?” என்று எண்ணிய நான் கந்தோரில் ஒரு நாள் லீவு போட்டு விட்டு ஓடி வந்து விட்டேன். வா. வெளியே போகலாம்” என்றாள் சிவலிங்கம்.

“போகத்தான் வேண்டும். பத்மாவிடம் நேரிற் சென்று திருமண அழைப்பு விடுவதும் பிழை என்று விட்டாய். வெளியிற் சென்று கந்தோருக்குப் போன் செய்தாவது நான் அவளுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

சிவலிங்கம் சுத்தினன். “முட்டாளர்!” நான் அதிர்ந்து போனேன்.

சில விடிகளில் கழித்துச் சிவாசர்ப்பு ஆதிரத்துடன் சொன்னான். “ராசா, என்னதான் இருந்தாலும் பத்மா பென். உன்னை

நெசித்த — அல்லது உள் பரணை யிற் சொல்லால் உன்னைக் காது விட்டு ஆனால் கல்யாணஞ் செய்வதற்கு இயலாதிருந்த ஒரு பெண். உன் திருமணச் செய்தி அவள் இதயத்தில் உணர்ச்சிக் குமுறல்களைக் கிளப்பவே கிளப்பும். பல ஆடவர்கட்கிடையே போரில் அவள் தவித்திப் போய் விடுவாள். அதற்காகத்தான் வேண்டாம் என்கிறேன்”

அவள் சொல்வது எனக்கும் சரியாகவேபட்டது. உடை யணிந்து கொண்டு அவனோடு புறப்பட்டேன். என்கொங்கெல் லாமோ குஷியாக அலைந்து விட்டுப் பகற் காட்சிக்கு ஒலிம்பியா படமாளிகைக்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

ரீக்கற்றை எடுத்துக் கொண்டு சிலா சொல்லுள், “நீ அவசியம் பார்த்த வேண்டிய படம். ஒஸ் கார் வைல்டின், ஒரு “வட்சியக் கணவன்” என்ற கதை.”

படம் முடிவடைகையில் ஐந்தி மணியாகி விட்டது. படமாளி கையை விட்டு வெளியே வந்த தும், “நான் எப்படியும் பத்மா வைப் பார்த்து விட்டே வர வேண்டும்” என்றேன் சிலா விடம்.

“அப்படியானால் நீ இதாவரை படமே பார்க்கவில்லை. பத் மாளைப் பற்றியே எண்ணிக் கொண்டிருந்திருப்பாய்” என்று கேலி செய்து கொண்டே, “சரி போய் வா. உனக்காகச் சாப் பிடாமற் காத்துக் கொண்டிருப் பேன்” என்று சொல்லி விடை கொடுத்தான் சிலா.

*

நான் பத்மாவின் வீட்டை அடைந்த போது அவளும் அவள் இளை தங்கையும் மட்டுமே வீட்டிலிருந்தார்கள்! என்னைக் கண்ட தும் பத்மா — ஏன் அவள் தங்கையு ம் விழுந்து, விழுந்து உபசாரம் பண்ணத் தொடங்கினார்கள்.

தங்கை உள்ளே சென்ற போது நானும் பத்மாவும் மட்டும் விருந் தையிற் தனிமையில் விடப்பட்டோம். மூன்று வருடங்களுக்குப் பின்னரும் நான் அவளிடம் எந்த மாற்றத்தையுமே காணவில்லை. அதே நேர்வகிட்டின் கிழ் பிறை நெற்றியிற் பளிச்சென்ற சூங் குமம். முகத்தில் அதே புன் னகை...

“அம்மா எங்கே?”
“கோயிலுக்குப் போயிருக் கிரு. வந்து விடுவா ஏன்? என் னோடு தனியாயிருக்கப் பயமா யிருக்கிறதா?” அதே சரள மரண பேச்சு.

“இனிமேற் பயப்பட வேண்டிய அவசியமே இல்லை.”

அவள் என்ன நினைத்தாளோ. தன் வழக்கத்திற்கும் மாறாகச் சற்று நேரம் மௌனமாக — மௌனமாகவே இருந்தான்.

“உன் மூத்த தங்கையும் அம் மாவோடு போய் விட்டாளா?” என்று மௌனத்தைக் கலைத் தேன் நான்.

“இல்லை. அவளுக்குத் திரு மணமாகிக் கணவன் வீட்டுக்குச் சென்று விட்டான்” பத்மாவின் குரலில் முந்திய மிடுக்கு இல்லா மையை என்னால் உணர முடிந்தது. அதை உணர்ந்ததும் நான் ஏனோ பெருமூச்செறிந்தேன்!

அவள் மீண்டுஞ் சொன்னான். “அடுத்தவர் தன் படிப்பை முடித் துக் கொண்டு விட்டான். அவ லுக்கு எங்காவது ஒரு உத்தி யோகம் கிடைக்காதா என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.”

“ஏன் அவளையும் உன்னைப் போல ஓர் இயந்திரமாக்கி விடவா?”

“இல்லை. இயந்திரமாக இருந்த நான் மனித உணர்ச்சிகளோடு வாழ்வதற்காக; அதாவது வாழ்க்கைக்காக.”

எனக்கு இதயத்தில் யாரோ சம்மட்டி கொண்டு அடித்ததைப் போல இருந்தது. பத்மா தொடர்ந்தாள். “என் மூத்த தம்பியும் ஏதோ ஒரு கப்பற் கும் பெனியில் தனக்கொரு ஒரு உத்தி யோகத்தைத் தேடிக் கொண்டு விட்டான். ஒழுங்காகத் தாய்க் கவமந்த பிள்ளையாக இருக்கிறான். உங்களைப் போன்றவர்களின் சிபார்சில் தங்கைக்கும் ஓர் உத்தியோகம் கிடைத்து விட் பால் அதன் பிறகு நான்...”

பத்மா என் முகத்தை ஆவ லோடு நோக்கினாள். அவள் கண் கள் எதற்கோ ஏங்கின.

“காலம் கடந்து விட்டது பத்மா. எனக்குத் திருமணம் நிச்சயமாகி விட்டது. அந்தச் செய் தியை நேரிற் தெரிவிக்கத்தான் நான் உன்னிடம் வந்தேன்.”

சயமாகி விட்டது. அந்தச் செய் தியை நேரிற் தெரிவிக்கத்தான் நான் உன்னிடம் வந்தேன்.”
என்று நான் கதறுகையில் அவள் கண்களும் பளித்தன. தன் குடும் பத்தினர்க்காக வாழ்ந்த அந்த ஆண்மகளின் கண்ணீர் என் ஆண் மையைச் சித்திரவதை செய்கை யில், அதைத் தாங்க முடியாத வகை “நான் வருகிறேன் பத்மா” என்று சொல்லி விட்டுத் தெருவிற்றங்கி விரைவாக நடந் தேன். என் மனம் நான் எப்போதோ படித்திருந்த புதுமைப் பித்தனின் கவிதையடிக்களை முணு முணுத்தது.

“புன் ளுத்த மேனி புகை ளுத்த உள்எமடா — அவள் மண் ளுத்த பரவம் நம் மதி ளுத்த கோரமடா.”

தினமும் கடிதம் எழுதியவர்

பிரிட்டிஷ் யுத்தச் செய் லாளரும், நியாயவாதியு மான “ஹெல்டேன் பிரடி” (1856 - 1928) தன் தாயா ருக்கு தினமும் கடிதம் எழுத தவறுவதில்லையாம்! அது வும் 1877ஆம் ஆண்டிலிரு ந்து மே, 1925வரை, அது வது நாற்பத்தெட்டு ஆண்டு களாக எழுதி வந்தாராம்! அவருடைய தாயார் இறக் கும் போது வயது 100, 6 வாரம்! இராஜ தந்திரி யும், மொழி விற்பன்னரு மான இவர், பிரிட்டிஷ் மந் திரி சபையில் அங்கத்தவராக வும் இருந்திருக்கிறார்! பிரிட் டிஷ் மந்திரிகளில் இவர் ஒருவர் தான் “இரண் டாவது செய்ஸர் ஹெல்ம்” என்பவரின் அமைப்பின் பேரில் ஜெர்மன் மந்திரி சபையில் ஒரு முறை கலந்து கொண்டாராம்!

பஸ்ஸை
 நிறுத்தி விட்டு
 சாரதி எங்கோ
 போய் விட்டார்.
 காத்தி அம்மான்.
 பசுபதி பற்றி
 எனக்கு
 விளக்கத்
 தொடங்கினார்.

பஸ்ஸை விட்டுக்கொண்ட சாரதி இறைவர்

வெ.என்.டி

அம்மான்,
 விழில் கதை
 அளக்கிறார்,
 நமக்கு நக்கல்
 அடிக்கிறார்,
 என்று நான்,
 நினைத்தது தவறு.
 அவர் லேசப்பட்ட
 ஆசாமி அல்லர்.

காத்தியமமாவு லேசப்பட்ட ஆசாமியல்ல என்பது எனக்கு அன்றைக்குத்தான் வெளிச்சமாகிற்று.

நாங்கள் இருவரும் ஒரு முக்கியமான அலுவலாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வவனியாவுக்கு பஸ்ஸில் போய்க் கொண்டிருந்தோம். கொடிதாமத்துக்கும் பனைக்குமிடையில் பஸ்ஸை ஓர் ஓரத்தில் நிறுத்தி விட்டு சாரதி எங்கேயோ இறங்கிப் போய் விட்டார். வெகு நேரமாய் ஆளைக் காணவில்லை. பிரயாணிகளில் சிலர் இ. போ. ச. மீது வசவு பொழிந்தார்கள். மற்றவர்கள் தங்களுக்குள் ஏதேதோ கசமுசுவென்று பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

எனக்குப் புரியாத புதிராகி விட்டது. இருந்தும் என் திகைப்பைக் காட்டிக் கொள்ளாமல், “கொஞ்சம் தெரியும் அம்மான். ஏன் இப்பொழுது அதற்கு என்ன வந்து விட்டது?” என்று கேட்டேன்.

“ஒன்றில்லை தம்பி. இப்பொழுது நாங்கள் இருக்கும் இந்த நிலை எனக்குப் பசுபதியை நினைவூட்டுகிறது” என்றார் காத்தியம்மான்.

நான் அவரைப் பார்த்து நெற்றியைச் சுழித்தேன். எனக்கு ஒரு இழவும் விளங்கவில்லை

அம்மான் தொடுப்புக்குள் சிரித்துக் கொண்டு விளங்கப்படுகிறார். அவருடைய பேச்சில் ஒரு நாளினம் தொனித்தது.

“தம்பி, பசு என்பது ஆன்மா, பதி என்பது இறைவன். பதியாகிய இறைவன் இல்லாமல் பசுவாகிய ஆன்மா தொழிற்படாது. அவளன்றி ஓரணுவும் அசையாதல்லவா? அவன் கருணை வைத்தால் தான் ஆன்மாக்களுக்கு வழி பிறக்கும். பசுவானது சதா பதியை நினைந்து நினைந்து ஏங்கும்.”

வெய்யிலுக்கும் சன நெருக்கத்துக்கும் மேலெல்லாம் புழுங்கி அரித்தது. அத்துடன் காத்தியம் மானின் விழில் சித்தாந்தம் மனத்தையும் அரிக்கத் தொடங்கியது. எனக்கு எரிச்சல் எரிச்சலாய் வந்தது. போயும் போயும் இந்த நேரத்திலா சைவ வியாக்கியானம் செய்வது?

என் மனதை அறிந்தவர் போல, ஹோஹேஹோ என்று சிரித்தவாறே அம்மான் தொடர்ந்தார்.

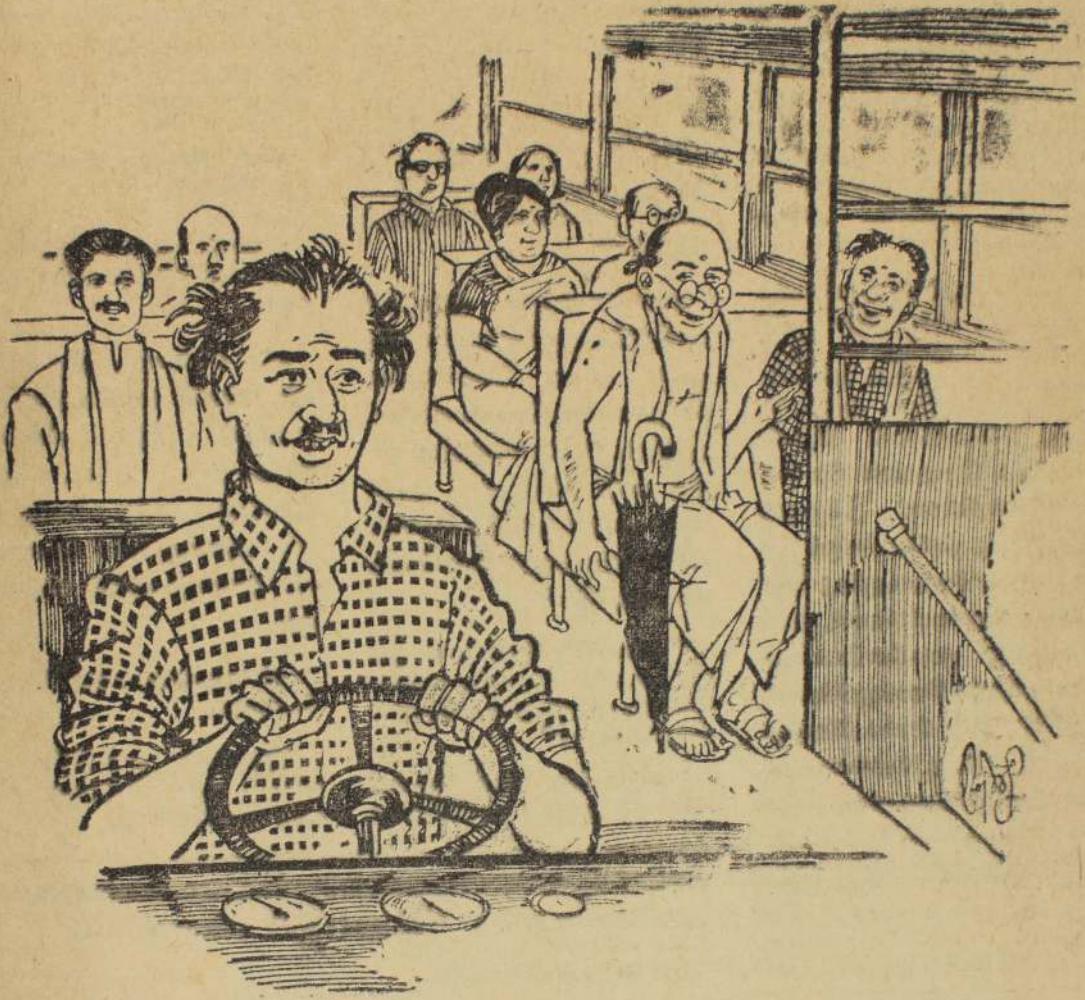
“என்ன தம்பி! நான் விழில் கதை அளக்கிறேன் என்று நினைத்துக் கொண்டீரோ? சந்தர்ப்பம் தெரியாமல் அலட்டுகிறேன் என்று நினைக்காதேயும். பொருத்தமான விஷயம்தான் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது நாங்கள் உட்கார்ந்திருக்கும் இந்த வண்டிதான் “பசு”; இதன் பதியாகிய “இறைவர்” இல்லாமல் இது இயங்காது. “இறைவர்” எப்பொழுது காட்சி தந்து சிருவருள் பாலிப்பாரோ என்று நெருக்க “பசு” ஏக்கத்துடன் காத்திரிக்கிறது. இப்போ விளங்குகிறதா?

“எட, தாலியைக் கூட்ட! மனிதன் நமக்கு “நக்கல்”. அல்லவா

காத்தியம்மான் என்னவோ யோசித்துக் கொண்டிருந்தவர் சடாரென்று என் பக்கம் திரும்பி, “தம்பி சைவ சித்தாந்தத்தில் பதி, பசு, பாசம் என்றிருக்கிறதே, உனக்குத் தெரியுமா?” என்றார்.

எனக்கு தூக்கிவாரிப் போட்டது.

சாதாரணமாக அவருக்கும் எனக்குமிடையில் திருவிழாக்கள், கிராமசபை தேர்தல்கள், அப்பலோ பிரயாணம், மாட்டுச் சவாரி, - இப்படி ஒரு ஏழெட்டு விஷயங்கள் மட்டுமே விவாதத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். சுருட்டுக் கொட்டில் சுகலாசங்கனிலைப் பாரதக் கதைகளோடும் அவாக்க பரிச்சயம் இருந்தது. அனால் சைவ சித்தாந்தத்தை எப்பொழுது சந்தித்தார், என்பது

நூத்தியம்மாள் களைத்தலை நினைத்திவிட்டு என்னைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தபோது எனக்கு உள்ளம் உருகியது. நான் வென்று விட்டேன் என்று நினைத்தேன்.

மடியிலிருந்து ஒரு சின்ன தின்னப் புலையிலே துண்டை எடுத்துக் கொடுப்பதற்குள் வைத்து அதக்கிக் கொண்டு அவர் சொன்னார்:

"தம்பி, நீர் இன்னும் சில பிரதானமான விஷயங்களை மறந்து போனீர். என்னை என்று பாரும. நான்கள் ஒன்று என்பதை ஆங்கிலத்தில் "வன்" என்று சொல்லுகிறோம். அது தவறு. தமிழ் உற்பத்தியான பொதிய மலையைச் சேர்ந்த தென்னிந்தியாவில் "வன்" என்று சொல்லமாட்டார்கள். "ஒன்" என்று நான் சொல்லுவார்கள். இது "ஒன்னு" என்பதிலிருந்து வந்திருக்கிறது.

"ஆங்கிலத்தில் "ரு" என்ற இரண்டு "இரு" என்பதில் பிறந்தது. இன்னும் பாரும. உந்த ரெட்டில் ஒடுகின்ற "கார்" என்னும் நான்கு சிலை வண்டியுக்கு அந்தப் பெயர் எப்படி வந்தது தெரியுமோ? கார் என்றால் குல் தொண்ட் கரிய நிறமான முகில், அது விரைவாக ஓடும். பின்னால் புலக போலத் தெரியும். நமது "கார்" என்பதும் அப்படித்தான். விரைவாக ஓடும். பின்னால் புலக கக்கும் ஆதியில் கரிய நிறத்தில் தான் வந்தது எப்பிடி!

அம்மாள் உச்சஸ்தாயியில் நக்கலடித்தார்.

அந்த பஸ்ஸுக்குள் இருந்து கொண்டு காத்தியம்மாள் "பசு" வைப் பற்றியும், "இறைவரை"ப் பற்றியும் வியாக்கியானம் செய்த போது எனக்கு மேற் கூறிய நினைவு

கள் மீண்டும் வந்தன. "இறைவர்" எப்பொழுது காட்கி தந்து நிருவருள் பாலிப்பாரோ என்று இந்த "பசு" எத்தத்துடன் காத்து நிற்கிறது. இப்போ விளங்குகிறதா? என்று கேட்டபோது, "ஓம், அம்மாள்! உங்கள் நக்குல் நன்றாக விளங்குகிறது" என்றேன்.

காத்தியம்மாள் லேகப் பட்டவரல்ல என்பது அப்பொழுதுதான் எனக்கு நன்றாக வெளிச்சமாகிற்று. அவர் அத்துடன் விடவில்லை. தொடர்ந்தார்.

"தம்பி, மனிதனுக்கு தாய் மொழிப் பற்று இருக்க வேண்டியதுதான். அந்தப் பற்று பித்தாகி விடப்படாது. மொழிப்பற்றே, இனப்பற்றே, சமயப்பற்றே, சாதிப்பற்றே எதுவோ ஒருவரிடம் அளவுக்கு மீறிப் போனால் அது ஆனே சப் பித்தாகிவிடும். மனிதன் தன்

பகுத்தறிவினால் இந்த நிலை ஏற்படாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அனர்த்தம் விளைவது நிச்சயம். இத்தகைய ஆலோசனை மித்துகளினால் உலகில் எத்தகைய துன்பங்கள் மானிட சாதிக் கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சரித்திரமே சான்று கூறுகிறதே!

“கடவுள் மனிதனுக்கு படைத்த அங்கங்கள், அவயவங்கள் எல்லாம் ஒரே மாதிரித்தான் இருக்கின்றன. மனிதருடைய குரல்வளையும் இந்த நியதிக்கு மாறுபட்டதல்ல. எல்லோருடைய தொண்டையிலும் பொதுவான சில ஒலிகள் கிளம்புகின்றன. இந்த ஒலிகள் மூலம் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் விருப்பு வெறுப்புக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றனர். இவற்றின் மூலம் ஒருவரோடொருவர் சம்பாஷித்துக் கொள்ளுகின்றனர். பூமியின் தட்ப வெப்ப நிலைகளுக்கேற்ப ஒலிக் கோவைகளான சொற்கள் மாறுபடலாம், ஆனால்

சில சமயம் ஒரேவிதமான சொல் ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்கும்படியாக பல மக்களிடையே காணப்படலாம். ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஒரு வேளை எஸ்கிமோ சாதியாரிடத்திலும் தமிழ்ச் சொற்களை ஒத்த சில சொற்கள் இருப்பதைக் காணலாம். யாருக்குத் தெரியும்?”

தாலியைக் கட்டின இந்த அம்மான் இதெல்லாவற்றையும் எங்கேதான் கற்றுக் கொண்டதோ என்று எனக்கு கோபம், எரிச்சல், ஆத்திரம், வெட்கம் எல்லாம் ஒன்றாக வந்து சேர்ந்தன. ஆனால் நான் அதைக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. சர்வ சாதாரணமாய் அவரைக் கேட்டேன்.

“அம்மான், தமிழன் தான் முதலில் உலகில் தோன்றிய மனிதன் என்பதை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டீர்களோ?”

“மனிதனுக்கு முதல் தோன்றியது மந்தி என்று டார்வின் என்பவர் சொல்லியிருக்கிறார்ல்லவா? அப்போ, தமிழன் தான் முதல் மனிதன் என்றால் அவர்தான் முதல் குரங்கு! சரிதானே?”

நான் சீக்கதைத்து தீக்கு முக்காய்ப்போனேன்.

அம்மான் புதுமைப் பித்தினையல்லவா என் மீது ஏவுகின்ற விடுகிறார்!

நல்ல வேளையாக இந்த சமயத்தில் பஸ்ஸின் சாரதி (இறைவர்) சாரத்தின் கீழ்த் தலைப்பால் மோவாயைத் துடைத்துக் கொண்டு வந்து பஸ்ஸில் ஏறினார். அதாவது சைவ சித்தாந்தப்படி இறைவர் பசுவில் சங்குமமாறார்.

பஸ் மறுபடியும் உருண்டு புரண்டோடியது.

“இறைவா! கச்சியேகம்பனே!” என்று பெருமூச்சு விட்டார் காத்தியம்மான்.

ஆறாண்டு பூர்த்தி விழாவைக் கொண்டாடும் “தினபதி” பல்லாண்டுகள் நீழி வாழ எமது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்!
தினபதியை வாசித்து மகிழும் வாழைச்சேனை வாசகர்களுக்கு எமது ஸ்தாபனத்தாரின் நல்வாழ்த்துக்கள்.

சிலோன் என்டர்டெயின்மென்ட் ஸ்தாபனத்தாரின் புதிய படங்களை உடனுக்குடன் திரையிட்டு மகிழ்விப்பவர்கள்

ஈஸ்வரி
பட மாளிகை
வாழைச்சேனை

மக்களோ

அச்சுறுத்திய

அவரை

பண்டைக் காலத்தில் சிலர் தாவரங்களைத் தெய்வமாக வழிபட்டனர் என்று அறிகிறோம். ஆனால் அவரைக்காயைப் போல் மக்களை பயமுறுத்திய தாவரம் உலகத்தில் வேறு எதுவுமேயில்லை. அதைப் பிசாசு என்று கருதினர் மத குருமார் அதன் பெயரைக் கூறுவதும் கேட்பதும் பாவம் என்று அவர்கள் பிரசாரம் செய்யும் அளவிற்கு மூட நம்பிக்கை வளர்ந்திருந்தது. தாவர வல்லுநர்கள், உலகத்தின் பழைமையான தாவரங்களில் அவரையும் ஒன்று என்று கூறுகின்றனர்.

ஹீப்ரு மக்கள், ஏகநாதர் பிறப்பதற்கு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அவரையைப் பற்றி அறிந்திருந்தனர். மாபெரும் கவிஞரான ஹோமர் என்பவர் எழுதிய இது காசமான இலியாடில் அவரையைப்பற்றிக் கூறியுள்ளார். ஏராய் நகரம், சுவிட்சர்லாந்தின் ஏரிப்பகுதிகள் முதலியவற்றில் நடந்த புதைபொருள் ஆராய்ச்சிகளில் அங்கெல்லாம் அவரைக்காய் இருந்ததாகத் தெரிய வருகிறது. எனவே உலகத்தின் வெண்கலக் காலத்தில் அவரைக்காய் இருந்தது என்பது வெளிப்படை. அவரைக்காய் முதலில் எந்த நாட்டில் பயிரிடப்பட்டது என்பது தெரியவில்லை. சிலர் வட ஆபிரிக்காவில் என்றும், சிலர் ஆசியாவிலென்றும், காஸ்பியன் கடலின் தென்பகுதியில் என்றும் பலவாறு கூறுகின்றனர்.

எகிப்து நாட்டில்தான் அவரையின் பயமுறுத்தல் அதிகமாக இருந்தது. இதே எகிப்தில்தான் முட்டைக்கோசையும், வெங்காயத்தையும் தெய்வமாக வழிபட்ட

னர். எகிப்திய மத குருமார் "அவரை சாப்பிட்டால் பைத்தியம் பிடிக்கும். அவரையின் பூவில் பிசாசு வாழ்கிறது. அவரையில் காணப்படும் கருமையான பகுதி மரணத்தைக் குறிக்கிறது" என்று கூறினர். அவரை பயிரிடப்பட்டுள்ள காணிகளை அவர்கள் கடக்கும்போது தூலையை வேறு புறமாகத் திருப்பிக் கொள்வார்களாம்! ஆனால் இந்த மதத் தலைவர்களின் அச்சுறுத்தல்களை எகிப்திய மக்கள் அவ்வளவாகப் பொருட்படுத்தவில்லை. அவர்கள் அவரையைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டதான் இருந்தார்கள்.

எகிப்திய மதத் தலைவர்களாவது அவரையின் மீது ஓரளவு குறை

எஸ். ஏ. என்.

வான வெறுப்பையே கொண்டிருந்தனர். ஆனால் கிரேக்க மதத் தலைவர்களோ அவரையை அடியோடு வெறுத்தனர். அதைப் பற்றிப் பயங்கரப் பிரசாரமும் செய்தனர். "கடவுள் மனிதனைப் படைத்த அதே பொருளால்தான் அவரையையும் படைத்தார்" என்று அறுதியிட்டுக் கூறினர்.

கி. மு. 600-ல் வாழ்ந்த பித்தா, கோரஸ் என்ற கிரேக்க அறிஞர் மனிதன் இறந்த பிறகு அவனுடைய ஆவி அவரையின் பூக்களில் வாழ்கிறது என்று கூறினர். அவர்கருத்தைப் பின் பற்றியவர்கள் வந்தால் கூட அவரைத் தோட்டத்தின் வழியாகத் தப்பியோட மாட்டார்கள்.

"மனிதரின் ஆன்மாக்கள் இருக்கும் அவரைப் பூவை மிதிப்

பதைவிட இறப்பதே மேல்" என்று கருதப்பட்ட அதே கிரேக்க நாட்டில்தான் சமைத்த அவரையை "அப்பல்லோ" கடவுளுக்குப் படைத்தனர். சமைத்தவுடன் அவரையினுக்கும் பிசாசு போய்விடுமென்று கருதினர். ரோமானியர்கள் அவரையை அவ்வளவு தூரம் வெறுக்கவில்லை. சில ரோமானிய மதத் தலைவர்கள் இறந்தவர்களின் ஆன்மா அவரையில் வாழ்வதாக நம்பினர். ஆனால், மக்களோ மதத் தலைவர்களின் மூட நம்பிக்கையை மதிக்கவில்லை!

ரோமானிய அறிஞரான பிளினி, "ஒற்றை அவரையை அதிர்ஷ்டத்தை அடைவதற்காக தெய்வத்திற்குக் காணிக்கையாகச் செலுத்தினர்; பொருள்களை ஏலமிடும்போது அவரையையும் சேர்த்து ஏலம் விடுவார்கள். ஏனெனில் அவரையையும் சேர்த்து ஏலம் விடுவதால் அது நல்ல விளை கிடைக்கச் செய்ய மாறும்" என்று எழுதியுள்ளார்.

கிரேக்கர்களும், எகிப்தியர்களும் அவரைப் பூவைப் பற்றி கொண்டிருந்த மூடநம்பிக்கை பல நூற்றாண்டுகள் சென்ற பின்னும் இங்கிலாந்தில் சுரங்கத் தொழிலாளர்களிடையே நிலவி வந்தது. அவர்கள் அவரைத் தோட்டங்களுக்கு அருகிலுள்ள சுரங்கங்களில் வேலை செய்ய மறுத்தனர். அவரைப் பூவினை ருந்து கார்போனிக் அமிலவாயு வருகிறது என்று அவர்கள் நம்பியதால் அவரை பூக்கும் போது சுரங்கங்களில் காற்றோட்டமாத் இருப்பதற்குப் புதிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டியிருந்தது!

தினபதியின் ஆறு ஆண்டு நிறைவு
மலருக்கு எமது ஸ்தாபனங்களின்
நல்லாசிகள்

நங்கள் பூரண பொலிவுடன் திகழ தற்காலத்திற்கேற்ற
புதிய டிசைன்களில் தெரிவு செய்யப்பட்ட

- * நைலெக்ஸ்
- * ஷேர்ட்டிங்ஸ்
- * பட்டர் நைலோன்
- * பட்டிக் பிரிண்ட் வாயில் சாரிகள்
- * சிந்தெட்டிக் மணிப்புரி சாரி வகைகளுக்கும்

பிரசித்த பெற்ற இடம்

சிவாஜி எம் போரியம்,

69, கொழும்பு வீதி, கண்டி.

Tele: 468

நவ நாகரிக நங்கைகளுக்கேற்ற ஜவுளி வகைகளுக்கு
நாணயம்! நம்பிக்கை!! நிதானம்!!!
இவைகளுக்கு புகழ் பெற்று விளங்கும் ஸ்தாபனங்கள்

ச ர ஸ் வ தி
ஸ்போர்ஸ்,
90, கொழும்பு வீதி,
கண்டி.

Tele: 7104

மளய காட்ஸ்,
76, கொழும்பு வீதி,
கண்டி.

Tele: 399.

ஆரம்பம்: 1957.

பரீதா மோட்டோர்ஸ்

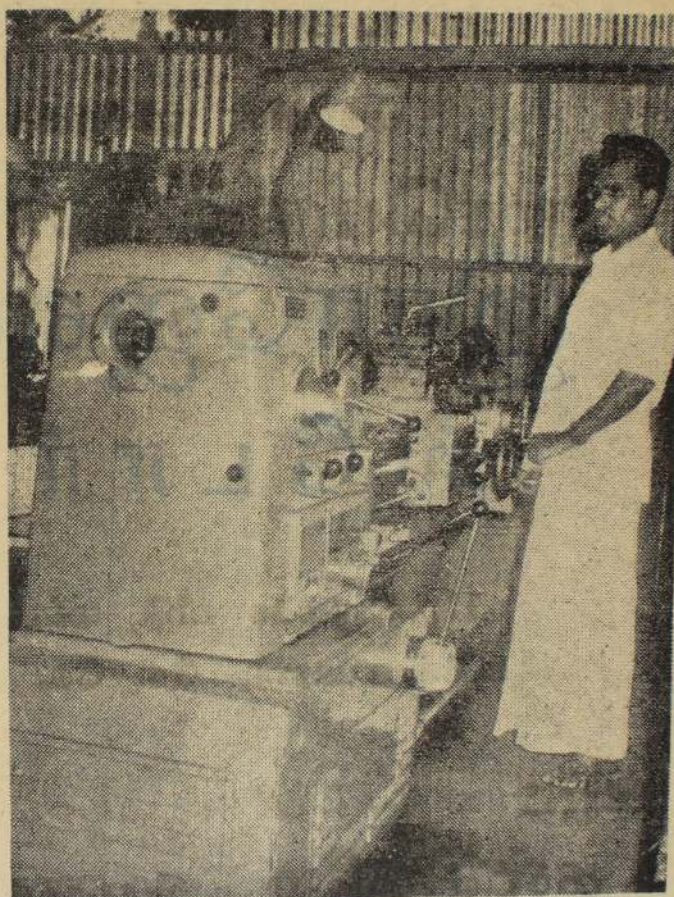
(உரிமை S. I. சேகு இப்ருகிம்)

மெயின் வீதி,

ஏருவூர்.

கைத்தொழில்
அயிவிருத்திச்
சபையின்
உதவியுடன்
இயங்குவது

- கனரக சாமான்கள் உற்பத்தி (LATH MACHINE WORKS)
- மோட்டார், உழவு இயந்திர மெக்கானிக்
- எலக்ட்ரிக், காஸ் வெல்டிங் வேலை
- ஸ்பிரே பெயின்ட் வேலை
- டிங்கர் வேலை
- பட்ரி சார்ஜ், டிசல் என்ஜின் பரிசோதனை.

குறித்த நேரத்தில் உத்தரவாதத்துடன் செய்பவர்கள்.

ஆருண்டு நிறைவு விழா கொண்டாடும்
 “தினபதி”க்கு எமது மனமார்ந்த
 வாழ்த்துக்கள்!

— 206 —

மட்டுநகரில்...

மக்களின் நம்பிக்கைபெற்ற

மாபெரும் ஸ்தாபனம்
 இராஜேஸ்வரி
 ஸ்டோர்ஸ்,

11, திருமலை வீதி, மட்டக்களப்பு.
 உரிமையாளர்:- கே. கே. சண்முகம்

தொலைபேசி எண்: 335-

ஏஜன்ட்:-

கல்கி பீடி, ஜனதா பீடி

மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்ட விநியோகஸ்தர்கள்:-

மகாராஜா ஓகனைசேஷன்ஸ் லிமிட்டட்,
 கொழும்பு.

வாய் பெருள்

சந்தரேஸ்வரப் பெருமானுக்குத் திருவமுது படைத்து நித்திய பூசை செய்வதையே தனது பாக்கியம் எனக் கருதி வந்தவர் சந்திரசேகரக் குருக்கள்.

அவருக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுக்காமல் அவரை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டு வேறு குருக்களைக் கொண்டுவந்துவிட்டாரா தர்மகர்த்தா? தர்மகர்த்தா மீது ஊர் மக்கள் கொண்ட கோபம் குருக்கள் மீது தாவியது. குற்றம் செய்தவர் யார்? ஊர் மக்களுக்கு அது தெரிந்தாற்றானே!

“டான்... டான் டான்..... டான் டான்.....”

சந்தரேஸ்வரப் பெருமான் கோவிலில் சாயரட்சைப் பூசைக் கான கண்டாமணி ஒலிக்கின்றது.

சிவனை நினைந்து வாழும் அந்தச் சின்னஞ்சிறு கிராமம் சுறுசுறுப்புடைக்கின்றது. “சிவாய நம” எனச் சிந்திப்போர்களும், இருக்கையை விட்டெழும்பி, “சிவ சிவா” என்று கன்னத்திற் போட்டுக் கொண்டு கண்களை மூடித் தியானிப்போர்களும், ஆசார சீலராய் அர்ச்சனைத் தட்டும் கையுமாக ஆயத்ததை நோக்கிச் செல்வோர்களும் - ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்குத் தோன்றிய முறையில் ஆண்டவனின் அருளை நாடுகின்றனர்.

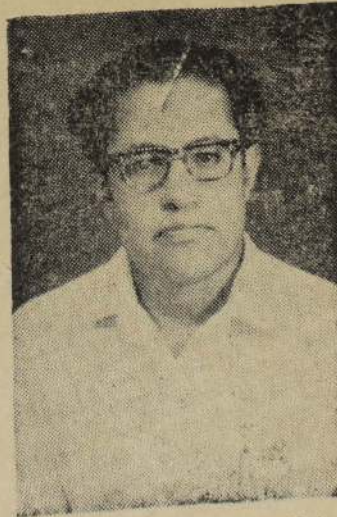
“டான்.....டா.....”

தொடர்ந்து ஒலிக்க வேண்டிய மணியோசை திடீரென்று நின்று விட்டதே! சுற்று வட்டாரத்தில் வாழும் அத்தனைபேரின் உள்ளங்க்ளிலும் இறையணர்வைக் கிளர்ந்தெழச் செய்யும் தூய பணியை நாள் தவறாமல், வேளை பிசகாமற் கச்சிதமாகச் செய்துவந்த அந்த மணியோசையில், இன்று ஏன் இந்தச் சுருதி பேதம்?

நானாக்கு நடக்கப் போவதன் முன்னறிவிப்பா இது?

விடை தெரியாக கேள்விகள். அவர்களின் உள்ளத்தைக் குடைகின்றன.

கோவில் அர்ச்சகர் சந்திரசேகரக் குருக்களுக்கும் தர்மகர்த்தாவுக்குமிடையே ஏதோ மனஸ்தாப

மாம்.தான் பூஜை செய்வது இன்று தான் கடைசி எனத் தர்மகர்த்தாவிற்கு அறிவித்து விட்டாராம் குருக்கள்.

சிவத்தையும் சக்தியையும் பிரித்துப் பார்க்க முடியாததைப் போல, அந்தக் கோவிலையும் சந்திரசேகரக் குருக்களையும் வெவ்வேறாக நினைத்துப் பார்க்க அந்தக் கிராமத்து மக்களால் முடிவதில்லை. கண்டாமணி ஒசை திடீரென்று நின்று, அவர்களைக் கலவரமடையச் செய்தது. “எல்லாம் நல்லபடியாக நடக்க வேண்டுமே!” என்று அதே சந்தரேஸ்வரப் பெருமானை வேண்டுவதைத் தவிர, அவர்களால் வேறு என்னதான் செய்ய முடியும்?

சந்தரேஸ்வரப் பெருமானின் நித்திய நைமித்திகங்களைக் கவனிப்பதற்கென்றே, பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வரவழைக்கப் பட்டவர்கள் சந்திரசேகரக் குருக்களின் முன்னோர்கள். சவுக்கந்த் தோப்பும் சவரீரும் நிறைந்த அந்தக் கடற்கரைக் கிராமத்தில், சந்தரேஸ்வரப் பெருமான் கோவில் இருந்த பிரதேசம் மட்டும் வளமானதாக இருந்தது.

நன்னீர்க் கேணியும் ஆல், அரசும் சேர்ந்து பாலைவனப் பசுந்தரை, போன்று அப்பிரதேசத்தைப் பரிமளிக்கச் செய்தன. ஆரம்பத்தில் கோவிலும் மிகச் சிறியதாகவே இருந்தது. ஆனால், மூர்த்திகரம் என்பது, கோவிலின் விஸ்திரணத்தில் தங்கியிருப்பதில்லையே! உள்ளப்புடன் இறைவனை மனம், மொழி, மெய்யினால் ஆராதிக்கும் இடங்களில்தானே இறைவனும் எழுந்தருளுகின்றான்!

ஒருவன்: எங்கள் மேல்திகாரி மிகவும் நல்லவர். இரண்டு பேர் செய்ய வேண்டிய வேலையை ஒருவர் செய்ய அவர் அது மதிக்க மாட்டார்.

மற்றவன்: ஏன் அப்படிச் சொல்கிறாய்?

முதலாமவன்: "இப்படியாக நீ வேலை செய்து கொண்டு வந்தால் நான் இன்னொரு ஆள் பார்க்க வேண்டும்" என்று அவர் என்னிடம் கூறினார்.

இறைவனினால் பெருகப் பெருக பக்தர்களின் தொகையும் அதிகரித்தது; கோவிலின் விஸ்தரணமும் விரிந்தது. பக்தர்கள் பலர், தாமாகவே முன் வந்து, ஆயிரம் ஆயிரமாகச் செலவிட்டுப் பல திருப்பணிகளைச் செய்தனர். உட்பிராகாரம் (முடிவதும் பரிவார மூர்த்திகள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டனர், பல லாபிரக் கணக்காளரின் கண்ட தெய்வமாகிவிட்ட சுந்தரேஸ்வரர், தன் அருட்கொடியை வெகு தொலைப் பிரதேசங்களிலும் பறக்க விட்டிருந்தார். பங்குளியில் நடைபெறும் பிரம்மோற்சவத்திற்கும் மார்கழித் திருவாதிரை உற்சவத்திற்கும் கோவிலுக்கு வரும் கூட்டத்தைச் சமாளிப்பதே ஒரு பெரிய சாதனை.

தெய்வ சாந்தியும் குன்றமலம், ஆகம விதிப்படி ஆறு காலப் பூஜை செய்துவந்த அவர்கள், நாளைவில் கோவிலுடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டனர். தர்மகர்த்தாவின் ஆணைக்குக் காத்திராமல் தாமாகவே நல்ல பல பணிகளைச் செய்தனர் தர்மகர்த்தாவின் அதிகார எல்லையும், தம்முடைய கடமை - உண்மை எல்லைகளும் எங்கே தொடங்கி எங்கே முடிகின்றன என்ற பிரக்ஞை என்னவழிவற்றி, தர்மகர்த்தாவின் தாங்கும் சரி, துணைகளின் தொண்டர்களே என்ற நிலையில், மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன், பயபக்தியுடன் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து வந்தார்கள்.

இந்தப் பரம்பரையில் வந்த சந்திரசேகரக் குருக்களுக்குக் கோவிற்பணி என்பது இரத்தத்தில் ஊறிய பண்பாகி விட்டது. அதனால்தான் பூஜை செய்வதுடன் மட்டும் நின்று விடாமல், வேறு பல பொறுப்புக்களையும் தாமாகவே சுமக்கத் தொடங்கினார். பண்டாரம், பல வேலைக்காரன், பரிசாரகன், மடைப் பள்ளி ஐயர், மேளக்காரர், திருவிளக்குப் பார்ப்பவன், ஒதுவார்போன்றவர்கள் அவரவர்க்குரிய கடமைகளைச் சரிவரச் செய்கின்றார்களா என்பதை அவர்தான் கவனிப்பார்.

அவர்களுக்கிடையே ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டால், அவர்களுக்கும் தர்மகர்த்தாவுக்கு மிடையே பிரச்சினைகள் தோன்றினால் அவற்றிற்குத் தீர்வு காண்பவரும் அவர்தான். சுகவினத்தாலோ வேறு காரணத்தாலோ யாராவது வேலைக்கு வராவிட்டால் பதிலாக ஒருவரை ஏற்பாடு செய்வதும் குருக்களின் பொறுப்பு.

குருக்களின் அந்தரங்க கத்தியிலும் ஆழ்ந்த பக்தியிலும் தர்மகர்த்தாவிற்கிருந்த நம்பிக்கையினால், குருக்களின் போக்கை அத்தமிறலாக அவர் கருதுவது மில்லை. அதைப் பொறுத்து வதாமில்லை. ஒருவரைய, எல்லாமாய் விளங்கும் இறைவனைப் போல், தனி ஒருவராய் நின்று, எல்லாப் பொறுப்புக்களையும் தானே ஏற்று எவ்விதக் குறையமின்றிக் கவனித்து வந்தார் சந்திரசேகரக் குருக்கள். இத்தனைக்கும் அவருக்குக் கிடைத்த வருமானம்...?

ரூபா சதக் கணக்கிற் பார்க்கும் போது வேலைக்கேற்ற கூலி கிடைப்பதில்லை என்பது உண்மைதான். தான் செய்வற்றை வேலையாகவோ, தர்மகர்த்தா கொடுப்பதைக் கூலியாகவோ குருக்கள் கருதியதில்லை.

மாதம் பிறந்தவுடன் அவருக்குப் பணம் கிடைக்கும் என்பதும் நிச்சயமான சங்கதியல்ல. தர்மகர்த்தாவிடம் பணம் இல்லை என்பதால், மாதம் பிறந்த உடனேயே தல்லை, மாதம் பிறந்த உடனேயே சம்பளத்தை நீட்டுவது. "உடனே வேலைக்கு ஏற்ற கூலி இவ்வளவுதான்" என்று குத்திக் காட்டுவதைப் போன்றிருக்காதா? அதனால் குருக்களின் நெஞ்சம் புண்படாதா?

எவ்வளவுதான் பணக்கஷ்டமேற்பட்டாலும் குருக்களும் லாய்விட்டுக் கேட்க மாட்டார். இனித்தாங்கவே முடியாது என்ற நிலை ஏற்படும்போது, அவர் கோமலே, சொல்லி வைத்தாற்போல் தர்மகர்த்தாவும் பணத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து விடுவார். "அப்பன் சுந்தரேஸ்வரன் நேரமும் காலமும் தேவையுமறிந்து எனக்குப் பிச்சை போடுவான்" என்று கண்ணீர் துரும்பு நெஞ்சக் கசிவார் குருக்கள்.

காலம் எப்போதும் ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லையல்லவா?

திடீரென்று நாட்டில் ஏற்பட்ட பொருளாதார வீழ்ச்சியும் விவகாரி ஏற்றமும் குருக்களின் குடும்பத்தைப் பெருமளவிற்கு பாதித்தன. மூன்று ஆண்டுகளும் மூன்று பெண்களுமாக அவருக்கு மக்கட் செல்வங்கள் ஆறு பேர். விவகாரி ஏற்றத்தினால், கோவிலிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கொண்டு அவரால் சமாளிக்க முடியவில்லை. தர்மகர்த்தாவுடன் அது பற்றிய பேசுவோமா என ஒரு கணம் நினைத்தார். ஆனால், அடுத்த கணமே அந்த நினைவை விரட்டி ஒட்டினார். "அப்பனுக்கு என் நிலைமை தெரியாதா? அவனுக்குப் பணி செய்வதற்குக் கூலி போதா தென்று நானே தர்மகர்த்தாவிடம் கேட்பதா? சே...?"

அப்படி ஒரு நிலை ஏற்பட்டதற்காக உள்ளம் கூசி, உடல் குறுகி, குழம்பிக் கொண்டிருந்தபோது தர்மகர்த்தாவே அவரைத் தேடி அங்கு வந்தார்.

"குருக்கள் ஐயா! கோவில்களையெல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தப் போவதாக பலமான வதந்தி உலாவுகின்றது. அது சம்பந்தமான இறுதி முடிவு எடுப்பதற்கு முன்னர், முக்கியமான சில கோவில்களின் கணக்கு விபரங்களை அரசாங்கம் பார்வையிட போகின்

“என்னை மன்னித்து விடுங்கள் குருக்கள் ஐயா” என்று சொல்லிக் காவில் விழவிருந்த தர்மகர்த்தாவைக் குருக்களின் வார்த்தைகள் தடுத்தி நிறுத்தின.

றதாம். எங்களுடைய கோவிலுக்கு அதிகாரிகள் எந்த நேரமும் வந்து விடலாம்.”

அந்தச் செய்தி ஆச்சரியத்தையும் அருவருப்பையும் கொடுத்தது குருக்களுக்கு. “ஆண்டவன் உறையும் ஆலயங்களிலும் இனி அரசாங்கக் கெடுபடியா? மனிதனால் ஆக்கப்படும் சட்டங்களுக்கு ஆண்டவனும் அடிமையா? இவஞ்சமும் ஊழலும் இறைவன் இருக்குமிடத்திற்கே வந்துவிடுமே!”

தர்மகர்த்தாவே மீண்டும் பேசினார். “அரசாங்கம், தான் நினைத்தபடி எதையும் செய்ய முடியாது. எங்களுடைய நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதிகள் விடமாட்டார்கள். இந்த நாட்டுச் சைவப் பெருமக்களும் சம்மா இருக்க மாட்டார்கள். என்றாலும் நாங்களும் கொஞ்சம் முன்னெச்சரிக்கையுடன் இருப்பது தான் நல்லது.”

“இப்போது என்ன செய்ய வேண்டும் என்கிறீர்கள்?”
 “வேறு சிலகோவில்களிலே சீட்டு முறையைக் கொண்டு வருவதைப் பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அர்ச்சனை, அபிஷேகம், உற்சவம் போன்றவற்றைச் செய்ய விரும்புவோர், அததற்குரிய தொகையைச் செலுத்திச் சீட்டு வாங்க வேண்டும். இந்த ஏற்பாட்டைப் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?”

“சிறப்பான ஏற்பாடு இது செய்ய வேண்டியதுதான். எல்லா வற்றிலும் இப்போதிருந்தே கணக்கும் கண்டிப்புமாக இருந்தால், அதிகாரிகளுக்கு முன் நாம் பல்லுக்காட்ட வேண்டியதில்லையே!”

குருக்களின் பரிபூரண சம்மதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு, அவருடன் கலந்து அததற்குரிய தொகையையும் நிர்ணயித்துக் கொண்டு தர்மகர்த்தர் சென்று விட்டார்.

கோபுர வாயிலிற்கருகில் கோவிற்கு காரியாலயம் அமைக்கப்பட்டது. பக்தர்கள் பணம் செலுத்தி அங்கேதான் சீட்டுப் பெற வேண்டும். அர்ச்சனைக்கு, அபிஷேகத்திற்கு எவ்வளவு பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற விபரங்களும், கோவிலிற் பணியாற்றும் எவருக்கும் யாரும் பணம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற அறிவித்தலும் விளக்கமாக எழுதித் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன.

இந்தப் புதிய அமைப்புகள், ஊரிலுள்ள சிலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. “புனிதமான கோவிலை, கேவலம், அரசாங்கக் காரியாலயத்தைப் போல் மாற்றி விட்டார் தர்மகர்த்தா” என முணுமுணுத்தனர் சிலர். ஆண்டவனைத் தரிசிப்பதற்கு இனித் தர்மகர்த்தாவிடம் அனுமதி பெற வேண்டியிருக்கின்றதே” எனப் புண்புகின்ற சிலர், உற்சவ நாட்களிலும் விசேட புண்ணிய தினங்களிலும் சீட்டுப் பெறு

வதற்காக நீண்டநேரம் "கீழ்"வில் திறக்க வேண்டி ஏற்பட்டதும், ஒரே இடத்தில் பணம் குவிக்கவில்லை. "இவ்வளவு பணமும் தர்மகர்த்தாவுக்கா" எனப் பொருமை ஏற்பட்டதும், தர்மகர்த்தா மீது ஒருவதப் பகையை அவர்கள் உள்ளத்திலே வளர்க்கத் தொடங்கியது. ஆனால் வெளிப்படையாக எவதையும் செய்யும் துணிவு ஏற்றுமின்றி அடங்கிவிடுந்தனர் அவர்கள்

சந்திரசேகரரின் நிலையும் சங்கடமாகவே இருந்தது. தர்மகர்த்தா கூறியபோது சிறந்த ஆலோசனை என ஏற்றுக் கொண்டு தன் சம்மதத்தையும் கொடுத்த குருக்களுக்கு அது நடைமுறையில் வந்தபோது தான் அதன் விளைவுகள் வெளிச்சமாயின. முன்பெல்லாம், அர்ச்சனைக்குப் பணம் கொடுப்பவர்கள், குருக்களுக்கென்றே தனியாகத் தேட்சினை கொடுப்பதுண்டு. அந்தப் பணத்தை அவர் உண்டியலிற் சேர்க்க வேண்டியதில்லை. தன்னுடையே எடுத்துச் செல்லலாம். சம்பளப் பணம் தீர்ந்துவிட்ட வேளைகளில் இந்தப் பணம் அவருக்குக் கைகொடுத்தது. சீட்டு முறை வந்த தன் பின்னர் இந்த வழக்கம் நின்று விட்டது. யாராவது பணம் கொடுக்க முன்வந்தால், குருக்கள் நயமாக மறுத்துவிடுவார். சட்டத்தைச் சரிவர அமுல் நடத்தவேண்டிய காரணத்தினால்? அதை மீறுவதா? அல்லது ஆண்டவனின் முன்னிலையில்?

ஆனால் கோவிலிலுள்ள ஏனை பணியாட்கள் சம்பள இருக்கவில்லை. குருக்களுக்கு தெட்சினை கிடைக்காததால், அவர்களுக்கும் அடிக்கடி சம்பளம் கிடைப்பதன்று. அதை இழக்க அவர்கள் சித்தமாவில்லை. ஆனால், தர்மகர்த்தாதான் அவ்விஷயத்தில் கண்டிப்பாக அறிவித்தல் எழுதி வைத்து விட்டாரே!

வழக்கம் போல் அவர்கள் தம் அநீதுப்பதியைக் குருக்களிடம் தெரிவித்தனர்.

"வினாவிகள் எக்கச்சக்கமாக உயர்ந்துவிட்ட இந்தக் காலத்தில் இந்தக் குறைந்த சம்பளத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு எப்படி ஐயா வாழ்க்கையை ஓட்ட முடியும்? தர்மகர்த்தாவிடம் சொல்லி ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுங்கள்."

அவர்களுடைய நிலைமையைத் தர்மகர்த்தாவிடம் குருக்கள் விளக்கியபோது அவர் அனுதாபத்துடன் எல்லாவற்றையும் கேட்டார். ஆளுக்குப் பதிலளித்து ரூபாயாவது அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற குருக்களின் ஆலோசனையையும் எவ்வித மறுப்புமின்றி ஏற்றுக் கொண்டார்.

ஆனால் அந்த மாதத்திற்குரிய சம்பளம் கொடுக்கப்பட்ட போது குருக்களுக்கு மட்டும் பழைய தொகையே கிடைத்தது.

குருக்களுக்குப் பெரிய ஏமாற்றம் தான். அகைத் தாங்கவே முடியாத போலத் தோன்றினாலும், பிரம்மப்

பிரவர்த்தனப்பட்டு அதைச் சமாளித்துக் கொண்டார். வழக்கத்திற்கு மாறாகத் தர்மகர்த்தாவிடம் சென்று கேட்கவும் அவர் உன்மம் இடமிருந்தவில்லை. "அப்பன் சந்திரசேகரனுக்கு என் நிலைமை தெரிவுத்தானே, பொறுத்திருப்போம்!"

அவருடைய பொறுமைவைச் சோதிக்க சத்திரசேகரன் பெருமான் திருவுளங் கொண்டாரோ என்னவோ! குருக்களின் மனைவிகளால் சலாபப் படுத்து விட்டான். நாட்டு வைத்தியம் செய்து பலன் ஏற்படாமற் போகவே, நகரத்தில் உள்ள ஆங்கில டாக்டரிடம் காண்பித்தார். அங்கே போய்த் திரும்புவதற்கே கணிசமான தொகை தேவைப்பட்டது. மனைவிக்கு ஓரளவு குணம் ஏற்பட்டபோது, மூத்த மகளுக்கு காய்ச்சல் தொற்றியது.

இப்படி ஒருவர் மாறி ஒருவராக குடும்பத்திலுள்ள அனைவரையும் குறி பார்த்த பின்னர்தான் அந்தக் காய்ச்சல் வீட்டை விட்டு அகற்றது. அதன் பிடிக்குட் சிக்காமல் தப்பியவர் குருக்கள் மட்டுமே. பணம் முழுவதும் மருந்தாகக் கரைந்து விட்டது. காய்ச்சலால் வாடிய குழந்தைகளின் உடம்பைத் தேற்றுவதற்கு ஏதாவது வாங்கிக் கொடுக்கலாம் என்றால், அதற்குப் பணம்?

தர்மகர்த்தாவின் மீது ஏற்கனவே வெறுப்பும், அதிருப்தியும் கொண்டிருந்தவர்கள் குருக்களின் நிலையைத் தமக்குச் சாதகமாக்க முனைந்தனர்.

அதிர்ஷ்ட எண் மூன்று

அமெரிக்காவின் மூன்றாவது ஜனாதிபதியான "தோமஸ் ஜெபர்சன்" தன் குடும்பத்திலே மூன்றாவது தோமணாவார்! பெற்றோர்களுக்கு மூன்றாவது குழந்தையும் இவர்தான்! மூன்று பாடசாலைகளில் கல்வி கற்றுள்ளார். "சுதந்திர பிரகடனம்" என்பதைப் பற்றி தன் 33ஆவது வயதில் எழுதினார். இவர் மூன்றாவது கமிஷனராக நியமிக்கப்பட்டு — நிறகு மூன்றாவது தூதராக ராகப் பிரான்ஸில் மூன்று ஆண்டுகள் பணியாற்றினார்! இவர் மூன்றாவது அங்கத்தவராக வாஷிங்டன் மந்திரி சபையில் இருந்தார். அமெரிக்க சுதந்திர சபையில் மூன்றாவது தலைவராகவும் இவர் இருந்துள்ளார். 1796ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதி தேர்தலில் மூன்று வாக்குகளால் தோற்றார்! வாழ்விலே அவர் விரும்பியவை மூன்றே மூன்று கலைகள்தாம். வர்ணம் தீட்டும் கலை, இசைக் கலை, சிற்பக் கலை! இவர் வெறுத்த மூன்று பொருட்கள்: வரி, பெருந்தன்மை, மதாபிமானம்!

“இந்தக் கோயிலையே நம்பியிருக்கின்ற நீங்கள் படும் கஷ்டத்தைத் தர்மகர்த்தா உணராமலிருக்கின்றாரே என்பதை நினைக்கத்தாவ வருத்தமாயிருக்கிறது” என மெல்ல ஆரம்பித்தார் ஒருவர்.

“சீட்டு முறை வந்ததன்பின், தர்மகர்த்தாவிடம் ஏராளமாகப் பணப் சேர்ந்து விட்டது. அவர் இப்போது பழைய ஆள் அல்ல... தான் ஏதோ பெரிய அரசாங்க அதிகாரி என்ற நினைப்பு...” -இது வேறொருவர்.

“குருக்களேயா! உங்கள் பக்கத்து நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லப் போகிறோம். உங்கள் அனுமதிதான் இப்போது எங்களுக்குத் தேவை” - விஷயத்தைத் துரிதப்படுத்தினார் அடுத்தவர்.

குருக்கள் தடுத்துப் பார்த்தார் அவர்கள் கேட்பதாயில்லை. குருக்கள் இருந்த பலவீனமான மனநிலையில், அவர்களின் வாதங்களும் வற்புறுத்தல்களும் சரியாகத் தெரிந்தன. தன்னுடைய நன்மைக்காகத் தானே அவர்களும் இவ்வளவு தாரம் வந்திருக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்களுக்கு அனுமதியளித்து விட்டார்.

ஆனால் தர்மகர்த்தாவுடன் பேச்சுவார்த்தை நடாத்திவிட்டு அவர்கள் வந்து கூறிய விபரங்களைக் குருக்களால் நம்பவே முடியவில்லை.

“உங்களைப் பற்றிப் பேச எங்களுக்கு உரிமையே இல்லையாம்... உங்களில் இரக்கம் இருந்தால், எங்களையே பணத்தைக் கொடுக்கச் சொல்லிவிட்டான் அந்தத் திமிர்ப்பிடித்தவன்” என்று கொதித்தார் ஒருவர்.

“குருக்கள் சொன்னாரென்று நீங்களும் வேறு வேலையின்றி என்னிடம் வந்து விட்டீர்களே? என எடுத்தெறிந்து பேசிவிட்டான் அவன்.”

“கோவில் நிர்வாகம் சம்பந்தமாகத் தனக்கு யாருமே கட்டையிடக் கூடாதாம்.”

தர்மகர்த்தா இப்படியெல்லாம் பேசியிருப்பாரா?

குருக்கள் நம்பவில்லை, நம்ப விரும்பாமல் படியில்லை. இவர்கள் காரணமாக ஏதாவது கேட்டிருப்பார்கள். அவர் சரியான முறையில் இவர்களை மடக்கியிருப்பார்” என்று தன்னைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டார்.

குருக்கள். ஆனால், அந்த மாதச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்ட போது நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி அவருடைய மனத்திலும் ஒரு விரிசலை ஏற்படுத்தித்தான் விட்டது. பழைய தொகை தான் கிடைத்தது. ஆனால் அதற்குப் பற்றுச் சீட்டு எழுதிக்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது! பரஸ்பர நம்பிக்கையும் மதிப்பும் இருந்த இடத்தில் இனி எல்லாமே எழுத்தும் கணக்குந்தானே!

தாது சென்றவர்கள் சும்மா இருக்கவில்லை. தர்மகர்த்தா தம்மை மதித்துப் பேசாததைத் தம் சுயமரியாதைக்கு விட்ட சவாலாகக் கருதினர்.

“தர்மகர்த்தாவிடம் கோவிற்பணம் குவிந்து கிடக்கிறது. அதைத் தன்னுடைய சுகபோக வாழ்க்கைக்கு உபயோகிக்க முயல்கின்றார். அதைத் தடுக்க வேண்டும். கோவிலின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பணத்தைச் செலவிடுவது செய்ய வேண்டும். குருக்களும் பாலம், பற்றுக் கூறையினூடே பெரிதும் கஷ்டப்பட்டு கின்றார்” என்று சீக்கிரம் செய்யத் தொடங்கினார்கள் அத்திடன் நிற்கவில்லை.

தொலைவில் பச்சை மரங்கள் தெரிகின்றன. அருகில் முற்றாகப் பட்ட மரமும், பாதி பட்ட மரமும் காட்சி அளிக்கின்றன. இவற்றிற்கு ஊடாக ஓடும் நீரைக் கிழித்துக் கொண்டு ஓடுகிறது. எங்கே? தாரத்துப் பச்சையை நோக்கி! அந்தப் பச்சை மரங்களும் படிய் படியாகப் பட்டே போகும். அந்த உலக நியதி ஒடத்துக்கு எங்கே தெரியப் போகின்றது? உல்லாசமாகச் செல்கிறது அது! அதில் இருக்கும் மனிதர்...?

“சட்டப்படி, கோவில் தர்மகர்த்தாவிற்கே உரியதாயிருக்கலாம். ஆனால் பொதுப் பணத்தில்தான் கோவில் நடைபெறுகின்றது. தனியொரு மனிதனை நம்பிப் பணத்தை விட்டு வைக்கலாமா? கோவில் நிர்வகிப்பதற்கென ஒரு சபை தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும்” என்றும் வற்புறுத்தத் தொடங்கினார்கள்.

Donated by
 PROF. K. KAILASAPATHY

தர்மகர்த்தா எதற்கும் மசிய வில்லை.

கோவிற்பணிகள் வழக்கம் போல் ஒழுங்காகவும், சிறப்பாகவும் நடைபெற்றுக் கொண்டே வந்தன.

குருக்களின் "அனுதாபிகள்" மீண்டும் அவரிடம் வந்தார்கள்.

"ஐயா! தர்மகர்த்தாவின் தான் தோன்றித்தனமான போக்கை மாற்ற உங்களால்தான் முடியும். உங்களின் நன்மைக்காக மட்டும் அல்ல, இந்தக் கோவிலின் வளர்ச்சிக்காகவும் சொல்லுகிறோம். நீங்கள் சற்றுக் கண்டிப்புடன் இருந்தால் தர்மகர்த்தா தானாக வழிக்கு வருவார்."

"எதுவோ நடப்பது நடக்கட்டும். அப்பன் சுந்தரேஸ்வரன் அளந்தபடிதான் அவரவர்க்குக் கிடைக்கும்" என்று சொல்லிப் பின்வாங்கிய குருக்களுக்கு அவர்கள் உபதேசஞ் செய்து உற்சாக மூட்டினார்கள்.

"குருக்கள் ஐயா! உங்களின் சக்தி உங்களுக்கே தெரியாது. இந்

தப் பெரிய கோவிலில், உங்களைப் போல நேரகாலம் தவறாமல், வேதாகம நெறி வழுவாமல் பூஜை செய்வதற்கு வேறு யாரால் முடியும்? சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுக்காவிட்டால் அடுத்த மாதத்திலிருந்து பூஜை செய்ய முடியாது என்று அறிவித்துவிடுங்கள். பிறகு என்ன நடக்கிறது என்பதை பார்ப்போம்"—எப்படியாவது குழப்பநிலை ஒன்றை உருவாக்கத் திட்டிக்கொண்ட அவர்கள்.

குருக்கள் ஒன்றுடம் பேசவில்லை. "பணம் போதாது என்பதற்காகப் பூஜை செய்யாமல் விட்டுவிடுவதா?" — அப்படி ஒரு நிலையை அவரால் நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை.

குருக்களின் தடுமாற்றம் அவர்களுக்கும் புரிந்து விட்டது.

"பூஜை செய்ய வேண்டாம் என்று நாம் தடுக்கவில்லை. ஆனால், தர்மகர்த்தாவுக்கு ஒரு மாதக் கெடு கொடுங்கள். அவர் நிச்சயம் பணிந்து விடுவார்" — குருக்களின் மனம் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகை

யில் அவர்கள் வாதித்து விளக்கினர்.

குருக்களும் அப்படியே தர்மகர்த்தாவுக்கு அறிவித்து விட்டார்.

செய்தி ஊர் முழுவதும் பரவி விட்டது.

இன்றுதான் கடைசி நாள். குருக்கள் கொடுத்த ஒரு மாதத் தவணை இன்றுடன் முடிவடைகின்றது.

இப்போது ஒலித்துக் கொண்டிருப்பது சாயரட்சைப் பூஜைக்கான மணி. இன்றிரவுக்கிடையில் குருக்களுக்கும் தர்மகர்த்தாவுக்குமிடையில் சமரசம் ஏற்படாவிட்டால், நாளைக்கு.....?

இந்த மங்கல நாதம் நாளைக்குக் கேட்குமா?

அர்த்தஜாமப் பூஜையும் முடிந்து விட்டது. குருக்கள் வீட்டிற்குப் போகப் புறப்பட்டார்.

"தர்மகர்த்தா, சிலசமயம் உங்களிடம் வந்து தனியாக மன்றூடலாம். ஆனால் நீங்கள் விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது. சமரசம்

கிழக்கிலங்கையிலே தங்க நகை வியாபாரத்தில் முன்னணி வகிக்கும் ஒரேயொரு ஸ்தாபனம்

நித்ய கல்யாணி

தங்க மாளிகை அன் கோ.

25, பிரதான வீதி, கல்முனை.

கண்ணைக் கவரும் வண்ண, வண்ண டிசைன்களில் ஓடர் நகைகள் குறித்த காலத்தில் உத்தரவாதத்துடன் செய்து கொடுக்கப்படும்.

தொலைபேசி:-224.

பேசுவதானால், எங்களின் முன்னிலை யிலேயே எல்லாவற்றையும் பேசிக் கொள்ளவேண்டும் என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லி விடுங்கள். நல்ல முடிவு வரும் வரைக்கும் நீங்கள் கோவிலுக்கு வரவேண்டாம். தர்மகர்த்தா என்ன செய்யப் போகிறார், பார்ப்போம். விடிவதற்கிடையிலேயே அவர் வழிக்கு வருவார்... நீங்கள் மட்டும் எதையும் விட்டுக் கொடுக்கக்கூடாது" என மீண்டும் அறிவுறுத்தினர் அவருடைய "அனுதாபிகள்".

"உங்களை மீறி நான் எதுவுமே செய்ய மாட்டேன்" என்று உறுதி கொடுத்துவிட்டுப் போய் விட்டார் குருக்கள்.

வைகறைப் போது.

"டான்... டான்... டான்... டான்..."

உஷத் காலப் பூஜைக்கான மணி யோசை வழக்கம்போல் ஒலித்தது. அனைவருடைய கண்களிலும் மண்ணைத் தூவி விட்டு புதிதாக ஒருவரைத் தர்மகர்த்தா பூஜைக்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டாரா? ஊர்ப் பிரமுகர்களின் சொல்லை மதிக்காமல், புதுக் குருக்களைக் கொண்டு வருவதற்கு எவ்வளவு துணிச்சல் வேண்டும்?

குருக்களின் "அனுதாபிகளும்", அவர்கள் ஏற்பாடுசெய்த "தொண்டர்"களும் பறந்து சென்றனர். கோவிலுக்கு. அடிபிடி, சண்டை என்று ஏற்பட்டால் அதையும் சமாளிக்கத் தயாராகத்தான் சென்றனர்.

ஆனால், கோவிலில் அவர்கள் கண்ட காட்சி.....?

கர்ப்பக்கிருகத்தில் நின்று சுந்தரேஸ்வரப் பெருமானுக்குக் கர்ப்பூரத் தீபாராதனை செய்து கொண்டிருந்தார் சந்திரசேகரக் குருக்கள். வெளியிலே கூட்டத் தோடு ஒருவராக, தன்னை மறந்த நிலையில் அதைத் தரிசித்துக் கொண்டிருந்தார் தர்மகர்த்தா.

குருக்களுக்காக எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுக் கடைசியில் இப்படிக்குட்டுப்பட்டதை நினைக்க, அவர்களின் இரத்தம் கொதித்தது.

பூஜையை முடித்துக் கொண்டு குருக்கள் வெளியே வந்தார்.

"உங்களின் நன்மைக்காகப் பாடுபட்ட எங்களின் முகத்திற்கு கீரியைப்

பூசினீட்டீர்களே!" குமுறினார் ஒருவர்.

"தர்மகர்த்தாவுடன் சமரசம் பேசுவதானால் எங்களையும் அழைக்கச் சொன்னோமே! ஏன் அழைக்கவில்லை?" — கொதித்தார் ஒருவர்.

"சமரசமா? எதற்கு? யாருடன் சமரசம்?" — ஒன்றும் புரியாமல் குருக்கள் விழித்தார்.

"வீட்டிலேயே இருக்காமல் ஏன் பூஜை செய்ய வந்தீர்கள்?" அதட்டினார் ஒருவர்.

"என் அப்பன் சுந்தரேஸ்வரனைப் பட்டினி போட்டு விட்டு நான் வீட்டிலிருந்து சாப்பிடுவதா? என் வாழ்க்கையில் அப்படி ஒரு வேலையைச் செய்வேன் என எதிர்பார்க்கிறீர்களா?" — சற்றுச் சூடாகத்தான் குருக்களும் கேட்டார்.

"உங்களை இன்று கோவிலுக்கு வரவேண்டாமென நாங்கள் சொல்லவில்லையா? வரமாட்டேனென நீங்களும் உறுதி கொடுக்கவில்லையா? நேற்றிரவுதானே உறுதி கொடுத்தீர்கள்?"

குருக்கள் யோசித்துப் பார்த்தார்.

அவர் உறுதி கொடுத்தது உண்மைதான்; தனக்காகப் பரிந்து பேச முன்வந்தவர்களுக்கு எதிராக ஏதுவும் செய்வதில்லை எனத் தீர்மானித்ததும் உண்மைதான். அதே தீர்மானத்துடன் அவர் நித்திரைக்குப் போனதும் உண்மைதான்.

ஆனால், வைகறையில் அவர் நித்திரை விட்டெழுந்தபோது, கோவிலுக்குச் சென்று திருப்பள்ளி யெழுச்சி பாடி, அப்பன் சுந்தரேஸ்வரனுக்கு அபிஷேகம் செய்து திருவழுது படைக்க வேண்டும் என்ற ஒரே சிந்தனைதான் அவரை இயக்கியது.

எத்தனை எத்தனையோ மந்திரங்களை, ஸ்லோகங்களை, நாமாவளிகளை அவர் பாடமாக்கியிருந்தார். இத்தனை வயதாகியும் ஓர் அசுரம் பிசகாமல் அவற்றை ஒப்புவிக்கும் சக்தி அவரிடமிருந்தது. அது மட்டுமல்ல, கோவிலுக்கு ஒழுக்காக வந்து போகின்ற பலரின் நாம, நட்சத்திரங்களும் அவருக்கு அத்துபடி. இத்தனை ரூபகசக்தி படைத்த அவர், நேற்றைய இரவு கொடுத்த மிக முக்கியமான வாதி

மனைவி: ஒரு முறைக்கு இரண்டு முறை யோசித்துப் பார்க்காமல் என் பெற்றோர் என்னை உங்களுக்குக் கட்டிக்கொடுத்து விட்டார்களே.

கணவன்: உன் பெற்றோர் ஒரு முறையாவது யோசித்து இந்தக் காரியத்தைச் செய்தார்கள். நான் ஒரு முறையாவது யோசித்திருந்தால் இந்தத் தவறைச் செய்திருக்க மாட்டேனே.

குறுதி ஒன்றை மறந்து விட்டாரே!

"அப்பா! சுந்தரேஸ்வரரி நான் நினைக்கவேண்டியவை எவை? மறக்க வேண்டியவை எவை? என் பதைபுறம் நீதானே தீர்மானிக்கிறாய்! என் செயலாவது யாதொன்றுமில்லை அப்பனே.....!"

கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறாதனால் அவர் குறுகிய போதிலும், உறுதி தொவிக்கும் குரலில் தன் முடிவைச் சொன்னார். "தயவு செய்து என்னை மன்னித்து விடுங்கள். அப்பன் சுந்தரேஸ்வரன் ஆடுகின்றான். நாம் ஆடுகின்றோம். தர்மகர்த்தா எதை வேண்டுமானாலும் செய்யட்டும்... இந்தக் கட்டையில் ஜீவனிருக்கும் வரை என் அப்பனுக்கு பூஜை செய்யாமலிருக்க என்னால் முடியவில்லை யாது."

இப்படிச் சொல்லும் குருக்களின் நம்பி, இனி அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை

புகையை எடுப்பது? ஒவ்வொரு வராக அவ்விடத்தை விட்டு நழுவினர்.

உள்ளே அடியெடுத்து வைத்த குருக்களை அழகைக் குரலொன்று தடுத்து நிறுத்தியது.

திருப்பிப் பார்த்தார், குருக்கள், "யார் தர்மகர்த்தாவா...?"

"என்னை மன்னித்து விடுங்கள் குருக்களையா...! ஒரு கணம் நானும் உங்களைத் தவறாகத்தான் கருதி விட்டேன்..." அழுது கொண்டே காலில் விழவிருந்த தர்மகர்த்தாவைக் குருக்களின் வார்த்தைகள் தடுத்தன. "ஆண்டவன் சந்திதானத்தில் இப்படிச் செய்யலாமா? எழுந்திருங்கள்... ம்....."

தர்மகர்த்தா தொடர்ந்தார்.

"மற்றைய பணியாட்களுக்காகப் பரிந்து பேசிய நீங்கள், உங்களைப் பற்றி மூச்சுக்கூட விடவில்லை. இந்த உன்னதமான பண்பை

உணர்ந்தவன் நான். ஏதோ பெயருக்காகச் சம்பளத்தைக் கூட்டு வகைவிட, உண்மையிலேயே பயன்படக் கூடிய முறையில் நிரந்தரமான ஓர் ஏற்பாட்டைச் செய்துள்ளேன். உங்கள் பெயரில் மாதந்தோறும் சேமிப்புப் பத்திரங்கள் வாங்கி வைத்திருக்கிறேன். இதோ அந்தப் பத்திரங்கள்.

நான் இப்படிச் செய்வதை அறிந்தால், நீங்கள் விரும்பமாட்டீர்களே! என்ற பயம்எனக்கு இருந்தது. அதனால்தான் இதுவரை நான் விவரத்தை வெளியிடவில்லை. ஆனால் உங்களின் "அனுதாபிகள்" அவசரப்பட்டு விட்டார்கள். என் விடம் வந்து ஏதோவெல்லாம் கேட்டார்கள். தமது கோரிக்கைகளுக்கு நான் சம்மதிக்காவிட்டால் உங்களைக் கொண்டு "வேலை நிறுத்தம்" செய்விக்கப் போவதாகவும் பயமுறுத்தினார்கள். நானும் மன்தந்தானே! அவர்களுடைய அச்சுறுத்தலுக்குப் பணிய என் உள்ளம் இடம் கொடுக்கவில்லை. பாரம்

முழுவதையும் அப்பன் சுந்தரேஸ்வரன் மேல் போட்டு விட்டு, நடப்பது நடக்கட்டும் என்றிருந்தேன்... அப்பன் என்னைக் கைவிடவில்லை... நீங்கள்தான் தனக்குப் பூஜை செய்ய வேண்டும் என்று அவனே உங்களை அழைத்து வந்து விட்டான்..."

கண்களில் நீர் மல்க அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த குருக்கள் "என் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட கிறிஸ்தியம் அழித்து விடு அப்பனே!" என மானஸீகமாகப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தார்.

"டான்... டான்... டான்... டான்..."

கால சந்திக்கான மனியோசை, கட்டின்றது.

உலக நினைவுகள் எல்லாவற்றையும் மறந்து, சுந்தரேஸ்வரப் பெருமானின் திவ்யஸ்ரூபத்தில் நெஞ்சைப் பறி கொடுத்தபடி உள்ளே செல்கின்றார் சந்திரசேகரக் குருக்கள்.

தினபதி-சிந்தாமணி ஆறு ஆண்டு நிறைவின் போது எமது நல் வாழ்த்துக்கள்

நகை வைர வியாபாரிகள்

ஹரன் ஜுவல்ஸர்ஸ்

மோன்

தந்தி

444

"இரத்தினம்ஸ்"

50, கன்னாதிட்டி; யாழ்ப்பாணம்.

நாட்டார் பாடல்கள்

சத்தியம்

செய்யும்

வழக்கம்

மக்கள் கவிமணி

ம. இராமலிங்கம்

ஆணையினால் மனித இனத்தில் பண்டுதொட்டு வரும் வழக்கம் பழைய காலத்தில் தமிழ் மக்களிடையும் இந்த வழக்கம் இருந்ததற்கு நம் தொல் இலக்கியம் சான்று பதரும். கவிஞர் ஊர் வழக்கத்தை ஓட்டியே கவி இயற்றினர். சங்க இலக்கியத்தில் இது குற்றவு எனப்படும்.

உண்ணும் உணவாகிய அன்னத்தைக் கொண்டும், அருந்தும் நீரைக் கொண்டும், உணவும் நீரும் மாறிய இரத்தத்தைக் கொண்டும் ஆணையினால் பெருவழக்கு. ஏன்? ஆணை பொய்ப்பின் அவை நஞ்சாக மாறும் என்பது மனிதனின் நம்பிக்கை.

அடுத்தபடி மனிதன் சீர்திருந்திய காலத்தில், தெய்வங்களில் நம்பிக்கை உண்டாயது. கவுளின் மேல் ஆணையிட்டால், ஆணை பொய்க்குங்காலத்தில், கடவுள் தண்டிப்பார் என்பது நம்பிக்கை. தண்டனையும் தண்டாக நிகழ்ந்தபடியால் அந்த நம்பிக்கை பரவியது. ஆணையினால் இப்போது நீதிமன்றங்களும் அனுமதிக்கப்படுகின்றது.

தெய்வங்களுக்கு நம் வழிபாடு எளிதாகக் கேட்கும். அதிபேரல் ஆணையும் தெய்வங்களுக்கு எட்டும். இதனைச் சார்பேரர் அறிவர். தெய்வ சிந்தனையில் ஈடுபட்டோர் இன்றும் அறிகின்றனர். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னிருந்தோரும் அறிந்திருந்தனர் என்பதனைக் குறித்தொகை 87ஆம் பாட்டாலறிக.

மனிதன் சிக்கலான சந்தர்ப்பங்களிலேதான் தெய்வத்தின் மேல்

சத்தியஞ் செய்தான். சாதாரண சந்தர்ப்பங்களில் தன் மேலும், தனக்கு இன்றியமையாத தந்தாய், தகப்பன், மனைவி, மக்கள், சகோதரர் ஆகியோர் மேலும், தான் உண்ணும் உணவு, வெற்றிலை முதலானவை மேலும், தன் உடை மேலும் சத்தியங்கள் செய்து, தன் நிரபராதத் தன்மையையோ தன் உரிமையையோ நிலைநாட்டி வந்தான்.

இவ்வழக்கம் தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல, உலகு எங்கும் உண்டு. எங்கள் நாயன்மாரும் இதற்கு விதிவிலக்கானவர்கள் அல்லர் என்பதைப் பெரிய புராணம் படித்தவர் அறிவர். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், திருநீலகண்ட நாயனார் சரித்திரங்களே போதும்.

பெரிய புராணம், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சரித்திரம், சங்கிலியாரைக் குண்டு கா த ல கொண்ட கட்டம், "பெண்ணே,

நான் உம்மைப் பிரியேன்" என்று சபதஞ் செய்யும் பொருட்டுச் சுவாமி சந்திராணத்தூக்குவாரும் என்பது சங்கிலியாரை வேண்டுகிறார் சுந்தரர். "சுவாமி, இதன் பொருட்டுத் தேவரீர் சின் சந்திராணத்திலே சபதஞ் செய்வது தகாதது, மகிழின் கீழே சபதஞ் செய்து தொடும்" எனச் சங்கிலியாரின் சேடியர் கூறுகின்றனர்.

இந்நிகழ்ச்சியை மனதில் வைத்துக் கொண்டு இதன் கீழ் தரும் பெருமரங்குப் பாடல்கள் கூறும் சரித்திரத்தைப் படித்துப் பாருங்கள்.

அரக்கு லேஞ்சுக்காரா
பறச்சுவிட்ட
சண்டாளா
மறக்கல என்னுசொல்லி
வலக்கையுந்
தந்திடுவாய்
வலக்கையுந்
தந்திடுவேன்
வருணசத்தியம்
செஞ்சிருவேன்
மீனாட்சி கோயிலுல
வேட்டிபோட்டுத்
தாண்டித்தாரேன்
மீனாட்சி கோயிலுல
முன்னம்ஓரு
கம்பம்உண்டு
கம்பத்தைத்
தொட்டுத்தந்தா

களங்கம் இல்லே
உன்மேலே

உடுத்த வேட்டியை நிலத்தினிட்
டுக் கடந்த மின், சத்தியந் தவ
நின். உடுக்க உடையிலலாது
தெய்வம் அவனை ஓயுக்கும் என்
பது கொள்கை.

கவித் தொகை 108 ஆம்
பாடல். செல்வர் மனையில் சிறு
தொழில் புரியும் ஆடவன் ஒருவ
னும் பெண் ஒருத்தியும் காதல்
கொண்டிருந்தனர். ஆடவனிடத்
தில் ஒழுக்கக்கேடு இருப்பதைப்
பள்ளர் தெரிந்து கொண்ட
பெண், அவனை வெறுக்கின்றார்.
“திருமால் அடியைத் தலையால்
தொட்டுத் தவயி செய்திலேன்”
என்று அவன் கூறிய சூள் கேட்பு
சீனந் தணிகின்றார்.

மனதில் இதனைப் பதித்திக்கு
கொண்டு பாமரக் காதலர்
ஐவர் தம்தங் காதலியருக்குச்
செய்து கொடுத்த சத்தியங்களைப்
படித்துப் பாருங்கள்.

ஆடிமுதல் தேதியிலே
அம்மன்சந்நதிக்
கோயிலிலே

ஆணையிட்டுக்
கொடுக்கிறேண்டி
அழகான மாமயிலே

கலங்காதே கைவிடலை
காளிகோயில்
முன்னாலே

கற்பூரத்தை
உனக்குமுன்னே
கைபோட்டு

அணைச்சிருவேன்
கானமயிலே உன்னைக்
கைவிடல

என்றுசொல்லி
வேலவர் கோயிலிலே
வேட்டிபோட்டுத்

தாண்டித்தாரேன்
[“மீனாட்சி கோயிலிலே
வேட்டி போட்டுத் தாண்டித்
தாரேன்” என்றும் பாடம்
உண்டு.]

கல்லில் அடித்துத்தாரேன்
கண்டசத்தியம்
செய்துத்தாரேன்
மீனாட்சி கோயிலிலே
வேட்டிபோட்டுத்
தாண்டித்தாரேன்

[கல்லில் அடித்துத்
தாரேன் — சிலாசாசனமாகக்
கல்லிலே என் சொல்லிப்
பொறித்து விடுகின்றேன்]

கண்ணிலே
அடிச்சுத்தாரேன்
கண்டசத்தியம்
பண்ணித்தாரேன்
சிக்கந்தர்
மலைக்குவாங்க
சேலைபோட்டுத்
தாண்டித்தாரேன்

[மனித அவயவங்களுள் கண்ணே
பிரதானமானது. எனவே கண்
மேல் ஆணையிடும் வழக்கு ஏற்பட்
டது. சிக்கந்தர் மலை—கிரேக்கப்

“தினபதி”யின் ஆருவது ஆண்டு மலர் பூர்த்தியை
முன்னிட்டு எமது வாழ்த்துக்கள்!

கணேசன் ஸ்டோர்ஸ்,
13, மத்திய வீதி, மட்டக்களப்பு.

(உரிமையாளர்: R. S. கணேஷன்)

ஏஜன்ட்:— “தினபதி” ஸ்தாபன வெளியீடுகள், மற்றும் குமுதம், கல்கி ஆகிய
பத்திரிகைகள்.

கிளை:— நியூ ஈஸ்வரி ஸ்டோர்,

451, நீர்கொழும்பு வீதி, வத்தளை.

உங்களுக்குத் தேவையான திருமணப் பரிசுகள், சகல விதமான சாய்ப்
புச் சாமான்கள், விளையாட்டுப் பொருட்கள், காகிதாதிகள், மற்றும் மங்கையர்
விரும்பும் நவநாகரிக நவீன பொருட்கள் ஆகியவற்றிற்கும், தையற் பொருட்
களுக்கும் சிறந்த ஸ்தாபனம்.

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

போர் வீரர் பெயரால் வந்த
குன்று.]

தலைவன் சத்தியந் தவறின்,
அவனாற் சூளுறப்பட்ட கடவுள்
அவன் ஒறுக்குமென்பது இலக்
கியக் கொள்கையும் (குறுந். 87)
பரமராக் கொள்கையுமாம். பின்
வரும் பாடல்கள் பா ம ர க்
கொள்கையை வலியுறுத்தினவன்.

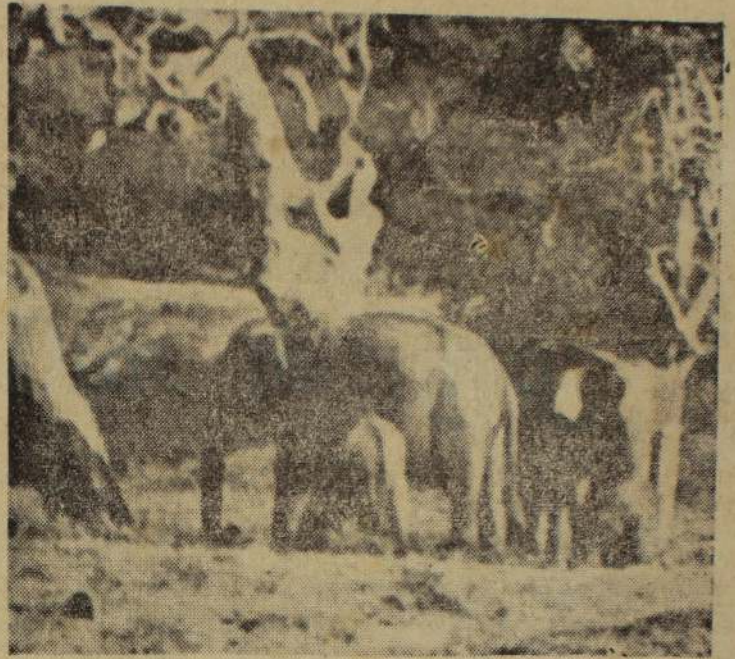
ஒலமிச்சம் பழம்போல
இருபேரும் ஒருவயது
சுரியா இருப்பமிண்ணு
சத்தியமும் கூறினமே
சத்தியம் பவியாதோ
சாமிஉன்னைக்
கேட்காதோ
கிழக்கிருக்கும்
சூரியன்போல்
எனக்கொருத்தன்
கிடையாதோ!

கிழக்கே உதப்பதில் சூரியன்
தவறுத. அது போல் சொல்
தவறுதவன் கணவன்.

தன் கா த ல் மனைவியைப்
பிரிந்து, பரத்தை ஒருத்தியுடன்
கூடி இன்புற்று வந்த ஒரு தலைவன்,
மயிநாள் தன தலைவியைப்
வந்து அணுக, அவள் அவனுக்கு
இணங்காது. "நினைப் பிரியேன்
என்று திருச்சீரலைவாய் முருகன்
முன் செய்த சூளுறு பொய்க்
தாய்" என்றான். இஃது அக
நானாறு 266ஆம் பா ட லி ன்
பொருள். பின்வரும் பாடலும்
அதே பொருளைத் தருவது.

திருச்செந்தூர்
ஓரத்திலே
விரிச்சதலைப்
பாலத்திலே
விரும்பிச் சொன்ன
சத்தியங்கள்
வீணைப் போனதய்யா-

திருச்செந்தூர் வேலவனின்
ஆணை செல்லும் எல்லை கதிர்
காமநாதனின் எல்லைபோல் அக
ன்று செல்லும். கோயில் ஓரத்
தில் செய்த சத்தியமோ பிழை
செய்தாரைத் துண்டிக்கத் தப்
பாது என்பது நப்பிக்கை-
குறுந்தொகை. 25ஆம் பாடல்.
தலைவியைக் கணவில் மணந்த
காலத்தில் தலைவனாகிய கள்வன்

ஒருவன் தான் அவ்விடத்தே
இருந்தான். ஒடுகின்ற நீரில்
ஆடல் மீனின் வரவை உண்ணும்
பொருட்டுப் பார்த்து நின்ற
நாரையும் இருந்தது- வேறு எவ
ருமே இல்லை. நாரை சான்று
சொல்லமாட்டாது- தான் கூறிய
உறுதி மொழியினின்றும் தலைவன்
தவறினால் தலைவியால் செய்யக்
கூடியது ஒன்றுமே இல்லை. இதே
பொருளைத் தருவன பின்வரும்
மட்டக்களப்புக் கவிஞர்.

வெள்ளி விடிவெள்ளி
வெள்ளாப்பில்
மறையு மட்டும்
சொன்ன கதைக
ளெல்லாம்
சொப்பனமாய்
மறங்காரே!

இஃது இரவுக் குறிக்கண்
கொடுத்த வாக்குப் போன்றது-

வாயிருந்தால் இந்த
வயது வந்த புளிய மரம்
சொல்லாதோ எந்தன்
துரை சொன்ன
உறுதி மொழி!

இச்சொல் ஓவியத்தில் கவித்
தவறும் பழைய கருத்தொற்று
மையும் தொலித்தலைக் காண்க-

“ஆனை முகன் வேலவ
னுக்கு அண்ணாமடி, அவ
னைக் காட்டி வள்ளி
பெண்ணை மணந்து
கொண்டாண்டி!” கிரா
மப் பகுதி மக்களிடையே
இப்படியான சிந்துகளுக்
கும் குறைவில்லை. தாய்
யானை தான் சந்தெடுத்த
குட்டியின் ஸ்பரிசத்தை
அலாதிதாக அனுபவிக்க
கும் அற்புதக் காட்சி
இது.

ம த் திய இ ந் தியா வி ல்
வ ழ ன் கி வ ரு ம் இ ப் பெ ரு ன்
கொண்ட பா ட லொ ன் று
Songs of the Forest
என்னும் நூலில் (பக்- 130)
ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்
துத் தரப்பட்டுள்ளது.

you have forgotten what you
said to me under the
Mango tree.
why have you forgotten?

மலைமருவி, தமிழர் நாட்டுப்
பாடல்கள், தமிழ் நாட்டுப் பாம
ரர் பாடல்கள் முதலிய நூல்களில்
விரும்பும் சில பாடல்கள் இக்
கட்டுரையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்
ளன-2.

மீன் பாடும் தேன் நாடாம் . . .

மட்டுமா நகரில்!

மக்களின் அபிமானமும் நன்மதிப்பும் பெற்ற

மாபெரும் ஸ்தாபனம்

முருகன் ஸ்டோர்ஸ்

14, பஜார் வீதி, மட்டக்களப்பு.

உரிமையாளர்: இ. எம். சுப்பிரமணியம்.

மக்கள் மனதைக் கவரும் பாவனைப் பொருட்கள், பீடி, சுருட்டு வகைகள் மற்றும் மக்களுக்குத் தேவையான சகல சாமான்களும் சகாய விலையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்.

“தினபதி” யின் ஆளுண்டு நிறைவிற்கு எமது ஸ்தாபனத்தின் நல்வாழ்த்துக்கள்.

ஸ்ரூடியோ விஜயா

★ சிறந்த படப்பிடிப்பு

★ குறைந்த கட்டணத்தில் விரைவான சேவை

★ கண்கவர் வர்ணங்களில்

கவர்ச்சிகர புகைப்படங்கள்

முதலியவற்றிற்கு உகந்த ஸ்தாபனம்

ஸ்ரூடியோ விஜயா

55, பிரதான வீதி, திருகோணமலை

“எங்கிருந் துற்றனம் யாது குறித்து நாம் இங்குவந் தேமெனத் தேரேம் — உயிர் எங்கிருந்துற்றது இனி எங்கு செல்லுமோ என்பதை நீவிரும் தேரீர்.”

என்பதற்கிணங்க, நாம் இவ் வலகுக்கு எங்கிருந்து வந்தோம்? எதற்காக வந்தோம்? நம் உயிர் எங்கிருந்து இவ்வுடலுக்கு வந்தது? இது பின்னர் எங்கு போக

தனிப்பட்ட தீவுகளுக்கேர அனுப்பப்படுகிறானல்லவா?

அது போல, இவ்வுயிர்கள் செய்த நன்மை தீமைகளுக்கேற்ற படி தண்டனையையோ, போக பாக்கியங்களையோ அனுபவிக்கும் பொருட்டுத்தான் அவை

இறைவனால் இங்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. அந்தக் காரியம் முடிந்தவுடன் அவ்வுயிர்கள் தாம் வந்த இடத்திற்கே திரும்பிப் போக வேண்டியவை.

நாம் போய்ச் சேர வேண்டிய இடம் கடவுளின் திருவடி நிழலாகிய மேட்சு லோகம் அல்லத.

ஜீவப் பிரயாணம்

மாத்தகா அருணைசர்

றது? இதனையெல்லாம் நாம் சிந்தித்துப் பார்த்ததுண்டா?

சிந்தித்துப் பார்த்தால்தானே உண்மை விளங்கும். உண்மை என்னவென்றால், நாம் வசிக்கும் கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகமானது நமது சொந்த உலகமல்ல. நாம் வேறு உலகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். கடவுளிடமிருந்து இப்புவலகமாகிய வெளியூருக்கு நாம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறோம்.

நம் ஆத்மாவானது கடவுளின் ஓர் அமிசமாகும். கடவுள் பரமாத்மா; நாம் ஜீவாத்மா. படைப்பின் போது அப்பரமாத்மாவிலிருந்து பிரிந்து தான் இந்த ஜீவாத்மாவாகிய நாம் பூவுலகமாகிய வெளியூருக்கு அனுப்பப்பட்டு வந்துள்ளோம். ஏன் இங்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளோம் என்பதைப் பார்ப்போம்.

ஒருவனுக்கு அவன் செய்த குற்றத்திற்காக தண்டனை விதித்து அத்தண்டனையை அனுபவித்தற்கென அவன் சிறைச் சாலைக்கோ, கடலுக்கப்பாலுள்ள

முத்தி வீடாகும். உலகில் பிறந்த எழும்பு முதல் புல் பூண்டுகளுட்பட எல்லா உயிர்களும் தமக்குத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ இந்த முத்திப்பேறு என்ற நிலையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன.

அதிலும், பகுத்தறிவுள்ள மக்கள் தாம் வந்த வரவை மறவாமல் நினைந்து, உண்டு, உடுத்து உறங்குவதே சுகம் எனக் கருதாமல் அம்முத்தி நிலையை அடைவதன் பொருட்டு தீவிர முயற்சியி லீடுபட்டிருக்கின்றனர். இதுதான் ஜீவப் பிரயாணம் என்பது.

நாம் போய்ச் சேர வேண்டிய பேரின்ப நாடாகிய பேருக்குச் செல்லும் பாதையானது கடலும் முள்ளும், கரடும் மலைகளும் நிறைந்ததாக இருக்கிறது. அப்பாதையில் செல்லுவது அதிக கடினம். துன்பம் கொடுப்பதாகவும் இருக்கும்.

ஆனால் அக் கஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும் இவட்டியம் செய்யாமல் மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு சென்றல்தான் பேரின்

பப் பேருரை அடைந்து நித்தியானந்த சுகத்தை அடையலாம்.

இந்தத் திட நெஞ்சத்தைக் கொண்டவர்கள் மெய்யறிவின் ராகிய ஞானிகளே. அதனால்தான் அவர்கள் உடலை விட்டுப் போவதற்குச் சிறிதும் அஞ்சவில்லை.

உணவு உண்பதற்கு முக்கியமானதாக உள்ள இலையானது, உணவு உண்டப்பின் தொடுகற்கு யோக்கியமற்றதாய் ஒழிகிறது போல, உடலிலுலாகிய பயனைப் பெற்ற பின் உடல் தேவைப் படுவதில்லை. உடலால் ஆகிய பயனை அடைந்தவர்கள் உடலை விடுவதற்கு வெறுக்க மாட்டார்கள். ஞானிகள் உடலை வெறுத்தல் பேசுவது இதனாலேயே.

ஆனால் உடலிலுலாகிய பயனை அடையாதவர்கள் அவ்வுடலை விடுவதற்கு வருந்துவது இயற்கையே. ஆகவே உடற் பயனை அடையும் வரை உடலைப் பாதுகாப்பதும் அவசியமே. மாண்டப் பிறவி அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நாஸ்கீனையும் பெறுதற்குச்

சாதனமாகப் பயன்படுவதால் அது பாதுகாப்புக்கு உரியதே. உடலோடு கூடிய ஆத்மரூபம் பயன்களைப் பெறுவதற்கு உடலைத் தான் கருவியாகக் கொள்ள வேண்டும். ஆதலால் ஆத்மரூபத்துக்கு உடலும் இன்றியமையாதத் துணையானதே.

“தேகமிருந்தல்லோ சித்தெல்லாம் ஆடலாம் தேக மிருந்தாக்காற் செயலெல்லாம் பார்க்கலாம் தேக மிருந்தாக்காற் சேரலாம் முத்தியே.”

என்றார் திருமூலர். ஜீவப் பிரயாணிகளாகிய நாம் இந்தப் பிற நாட்டில் வழி தவறப் போகாமலிருக்க ஒரு நல்ல வழி காட்டியும், பிரயாணத்தில் சோர் வடையாதிருக்க நல்ல ஆற்றலும் தேவை.

இந்த நல்ல வழிகாட்டிதான் இறைவன். இவ்விறைவனைப் பக்தி வழிபாட்டினால் இறைஞ்சி நமக்கு நல்வழியைக் காட்டி விடும்படி வேண்டிக் கொண்டால் நமக்கு அவர் தவருது நேர் வழியைக் காட்டுவார்.

பிரயாணத்தின் போது தேவையான ஆற்றல்தான் ஆத்மீக அறிவும் நல்லொழுக்கமும். இந்த ஆற்றலைத் தேடிக் கொள்ளா விடில் நம் பிரயாணத்தில் துன்பமே வந்து சேரும். நாம் போகக் கூடிய இடத்திக்குப் போய்ச் சேர முடியாதவாறு தடை யும் ஏற்படும்.

கடவுள் நமக்கு நேர் வழியை வகுத்துக் காட்டியிருந்தும் நாம் தான் அறியாமையால் வழி தவறித் துன்பத்தில் அகப்பட்டுக் கொள்ளுகிறோம். நாம் கேட்பு

நாமலே கடவுள் நேர் வழியை நமக்கு அறிவுறுத்திக் காட்டி யிருக்கிறார்.

மனித உடலையும், அதற்குரிய நல்ல அறிவையும் ஆத்மாவையும் கடவுள் கொடுத்திருக்கிறார். அறிவைக் கொண்டு நல்ல வழியை நாம் பின்பற்ற வேண்டும். அதனை விட்டு, உலக ஆசைகளாகிய மண், பெண், பொன் முதலியவை களைப் பெரிதாகக் கருதி, தனக்குக் கடவுள் அருளிய மனம் மெய் மொழிகளையெல்லாம் இவ்வாசா பாசங்களை அடைவதற்கான முறைகளிலேயே உபயோகப்படுத்திக் கொட்டொழிந்தால் அது அந்த ஆத்மாவின் குற்றமேயல்லாது கடவுளின் குற்றமல்ல.

இவ்வுலகத்தில் வந்து தங்கியிருக்கும் சில காலத்தில் நாம் தேடிய மண், பெண், பொன்களெல்லாம் கதியென நம்பியிருந்து, எங்கிருந்து, வந்தோமோ அந்தப் பேரூரை மறந்து இங்கேயே நிரந்தரமாய் தங்கிச் சுக போகங்களுடன் இருக்கலாம் என்று நினைப்பது வீண்களவே. போகங்கள் நாம் இவ்வுடலை விட்டுப் போகும் போது நம்கூட வரப் போவதில்லை.

நமக்குச் சாவு என்றேரமும் வரக் காத்திருக்கிறது. இப்பவோ பின்னையோ இன்னுஞ் சரமிறேரத்திலோ எப்போது சாவு வரும் என்பது நமக்குத் தெரியாது.

“முற்றியபின் கனியுதிரும் பழுப்புற்றுத் தழையுதிரும் முழுதுமே நெய் வற்றியபின் விளக்கவியும்

என்னவோர் திடமுண்டு மக்கள், காயம் பற்றிய அக்கருப்பத்தோ பிறக்கும் போதோ பாலப் பருவத்தோ மூப்பு உற்ற பின்போ வீழ்வ தென நிலையின்றே லிதன் பெருமை யுரைப்பதென்னே.”

“பிறந்திடு முன் செலும் பிறந்த பின்னர் மெய் துறந்திடும் சில பகலிருந்து துஞ்சுமால் சிறந்திடு காணாயில் தேயு மூப்பினில் இறந்திடும் அதன்பரிசு இயம்பலாகுமோ?”

காயானது முற்றிய பின் விழும், இலையானது பழுத்த பின் உதிரும், விளக்கானது என்னென்ற வற்றிய பின் அவிந்து விடும் என்ற நியதி உண்டு. ஆனால் மக்கள் உடல் கர்ப்பத்தில் இருக்கும் போதோ, பிறக்கும் போதோ, குழந்தைப் பருவத்திலோ, காளைப் பருவத்திலோ, கிழப் பருவமடைந்த போதோ எப்போது விழும் என்று ஒரு உறுதியில்லை.

இவ்வாறு நிலையற்ற உடலைத் தாங்கிய நாம் இதுனை விட்டுப் புறப்பட எப்போதும் தயாராக இருக்க வேண்டும். அதற்கு முன், இவ்வுலகத்தில் இருக்கும் வரை நல்வழியில் நடந்து ஈசனருளைப் பெற்று அவனடியை அடைவதற்கான முயற்சியை தவருது செய்தி வர வேண்டும். அந்நிலையை நாமெல்லோரும் பெற்றுய்திடுவோமாக.

பசுப் பாலின் நிறம் கறுப்பு!

1891ஆம் ஆண்டு ஒஹியோவிலுள்ள சிலிகோதி என்ற நகரிலிருந்து “ரூபேட் ஹேன்ஸ் பரோ” என்பவரிடம் “மோலி” எனும் பெயருடைய ஒரு பசு இருந்தது. அந்தப் பசுவின் பாலின் நிறம் வெண்மையல்ல — கறுப்பு! அந்தப் பாலிலிருந்து எடுத்த வெண்ணெய்யோ பானைக்குப் போடும் தாரைப் போல் இருந்ததாம்! பாலின் ருசி எப்படியிருந்திருக்கும் என்று எண்ணுகிறீர்களா? வெள்ளைப் பாலுக்குள்ள ருசிதான்!

செயற்கொண்டான்

கண்ட

பேயுடைகும்

பேராசிரியர்

கலாநிதி. சுவீக்தியானந்தன்

உலகிற் காண முடியாத பேய்களைப் படைத்தி, உயிருள்ள உண்மைப் பிறவிதள் போல எம் கண் முன் நிறுத்தி, மானிடர் செயல்களை அவற்றிடம் சுற்பித்துப் பரணி பரடியவர் கவிச்சக் கரவர்த்தி செயற்கொண்டான், பெண்ணுலகிலே தலைமை வாய்ந்த வன், பலர் தற்குழப் பொலிவுடன் வீற்றிருப்பது மரபு. அது போல, காட்டிலேயுள்ள கோயிலிற் பேய்கள் சூழக் காளிதேவி கொலுவில் வீற்றிருக்கிறான். அச்சமும் நகைப்பும் ஒருங்கே விளைவிக்கும் அப்பேய்கள் பட்டினியால் வாடி நிற்கின்றன.

அவ்வேளையிற் கோயில் நாயக னெடும்பேய் தேவியை வணங்கி, முதுபேயின் வரவை உணர்த்துகின்றது. தேவியின் ஆணைக்கமைய முது பேய் அவள் முன்விலையில் வந்து தான் கற்ற இந்திர ஜால வித்தை யைக் காட்டிற்று. அவற்றைப் பேய்தன் விரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. அபயன் முற் காலத்தே கொன்றழித்த சேனைகளின் பிணங்களை இந்திர ஜாலத்திற் காட்டி, "நிலம் அடங்கலும் பிணங்கள் பார்; இவை கிடக்க நம்முடைய பேயலாத பேய்தன் பார்" என்று முதுபேய் காட்டிய போது வித்தைையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பேய்தன், வித்தை என்பதனை மறந்து, பிணத்தைத் தின்பதற்கென ஒன்றின் மேலொன்றாக விழுந்தன. ஆனால், அவை இரத்த ஆறென வெறுங்கையையே நக்கின; தசையென்று வெற்றி நிலத்தையே கிண்டின. இதனை ஆசிரியர்.

விழுந்து கொழுங்குரு தீப்புள லென்று வெறுங்கை

முகந்தி முகந்து
எழுந்து விழுந்தசை
யென்று நிலத்தை
இருந்தி
துழா விடுமே
எனக் குறிப்பிடும்போது, மாணிடர் இயல்பை அங்கு காணுகின்றோம்.

பின்பு கவிங்கப் பேரரை நேரிலே பார்த்த ஒரு கூளிப்பேய், தன்னுடைய கால் தனது பிற்பட,

மனத்தி உவகை தள்ளி வர, ஓடி வந்து, "இரத்த வெள்ளத்தைப் பருக, எழுக, எழுக" வென்று கூறுகின்றது. இந்நற் செய்தியைக் தேட்ட பேய்தன்,

தசைப் பிணம் தின்ற போற்ப ருத்துமெய் கிரித்து மேல் விழுந்தமே ஓகை சொன்ன பேயின் வாயை ஓடி முத்த முன்னுமே

பிள்ளை வீழ வீழவும்
பெருந்தி ணங்கை
கொட்டுமே
வள்ளை பாடி ஆடி ஓடி
வாவெ னுவ மைக்குமே

எனச் செயற்கொண்டார் கூறும் போது, பேய்தளின் செயல்கள் மனிதர் செயல்களை ஒத்திருக்கின்றன.

மகிழ்வான செய்தியைத் தேட்டு மக்கள் உடல் பருத்தலும், சிரித்தலும், ஒருவர் மேல் ஒருவர் விழுதலும், அச்செய்தியைத் கொணர்ந்தவரை முத்தமிடுதலும், பிள்ளைகள் சீழே விழப் பாடி ஆடுதலும் இயல்புதானே.

பின்பு தாளிதேவி, பேய்க் கூட்டத்தடன் போர்த்தகைக் காட்சி களைப் பார்த்த விட்டு, "கூரி செரியக் குமிழாவிட்டுக் குள மடைப்பட்டது போலும் குருதியாடிக்க் கூழ் சமையங்கள்" என்றார். உடனே, சராதாரணப் பெண்கள் பேர் சொல்லித் தமது கூட்டாளிகளை அழைப்பது போலப் பேய்களும், "குழிமோடி, நெடுநிணமலை, குடைகலதி, கூர் எயிறி, நீவி, மறிமரடி, குதிர் வயிறி" எனப் பெயர் சொல்லி ஒன்றனை ஒன்று அழைத்திருக்கின்றன.

பெண்தன் போலப் பேய்களும் பல் துலக்கி, என்னெய் இட்டு, நிணக்கலிங்கம் விரித்து விரித்து உருத்து, கைவளை, காலணி, காதணி புனைந்தது, பாணைய அருப்பேற்றி "கொலையினுட் படுகரிக் குழிசுபட் கூழினுக்கு உலை வெளக் குதிரையின் உதிரம்" சொரிந்து, தீ உட்டி, நெல்லுக்குறி, அரிசியிட்டிக் கூழ்

வைத்தியர்: நீர் தினமும் இரு பது சிகரட் குடிப்பதா கச் சொன்னீர். உமது வி யா தி திருமட்டும் அதில் பாதிதான் குடிக்க அனுமதிப்பேன்.

நோயாளி: நான் முன்னர் கூறியது தவறு டாக்டர். நான் தினமும் நாற் பது சிகரட் குடித்து வருகிறேன். இனித் தங்கள் கட்டளைப்படி நடக்கிறேன்.

சமைத்து, பதம் பார்த்து இறக்கு கின்றன.
ஊரிலே சமைத்து முடிந்ததும், பந்தி வைப்பார்தான். அது போலவே பேய்களும்,
"பரிசு படவே

கலம் பரப்பிப் பந்தி பந்தி பட உங்கள் வரிசையுடனே

இருந்துண்ண வாரீர் கூழை வாரீரே" எனப் பந்தியிருத்திக் கூழை வாரீர் கின்றன.

பந்தியில் உண்ண முன் பிராம ணர் முதலியோருக்கு உணவு அளிப்பது மக்கள் வழக்கம். அதே வழக்கத்தினைப் பேய்களும் பின்பற்றுகின்றன:
அவதி இல்லாச்

கவைக் கூழ் கண்டு அங்காந்து அங்காந்து அடிக்கடியும் பலதி: பிட்சாம்

தேகி எனும் பனவப் பேய்க்கு வாரீரே

எனப் பிராமணப் பேய்க்குக் கூழ் வாரீர்க்கும்படி கூறப்படுகின்றது. அதன் மேல் சமணப் பேய், குருட்டுப் பேய் போன்ற பல பேய்களுக்குக் கூழ் இடப்பட்ட பின்,

பேய்தள் தாம் குடர், இஞ்சி, எலும்பு, மூளை முதலியவற்றை உண்டு வாய் கழுவி, வெற்றிலை பரக்குப் போடுகின்றன பண்ணும் இவுளிச் செவிச் சுருளும் பரட்டிற் பிளவும் படு கலிங்கர் கண்ணின் மணியிற் சுண்ணாம்பும் கலந்தி மடித்தித் தின்வீரே

என ஆசிரியர் கூறுவதனால், அவர் களுக்கு குதிரையின் செவிச் சுருள் வெற்றிலையாகவும், அதன் பரடு பரக்குப் பிளவாகவும், கலிங்க வீரரது கண்ணிலுள்ள வெள்ளை சுண்ணாம்பாகவும் அமைந்தமை அறியலாம்.

மேலே பேய்தள் ஆற்றிய செயல் கள் யாவும் மக்கள் செய்யும் செயல்களாகிச் செயல்தொண்டா ரின் பாவனாசக்தியைப் புலப்படுத்தியவரைய அமைந்துள்ளன. பேயுலகைப் படைத்து, அதனை மனித உலகோடு இணைத்து, சுவோத்துங்கனின் புகழைப் பரணி யாகப் பாடி இலக்கிய உலகில் தமக்கென ஒரு நிரந்தர உலகைச் செயல்கொண்டான் பெற்று விட்டார்.

அமுதவாக்கு

பிரம்பும், தடியும் உபயோகிக்காமல், கோபமும் குறையும் இல்லாமல், சம்பளத்தையும், வெகுமதியையும் எதிர்பாராமல் நமக்குக் கற்பிக்கும் சிறந்த ஆசான் நூல்களே. நூல்களைச் சென்றடைந்தால், உறங்காமல், சோர்வு கொள்ளாமல் அவை நமக்கு அறிவு கற்பிக்கும். நீங்கள் தேடும் போது எதையும் மறைக்காமல் அளிக்கும். நீங்கள் பெருந்திங்கு செய்தாலும், வசைமொழி கூறாமல், உங்கள் அறியாமையைக் கண்டு நகைக்காமல் கற்பிப்பனவும் நூல்களே.

- நிச்சேட் டி. பியூறி

மில்க் வைற் நீல சோப்
மில்க் வைற் பார் சோப்
மில்க் வைற் சலவைப் பவுடர்

மேலுறைகளை அனுப்பி அறிவு நூல்களை வாங்கிப் படியுங்கள்.

மில்க் வைற் சோய் தொழிற்சாலை யாழ்ப்பாணம்.

முதன் முதலாக ஓர் ஆசிரியை அதுவும் "மிஸ்" தமது ஓரே உதவி ஆசிரியையாக வருகிறார் என்றதும் இளம் ஆசிரியர் பொன்னையாவுக்கு தலைகால் தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்டவர் மிஸ் சரோஜா வந்ததும் பேயறைந்தவர் போல் ஆனது ஏன்?

மிஸ் சரோஜா

நுவம்

பொருமலோடு உருமியை விழுங்கிக் கொண்டான் பெர்னண்டோ.

"என்னடா ஒரு மாதிரிப் பேயறைந்தவனைப் போல் வீக்கித்து நிற்கிறாய்?" என்றுள் அருகில் நின்ற இராமநாதன்.

"வரய் அடைத்துப் போயிற்றடா, ராமநாதா! அதுதான் பெருமூச்சு விட்டு மூக்கால் பதில் சொல்லி அழுகிறேன்" — பொன்னையாவுக்கு அமுகையே வந்துவிடும் போலிருந்ததி.

இராமநாதன் விடவில்லை. பொன்னையாவின் வரையைக் கிண்டி விடுவதற்கேற்ற மாதிரி "அவலை" த் தூவிக் கொண்டேயிருந்தான்

"அவல்" கொஞ்சம் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது. பொன்னையா பேசினான்: "அதற்கெல்லாம் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டுமடா" — மீண்டும் ஏக்கப் பெருமூச்சு!

"டேய் பொன்னா! பெருமூச்சு விடுவதைக் கொஞ்சம் உச்சவாம்பு செய்து கொள்ளடா. நீ விட்டுத் தொலைக்கும் ஒவ்வொரு பெருமூச்சும் இவ்விரண்டு இறுத்தல் விகிதம் உன் உடம்பின் எடையைக் குறைத்துக் கொண்டு வரப் போகின்றது" என்று பொன்னையாவின் பெருமூச்சுக்குத் தடை விதித்தான் இராமநாதன்.

டேய்க வேண்டுமே! "நல்ல ஷார்த்தை சொன்னாயடா இராமா. அப்படியே நான் பெருமூச்சு பெருமூச்சாய் விட்டு என் உடம்பின் எடை இரண்டு இரண்டு இறுத்தலாய்க் குறைந்து கடைசி

யில் நானே இல்லாமல் அழிந்து போய் விட வேண்டுமடா, இராமா!"

பொன்னையாவை ஒரு தடவை ஏற இறங்கப் பார்த்தான் இராமநாதன். பின்னர் சொன்னான்: "அப்படி என்னடா ஆபத்து நேர்ந்தது உன் வாழ்க்கையில்?"

"நீ கொடுத்து வைத்தவன்டா" — பொன்னையாவின் தெளிவில்லாத பதில் இராமநாதனை மேலும் குழப்பியது.

"என்னடா, என் தலையைப் போட்டு உருட்டுகிறாய். நான் என்னத்தையடா கொடுத்து வைத்தேன்?"

"இராமா! நியே சொல்லி! எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற பாடசாலை எப்படிப்பட்டது?"

"நல்ல இடம், திரும்பிய பக்கமெல்லாம் பச்சைப் பசேல் என்ற இனிய வயல், சுத்தமான காற்றோட்டம். கள்ளங்கபடில்லாத மத்திகள், பால் ஆரூக ஓடுகிற தயிருக்கும், நெய்க்கும் குறைச்சல் இல்லை. முட்டை கூட பதிகிறது. சுதமென்று தேன்வி... அந்த ஊர்க்கிரை, வழதிலவ்தாய் என்றாலே கூடங்குடமாய் நாக்கில் நீர் ஊறும். அங்கு படிக்க வருகின்ற பிள்ளைகளும் பிரச்சினைகளுக்கு உரியவர்களல்லர். நாலு கூட்டல்

அதிகாரி: இந்த மேஜையைப் பார்த்தாயா? பூர்வ காலத்துத் தூசிகூட இதில் அப்படியே படிந்து கிடக்கிறதே.

பியோன்: அதற்கு நான் என்ன செய்வேன் ஐயா? நான் நேற்றுத் தானே வேலைக்கு வந்தேன். நேற்றுப் படிந்த தூசியை இன்று காலை துடைத்து விட்டேன். மீதித் தூசியை அகற்று வதற்கு ஆர்க்கியோலாஜிக்கல் டிபார்ட்மெண்டுக்கு அறிவியல்கள்.

கணக்கு, இரண்டு வாசிப்புப் படும், இரண்டு மூன்று பிரதி பண்ணல், வரும் பூராவும் முன்மீ நாங்கு தேவாரம், மாதம் முடிய முன்னம் சளை சனையுள் சம்பளம், போதாதா? சொல்லப் போனால் நீதான் கொடுத்து வைத்தவன்!" - ஒரு பிரசங்கமே செய்து முடித்தான் இராமநாதன் மாஸ்டர்.

"முடிந்து விட்டதா, இன்னும் எதனும் மிச்சம் இருக்கிறதா?" - பொறுமையோடு தேட்டு வைத்தான் பொன்னையா.

தொஞ்சம் யோசித்தான் இராமநாதன். எதையோ நினைவு படுத்திக் கொண்டவன்போல், மிச்சம் ஒன்றே யொன்றுதான் இருக்கிறது சொல்லுவதற்கு, அதாவது.....

"இழுப்பதை நிறுத்திவிட்டு அதையும் சொல்லி முடித்துவிடு" என்று துரிதப் படுத்தினான் பொன்னையா.

"ஒன்றுமில்லை; உன் பாடசாலை யைப் பொறுத்த வரையில் ஒரே யொரு குறையைத் தவிர மற்றப் படி எல்லாமே வாசிதான்."

"ஆகா! உன் துணுக்குக்குக் குறை கூடத் தென்படுகிறதா? என்ன அப்பனே அந்தக் குறை?" - சற்று ஸையாண்டி கவந்த தொவியில் தேட்டு வைத்தான் பொன்னையா மாஸ்டர்.

"வேறொன்றுமில்லை, உன் பாடசாலையில் தனியே நீ மட்டும் படிப்பித்தால், ஒரு "பொறுப்புச் சறுப்புக்கு" லீவு எடுப்பது தொஞ்சம் சிரமம். பாடசாலையை மூடிவிட்டு, பின்னால் வேறொரு தினத்துக்குப் ஊடாடசாலையை நடத்தி, இழந்த அந்தப் பாடசாலை நாட்களை ஈடு செய்ய வேண்டும். ஆரைச்சல் அவ்வளவுதான் அதிலும் புத்தியுள்ள பிள்ளைக்கு செம்பரித்தியம்பூ நஞ்சில்லை. வீட்டிலிருந்தபடியே பாடசாலையை நடத்தி இழந்த பாடசாலை நாட்களை ஈடு செய்து விடலாம்! அங்கெல்லாம் இன்ஸ் பெக்டர் அடிசுதடி வாரூரா, போரூரா? மற்றப்படி இடம் வெகு பிரமாதம். தவிரவும் இதுபோன்ற தனி வாத்தியாருள்ள பாடசாலைகளில் இன்னும் ஒரு வசதி. வாத்தி மாருக்குள் அடிபிடி சன்டைகளோ, வெட்டுக் குத்துத்தனோ, கோள் குண்டனிகளோ இப்படியான "ஏதாந்தமான" பாடசாலைகளில் நடைபெறுவதில்லை. அது ஒன்றே போதும் மனுஷன் நிம்மதியாகக் கட்டமை புரிவதற்கு. "ஸ்ராவ்" கூடக் கூடத் தலையிடியும் கூடிக் தொண்டே போகும். இதோ என்னைப் பார், மூன்றே மூன்று வாத்தியார் என் பாடசாலையில். மூன்றும் மூன்று திசை. இந்த "முக்கிரகங்களை"யும் சமாளிப்பதற்கே பாடசாலை "நேரதுசி" சரியாக இருக்கின்றது! டேய் பொன்னே! நீ எவ்வளவோ அதிர்ஷ்டசாலிடா."

சிறிதும் உலோபித்தனமில்லாமல் வாயை அதல விரித்து "ப்ரியாகு" ஒரு தொட்டாவி விட்டான் பொன்னையா.

"என்னடா தூக்கம் வருகிறதா?"

"சேச்சே! அப்படியொன்றுமில்லை. ஆரம்பத்தில் பெருமூச்சு விட்டு மூக்கால் அழுதேன், இப்போ கொட்டாவி விட்டு வாயால் அழுகிறேன். வித்தியாசம் அவ்வளவுதான்."

"நல்லாய்ப் "போரடி"த்து விட்டேன் என்னடா?"

"பின்னே என்னடா ராமா, வட்டுக்கோட்டைக்கு வழி தேட்டால், துட்டுக்கு ரெண்டு கொட்டப்பாக்கு என்று பதில் சொன்னவன் கதைபோல், நான் எதையோ எண்ணிக் தேள்வி தேட்ட நீ எதையெதப் பற்றியெல்லாமோ "லெக்சர்" அடித்து விளாசி விட்டாய்". - வழிநெறிச்சலைக் கொட்டினான் பொன்னையா.

"அப்போ உன் "டல்"லுக்கு என்னடா காரணம்?"

"இருக்கடா ராமா இருக்கு, வா! முதலில் "ம" ஒன்று அடித்துவிட்டு மேலே தொடருவோம்.

ஹோட்டலின் சந்தடியற்ற ஒரு பகுதியில் இருவரும் போய் "வரலாய்க்காலாய்" அமர்ந்து கொண்டனர்.

"ஷோர்ட் ஈர்"றுக்கு ஓட்ப் பறந்தது.

பொன்னையாவே முதலில் பேச்சை ஆரம்பித்தான்:

"ராமா! சற்று முன்னர் நீ சொன்னதெல்லாம் உண்மைதான் என் பாடசாலைச் சூழல் இருக்கிறதே, அது மிகவும் சிறந்ததுதான். இல்லையென்று சொல்லவில்லை. நெல் மணத்தையும், புல் மணத்தையும் சதா அள்ளித் கொண்டு வரும் காற்று, பரந்த வயல், பாலுக்கும் குறைவில்லை; பசு நெய்க்கும் குறைவில்லை, நீ கூறியதுபோல் முட்டையும் பதினைந்து சதம்தான். ஆகா! அந்த ஊர்க் கிரையையும், வழதிலங்காயையும் அந்த ஊர்த்த தண்ணீரில் சமைத்துச் சாப்பிடக் கொடுத்து வைக்க வேண்டும். பிள்ளைகளும், பெற்றோரும் உண்மையில் ஒரு வரப்பிரசாதம்தான். வேலையும் நீ சொன்னதுபோல் நல்ல இலகு நாலு கூட்டல், ஒரு வாசிப்பு, இரண்டு மூன்று பிரதி பண்ணல். அத்தோடு கதை சரி. நீ சொல்ல மறந்த இன்னொரு வாய்ப்பையும் சொல்லி விடுகின்றேன். வெள்ளாமை வயலுக்குள் துள்ளிக்

“கொலு கொலு”க்கும் கொழுத்த பனையன் மீனைப் பிடித்துத் துடிக்கத் துடிக்க அறுத்து அந்த வயல் ஓரத்திலே முளைத்திருக்கும் குஞ்சுத் திராயையும் சேர்த்து ஒரு வெள்ளைக் கறி சமைத்து அதனோடு சோறு சாப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அடா அடா! அதன் ருசிக்கு ஈடேது, இணையேது... விட்டுத் தள்ளி விட்டு, இதோ நமக்காகக் காத்திருக்கும் பெட்டிசை நீ வெட்டித் தள்ளு” என்று சொல்லி விட்டு தானும் ஒன்றைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டான் பொன்னையா.

“மேலே சொல்லடா” என்று விசை ஏற்றினான் இராமநாதன்.

“இத்தனை வசதிகளும் இருந்து என்னடா பயன்? இவற்றை ரசிப்பதற்குக் கூடவே ஒரு “சேலை” இல்லையோ ராமா. பாடசாலையே வெறிச்சென்று கிடக்கு தேடா!” ஒருபடியாகக் கூறி முடித்தான் பொன்னையா.

“ஓரேயடியாய் நீ “அப்படி” வருகிறாய் என்று சொல்” - அர்த்த புஷ்பியுடன் கண்ணைச் சிமிட்டினான் இராமநாதன்.

“பின்னே என்னடா ராமா, இதோ உன்னைப் பார்க்கிற காலத்தில் பெண்களைக் கண்டாலே ஓட்டம் பிடிப்பாய் நீ. இப்போ நடப்பது என்னவென்று பார்த்தாயா? உன்னோடு படிப்பிக்கின்ற அந்த மச்சர் எவ்வளவு அழகாய் இருக்கின்றான். சிரித்துச் சிரித்து அவனோடு நீ என்ன இனிமையாகப் பழகி வருகின்றாய்...”

இடைமறித்தான் இராமநாதன். “ஏன்டா உனக்கு வயிற்றொரிச்சலாத இருக்கிறதாடா? இப்பவே நீ சொல்லு உன்னை அவளுக்கு நான் அறிமுகப்படுத்து விடுகிறேன். போதுமா?”

மீள் சரோஜா ஆசிரியை வருகிறார் என்று கூறும் இடமாற்றக் கடிதத்தை ஒன்பது முறை படித்துவிட்டு நண்பன் இராமநாதனிடம் பொன்னையா சொன்னான்: “மச்சான் சுவீப் அடிச்சிருக்கிடா. சேலை விழுந்திருக்கிடா ராமா!”

“போடா வெங்கு! உனக்கு எப்பவும் அவசரம்தான். நான் உன் மீது கை வைப்பேனடா! நான் சொல்ல வந்தது...”

இடைமறித்தான் இராமநாதன். “நீ சொல்ல வந்ததை நான் சொல்கிறேன் தேன்” என்றவன் பல் இடவலுக்குள் வாய்ப்பாகப் பூந்து பொறுத்துக் கொண்டிருந்த பெட்டியில் துண்டை நாக்கு நுனியால்

வெகு சிரமத்தின் மத்தியில் வெளியேறி விட்டுத் தொடர்ந்தான். “உன் பாடசாலைக்கும் ஒரு வேடி மச்சர்” வரவேண்டும்! என்ன, என் தண்டு பிடிப்புச் சரியா?”

எஞ்சியிருந்த பெட்டியில் துண்டை அப்படியே “அபக்” தென்ற வாய்க்குள் திணித்து விட்டு நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தான் பொன்னையா

“இராமா! உன் வாய்க்குச் சர்க்கரைதாண்டா போட வேண்டும். இப்போ சர்க்கரை விற்கின்ற விலையில் அது கட்டுப்படியாகாது. இப்போதைக்கு சர்க்கரைக்குப் பதிலாக இந்த மயைக் குடி” என்று மயை எடுத்து நீட்டினான் பொன்னையா.

இருவரும் ஹோட்டலை விட்டு வெளியேறிய போது திர்க்கமான ஒரு முடிவுக்கு வந்திருந்தார்கள்.

பொன்னையா தன் பாடசாலை யில் உடனடியாகச் சில காரியங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது அவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட தீர்மானமாகும்.

அதன்படி —

பாடசாலையின் சராசரியை எப்படி எப்படியோ தில்லுமுல்லுகள் செய்தாவது கூட்ட முயற்சிப்பது; உடனடியாகப் பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கத்தைக் கூட்டி, பெண் ஆசிரியரின் தேவையின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி ஏதமனதாக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவது; அங்ஙனம் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் நகல்களை

கல்வி அமைச்சு, பிராந்தியக் கல்விப் பணிப்பாளர், அத்தொகுதி எம். பி. ஆகியோருக்கு அனுப்பி வைப்பது; தீர்மானத்தின் முழு விபரங்களையும் இலங்கையில் வெளியாகும் அத்தனை திண்பதிப் பத்திரிகைகளுக்கும் அனுப்பிவைப்பது ஆகிய பொறுப்புகள் பொன்னையாவின் தலையில் சுமத்தப்பட்டன.

ஏற்றுக் கொண்ட பணியை மிகுந்த ஆவേശத்தோடு செய்து முடித்தான் பொன்னையா. எப்படியும் தன்னுடைய பாடசாலைக்கு ஒரு “சேலை”யை எடுத்து விட வேண்டுமென்ற முடிவு ஒரு கணவாகவே கொழுந்து விட்டு எரியலாயிற்று.

மகஜரை அனுப்பி விட்டதோடு அவன் ஓய்ந்துவிடவில்லை. எம்-பி-வீட்டுக்கும், கல்வித் துறைக்குமாக அவன் நடையாக நடந்தான். இதனால் ஊருக்குள்ளும் நல்ல பெயர் வந்து குணியலாயிற்று.

“ஆகா! எத்தனை வாத்திமார்க் இப்பாடசாலைக்கு வந்து படிப்பித்துக் கிழிப்பதாகப் பெயர் பண்ணி

கூடும் உழைப்பு

தேனி உழைக்கும் போது எட்டு மணித்தியாலமோ அல்லது வாரத்தில் ஐந்து நாட்களோ என்று பார்ப்பதில்லை. ஒரு தேனி, தேனைச் சேகரித்துத் தன் தேன் கூட்டை அடைவதற்கு முன்பு, எட்டு மைல்கள் அல்லது அதற்கு மேலும் பறக்க வேண்டியுள்ளதாம்!

தேனிக்கள் ஒரு இருத்தல் தேனைச் சேகரிப்பதற்கு சுமார் 3,00,000 மைல்கள் பறக்கின்றன என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

விட்டுச் சென்று விட்டார்கள். அப்படிச் சென்றவர்களில் ஒருவருக்காவது இப் பாடசாலையின் முன்னேற்றத்தில் நாட்டம் இருந்ததா? பொன்னையா மாஸ்டரைப் பார்த்தீர்களா? பாடசாலைக்காக

அன்பர்கள் ஆதரவாளர்கள் அனைவருக்கும்
எமது இதயங்கனிந்த வாழ்த்துக்கள்

ஏ. கே. எஸ். & சன்ஸ்

உத்தரவாதமுள்ள

நகைகளுக்கும் வைரங்களுக்கும்

நகை மாளிகை

வட இலங்கையின் மிகப்பெரிய நகை வியாபாரிகள்

Dial: 519

Cables: MAGUDHOOM

A. K. S. & SONS

“JEWEL HOUSE”

63-65, Kannathiddy,

JAFFNA.

இரவு பதவாக அவர் எவ்வளவு ஆர்வத்தோடு குாரியம் செய்கிறார். நம் ஊர்ப்பிள்ளைகளுக்கு, ஒரு பெண் ஆசிரியை இல்லாக்குறையைப் போக்கு அவர் எடுக்கும் முயற்சி கொஞ்ச நஞ்சமா? எம். பி. வீட்டுக்கும் தந்தோருக்கும் மாறி மாறி நடந்ததில் அவருடைய செருப்பே தேய்ந்து போயிற்று..."

ஊருக்குள் பொன்னையா மாஸ்டரைப்பற்றிப் பேசப்பட்ட விமர்சனங்கள் இவை-

★

வரும்போதே ஏக 'தடல்புலாக வந்தான் பொன்னையா.

"என்னடா மச்சான் முகத்தில் நன்கு துளை கட்டியிருக்கிறது. என்ன விசேஷம்?" என்று வரவேற்றான் இராமநாதன்.

"மச்சான்! சுவீப் அடித்திருக்கிறா" - முகத்தில் மந்ததாசம் தவழக் கூறினான் பொன்னையா.

"சுவீப்பா?, முதற்பரிசா; ஆறு தலா?" - பதப்ப்படாமலே கேட்டு வைத்தான், இராமநாதன்.

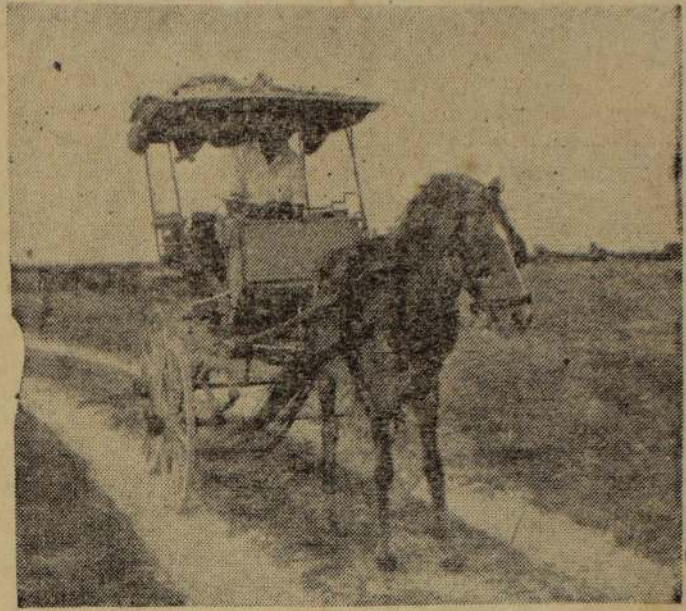
"முதலுமில்லை, ஆறுதலுமில்லை. "சேலை" விழுந்திருக்கிறாராமா!" என்றவன் ஒரு கடிதத்தை அவனிடம் நீட்டினான்.

கடிதத்தைப் பெற்ற இராமநாதன் ஆவலுடன் அதனைப் பிரித்துப் படிக்கலுற்றான். படித்தவன் ஓர் எம்பு எம்பித் துள்ளிக் குதித்தான். பொன்னையாவின் முதுகில் ஒரு "ஷொட்டு" விட்டான். "அடோய் மிஸ்ஸரிடா!" என்று இரைந்து கூப்பாடு போட்டான்.

"ஏது, கூட்டாளியின் கூப்பாடையும் குதாசலத்தையும் பார்த்தால், கூட்டாளியும் ஏன் யாட்சாலைக்கே மாறுதல் எடுத்துக்கொண்டு வந்து விடுவார் போலிருக்கே!" என்றான் பொன்னையா இராமநாதனின் கையிலிருந்த கடிதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு.

கடிதத்தைப் பொன்னையாவும் பத்தாவது முறையாக மீண்டும் ஒரு தடவை படிக்கலுற்றான்.

"மிஸ் சரோஜா" என்ற உதவி ஆசிரியை ஒருத்தி பொன்னையாவின் பாடசாலைக்கு உடனடியாக மாறி வருவது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தது அந்தக் கடிதத்தில்!

ஜென்ம சாபல்யம் பெற்ற மனத்திருப்தியோடு, "யாருடா இந்தச் சரோஜா? வாத்தி உலகத்தில் அடிபட்ட பேராசுவே தெரியவில்லையே! உனக்கு ஆளைப் பற்றி ஏதாவது தடயங்கள் தெரிகிறதா!

"எனக்கு எப்படியடா தெரியும்? இது வேறு ஒரு பிராந்தியத்திலிருந்து வந்த மாற்றமான தால் எனக்கும் துப்புத் துலங்குவதாய் இல்லை. எதற்கும் நாளை வரை பொறுத்தால் விஷயம் தானே தெரிந்து விடுகிறது. ம... எப்படியோ வலை போட்டு ஒரு சேலை யைப் பிடித்து விட்டாய்! அதிலும் ஒரு மிஸ்ஸாகப் பார்த்து! ஒன்று மட்டும் நிச்சயம்; எனது பாடசாலைச் "சேலை"யை விட "இது" பிரமாதமாய் இருக்கும்! வேண்டுமானால் இருந்து பார்" என்றான் இராமநாதன் தன் வழமையான குண் சிமிட்டலுடன்.

இராமநாதனை வியப்புடன் பார்த்தான் பொன்னையா. "எதைக் கொண்டா இத்தனை திட்டமாகக் கூறுகிறாய்.

"பெயரைக் கொண்டுதான்! அந்தப் பெயரிலுள்ள "ஸ்வீட்" டைப் பார்த்தாயாடா முட்டாளர்!"

"சரோஜா" என்று மனதுக்குள் ஒரு தடவை அந்தப் பெயரை உச்சரித்து ரசித்து ஜீரணித்துக்

நெடுந்திவுக் குதிரைகள், நாடெங்கும் பிரசித்தமானவை. மற்ற இடங்களில் எல்லாம் நிக்ஷோக்களைப் போலக் குதிரை வண்டிகளும் அருகி வருகின்றன. நெடுந்திவில் மட்டும் போக்குவரத்துத் துறையில் பழைமை பேணப்படுகிறது. நெடுந்திவு வெட்டை வெளியில் குதிரை வண்டி கம்பீரமாக வரும் ரம்மியமான காட்சி இது.

படம்: அஜரா.

கொண்டான் பொன்னையா. "என்னடா திடீரென்று மெளனியாகி விட்டாய்?" - பொன்னையாவின் திடீர் மெளனத்தைக் கலைத்தான் இராமநாதன்.

"ஒன்றுமில்லை. நீ சொன்னாயே பெயர் விவகாரம். அதைப் பற்றி ஒரு கணம் யோசித்துப் பார்த்தேன். அவ்வளவுதான். அது சரி; வந்த குாரியத்தை மறந்து "வழவழா" என்று இப்படி இருவரும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். இராமா! நாளை அவன் பாடசாலைக்கு வந்து கடமையை ஏற்கிறார் அல்லவா?"

"அப்பேன பெயரேயே யாதே! ஒருவருக்கு மூன்றாம் வரு

உலகின் முதல் சினிமா தியேட்டர்

உலகிலே முதல் சினிமா தியேட்டர், தவி போர்வியரவில் கூடார மடிக்கப்பட்ட சர்க்கஸ் விளையாட்டு இடத்தின் ஒரு பகுதியிலே 1902ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 2ஆந்திகதி திறந்து வைக்கப்பட்டது. தியேட்டரின் பெயர் "எலக்ட்ரிக் தியேட்டர்" என்பதாகும்.

வதம், அந்த மாற்றம் அடுத்தநாள் வந்த அதே வேகத்தில் "தான் ஸ்டட்" ஆவதும் இந்த நாளில் சர்வ சாதாரணம்! அதிலும் இது டீச்சேர்ஸ் விவகாரம். "ட்ரான்ஸ்பர்" - "கான்ஸ்டட்" எல்லாம் நம்ம ஆசிரிய உலகத்திலே தண்ணி பட்ட பாடு! அப்படிப் பந்தாடி விடுவார்கள்!"

"என்னடா இப்படிப் பயமுறுத்துகிறாய்? உன் கருநாக்கால் எதையாவது உளறிக்க் தொட்டிக் காரியத்தைக் கெடுத்து விடாதேயா!"

"டொன்னு! பயப்படாதே; சும்மா முஸ்பாத்திக்கு அப்படிச் சொன்னேன் நிச்சயமாக இந்த மாற்றம் கான்ஸலர்தாதே ஆகாது! தைரியமாகப் போ! நாளை பாடசாலைக்கு வீவு போட்டு விட்டு நானும் உன் பாடசாலைக்கு வந்து விடுகிறேன். இருவரும் சேர்ந்தே அவளை வரவேற்றோம்" என்றான் இராமநாதன் "கல கல"ப்போடு.

"நான் வந்ததே உனக்கு அழைப்பு விடுவதற்காகத்தானே."

நண்பர்கள் இருவரும் விடை பெற்றுக் கொண்டனர்.

★

பொன்னையாவுக்கும், இராமநாதனுக்கும் பாடசாலையில் இருப்பே கொள்ளவில்லை. இருவரும் அந்தப் புதிய ஆசிரியையின் வரவுக்காக வழிமேல் விழி வைத்திக் காத்திக் கிடந்தார்கள்.

பாடசாலையும் அன்று அமோக அழகோடு காட்சியளித்து அவருடைய "தரிசனம்" பெறுவதற்காகத் தயார் நிலையில் இருந்தது.

மாணக்கரைக் கொண்டு என்று மில்லாதபடி பாடசாலையை உள் நும் புறமும் மிகநேர்த்தியாகச் சுத்தப்படுத்தியிருந்தான் பொன்னையா.

பாடசாலை முன்றலில் நடப்பட்டிருந்த ப் மரங்களும் அன்று பார்த்து உலோபித்தனமில்லாது பூத்துக் குலங்கிய அழகை ஒரு சுபசகனமாகக் கருதி மனதுக்குள்ளேயே குதாசலப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான் பொன்னையா.

பாடசாலைச் சூழலின் ரம்மி யத்தை விட்டுத் தள்ளுவோம்.

அன்று பொன்னையா மினுங்கிய மினுங்கு! அப்பப்பா! ஒரு காவியமே பாடிவிடலாம் அவனுடைய தோற்றத்தைப் பற்றி.

சலானுக்கும் லோன்றிக்கும் நல்ல வேலை தொடுத்திருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்த மீசை

ரூட் மாஸ்டர் சைக்கிள்

சைக்கிள், கார், உதிரிப்பாகங்கள், மின்சார சாமான்கள் மற்றும் புடவை வகைகள் மலிவான விலையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கே. செல்லையா அன் பிரதர்ஸ்

காங்கேசன்துறைச் சந்தி, காங்கேசன்துறை.

25 ஆண்டு கால நேர்மை நிறைந்த சேவை
—)0(—

காசில் ஸ்டூடியோ

பொக்யார்ட் வீதி, திருகோணமலை.

தொலைபேசி: 383

—///—

25 years of Unstinted Service

—★—

CASTLE STUDIO
Dockyard Road,
Trincomalee. Phone-383

யும், தலையும், உடுத்தியிருந்த உடுப்பும் அத்தனை கும்பிரமாயிருக்க நியாயமில்லை.

கிட்ட நெருங்கினால் "குபீர்" என்ற நறுமணம். சென்ட்டா, கிறீமா, பவுடரா? - தரம் பிரித்துக் கூறமுடியாது.

விரலில் அணிந்திருந்த மோதிரமும் நல்ல சித்திரவதைப்பட்டிருக்க வேண்டும். இல்லா விட்டால் அப்படி அது "டால்" அடிக்க முடியாது.

அணிந்திருந்த சிலிப்பரில் ஓர் அவசரத்துக்கு முதம் பார்க்கலாம்! எத்தனை பிரஷ்கள் தேய்ந்தனவோ?

மணி எட்டைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தது...

"மிஸ் சரோஜா" வின் தரிசன்தான் "மிஸ்" லாகிக் கொண்டிருந்தது.

"போக்குவரத்து வசதியற்ற கிராமப்புறமல்லவா? தொஞ்சம் "முன்னப் பின்ன" ஆகும். அதற்காக மனதைத் தளர விடலாமா?" நிலை தொள்ளாமல் அவ திப்பட்டிக் கொண்டிருந்த பொன்னையாவுக்கு ஆறுதல் கூறினான் இராமநாதன்.

"சேச்சே! அப்படியொன்று மில்லை" என்று பொய்யுரைத்து மழுப்பினான் பொன்னையா.

மணி எட்டரையைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தது... ஒன்பதையும் நெருங்கி விட்டது...

என்ன தொடுமை?

வழி நெடுகிலும் ஒரே சூனியம்! நண்பர்கள் இருவரும் கலவரத்துடன் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர்.

பொன்னையாவுக்குப் பழக்கப்பட்டு விட்ட -

நீண்டதொரு பெருமூச்சு தூடாக வெளியேறியது.

"இனி எதிர்பார்க்க வேண்டியதுதான்" சோகம் கலந்த குரலில் பொன்னையா முணு முணுத்தான்.

"யாரை? மச்சரைத்தானே?" இது இராமநாதனின் கேள்வி.

"உன் தலையை! தேய் ராமா! இன்னும் உனக்கு நம்பிக்கை இருக்காடா? நான் இப்போ எதிர்பார்ப்பது மச்சரையல்ல; தந்திச் சேவகனே!" என்றான் பொன்னையா எரிச்சலுடன்.

"ஓடர் காள்ஸலாகித் தந்தி வரும் என்று பயப்படுகிறாயா? எனக்குன்னவோ உன் பயத்தில் பொருள் இருப்ப..." சொல்ல வந்த வாக்கியத்தை அப்படியே தொண்டைக்குள் விழுங்கிவிட்டு, "அடே பொன்னா! அதோ பாருடா!" என்று பாதையைச் சுட்டிக் காட்டினான் இராமநாதன்.

அவன் சுட்டிக் காட்டிய திசையில் பார்வையை ஓடவிட்டான் பொன்னையா.

ஆகா! அவனுடைய அபி லாஷை நிறைவேறி விட்டது.

இட்ட அடி நோக, எடுத்த அடி தொப்பளிக்கு (அவன் அணிந்திருந்த சிலிப்பர் அப்பொழுது அவன் பார்வையில் விழவில்லை!) வட்டக் குடை பிடித்து, வனப்பான சாறி காற்றில் அலை மோத அவன் - அவனுடைய டொப்பன சுந்தரி - நிதானமாதப் பாடசாலையை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான்.

நண்பர்கள் இருவரும் "உஷார்" நிலையை அடைந்தனர்.

பாடசாலைக்கும், அவளுக்கு மிடையில் இருந்த தூரம் விநாடிக்கு விநாடி குறுகிக் கொண்டிருந்தது.

எதிர்க் காற்றைச் சமாளிப்பதற்காக குடையை நன்குப்பதித்துப் பிடித்துக் கொண்டு அவள் வந்ததால், அவளுடைய முக தாமரையை நன்கு பார்க்க முடியவில்லை.

அவள் வந்து சேர்வதற்குள் இருவருக்கும் அத்தனை அவசரம்.

இதோ... இதோ... மச்சர் அம்மா நெருங்கியாச்ச...

பாடசாலை வளைவைத் தாண்டி பாடசாலைக் கட்டிடத்துக்குள்ளும் தூல் வைத்தாயிற்று.

குடையை மடக்கி விட்டு பொன்னையாவையும், இராமநாதனையும் நோக்கி சிரிப்பொன்றை உதிர்த்தான் புதிதாக அப் பாடசாலைக்கு

வைரம் அணிந்த முதற் பெண்

வைரம் அணிந்த முதல் பெண்மணி "அக்னஸ் சேரரல்" (1409-1450) என்பவரே. இவர் பிரான்ஸின் எட்டாவது சார் எஸ் அரசவின் அன்புக்கு உரியவர். இவருடைய காலத்திற்குள் வைரம், வெட்டும் கலை முதலாவதாக ஏற்பட்டதாம்!

மாற்றம் பெற்று வந்துள்ள அவள் - மிஸ் சரோஜா.

ஆகா! என்ன அருமையான சிரிப்பு. அது! தொஞ்சம் கூட தள்ளம் தபடம் இருக்க வேண்டுமே அதில்! குழந்தை சிரிப்பது போன்ற புனிதமான சிரிப்பு அது! உலகையே தன் சிரிப்பால் மயங்கச் செய்த அண்ணல் காந்தியின் பொக்கைவாய்ச் சிரிப்பு அது! அந்தச் சிரிப்பைக் துண்டதும் நெருப்பில் மிதித்தலனைப் போல துள்ளிக் குதித்தான் பொன்னையா.

இராமநாதனும் குதிக்கத்தான் செய்தான். ஆனால் கந்தக் குதிப்பு நெருப்பில் மிதித்தது போன்ற குதிப்பல்ல, நப்பர்த்து தளத்தில் போய் மோதியதைப் போன்ற குதிப்பு அது!

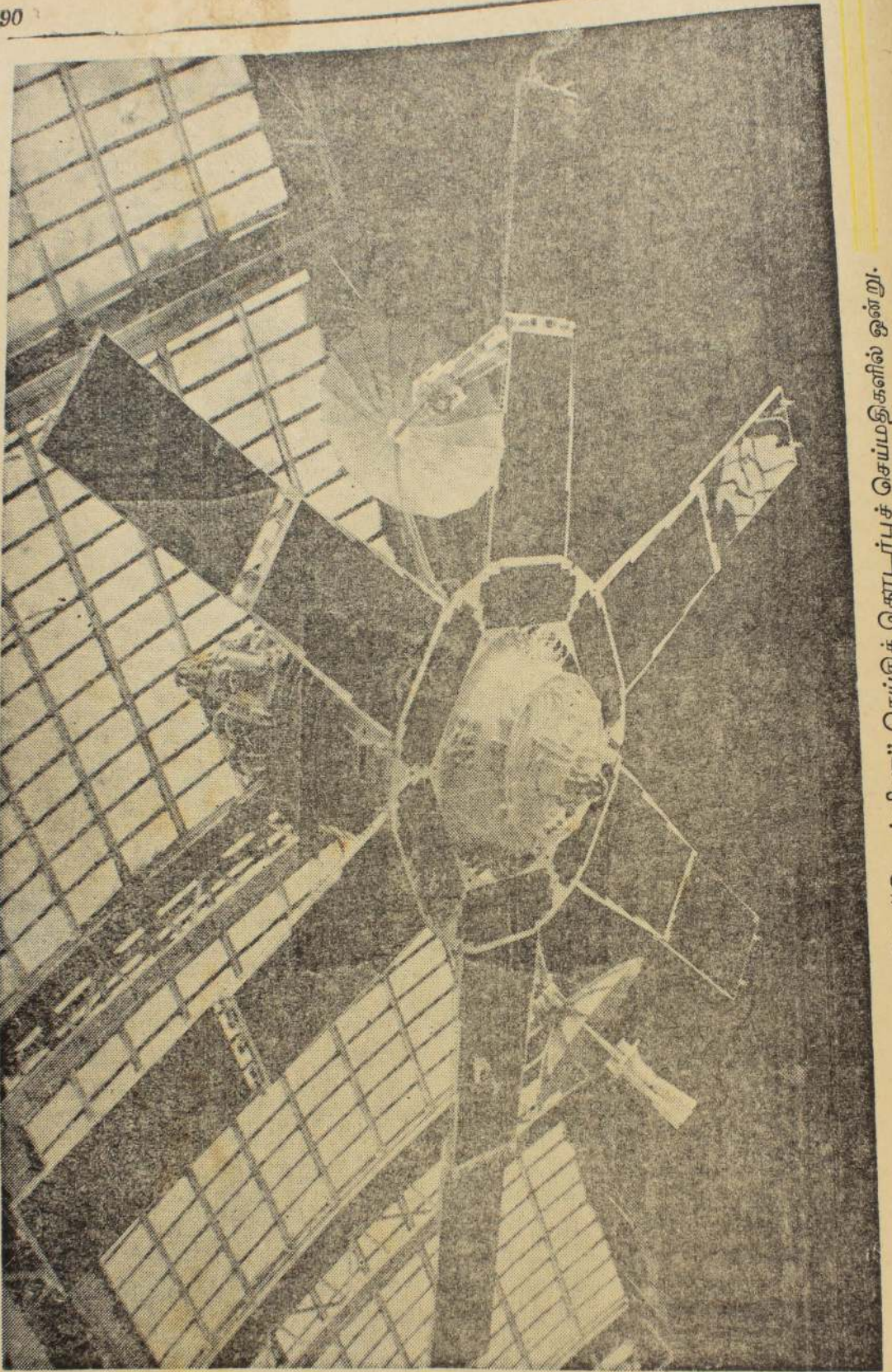
வந்தவளை "வாருங்கள்" என்று அழைக்கவே இருவருக்கும் நிலைவு வரவில்லை. பேயறைந்து விட்டதா இருவருக்கும்? பின் ஏன் இருவரும் அப்படி கல்லாப்ச் சிலையாய் மாறி விட்டார்கள்.

வந்த அந்தப் புதிய மச்ச சர் தனக்கு வந்திருந்த மாறாகல் கூட்டலையை எடுத்து எதிரே நின்ற பொன்னையரவின் கையில் தொடுத்தான் தன் நடுக்கும் கரத்தால்.

குறைந்தது ஐம்பது வயதாவது இருக்கலாமல்லவா? கை நடுக்காமல் என்ன செய்யும்?

ஏன், ஐம்பது வயதில் ஒருத்தி "மிஸ்" லாக இருக்க முடியாதா என்ன!

மயங்கி விழப்போன பொன்னையவைத் தாங்கிப் பிடித்தான் இராமநாதன்!

சோவியத்தின் “மொல்னியா” செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிகளில் ஒன்று.

விண்வெளி ஆராய்ச்சி வீணா?

சே! என்ன உலகம்து? வர வர எதை மதிக்க வேண்டும். எதை மதிக்க வேண்டாம் என்ற தெளிவே உலகில் அற்றுக் கொண்டு போகிறதே!

விண்வெளி ஆராய்ச்சி செய்கிறார்களாம் ஆராய்ச்சி! பூமியிலே பஞ்சத்தை — பசியை — பிணியைப் போக்குவாரில்லை, போகிறார்களாம் அம்புவிக்கு — கடைந்தெடுத்த முதலாளித்துவமல்லவா இது?

பூமியிலே ஆய்வுகூடமில்லாத கல்லூரி எத்தனை எத்தனை, அப்படியிருக்க விண்ணிலே ஆய்வுகூடமொன்றை மிதக்க விட்டு, சமைக்கிறார்களாம் புதியதோர் உலகம் — இதற்குப் பெயர் சோஷலிசமா?

போதாக்குறைக்குத் தினபதி, சிந்தாமணி பிரசுரித்த விண்வெளிச் செய்திகளையும், கட்டுரைகளையும் கலம் கலமாக அடுக்கி நீட்டினால், அதில் தொங்கிக் கொண்டு விண்வெளிக்கே ஏறிப் போய் விடலாம் போலிருக்கிறதே!

— இப்படிச் சலித்துக் கொள்பவர்களுக்கும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஒரு சம்பவம் இதோ:

எவரெஸ்ட் சிகரத்தில் முதலில் வெற்றிக் கொடி நாட்டிய இந்தியரான டென்சிங்கை ஒரு சமயம் பத்திரிகை நிருபர் ஒருவர் சற்றுக் கிண்டலாகக் கேட்டார்:

“எவரெஸ்ட் சிகரத்தை நீங்கள் ஏற முனைந்ததற்கு ஒரு நல்ல காரணமாவது கூற முடியுமா?”

பட்டென்று பதில் வந்தது.

“மனிதனால் ஏற முடியாது என்று கருதப்படும் எவரெஸ்ட் என்ற ஒரு சிகரம் பூமியில் இருக்கிறதே! இந்த ஒரு காரணமே போதாதா?”

நிருபரின் முகம் தொங்கி விட்டது.

டென்சிங்கின் பதிலில் ஒரு மாபெரும் உண்மையல்லவா மறைந்திருக்கிறது. மரவரி தரித்து, குகை மறைவில் படுத்தி, கல்லாலும், பொல்லாலும் விலங்குகளை அடித்து வீழ்த்தி, கல்லோடு கல்லை உராய்ந்து கொளுத்திய நெருப்பிலே சுட்டுப் புகித்த மனிதன், இன்றைய விஞ்ஞான — நாகரிக முதிர்ச்சியை அடைந்ததற்கே டென்சிங் சொன்ன கருத்துத்தான் காரணம்!

ஏனென்ற விண்வெளி ஆராய்ச்சி என்பவர்களுக்கு இந்தப் பதில் ஒன்றே போதுமே!

“நெல்லுக்கிறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடிப் புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம்” என்பார். அதே போல் விண்வெளி ஆராய விழைந்ததனால் வந்த பக்க விளைவுகள் (Spinoffs) பல இன்று மனித இனத்துக்கு நன்மை பயக்கத் தொடங்கி விட்டன. இவற்றில் முக்கியமான சில வற்றை நோக்கலாமா?

விண்ணிலே வலம் வரும் செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிகளும், அவற்றோடு தொடர்பு கொண்டுள்ள எண்ணற்ற தரை நிலையங்களும் இன்று பூமியை ஒரு சின்னஞ்சிறு உலகமாக மாற்றி வருகின்றன.

சோவியத் ரஷ்யாவின் செய்தித் தொடர்புச் சேவைகளில் பெரும் பங்கினை “மொல்னியா” செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிகள் வகித்து வருகின்றன.

இங்கே வாளுலி - தொலைக்காட்சி (Television)

விழிகள் அசைந்தால் நகரும் வண்டி. (தினபதி 12-8-71 விஞ்ஞான திபத்தில் வந்த படம்).

நிகழ்ச்சிகள், தொலை பேசித் தொடர்புகள் என்பன மொல்வியா மூலமாகவே நடைபெறுகின்றன. அத்தோடு, மொல்வியா மூலமாகக் கல்வி நிகழ்ச்சிகளைக் கூட சோவி யத் தொலைக்காட்சி அளித்து வரு கிறது. வருங்காலத்தில் உலகக் கல்வி முறைகளில் ஏற்படக்கூடிய புரட்சிக்கு இது ஒரு அறிஞர் யாகும்.

மாஸ்கோவின் முக்கிய பத்திரிகைகள் அச்சுக் கோர்க்கப்பட்டு, பிரகரத்திற்குத் தயாரான அச்சுப் பதிவட்டை (Matrix) நிலையிலே மொல்வியா மூலம் பற்பல சோவி யத் குடியரசுகளுக்கு அஞ்சல் செய்யப்படுகின்றன. அந்தந்தக் குடியரசுகளிலே கிடைக்கப்பெற்ற அச்சுப் பதிவட்டைகள், மாஸ்கோவிலே மூலப் பத்திரிகை அச்சேறும் அதே நேரத்திலே அச்சேறி, சோவியத் மக்கள் எல்லாரையும் ஒரே நேரத்திலேயே சென்றடைகின்றன.

இதுபோலவே வானிலைப் பூகோளப் படங்களும் அஞ்சல் செய்யப்படுகின்றன.

சோவியத்தின் மொல்வியா சேவை ஆர்ப்பிடிக்க, தூரகிழக்கு நாடுகள், மத்திய ஆசியா ஈழகவுள்ள பல நாடுகளை இணைக்கிறது.

அதுபோலவே அமெரிக்காவின் "இன்டெல்சன்" செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிச் சேவை பசிபிக், அத்திலாந்திக், இந்தி சமுத்திரங்களின் மேலுள்ள செய்மதி களைப் பயன்படுத்திப் பல நாடுகளை தொலைக்காட்சி, தொலை பேசி, தந்தி மூலமாக இணைக்கிறது.

இந்து சமுத்திரச் செய்மதியோடு தொடர்பு கொண்டு, தனது வெளிநாட்டுத் தந்தி-தொலை பேசிச் சேவையை நவீனப்படுத்த, 1974இல் மீரிகமையில் தரை நிலைய மொன்றை அமைக்க இலங்கை தீர்மானித்துள்ளது.

வானிலைச் செய்மதிகளின் வளமான சேவை

திட்டவாட்டமான, விரிவான வானிலை முன்னறிவித்தல்களைத் தருவதில் வானிலைச் செய்மதிகள் இன்று முன்னிற்கின்றன.

பூமியின் வளிமண்டலத்தில் உருவாகும் புயல்களைப் படமெடுத்தும் இதர வழிகளிலும் ஆராய்ந்தும், அவை எத்திசையில், என்ன வேகத்தில், எவ்வளவு நேரம் வீசும் போன்ற தகவல்கள், முகிற்கூட்டங்களின் தன்மைகளை ஆராய்ந்து, அதிலிருந்து மழை பற்றிய தகவல்கள் என்பன அமெரிக்க

200 பாகை சென்டிகிரேட் வெப்பத்தை தாங்கும் விசேட ஆடைகள்.

"எஸ்லோ" வானிலைச் செய்மதிகளின் முன்னறிவித்தல்களுள் அடங்கும்.

சோவியத்தின் "மீற்றியோர்" வானிலைச் செய்மதிகள் இந்த முன்னறிவித்தல்களோடு மட்டும் நில்லாது, மூடுபனி படிந்துள்ள இடங்களில் பனிப்படலங்களின் தடிப்பை அளந்து, அதன் மூலம் பனி உருகத் தொடங்கும் போது வெள்ளம் எங்கே, எப்போது ஏற்படலாம் என்றும் விரிவான முன்னறிவித்தல்தருகின்றன.

இரு நாடுகளும் தமக்குக் கிடைத்த வானிலை அறிவித்தல்களைப் பரஸ்பரம் பரிமாறிக் கொள்வதோடு, முக்கிய நாடுகளுக்கும் அறிவிக்கின்றன.

இந்த அறிவிப்புகள் விதைப்புக்கும் அறுவடைக்குமான நேரத்தை நிர்ணயிப்பது, நீர் வசதிகளைச்

செவ்வளவு பயன்படுத்துவது, கடல்-ஆகாயப் போக்கு வரத்திற் சேவைகளில் உயிர்களாதும், துச்சேவைகளில் பாதுகாப்பை பொருள்களும் போன்ற விஷயங்களில் மனித இனத்துக்கு நன்மை தருகின்றன.

மருத்துவம் பெற்ற மகத்தான நன்மைகள்

விண்வெளிப் பிரயாணத்தின் சில கட்டங்களின் போது, புவியீர்ப்பு விசையைப் போல் பன்மடங்கு பலமான விசைகள் உடலின் மீது செயற்பட்டு, அதனால் கைகால்களை அசைக்க முடியாமற் போகலாம். இவ்வேளைகளில் விழிகளை மட்டும் அங்குமிங்கும் அசைத்து, ஒவ்வொரு அசைவையும் ஏதோ ஒரு தொழிலைச் செய்யும் இயந்திர சாதனத்தை இயக்கும் கவிட்சாகப் பாவிக்கும் உத்தியை விஞ்ஞானிகள் உருவாக்கி உள்ளனர்.

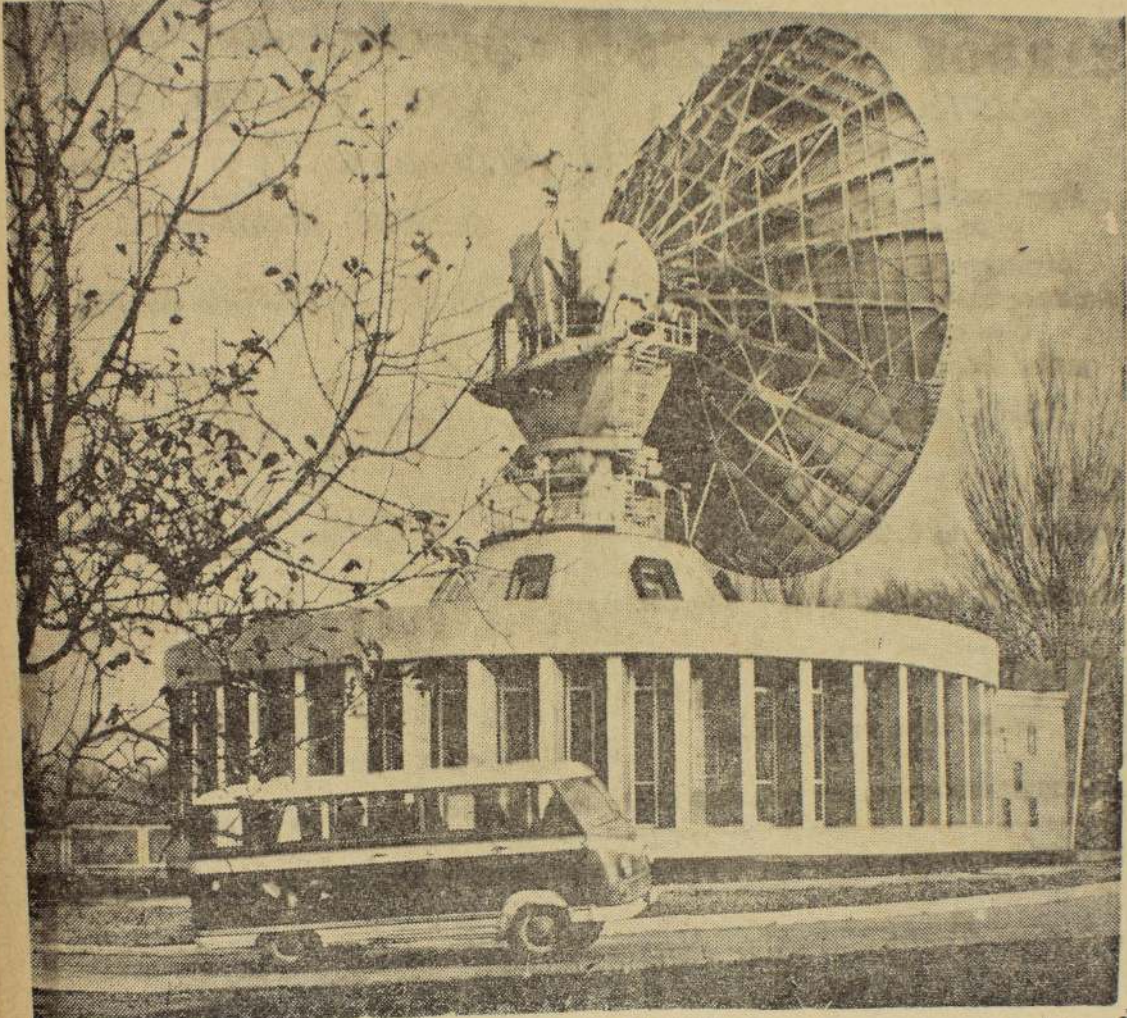
இதனை அடிப்படையாக வைத்து, விழிகளின் அசைவாலேயே ஒரு சக்கர நாற்காலியை நகரவைக்கும் புதுமையை அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள் தந்துள்ளனர். சோர்வாதத்தினால் கால்கள் இரண்டையும் இழந்த நோயாளிகளுக்கு இச்சக்கர நாற்காலி புதுவாழ்வு தரலாம்.

தொழில் துறையிலும் புதிய திருப்பங்கள்

விண்வெளி ஆடைகளின் அமைப்பை அடியொற்றி, மனிதனால் தாங்க இயலாத வெப்பம், ஓசை, தூசி என்பன உள்ள சுரங்கங்களிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் பணிபுரியும் தொழிலாளருக்கு, அவற்றைத் தாங்கவல்ல ஆடைகளைத் தயாரிக்க சோவியத் ரஷ்யா தொடங்கி லிட்டது. 200 பாகை சென்டிகிரேட் வெப்பத்தையே (தண்ணீர் கொதித்து நீராவியாகி 100 பாகையில் என்பதைக் கவனிக்கவும்) தாங்கக் கூடிய விசேட ஆடைகள் தயாராகி விட்டன.

சுமார் 2½ லட்சம் மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள அம்புலிக்கு மனிதரற்ற ஒரு விண்கலத்தை ரஷ்யா அனுப்பி, அம்புலி மண்ணைத் தாக்கவே தருவிக்கவும்—

அம்புலித் தரையிலே ஒரு ஜீப் வண்டியை இறக்கி, பூமியிலிருந்து நினைத்த மாத்திரத்தே விசைகளை

முடுக்கி, ஜீப்பை ஓடவைத்து, விந்
 னான ஆராய்ச்சி செய்வித்து, பரி
 சோதனை முடிவுகளைப் பூமிக்குத்
 தருவிக்கவும் உதவிய
 தன்னியக்கம் (Automation)
 ரஷ்ய தொழிற்சாலைகளில், இயந்
 திர சாதனங்களில் வியக்கத்தக்க,
 புரட்சிகரமான மாறுதல்களை ஏற்
 படுத்தி வருகிறது.

அமெரிக்காவும் ரஷ்யாவும்
 தமது பற்பல வின் கலங்களுக்கு
 கண்டு பிடித்த விசேட
 உலோகக் கலவைகள் பல்வேறு
 இயந்திரங்களைச் சிறப்புடன் இயக்
 கப் பயன்பட்டு வருகின்றன.

புதிய சகாப்தம் உதயமானது

அண்மையில் சோவியத்தின்
 மிதக்கும் விண்வெளி ஆய்வுகூட
 மாகிய "சல்யூட்" குறிப்பிட்ட
 பயிர்கள் அவையவை வளர்வதற்
 கேற்ற சிறந்த இடங்களைக் கண்டு

பிடிப்பது, பூச்சியரிக்கப்பட்ட—
 நோயற்ற பயிர்களைக் கண்டு பிடித்
 தல், பயிர் வளர்ச்சியை அவதானித்
 தல் போன்ற விவசாயத்திற்கு
 நன்மை தரும் செயல்கள் சில
 வற்றைச் செய்து காட்டிற்று.

சல்யூட்டிலிருந்து பெறப்பட்ட
 பூமியின் புவியீர்ப்புப் பகுதி—
 காந்தமண்டலத் தகவல்கள், புவி
 யியல் — புவிச்சரிதவியல் — புவி
 யின் மேற்பரப்பில் தகவல்கள் என்
 பன பூமியிலே விவையுயர்ந்த கனிப்
 பொருள் வளமுள்ள இடங்களை
 அடையாளம் காட்டிப் பொருளா
 தார விருத்திக்கு உதவும், இத் தக
 வல்கள் பூமியதிர்ச்சி, எரிமலை
 வெடிப்பு என்பன பற்றியும் மிக
 முன்கூட்டியே எச்சரிக்கை செய்து
 பெரும் பணச்சேதம், உயிர்ச்
 சேதம், பொருட்சேதம் என்பன
 ஏற்படாமல் தவிர்க்கவும் உதவும்.

கடலில் மீன் கள் கூட்டம் கூட்ட
 மாகச் செல்லும் இடங்களை உட

“மொல்னியா” வின்
 தரை நிலையம் ஒன்று.
 மீரிகமையில் வரலீருக்
 கும் தரை நிலையம் இப்ப
 டித்தான் இருக்கும்.

இுக்குடன் கண்டு பிடித்து, கட
 லில் உள்ள மீன்பிடிக்கப் படுகளுக்
 குச் செய்தி அனுப்பி, மீன்பிடித்
 தொழிலை விருத்தி செய்யவும் இக்
 தகைய மிதக்கும் ஆய்வுகூடங்
 களால் முடியும்.

விண்வெளி ஆராய்ச்சியைப் பூமி
 யின் விவசாய—பொருளாதார
 முன்னேற்றத்துக்காகப் பயன்படுத்
 துவதில் ஒரு புதிய சகாப்தமே
 சோவியத்தின் சல்யூட் மிதக்கும்
 விண்வெளி ஆய்வு கூடத்துடன்
 ஆரம்பமாயிற்று என்று துணிந்து
 கூறலாம்.

ZAROOK TEXTILES
SAINTHAMARUTHU.

—)0(—

சிறுவர்களின் ஆடைகளுக்கும்,
 மங்கையர் மனங்கவரும்
 சாறிகளுக்கும், பட்டுத் தினுசு
 வகைகளுக்கும், ஆடவர்களை அழகுறச்
 செய்யும் ஆடைகளுக்கும்
 மலிவு விலையில் பெற்றுக் கொள்ள
 இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

ZAROOK TEXTILES

ஸ நூக் டெக்ஸ் டைல்ஸ்

மெயின்வீதி, சாய்ந்தமருது, கல்முனை.

සරුක ටෙක්ස්ටයිල්ස්

කෛලී විදිය, සායින්තමරුතු,
 කල්මුනේ.

உத்தரவாதமுள்ள மவுண்
 தங்க நகைகளுக்கு
 நம்பிக்கையும் நேர்மையும்
 உள்ள ஸ்தாபனம்

வி. பி. நகைக் கடை

வி. பி.

முகமட் அலி

சாய்யூ & கோ

நகை வியாபாரிகள்

186, ஏகாம்பரம் வீதி, திருகோணமலை.

தொலைபேசி: 370

தந்தி: ALI

45 வருட சேவை
ஒரு இணையற்ற சாதனை

★ ★ ★

கிழக்கிலங்கையில் பெயர் பெற்ற

மோட்பார் - டிராக்டர் விநியோகத்திற்கு

எஸ். ஏ. செல்வநாயகம் அன்ட் சன்ஸ்

மோட்பார் & டிராக்டர் பொறியியலாளர் &

விநியோகஸ்தர்கள்

ஏஜண்டுகள் & வியாபாரிகள்

மட்டக்களப்பு.

அ யோத்தி மாநகரிலே, கண்ணீர் வெள்ளத்தின் மத்தியிலே, பிரியாவிடை கூறிக் கொண்டு கானகம் நோக்கிச் செல்கின்றான் இராமன். அவனது முகம் அப்பொழுதலர்ந்த செந்தாமரை மலரையும் வென்று விட்டது. கானக வாழ்க்கையில் அவ்வளவு பிரியம் ஏனெனில் பெரிய காரியம் அங்குள், அவை பிறர்க்குத் தெரியாதது; இராமனுக்கு நன்கு தெரியும்.

பதினான்கு வருட காலம் கானகம் ஒரு பயிற்சிச் சாலையாக அமையப் போகின்றது இராமனுக்கு. ஆண்மை பெற்ற ஒரு அரசனாகத் தன்னைத் தயார் செய்வ

இராம பிரான் கூறுகின்றார்: நீ என் நண்பன்; என் தம்பி உன் தம்பி; சீதை உன் மைத்துனி; என் அரசு உன் அரசு; நான் உன் தொண்டன். இவ்வாறு அன்புரிமை பாராட்டிக் குகைக்கு ஒன்றுபட்ட தேன்மையினை உடைய பெருமான், பின்னும் கூறுகின்றார்:

துன்புள தெனின் அன்றோ
சுகமுளது; அதுவன்றிப்
பின்புளது இடைமன்னும்
பிரிவுளது எனவுன்னேல்;

தோழர்க்கவியு தோழன்

புலவாமணி ஏ. பெரியதம்புப்பிள்ளை

உற்கு ஏற்ற சக்திகள் இராமனை எதிர்நோக்கி நிற்கின்றன.

தெற்கு நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கின்றான் கண்ணீர் வெள்ளத்தைக் கடந்து வந்த இராம பிரான், கரை புரண்டு ஓடுகின்ற கங்கை நீர் வெள்ளம் மறித்திக் கொண்டது. கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்புள்ள குகதென்னும் வேட்டுவர் தலைவன் கூப்பிய கைகளுடன் இராம பிரானைக் கும்பிட்டு நிற்கின்றான்.

இராம பிரான் வனவாசம் செய்ய நேர்ந்த செய்திகளையெல்லாம் மனமுருகக் கேட்டு மெய்மறந்து நிற்கின்றான் குகன். காளத்தியப்பரைப் பிரிய முடி யாத அன்பினால் கட்டுண்டு நின்ற கண்ணப்பரின் இணை பிரியாத நிலை யினை அடைந்து விட்டான் குகன். தேவரீரைக் கண்ட கண்களால் நான் வேறொரு பொருளையும்

காணத் தரியேன் என்று கூறிக் கொண்டே வைத்த கண் வாங்காமல் இராமனையே நோக்கிக் கொண்டு நிற்கின்றான்.

“அன்னவன் உரைகளோ அமலனும் உரை நேர்வான்;

என்னுயிர் அனையாய் நீ; இளவல் உன் இனையான்; இந்

நன்னுதலவள் நின் கேள் நளிர் கடல் உலகெல்லாம்

உன்னுடையது; நான் உன் தொழில் உரிமையின் உள்ளேன்”

முன்புளம் ஒரு நால்வேம்; முடிவுள தென வுன்ன அன்புளது; இனி நாமோர் ஐவர்கள் உளராடோம்.”

துன்பம் அடைந்துவனுக்குத் தான் இன்பத்தின் இனிமை தெரியும். பிரிவுத் துன்பம் இடையே வரும். எனக்கும் வரும்; உனக்கும் வரும்; பிறர்க்கும் வரும். அதைப் பற்றிக் கவலை வேண்டாம். பிரிவுத் துன்பம் இங்கே இன்பமாயிற்று. முன்பு நாய்துள் நாஜி சகோதர ராயிருந்தோம். எங்கள் பிரிவுத் துன்பம் உன்னை எங்களுக்கு உரிமை செய்து உன்னை ஐந்து சகோதரர்களாகக் விட்டது. அன்புக்கு அழிவில்லை. “யாதிலும்

இனிய நன்ப இருத்தி எங்கு எம்
மொடு" எங்குள்.

அரச குடும்பத்தோடு சேர்ந்தீர்
வேட்வார் தலைவரும் உயர் நிலை
பெற்று விளங்குகின்ற அருமை
வான் காட்சியினை நாமிய்கு
கொள்கின்றோம். இந்தக் காட்சி
நமது சமூக அமைப்புக்கும் வழி
செய்வதாய் அமைய வேண்டும்.
இந்த நட்புரிமையின் உட்பொருளை
உணர்ந்து அதற்குத் தன்னைத்
குதி செய்து கொண்ட குகப்
பெருமான் மற்றொரு சந்தர்ப்பத்
தீல் கூறுவதைக் கேளுங்கள்.

"தோழமை என்றவர்
சொல்லிய சொல்லொரு
சொல்லன்றோ?

ஏழைமை வேடன்
இறந்திலன் என்றனை
எசாரோ?"

இப்படிக்கூறி இராமனுக்காக
உயிர்த் தியாகம் செய்யவும் தயா
ராக முன் வருகின்றார்.

அரச குடும்பத்திற்கும் வேடுவ
குடும்பத்திற்கும் இடையில் உரு
வாகிய இந்த நட்புரிமையின்
அருமை பெரியோரின் உள்ளங்
கூடியும் கொள்ள கொண்டு விட்
டது. இந்தச் செய்தியினை நினைந்து
நினைந்து ஈடுபட்டு உள்ளாருகிப்
பாடுகின்ற ஆழ்வாரின் திருப்
பாடலையும் இங்கு நோக்கு
வோம்:

ஏழை ஏதலன்
கீழ்மகனென்ன
திரங்கி மற்றவர்
கின்னருள் சுரந்தே

மாழை மாமட
நோக்கியுள் தோழி
யெம்பி
யம்பி யென்
றொழிந்திலை யுவந்து

தோம னியெனக்
கிங்கொழி கொன்று
சொன்ன சொற்களென்
னுளத்திடையிருந்திட

ஆழி வண்ண நின்
மலரடி யடைந்தேன்
அணி பொழில் திரு
அரங்கத்தம்மானே

சமூக அமைப்புப் பணியில்
நன்ப செய்து வாழ்தல் மிகுந்த
சக்தி வாய்ந்தது. விட்டு நலிவு.
சமூக நலனே. நாட்டு நலனே.
சர்வ தேசிய நலனே — இவற்றை
பெல்லாம் ஆக்கித் தொள்வதில்
சக்தி வாய்ந்த கருவியாய் அமைந்
துள்ளது நன்ப.

இராமன் தனது அக வாழ்
வீழும் புற வாழ்விலும் பெற்ற
வெற்றிகளுக்கெல்லாம் அன்பும்
நன்புமே காரணமாகவதை நாம்
கூறலாகும். இராமனது நன்
புரிமை சாதி, குலம், பிறப்பு என்
னும் சமூகத்திற்கு அப்பாற்
பட்ட புனிதம் உடையது. கங்கைக்
குளையிலே வேட்டுவர் தலை
வனை நன்பகுதப் பெற்ற இராமன்
கிட்கிந்தை மலையிலே சக்கிரீவன்,
அனுமான் முதலிய வரன்ர வீரர்
களோடு நட்புக் கொள்ளுகின்
றார். பின்னர் விபீஷணனோடு
நன்பு கொள்ளுகின்றார். இந்
நிகழ்ச்சிகள் சற்றேனும் அப்பழுக்
கில்லாத அன்பு கலந்தனவாகவே
காணப்படுகின்றன.

உலக வாழ்வில் உயர்வு
தாழ்வு என்கின்ற மேடு பள்ளங்
கூளைச் சமன் செய்து கொண்டு
சாதி, குலம், பிறப்பு என்கின்ற
ஐடுங்கிய பிரிவினைச் சுவர்களைத்
தகர்த்தெறிந்து, சமரச சன்மார்க்
கத்திலே நாம் எளிதாகச் செல்
தற்கு இந்த நன்புரிமைச் செய்தி
கள் நமக்குத் துணை செய்கின்றன.
இராம பிரான் விபீஷணனோடு
உரையாடுதலில் இதனை மிகவும்
அழிசாக வெளிப்படுத்துகின்றார்.

குகனொடும்
ஐவரானோம் முன்பு;
பின் குன்று சூழ்வான்

மகனொடும்
அறுவரானோம்; எம்முனை
அன்பின் வந்த

அகனமர் காதலோய்
இங்குள்ளொடு
மெழுவரானோம்;

புகலருங் கானந் தந்து
பதல்வராற்
பொலிந்தான் உந்தை

நாங்கள் முன்பு இராமன்,
இலக்குவணன், பரதன், சத்திருக்
கள் என நான்கு சகோதரர்களா
யிருந்தோம். பின்பு குகன், சகோ

தரனானார். அதன் பின்பு சக்கிரீ
வன் சகோதரனானார். இப்போது
விபீஷணனாகிய நீ எமது அன்புக்
கூரிய சகோதரனாகி விட்டாய்.
இதனால் நாங்கள் ஏழு சகோ
தரர்களாகி விட்டோம். உனது
சந்தையாகிய தசரதச் சக்கிர
வர்த்தி எங்களுக்கு வணவாசத்
தைத் தந்து பிள்ளைச் செல்வத்
தால் பொலிவு பெற்றார்.

இங்கே குகனையோ, சக்கிரீவ
னையோ, விபீஷணனையோ தனக்குச்
சகோதரனுக்கித் கொண் ட
உரிமைப்பாட்டிலும், தசரதனை
விபீஷணனுக்குத் தந்தையாக்கிய
உரிமைப்பாடு மிகவும் போற்று
தற்குரியது. பெரிய நாகரீகப்
பண்பு உடையவர்களுக்கு அன்றி
ஏனையோர்க்கு இந்த உயர்ந்த
கருத்து உள்ளத்தில் உதித்தல்
அரிது.

தோழமை செய்யும் பழக்கம்
இராமனுக்குப் பாலப் பருவத்
திலிருந்தே கை வந்த ஒரு பயிற்சி
யாகும். அவன் பொதுமக்களுக்
கும் தோழமுக வாழ்ந்த செய்தி
யினை, அரசினரங்குமரனும் நகர்ப்
பிரவேசம் செய்த சந்தர்ப்பங்
களில் நாம் அறிகின்றோம். வழியில்
எதிர்ப்படுவோரைக் காணும்
போதெல்லாம், நீர் என்ன
தொழில் செய்கின்றீர்? உடல்
நலம் நன்றாயிருக்கின்றதா? உமது
மனைவி மாண்புடையவளா? பிள்ளை
கள் விவேகிகளா? அவர்கள் திட
காத்திரமுடையவர்களா? என்
றெல்லாம் வினவித் கொண்டே
செல்வான்.

இராமன் தோழர்க்
கினிய தோழனாய் இவ்வுலகில்
வாழ்ந்த ஒரு காட்சி
யினை மாத்திரம் நாமிய்கே
கண்டோம் ஆனால் அவன் தாய்,
தந்தையார்க்கினிய மைந்தன்; சகோ
தரர்க்கினிய சகோதரன்; குருவக்
கினிய சீடன்; மனைவிக்கினிய மண
ளன்; குடிகளுக்கினிய அரசன்; அர
சர்க்கினிய அரசன்; பகைவர்க்
கினிய பகைவன்; வீரர்க்கினிய
வீரன்; யோகியார்க்கினிய யோகி.
இவ்வாறு பல காட்சிகளில்
இராமனை நாம் தனித்தனியே
கண்டு களித்த வேண்டும்.

கல்லறை

வாசகங்கள்

பெரும்பாலான கல்லறை வாசகங்கள் இறந்தவர்களுக்காக மற்றவர்களால் எழுதப் பட்டவை. இறந்தவர்கள் முன்கூட்டியே சொல்லிவைத்து எழுதுவிக்கும் வாசகங்களும் உண்டு. எல்லாமே உருக்கமாகவும், சோக ரஸம் ததும்பும் கவிதைகளாகவும் இருக்கின்றன. இப்படி இருப்பதுதான் பொருத்தம். ஆனால் உண்மை என்னவென்றால், பல கல்லறைகளில் காணப்படும் வாசகங்கள் ஹாஸ்யப் பாடல்களைப்போல் உள்ளன.

★

இந்தியாவின் ஜஹாங்கீர் சக்கரவர்த்தியின் மனைவி நிரர்ஜஹான், “என் சமாதியில் விளக்கு ஏற்றாதிர்கள், பாவம், அதில் விட்டில்பூச்சி விழுந்து சாக வேண்டாம்” என்று கருணையோடு எழுதச்சொன்ன வாசகத்தை அவருடைய கல்லறையில் இப்பொழுதும் பார்க்கலாம் — வாசகருக்குப் போனால்.

★

மகா அலக்ஸாந்தரின் கல்லறையில், “முன்பு இவருக்கு உலகமே போதவில்லை. இப்போது ஒரு சமாதியே போதுமானதாக இருக்கிறது” என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதை அலக்ஸாந்தருக்காக யாரோ எழுதிக் கொடுத்தார்கள்.

★

கிரேக்க முக்கியஸ்தர் ஒருவர் தன் சமாதியில் பொறிக்க வேண்டியதைத் தாமே எழுதி வைத்துச் சென்றார். இதோ அந்த வாசகம்:—

“டயானிசியஸ் என்ற பெயருடைய எனது சடலம் என் அறுபதாவது வயதில் இங்கே அடக்கம் செய்யப்பட்டது. நான் கல்யாணம் செய்துகொள்ளவே இல்லை. என் தந்தை கல்யாணம் செய்துகொள்ளாமல் இருந்திருந்தால் நான் செய்துகொண்டிருப்பேன்.”

இப்படி அவர் எழுதக் காரணம் என்ன தெரியுமா? “காத்திருந்தவன் பெண்டாட்டியை நேற்று வந்தவன் கொண்டுவந்து” போல, இவர் காத்தித்த பெண்ணை இவருடைய தந்தை மணந்துகொண்டுவிட்டார்!

★

பிரிட்டனில் நார்போல்க் பகுதியில் அடக்கப்பட்ட ஓர் ஆசாமி சம்பந்தப்பட்டமட்டில் மர்மம் எதுவும் இல்லை. அவருடைய பெயரே அவரை அறிமுகப்படுத்திவிடுகிறது. என்ன பெயர் தெரியுமா? மண்ணாங்கட்டி! திருவாளர் “மட்” (Mud) டின். முழுப் பெயர்: “மத்தேயு மட்”; அதாவது, மத்தேயு மண்ணாங்கட்டி! அவருடைய கல்லறையில் யாரோ பின்வருமாறு செதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்:—

“இங்கே புதைக்கப்பட்டிருப்பது மத்தேயு மண்ணாங்கட்டியின் சடலம். செத்ததினால் இவருக்கு எவ்வித நஷ்டமும் ஏற்படவில்லை. இவர் உயிருடன் இருக்கும்போதும் மண்ணாங்கட்டி தான்!”

★

இங்கிலாந்திலுள்ள செல்டன்ஹாமிலுள்ள ஜோன் ஹிக்ஸ் என்பவரின் கல்லறை வாசகம் கூறுவதாவது: “இங்கே உறங்குபவர் ஜோன் ஹிக்ஸ். பன்றியைக் கொல்லுவதில் பிரசித்தமானவர். பன்றியைக் கொல்லுவது அவரின் மகிழ்ச்சி — காலி, மாலை, இரவு எல்லா வேளைகளிலும்!”

மருமகன் சிவ
ஞானத்தைத் தனது
மகளுக்குக் கட்டி
வைக்கச் சம்மதம்
கேட்பதற்காக வீடு
தேடி வந்த சுந்தர
மூர்த்தி திடுக்கிட்டார்.
சிவஞானம் கண்
விழித்துக் கூறிய தக
வல்கள் அவரைச் சிந்
தனையில் ஆழ்த்தின.

ஒருநாள் இரவு ஒன்பது மணி
க்கு, முன் ஜென்மங்களில் இருந்து
தொடர்ந்து வந்த கண்மம் வாயிற்
படி ஏறி நின்று சுதவைத் தடதட
வென்று தட்டியது.

சிவஞானம் எழுந்து சென்று
சுதவைத் திறந்தான். அங்கே
அன்பே வடிவமாய், அருளே உருவ
மாய், அமைதியே சொரூபமாய்
நின்று கொண்டிருந்தார் சுந்தர
மூர்த்தி...

சுந்தரமூர்த்தி, சிவஞானத்துக்
குக் கட்டிக் கொடுக்கவென்று தன்
மகன் தங்கரானியைக் கண்ணும்
சுருத்தமாக வளர்த்து வரும் தாய்
மாமன். அவனுக்குச் சிறு வயதிலி
ருந்து கல்வி போதித்து ஆளாச்சிய
ஆசிரியன். இளம் வயதில் மனை
வியை இழந்துவிட்ட காலம்
தொட்டு மனவுறுதியுடன் தாய்
வாழ்க்கை நடாத்தி வரும் ஓர்
ஒழுக்கசீலர்.

“தங்கரானியை வேறு இடத்
தில் கட்டி வைக்க என் மனம் ஒப்ப
மாட்டேன் என்கிறது. தடைசியாக
உன்னிடம் கேட்டுப் போக வந்
தேன்” என்றார் சுந்தரமூர்த்தி.

தொழில் நிமித்தம் சிவஞானம்
இங்கே தனியாக வாழ்கிறான்.
இங்கு சுந்தரமூர்த்தி முன்பும் பல
தடவைகள் வந்திருக்கிறார். ஆனால்
கல்யாண முடிவு கேட்டு வந்தது
இதுவே முதல் முறை. இந்தக் கல்
யாணத்துக்கு அவனுடைய பெற்
றோர் உட்பட சகலரும் சம்மதித்து
விட்டார்கள். சிவஞானம் மட்டும்
ஏன் தயங்குகிறான்?

“பகவான் சத்திய சாயி பாபா
வைத் தரிசிப்பதற்காக நான்

ரிதாட்ட
குறையும்
விட்ட
குறையும்

உதயனன்

அடுத்த மாதம் இந்தியாவுக்குப் போகிறேன். அதற்கிடையில் தங்க ராணிக்குக் கல்யாணம் நடக்க வேண்டுமே” என்றார் மீண்டும் சுந்தரமூர்த்தி.

சிவஞானம் உடனுக்குடன் பதில் சொல்லி அவரை வேதனைப்படுத்த விரும்பவில்லை. அதனால் பேச்சை மாற்றினான். “சத்திய சாயி பாபாவை நீங்களும் வழிபடுகிறீர்களா? இதைச் சிலர் தேவி செய்கிறார்களே” என்றான்.

சுந்தரமூர்த்தி பதில் சொன்னார். அவனுடைய மாமன் என்ற முறையில் நிற்காமல் அவனுடைய முன்னாள் ஆசிரியன் என்ற முறையில் தான் நடத்திவரும் அற வாழ்க்கையின் பேரால் பதில் சொன்னார்.

“நாம் வணங்க வேண்டியது பிரமத்தையே! பிரமம் ஆகாய வடிவையது; வெட்ட வெளியானது. ஒருவன் பிரமத்தை என்ன பெயர் சொல்லி, எந்த ரூபமாக எண்ணி, எதுவாகத் தியானிக்கிறானோ, அவனுக்கு அந்தப் பிரமம் அந்தப் பெயரில், அந்த ரூபத்தில் “அது” வாக வந்து அருள் செய்யும். எந்த வழிபாட்டு முறையையும் நிந்தனை செய்பவன் பிரமம் நிந்தனை செய்கிறான். கேலி செய்யப் போனால் நாம் வணங்கும் செம்புச் சிலையைப் பும் இரும்புச் சூலத்தையும் கேலி செய்ய முடியாதா?”

“பகவான் சத்திய சாயி பாபா வழிபாட்டுக்கு உரியவர்தானா என்று பிரச்சினை.”

“இது ஒரு பிரச்சினையேயில்லை” என்றார் சுந்தரமூர்த்தி. “வணங்கப்படுபவரின் அல்லது வணங்கப்படுவதன் தராதரத்தை ஆராய முற்படுவது மனித பலவீனம். உனக்கு யாரையாவது அல்லது எதை யாவது வழிபடக்கூடிய மனப் பக்குவம் இருக்கிறதா என்பதுதான்

பிரச்சினை. அந்தப் பக்குவம் இருந்து நீ வழிபட்டால் பிரமம் அவராக அல்லது அதுவாக உள் வழிபாட்டை ஏற்றுக் கொள்ளும்.”

சிவஞானத்துக்கு அவர் கூறியது விளங்காதது போலவும், விளங்கியது போலவும் இருந்தது. அவனுடைய மனம் குழம்புவதுபோல

வும், தெளிவது போலவும் இருந்தது. அந்தக் குழப்பத்தில் ஒரு தெளிவும், அந்தத் தெளிவில் ஒரு குழப்பமும், தெளிவும் இல்லாமல், குழப்பமும் இல்லாமல் ஒன்றமில்லாமல் இருந்தது.

“மாமா!” என்றான் சிவஞானம். அவன் இப்பொழுது அவருடைய முதற் கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல ஆயத்தமாகி விட்டான். “நீங்கள் என்னை மன்விக்க வேண்டும். உங்களிலும் தங்கராணியிலும் எனக்கு அன்பு உண்டு. அது என்றைக்கும் அழியாமல் இருக்கும். நான் எனது வாழ்வு இப்படியிப்படி இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்து விட்டேன். அதில் முதல்படி பிரமச்சரியம்.”

“மும்மைக்கும் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் இடையில் ஒரு கன்மத் தொடர்பு உண்டு. அவையவை அந்தந்தக் காலங்களில் அப்படியிப்படியே நடக்கும்” என்று நிதானமாகச் சொன்னார் சுந்தரமூர்த்தி. அவர் தொடர்ந்து பாவம் புண்ணியம், நரகம் மோட்சம், முற்பிறவி பிற்பிறவி என்ற விஷயங்கள் பற்றி வெகு நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தவிட்டு உறங்கப் போனார்.

சிவஞானத்தால் அவர் கூறிய சில விஷயங்களை நம்ப முடியாமல் இருந்தது. சில சங்கதிகளை ஜீர்ணிக்க முடியாமல் இருந்தது. சில கருத்துக்களை ஏற்க முடியாமல் இருந்தது. வெகு நேரம் தனியாக யோசித்துக் கொண்டே இருந்து விட்டுத் தூங்கிப் போய்விட்டான்.

தூக்கத்தில் சிவஞானம் ஒரு கனவு கண்டான். அது கனவல்ல; நினைவு. நினைவுமல்ல; கனவில் ஒரு நினைவும் நினைவில் ஒரு கனவுமான இரண்டும் கலந்த ஒரு சாஞ்சலிய மயக்கம்!

அவன் அல்லது அவனுடைய ஆத்மா அல்லது அவனுடைய மனம் அல்லது அவனுடைய நினைவு - ஏதோ ஒன்று - அவனையும் சுற்றத்தையும் துழ்நிலையையும் உதறி எறிந்துவிட்டு ஆகாயத்தில் எழுந்து அந்தரத்தில் பறப்பது போல இருந்தது. பறந்து பத்தா, இருபது, ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னால் விரைவது போல இருந்தது. விரைந்து ஒரு புதிய சமூகத்தில், புதிய துழ்நிலையில், புதிய சுற்றத்தில் கலப்பது போலவிரும்புதது...

★

ஒரு ஐம்பது நாடி வருடங்களுக்கு முந்திய நாகரிகத்தில் கட்டப்பட்ட பெரிய விடொன்றில் இருக்கிறான் சிவஞானம். இதுவா

மணி மழை பொழியும் கிராமம்

இந்தியாவின் மத்திய மாகாணத்தின், மான்டலா வட்டாரத்தில் உள்ள “பிஜோரி” என்ற கிராமத்தில் சில சமயங்களில் மழை பொழியும்போது வீடுகளில் பாசி மணிகள் பல விதமான அளவுகளிலும், வர்ணங்களிலும் குவிந்து கிடக்குமாம்! அதுவும் மணிகளில் துவாரமிடப்பட்டே இருக்கிறதாம். கிராம வாசிகளோ இதை சேகரித்து சிவியம் நடத்துகிறார்கள்!

கைதியின் கைவண்ணம்

காரோட்டும் பந்தயத்தில் வெற்றியீட்டுபவருக்குக் காசு அளிக்கும் வெற்றிச் சின்னம் ஒன்றை வைரமான வெள்ளியினால் செய்திருக்கிறார் ஒரு சிறைக்கைதி! அதுவும் சிறைச்சாலையிலே!

இந்தக் கைதி யார் என்று கேட்கிறீர்களா? அவன்தான் பெயர் பெற்ற ரயில் கொள்ளையர்களில் ஒருவனான ரோய் ஜேம்ஸ். இவன் முப்பது ஆண்டு சிறைவாசம் செல்வதற்கு முன்பு பந்தயக் காரோட்டியாக இருந்தான்.

இவன் தாம் செய்த அச்சின்னத்தை "பிரிட்டிஷ் ரேஷ்-ஸ்போர்ட்ஸ் தின்பி" பிற்று நன்கொடையாக வழங்கியுள்ளார். சின்னத்தின் பெறுமதி 2,000 பவுண்டுகள்!

அவனுடைய வீடு? தலையில் குடுமியும் காதுகளில் கடுக்கணுமாய் உட்கார்ந்திருக்கிறார் அவனுடைய தந்தை. அவரா அவனுடைய தந்தை? நிறைந்த நெஞ்சோடு அவனுக்கு அன்னம் படைக்கிறார் அவனுடைய தாய். அவளா அவனுடைய தாய்?

இல்லையில்லை... ஆமாம்! "சதாசிவன்" என்று அவனுடைய தந்தை அழைக்கிறார்.

"என்னப்பா?" என்கிறான் சில ஞானம். ஓ! இவன் சிலஞானம் இல்லை. சதாசிவன்!

"பதினாந்து வயதிலிருந்து நீ என் கூடவே வந்து நமது குலத் தொழிலான வணிகத் துறையில் நல்ல அனுபவமும் தேர்ச்சியும் பெற்றுவிட்டாய். இனி நீ தனியாகவே தொழில் செய்து எனக்கு ஓய்வு தர வேண்டும்" என்கிறார் தந்தை.

"ஆகட்டுமப்பா. நமது தொழிலை நான் பொறுப்புடனும் சிறப்புடனும் செய்வேன்" என்று உற்சாகத்துடன் சொல்லுகிறார் சதாசிவன்.

அவன் தன் வயதொத்த வாலி பர்களுடன் ஊர் ஊராகச் சென்று வர்த்தகம் செய்து தான் கூறியதை வெகு விரைவிலேயே செயலில் காட்டுகிறான். பெரும் பொருளீட்டு கிறான். அரும் புகழ் கூட்டுகிறான்.

சதாசிவனுக்கு வயது இருபத்தைந்து நடக்கிறது. வாசிபச் செருக்கைப் பிரதிபலிக்கும் கட்டான உடலமைப்பு; சிவந்த நிறம். அரும்பு மீசை. ஏறு கொண்ட பார்வை. வீறு கொண்ட நடவடிக்கை — ஒருநாள் சதாசிவன் தொழில் நிமித்தம் தனது நண்பன் ஒருவனைப் பார்க்கச் செல்கிறான். அங்கே நண்பனைக் காணவில்லை. நண்பனுடைய தங்கை நல்லதங்கத்தைக் காண்கிறான்.

நல்லதங்கத்துக்கு வயது இருபது. சௌந்தரிய தேவதையே நல்லதங்கமாக வந்து பிறந்தாளோ என்று ஐயப்படும்படியான பேரமுகு. அவளுடைய பிரகாசமான மேனியும் சந்திர சொருபமும், காதளவோடிய நீண்ட நளி னத்தையொத்த நயனங்களும், ஆடை அலங்காரமும், அடக்கமான பேச்சும் சதாசிவனை மயக்குகின்றன.

நல்லதங்கம் இல்லாமல் தனக்கு இனி வாழ்வு இல்லை என்று தீர்மானிக்கிறான் சதாசிவன். தனது எண்ணத்தை உற்றூர் உறவினரிடம் தெரியப்படுத்துகிறான். அடுத்து வந்த சுபமுகூர்த்தத்தில் அவன் நல்லதங்கத்தைத் தொட்டுத் தாலி முடிக்கிறான்.

ஒரு குடும்பத் தலைவன் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதற்கு உதாரணமாகச் சதாசிவன் குடும்பம் நடத்துகிறார். ஓர் இல்லறத் தலைவி எங்ஙனம் வாழ வேண்டும் என்பதற்கு இலக்கணமாக நல்லதங்கம் இல்லறம் நடத்துகிறார்.

வியாபார நிமித்தம் சதாசிவன் புறப்பட்டுச் சென்றால் சில தினங்கள் வெளியூர்களில் தங்க நேரிடுவதுண்டு. அந்நாட்களில் நல்லதங்கம் படுமபாட்டைச் சொல்ல முடியாது. அவன் கணவனையே எண்ணி அவனையே தியானித்து, அவனையே வழிபட்டு, அவனையே நினைந்து, உருகி ஏங்கிக் கண்ணீர்விட்டு அவனுடைய வருகைக்காகத் தவம் இருப்பான். அவன் திரும்பி விட்டாலோ நல்லதங்கத்துக்கு ஏற்படும் மகிழ்ச்சியை இவ்வளவு அவ்வளவு என்று வார்த்தைகளால் வரம்புகூட்ட முடியாது.

சதாசிவனுக்குத் தொழிலில் மென்மேலும் செல்வம் பெருகு

கிறது. அவன் வீடுகள், காணி மூடிகளை வாங்குகிறான். மக்கள் செல்வங்களைப் பெறுகிறான். இத்தகைய ஓர் அமைதியான நேரத்தில், அருமையான துழ்நிலையில் —

ஒருநாள் இரவு ஒன்பது மணிக்கு, முன் ஜென்மங்களில் இருந்து தொடர்ந்து வந்த கன்மம் வாயிற்படி ஏறி நின்று கதவைத் தட்டவேன்று தட்டுகிறது.

சதாசிவன் எழுந்து சென்று கதவைத் திறக்கிறான். அங்கே அன்பு வடிவமாய், அருளே... அமைதியை சொருபமாய் நின்று கொண்டிருக்கிறார் ஞானசுந்தரர்...

ஊரெல்லையில் வளர்ந்து, கிளை விட்டு, மதமதத்து விழுதோடிப் பரந்து விரிந்த ஆலமரத்தின் கீழ் ஞானசுந்தரர் என்ற துறவியார் வந்து சில காலமாக இருந்து வருகிறார். அவருடைய பொலிந்த முகமும், கனிந்த சிரிப்பும், தெய்வீகத் தோற்றமும் ஒரு மன நிறைவைத் தருவதாக இருக்கின்றன. உருண்டு திரண்டு முடிச்சுகள் விழுந்து கொண்டால் காய்கள் போலத் தொங்கிய சிகையும், வெள்ளை வெளேரென்ற அழகான வெண் தாடியும் அவருக்கு ஒரு அறுபது வயதைத் தரத் தயாராக இருக்கின்றன. ஆனால் தந்தம் போன்ற பற்களும் தீட்சணியம் நிறைந்த வீழ்களும் கால எல்லைக்குள் அடைபட மறுக்கின்றன.

சதாசிவன் அடிக்கடி ஆலமரத் தடியுப் பக்கம் போகத் தலைப்படுகிறான். அங்கே ஞானசுந்தரர் அடியார்களுக்கு உபதேசித்த சொல் மலர்கள் சதாசிவனுடைய இதய பீடத்திலும் விழுந்து மணம் பரப்புகின்றன.

"பிரணவமே ததுசு. ஜீவனே பாணம். பிரமமே லட்சியம். இடையருத் தியானத்தின் மூலம் ஜீவ பாணத்தை பிரம்ம லட்சியத்தில் பிரயோகித்தால், அந்த ஜீவன் பிரமத்தில் போய்ச் சேர்ந்து லயித்து அதன் ரூபமோகும்.

"பிரணவ சொருபத்தை இன்ன தென்று கூறக்கூடாதென்பது சாஸ்திர விதி. எனவே ஞான மார்க்கத்தில் நின்று தியானம் செய்பவனுக்கு இதன் பரப்பெல்லாம் புலனாகும்."

சதாசிவன் சிந்திக்கிறான்... "மனிதன் இறந்த பின்னர் சொர்க்கத்துக்கோ நரகத்துக்கோ

போகிறான் என்கிறார்களே. எப்படிப்பட்டவர்கள் இந்த நரகத்துக்கும் சொர்க்கத்துக்கும் போகிறார்கள்?" கூட்டத்தில் ஒருவன் கேட்கிறான்.

துறவியார் பதில் சொல்லுகிறார். "நமது நாட்டில் குற்றவாளிகளுக்கு மறியற்கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பது போல சீழ் லோகத்திலோ மேல் லோகத்திலோ, அந்தர லோகத்திலோ நர

கங்கள் நிர்மாணிக்கப்படவில்லை. இந்தப் பூவுலகம்தான் பா நரக லோகம். மனிதன் இறந்ததும் அவனுடைய கன்மக் கணக்குப்படி மீண்டும் இந்த நரகத்தில் பிறக்கிறான். பிறப்பையொழித்தவன் மோட்ச மடைகிறான்."

"கன்மம் என்றால் என்ன?"

"கன்மம் என்றால் நல்வினை தீவினைகள். பந்தம் என்றால் ஓர், உறவு, ஒரு தொடர்பு, ஒரு முடிச்சு, ஒரு விஷங்கு, ஒரு தளை என்று பொருள். கன்ம பந்தந்தான் பிறவிகளின் சூத்திரம். பந்தமே நரகம். பந்த விமோசனமே சொர்க்கம்."

சதாசிவன் சிந்திக்கிறான்...

"மனித வாழ்வுக்கு அத்திவாரம் இருவதும், அதைக் கட்டி எழுப்புவதும், அதை ஆட்டி அசைப்பதும், பின்னர் அதை அடித்து நொருக்குவதும் யார்?" என்று இன்னொருவன் கேட்கிறான்.

"நம்மால் காண முடியாததும் அறிய முடியாததும், அளக்க முடி

யாததுமான "ஒரு சக்தி" நமக்கு மேலே இருப்பதை நீ நம்புகிறாய் அல்லவா? மனிதனை ஆக்கிப் படைப்பதும், ஆட்டிப் படைப்பதும், அழித்துப் படைப்பதுமான அந்த "ஒரு சக்தி"யே இயற்கை. அந்த இயற்கையே தெய்வம். அந்தத் தெய்வமே சிவம். அந்தச் சிவமே சக்தி. அந்தச் சக்தியே பிரமம். அந்தப் பிரமமே நீ நம்புகின்ற "ஒரு சக்தி."

சதாசிவன் சிந்திக்கிறான். "நான் மறுமைக்கு என்று தேடியது என்ன? துறவறத்தில் இறங்கி அற வழியில் நின்று என்னையே யாரென்று அறிந்து, என்னையே எனக்குள்ளே தேடி, என்னை அழித்து, "என்னை வளர்த்து ஜீவாத்மாவில் வயித்துப் பரமாத்மாவிடம் போய்விட்டால்?"

சதாசிவன் தன்னை மறக்கிறான். மனைவி மக்களை மறக்கிறான். தாய் தந்தையரை மறக்கிறான். உற்றம் சுற்றத்தை மறக்கிறான். அவனுக்கு மனைவியும் மக்களும், தாயும் தந்தையும், உற்றமும் சுற்றமும் துறவி

ஞானசுந்தரர் தான். ஆனால் அவனைச் சோதிப்பது போல ஒரு சம்பவம் நடக்கிறது. ஒரு நாள் ஞானசுந்தரர் ஒருவருக்கும் தெரியாமல் ஊரை விட்டுப் புறப்பட்டு எங்கேயோ போய் விடு

நல்லதங்கத்தின் அழகும் சுவர்ச்சியும் சதாசிவனை மயக்கின. அவன் இல்லாமல் தனக்கு வாழ்வு இல்லை என்று அவன் நிர்மாணித்தான். உற்றார் உறவினரிடம் அதைக் கூறினான். சுப முகூர்த்தத்தில் அவன் நல்லதங்கத்தைத் தொட்டுத் தாலி கட்டினான்.

இலக்கை நோக்கி விரைந்து மாய வாழ்வை முடிக்கிறான்.

சதாசிவனின் ஆன்மா இறைவன் சந்தர்தானத்தில் போய் நிற்கிறது.

என்ன...?

இறைவன் சந்தர்தியில் துறவி ஞானசந்தரரா? இவரே அவராக அவதரித்தாரா?? அல்லது அவசர சமாதியாகி முக்தி பெற்று இவரோடு கலந்து இவராகி வட்டாரா? அல்லது, அல்லது, அல்லது என்று?

இறைவன் சிரிக்கிறார்...

மலரிதழ்கள் பொலுபொலு வென்று உதிர்வது போன்ற அந்த மாயச் சிரிப்பில் ஆயிரம், லட்சம், கோடி, மகாசோபம் அர்த்தங்கள் சொரியாமல் சொரிகின்றன.

“நீ அவருடைய ரூபத்தில் என் னைக் கண்டாய். அதனால் நான் அவ ருடைய ரூபத்தில் இருந்து உன் னைக் காண்கிறேன். அவரும் நானே. நீயும் நானே. எண்ணற்ற சேவராசி களின் இயக்கமும் நானே. சலன் மும் நானே. சர்வமும் நானே” என்று இறைவன் திருவாய் மலர்ந் தருகிறார்.

“புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகி, பல்விருகமாகிப் பறவை யாய்ப் பாம்பாகிக் கல்லாய் மனித ராய்ப் பேயாய் கணங்களாய், வல் லசுரராகி முனிவராய்த் தேவ ராய்... எல்லாப் பிறப்பும் பிறந் தினைத்தேன் எம்பெருமான்” என் னும் பாலணியில் சதாசிவன் அடங்கி ஒருங்கி இறைவனது மாகி நிற்கிறான்.

இறைவன் சிரிக்கிறார்...

மலரிதழ்கள் பொலுபொலு வென்று உதிர்வது போன்ற அந்த மாயச் சிரிப்பில் ஆயிரம், லட்சம், கோடி, மகாசோபம் அர்த்தங்கள் சொரியாமல் சொரிகின்றன.

“எல்லாம் சரிதானப்பா” என்கிறார் இறைவன். “நீ தொட்ட குறை யும் விட்ட குறையும் உன்னுடன் வந்து நிற்கின்றனவே. அதுனால் நீ மீண்டும் போய்ப் பூமியில் பிறப் பாய். நல்லதங்கமும் உன் கலத்தில் தோன்றுவான். வாழ்க்கையைப் பூரணப்படுத்தித் திரும்பி வரு வாயாக.”

சதாசிவன் திடுக்கிடுகிறான்.

சிவஞானம் திடுக்கிட்டான்.

அவர் காலையும் கையையும் உதைத்துக் கொண்டு உருண்டு

புரண்டான். தூக்கம் கலைந்து கண் களைத் திறந்து பார்த்தான்.

சந்தரமூர்த்தி எழுந்து மின் விளக்குகளை ஏற்றினார். “என்ன? ஏதாவது கனவு கண்டாயா? என் னவோவெல்லாம் உளறினாயே” என்று கேட்டார்.

சிவஞானம் எழுந்து உட்கார்ந் தான். சிறிது நேரம் அமைதியாக இருந்து யோசித்தான். பின்னர், தான் கண்ட கனவு விபரங்களை அவருக்குக் கூறி, “நான் கனவில் கண்டது எனது முற்பிறப்பு விப ரங்களாக இருக்கக்கூடுமா?” என்று கேட்டான்.

“அப்படியுமிருக்கலாம். இல்லாம லும் இருக்கலாம்.”

“மனிதன் தனது முற்பிறவிச் சம் பவங்களைத் தெரிந்து கொள்வது சாத்தியமானதா?” என்று சிவ ஞானம் மீண்டும் கேட்டான்.

“மலைச் சிகரத்துக்குள்ளே எத்த னையோ நீர்நீறுகள் அடைபட்டுக் கிடக்கின்றன. சரியான இடத்தில் பாறைகளைப் பிளந்துவிட்டால் அவை கண் திறந்து வெளியே வந்துவிடும். ஓரோர் சமயம் சிவ இயற்கையாகவும் வெளியே பீறிட் டுப் பாய்வதுண்டு. மனித மனமும் அப்படித்தான். எத்தனையோ அரிய சக்திகள் அதனுள் அடைபட்டுக் கிடக்கின்றன.”

“அப்படியே எடுத்துக் கொண் டாலும், கனவில் கண்ட சங்கதி களில் சில சிக்கல்கள் சந்தேகங்கள் இருப்பதைக் கவனித்தீர்களா?”

“தெய்வ சிருஷ்டியில் சிக்கல் களோ சந்தேகங்களோ முரண் பாடுகளோ கிடையா. அவை எல் லாம் மனித நோக்கில்தான் இருக் கின்றன” என்று கூறிய சந்தர மூர்த்தி சிறிது குழப்பமடைந்தவர் போல காணப்பட்டார்.

“இதில் ஓர் ஆச்சரியம் என்ன வென்றால், ஞானசந்தரரின் முகம் சரியாக உங்களுடைய முகத்தைப் போலவும், நல்லதங்கத்தின் முகம் தங்கராணியின் முகத்தைப் போல வும் இருந்தன” என்றான் சிவ ஞானம்.

இப்பொழுது சந்தரமூர்த்தி திடுக்கிட்டார். அவர் சிந்தனைக் கடலில் இறங்கி நடந்து தலை முழு கிப் போனார், தன்னை மறந்து!

[யாவும்கற்பனை]

குரு சுவாமி: விரோதிகளிட மும் அன்பாயிரு என்று நான் போதித்தேனே பாவம் இவனோடு சண்டை போடுகிறாயே.

சிஷ்யன்: இவன் என் விரோதி அல்ல சுவாமி. என் பக் கத்து வீட்டுக்காரன்.

கிழார். சதாசிவனும் அவரைத் தேடிக் கொண்டு எங்கேயோ - எங்கேயோ போய்விடுகிறான்.

தொழில் நிமித்தம் ஒரு சில தினங்கள் சதாசிவன் பிரிந்து சென்ற காலத்தில் - அந்தப் பிரி வைத் தாங்க முடியாமல் துடித் துடிப் புரளும் மெல்லிதயம் படைத்த மங்கைநல்லாள் இந்த நிரந்தர மான பிரிவை எங்குமே தாங்கு வான்? நல்லதங்கம் உண்ண நினைப் பாளா? உறங்க ஒருப்படுவாளா? உயிர் வாழச் சம்மதிப்பாளா?

சதாசிவனால் கடைசி வரைக்கும் ஞானசந்தரரைக் காணவே முடிய வில்லை. அவன் அவரைத் தேடிக் கொண்டு தேசம் தேசமாகத் திரி கிறான். புண்ணிய தலங்களைத் தரி சிக்கிறான். திர்த்தங்கள் ஆடுகிறான். மேலோகத்துக்கும் பூலோகத்துக் கும் இடையில் அட்டாங்க யோகம் என்னும் நூலேணியைத் தொங்கவிட்டு ஒவ்வொரு படி யாக ஏறப் பிரயத்தனம் செய்கி றான்.

அவனுக்கு இந்த உலகம் அற்ப மாகத் தெரிகிறது. இதில் வாழும் மனித ஜென்மங்கள் எல்லாம் அற் பத்திலும் அற்பமான புழுக் கூட்ட மாகத் தெரிகின்றது. அவன் எல் லாப் பற்றையும் அறுத்து, தனது

பத்திரிகைகளுக்குக் கட்டுரை எழுதத் தொடங்கும்போது எத்தனையோ கேள்விகள் என் மனத்திலே எழுவதுண்டு. அக் கேள்விகளும் அவற்றையொட்டிய சிந்தனைகளுமே இக் கட்டுரையாகும்.

கட்டுரையை எழுதும்போது இக் கட்டுரையை யார் வாசிப்பார்கள்? எத்தனை பேர் வாசிப்பார்கள்? ஒருவராவது வாசித்தார் என்பதை எப்படி அறிவது? என்பனவே முதலில் எழும் கேள்விகள்.

கூட்டங்களிலே பேசினால் யார் யார் கேட்கிறார்கள்? எத்தனை பேர் கேட்கிறார்கள் என்பதை நேரே அறியலாம். வாளுவியில்

யர்கள்கூட எவ்வாறு அறிய முடியும்? வாசகர் பலரிடமிருந்து வரும் கடிதங்களிலிருந்தும் கட்டுரைகளை வாசிப்போர் தொகையை மதிப்பிட முடியாது. பத்திரிகை விற்பனையாகும் தொகையிலிருந்தும் கட்டுரைகளை வாசிப்போர் தொகையை அறிய முடியாது.

உதாரணத்துக்கு ஒரு வார இதழை எடுத்துக் கொள்வோம். அதிலே பல பிரதிகள் விற்பனையாகின்றன என்பதிலிருந்து அதிலே வெளிவரும் கட்டுரைகளையும் பலர் வாசிக்கிறார்கள் என முடிவு செய்ய முடியாது. வார இதழிலே செய்திகள், விளம்பரங்கள், சினிமாப் பகுதி, கதைகள், கட்டுரைகள்

கட்டுரையைப் பற்றி

ஒரு கட்டுரை

கீ.லக்ஷ்மணன் எம்.ஏ

பேசும்போது நமது பேச்சை யாராவது கேட்கிறார்களா என்பதை அறிய முடியாது. சில சமயங்களில் ஒருவர் கூடக் கேட்காமலே வாளுவியில் நாம் நமது பேச்சைப் பேசிக் கொண்டிருக்கலாம். பத்திரிகைக்கு எழுதப்படும் கட்டுரைக்கும் இக்கதி நிகழலாம்.

கட்டுரைகளை எவருமே வாசிப்பதில்லையெனில் அல்லது வாசிப்போர் தொகை மிகக் குறைவெனில் பத்திரிகைகளிலே கட்டுரைகளுக்குப் பத்திராசிரியர்கள் மேலும் மேலும் இடம் கொடுக்கமாட்டார்கள்; கட்டுரைகள் எழுதியனுப்பும்படி கேட்டுக் கட்டுரையாளருக்குக் கடிதம் எழுதமாட்டார்கள். அவர்கள் கட்டுரைகளை மேலும் மேலும் வெளியிடுவதிலிருந்தே கட்டுரைகளும் தேவைப்படுகின்றன. அவற்றை வாசிப்போரும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நம்பலாமல்லவா என வாதாடலாம்.

நாம் வெளியிடும் பத்திரிகைகளிலுள்ள கட்டுரைகளைப் பலர் வாசிக்கிறார்கள் என்பதைப் பத்திராசிரி

என்ப பல பகுதிகள் உள. வார இதழை வாங்குவோர் கட்டுரை தவிர்ந்த ஏனையவற்றுள் எதற்காகவாவது அதனை வாங்கக்கூடும்.

இவை யாவற்றையும் சிந்திக்கும் போது எவரும் கேளாமலே வாளுவியில் பேச்சுகள் நிகழ்ந்து முடியக்கூடும் என்பதுபோல எவரும் வாசியாமலே கட்டுரைகள் வெளியிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கலாம் என்பது கின்றது.

இவ்வாறெல்லாம் நினைப்பதில் சிறிதும் அர்த்தமில்லை. இப்படி ஒருபோதும் நிகழாது. ஒவ்வொரு கட்டுரையையும் ஒரு சிலராவது வாசிப்பார்களென்பதில் சந்தேகமில்லை என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுவோம். ஆயினும், ஒவ்வொரு கட்டுரையையும் எத்தனை பேர் வாசிக்கிறார்கள்? பத்திரியர் பிரதிகள் விற்பனையான ஒரு நாளிதழிலே வெளிவந்த குறிப்பிட்ட ஒரு கட்டுரையை எத்தனை பேர் வாசித்தனர் என்பதைத் திட்டவாட்டமாக அறிய

முடியுமா என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கு விடை காண்பது அரிது.

இனி, கட்டுரையை எழுதுகிறவர், ஏன் எழுதுகிறார்? அவரைத் தான், இவது எது? அவர் யார் யாரைத்தம் மனத்திலே வாசகராக வைத்துக் கொண்டு எழுதுகிறார், என்ற கேள்விகளை எடுப்போம்.

கட்டுரைகளிலே பல விதம் உண்டு. அவற்றை எழுதும் நோக்கங்களும் பலவாகலாம். எழுதும் ஆற்றலுடையவர் தம் ஆற்றலை வெளிப்படுத்துவதிலே ஒருவித ஆத்ம திருப்தியடைவதன் போலும் எழுதலாம். தாள் கவைத்தவைகளே மற்றவர்களோடு பகிர்ந்து அவர்களையும் கவைக்கச் செய்யும் ஆர்வத்தால் எழுதலாம்.

தனக்குப் புதிதாகக் கிடைத்த விவரங்களை மற்றவர்களும் அறிந்து அவற்றால் அவர்களும் பயனடைய வேண்டுமென்ற பரோபகார நோக்கம் கொண்டு எழுதலாம், மற்றவர்களுக்கு நல்லொழுக்கம் புகட்டி அவர்களை நல்

வழிப்படுத்துவதன் பொருட்டு எழுதலாம். இன்னும் இவ்வாறு எத்தனையோ நோக்கங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இந்த நோக்கங்களை யொட்டி மேலும் பல கேள்விகள் எழலாம். உதாரணத்துக்காக, மற்றவர் களுக்கு நல்லொழுக்கம் உபதேசிக்கும் கட்டுரைகளை எடுத்திடுகின்றனவோ. குறிப்பிட்ட ஒரு நல்லொழுக்கத்திலிருந்து இம்மியும் பிசகாமல் வாழ்பவர் மட்டுமே அதன் சிறப்பை ஸீர்த்து வைத்து மற்றவர்களும் அதனைப் பின்பற்றி ஒழுக்க வேண்டுமென வற்புறுத்துவதற்கு உரிமையும் தகுதியுமுடையவரா? அல்லது அத்தகைய கட்டுரைகளை எல்லோருமே எழுதலாமா?

பொருள் தேடும்போது பழிக்கு அஞ்சித் தேடவேண்டும். அவ்வாறு தேடிய பொருளைப் பகிர்ந்து அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திக் கட்டுரை எழுதுவதற்கு யோக்கியதையும் அருகதையும் யாருக்கு உண்டு? பழிக்கு அஞ்சுபவருக்கு மட்டுமே உண்டா? பழிக்கு அஞ்சாதவருக்கும் உண்டா?

கட்டுரைகளை யார் வாசிக்கிறார்கள்? கட்டுரைகளை ஏன் எழுத வேண்டும்? எழுதுவதற்கு விசேஷ யோக்கியதை ஏதாவது தேவையா? என்பன போன்ற கேள்விகளை இதுவரை குறிப்பிட்டோம்.

கட்டுரைகளை வாசிப்பதால் பயன் ஏது முண்டா? வாசிப்பவரிடம் போக்கில் வாசித்ததன் பயனாகச் சிறிதளவாவது மாற்ற முண்டா? வாசகர்களிடம் ஏற்றப்பட்ட பயனை அறிவதற்கு வழி ஏது முளதா? யாவும் அனுமான ரீதியிலேயே நடைபெறுகின்றனவா? என்பன அடுத்து எழும் கேள்விகள். பயன் என ஒன்று தேவையா? பயன் என எதைக் கருதுகிறோம்? வாசிப்பதிலே பொழுது போவதையும் ஏற்படும் உணர்ச்சி அனுபவங்களையும் மட்டுமே பயனாகக் கொண்டால் போதாதா எனவும் வாதாடலாம்.

பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் விஷயங்களின் பயனைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது அதையொட்டிய இன்னுமொரு கேள்வியும் எழுகின்றது. வாசகர்கள் எதை அதிகமாக விரும்புகிறார்கள் என்பதை அறிந்து அதையே மேலும் மேலும்

மிக அதிகமாக வெளியிடுவதோ? அல்லது வாசகருக்கு ஏது நல்லது என்பதை அறிந்து அதை அதிகமாக வெளியிடுவதோ நல்லது என்பதை அக்தேள்வி. இது மிக முக்கியமான கேள்வி.

இன்று சில பத்திரிகைகள் பாலுணர்ச்சியைத் தூண்டும் செய்திகளை அதிகமாகச் சேகரித்து இல்லாத பொல்லாத கற்பனைகளையும் சேர்த்து மனத்தை விதார்ப்படுத்தும் தலையங்கங்களையும் கொடுத்துப் பெரிய பெரிய எழுத்தர்களிலே அவற்றை வெளியிட்டு வருகின்றன. ஆபாசப் படங்களை வெளியிட்டுப் பக்கங்களை நிரப்புகின்றன. சினிமா விவரங்களுக்கே பெரும் தொகைப் பக்கங்களை ஒதுக்குகின்றன. சிறுகதைகள் என்ற பெயரில் முன்னொரு போதுமில்லாத வகையில் இழிவுணர்ச்சிகளையும் பாலுணர்ச்சிகளையும் பச்சை பச்சையாக எழுதித் தள்ளுகின்றன.

“இவைகளையே இன்றைய வாசகர் அதிகமாக விரும்புகின்றனர். வாசகர் விரும்புவதைச் சிருஷ்டித்தும் சேகரித்தும் வழங்குவதே எமது கடமை” என அப் பத்திரிகைகள் வாதாடக்கூடும். பத்திரி

உயர்தர புடவைகள்

பலரக சேலைகள்

சுவீப் ரிக்கற்

விநியோகஸ்தர்கள்

விஜயம் செய்ய மறவாதீர்கள்.

யாழ். மாநகர பலநோக்கு

கூட்டுறவுச் சங்கம்

ரவுண் சொப்,

29, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

ஸ்தாபிதம் 1900

- ★ ஆங்கில மருந்துகள்
- ★ ஊசி மருந்து வகைகள்
- ★ ஆயுர்வேத — குரண மருந்துகள்
- ★ அபிஷேக திரவியங்கள்
- ★ கஸ்தூரி, கோரோசனை
- ★ குங்குமப் பூ முதலியன

பூரண திருப்தியுடன் பெற்றுச் செல்ல

இன்றே விஜயம்

செய்யுங்கள்.

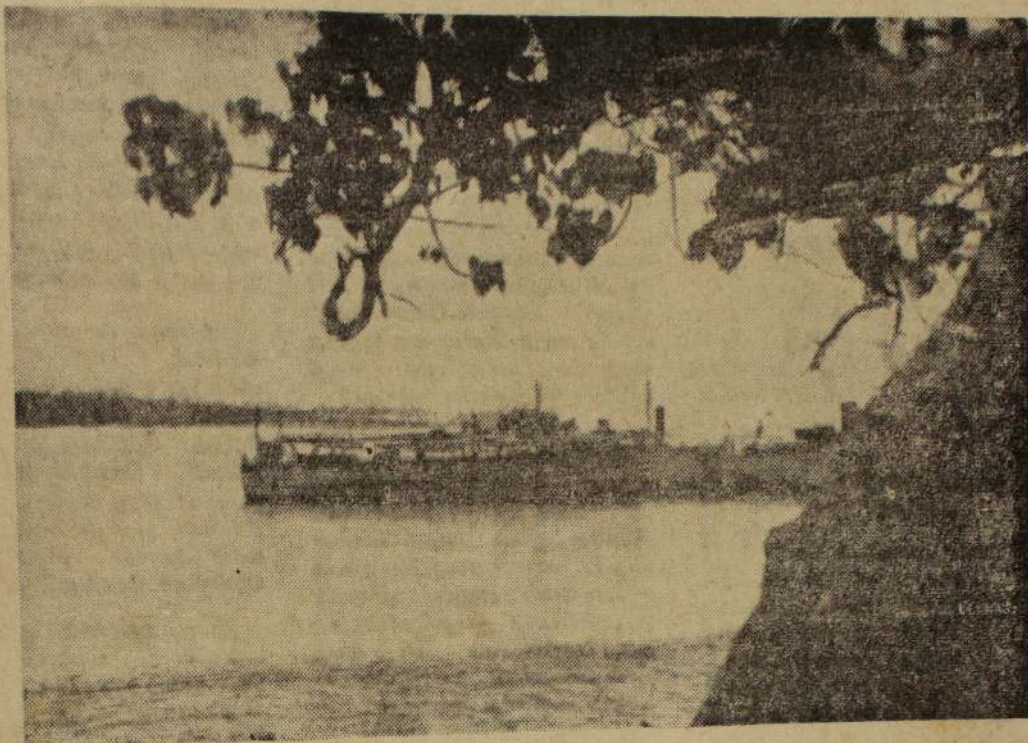
ராஜா மருந்துச்சாலை

46, மூன்றாம் குறுக்குத் தெரு,
திருகோணமலை.

“ராஜா”வின் இன்முக வரவேற்பு,
பண்புமிகு சேவை, உடனடித் துவளிப்பு!

இப்படிப் பாராட்டுப் பெற்ற
நேர்மையும் நம்பிக்கையும்
நிறைந்த ஸ்தாபனம்

ராஜா மருந்துச்சாலை

கைகளுக்கென ஒரு கடமை உண்டா? உண்டாயின் அது யாது. என்பனவே அடுத்த கேள்விகள்.

எத்தகைய உபாயங்களைக் கையாண்டாவது விற்பனையைப் பெருக்கி முதலீடு செய்த முதலாளிகளின் லாபத்தைப் பெருக்க வழி செய்வதா கடமை? செய்திகளைத் தருவதோடு நாட்டின் கல்வி, தலாசாரம், பொருளாதாரம், பண்பாடு, ஒழுக்கம் ஆகியவற்றின் தரத்தைப் படிப்படியாக உயர்த்துவதற்குத் தம்மால் இயன்றவற்றைச் செய்வதா கடமை?

விற்பனையை மட்டுமே இலக்காகக் கொண்டு மக்களை இழிநிலைக்கு இட்டுச் செல்ல வழிகோலுவதிலே போட்டியிடுபது பத்திரிகைகளையாவும் ஒன்று சேர்ந்து மக்கள் சிந்தனைகளையும் சுவையுணர்வையும் படிப்படியாக உணர்த்துவதற்கு வழிசெய்ய முடியுமா?

வேளி நாடுகளுக்குச் சென்று அண்மையில் இலங்கை திரும்பிய சிங்களப் பேராசிரியர் ஒருவர் பிற நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது இலங்கையில் வெளியாகும் பத்திரிகைகளின் தரம் மிகக் குறைவாயுள்ளது எனக் குறிப்பிட்டார். இலங்கையில் வெளியாகும் சிங்களப் பத்திரிகைகளையும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளையும் அவர் கருதியிருக்கக்கூடும். இலங்கையில் வெளியாகும்

தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் சிலவற்றின் உள்ளுறைகளை அறிந்தால் அவற்றைப் பற்றி அப் பேராசிரியர் என்ன சொல்லுவாரோ தெரியவில்லை.

உலகில் மிக அதிக பத்திரிகைகள் வெளிவரும் நாடுகளோடு இலங்கையில் வெளியாகும் பத்திரிகைகளின் எண்ணிக்கையையும் தரத்தையும் ஒப்பிட முடியுமாயின் பெரும் நன்மை ஏற்படக்கூடும். அகநிசுச் சரியான புள்ளி விவரங்கள் தேவை.

உலக மொழிகளில் எந்த மொழியில் மிக அதிகமாகப் பத்திரிகைகள் வெளி வருகின்றன? எந்த நாட்டிலே மிக அதிகமான பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன. அந்த நாட்டிலுள்ள சனத்தொகை அதிகமாக உள்ள எத்தனை பேருக்கு எத்தனை பத்திரிகைகள், எத்தனை பேருக்கு எத்தனை பிரதிகள் வீதம் வெளிவருகின்றன? அப்பத்திரிகைகளிலே இடம்பெறும் முக்கிய அம்சங்கள் எவை? அவற்றுள்ளும் மிகுதியாக இடம்பெறுவன எவை? வாசகர்கள் மிகுதியும் வீரும்? வாசிப்பது எவற்றை என்பதை அறிய வழி எதுவுமுண்டா?

வாசகர்கள் தரங்குறைந்த விஷயங்களையே பெரிதும் விரும்புகின்றனரா அல்லது தரம் உயர்ந்த விஷயங்களையே பெரிதும் விரும்புகின்றனரா? அந்த நாட்டுப் பத்

வட பகுதியின் கவர்ச்சி மிக்க துறைகளில் காவலூர் என்று வழங்கப்படும் ஊர்காவற்றுறையும் ஒன்றாகும். காரைநகரையும் காவலூரையும் பிரிக்கும் கடலையும் காவலூர்த் துறையையும் படத்தில் காணலாம்.

திரிகைகள் வாசகர் இழிந்தவற்றையே பெரும்பாலும் நாடுகின்றனர் என்று வாசகர்கள் மீது பழியைப் போட்டு மக்கள் மனம் விகாரப்படவும், சலனப்படவும் கூடிய விதமாகச் செய்துகளையும், கதைகளையும் மேலும் வெளியிட்டு அவர்களைச் சீரழிய வழி செய்கின்றனவா? அல்லது நாட்டு மக்களின் சிந்தனையும், சொல்லும், செயலும் உயர்வதற்கும் வாழ்க்கைத் தரமும் பண்பாடும் குறிக்கோளும் உயர்வதற்கும் தக்கவிதமாகப் பத்திரிகைகள் நடத்தப்படுகின்றனவா?

இந்த இடத்திலே சிந்திக்க வேண்டிய முக்கியமான விஷயங்கள் சில உள. உலகிலேயே மிகப் பழைய பண்பாட்டுக்குரியதான நம் தமிழ் மொழியிலே, நாகரீகத்திலே, மிக உயர்ந்தவர்களாகிய நமது மத்தி

கிடப்பட்டு விட்டன என்பதற்காக வாசகர்கள் இவற்றை வாசிக்கிறார்கள் என்பது ஆராய்ச்சிக்கூடியது.

நாகரிகத்திலே மிகவும் குறைந்தவை என நாம் கருதும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலேயே வெளியாகும் தரமான பத்திரிகைகளிலே இத்தகைய விஷயங்கள் எவ்வளவு தூரம் இடம் பெறுகின்றன? என்ன விடிகத்தில் வெளியிடப்படுகின்றன? மக்கள் மனம் பொதுவாக இழிந்தவற்றையே நாடுகின்றது என்ற கருத்தை ஒப்புக்கொள்ளலாமா?

இழிந்தவற்றை நாடும் இயல்பு தம்மை உயர்ந்த நாகரிகமுடையவர் எனக் கருதும் தமிழர் மத்தியிலேயே அதிகம் எனக் கொள்ளலாமா? வாசகர் மனம் இழிந்தவற்றையே பெரும்பாலும் நாடுகின்றது என்பதை ஒப்புக்கொண்டபார்கூட, பத்திரிகைகள் மனம் வைத்தால் வாசகர்கள் உயர்ந்தவைகளை நாடும்படி செய்ய முடியுமா?

நண்பர் ஒருவரிடம் தமிழ்ப் பத்திரிகை ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு, அதிலே இன்னொரு நண்பர் எழுதிய கட்டுரையை வாசிக்கும்படி கூறினேன். இன்று வெளியாகும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை வாசிப்பதால் தன் மனம் வியாகூலப்படுவதாயும், தான் அவற்றை வாசிக்கும் வழக்கத்தை விட்டுவிட்டதாகவும் அந்த நண்பர் என்னிடம் கூறினார். இந்த நண்பர் சாதாரணமானவரல்லர். பல்கலைக் கழகத்திலே பேராசிரியராகவிருந்தவர். தமிழிலே மிகுந்த ஆர்வமும் ஈடுபாடு முடையவர். இவர் வெளியிட்ட அபிப்பிராயம் அர்த்தமற்றது எனத் தள்ளிவிடக் கூடியதல்ல.

இலங்கையில் இன்று உயர் நிலையிலுள்ள தமிழர் பலர் காலையில் வெளியாகும் மூன்று ஆங்கிலத்

தினசரிகளையும், மாணியில் வெளியாகும் இரண்டு தினசரிகளையும் தினமும் வாங்குகின்றனர். ஆனால் இலங்கையில் வெளியாகும் நான்கு தமிழ்த் தினசரிகளுள் ஒன்றையாவது இவர்கள் வாங்குவதில்லை. தமிழ் இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் கலாசார நிகழ்ச்சிகள் பற்றி ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் ஒரு வரி எழுதுதற்குக் கூடத் தயங்குகின்றன.

தமிழுக்குப் பாதகமான விஷயங்களாயின் பந்திக் கணக்கில் விரைந்து வெளியீடுகின்றன. "தமிழுக்குப் பல விதத்திலே கேடு தேடும் ஆங்கிலத் தினசரிகளையே நீங்கள் பணம் கொடுத்து, ஆதரித்து விழுந்து விழுந்து படிக்கிறீர்களே" என அவர்களிடம் கேட்டால் அவர்கள் விதம் விதமான பதில்களைச் சொல்லுகிறார்கள்.

இன்று ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளை மட்டுமே வாங்குகிறவர்களுட்கிலர் முன்பு சில தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும் வாங்கி வந்தவர்கள். அவர்கள் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் தரக் குறைவைக் கண்டே தாங்கள் அவற்றை நிறுத்தி விட்டதாகக் கூறுகின்றனர்.

உதாரணத்துக்காக ஒரு விசேஷ தினத்தைக் குறிப்பிட்டு அன்று வெளிவந்த ஆங்கிலத் தினசரியில் அவ்விசேஷத்தையொட்டிப் பற்பல துறைகளில் அவ்வத்துறை நிபுணர்கள் எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் வெளிவந்திருந்ததையும், அன்றைய தமிழ்த் தினசரி தப்பும் தவறுமான செய்திகளையும், அருவகுப்பான படங்களையும், ஆபாசக் கதைகளையும் கொண்டு பத்திரிகையின் பக்கங்களை நிரப்பியிருந்ததையும் குறிப்பிட்டு இத்தகைய பத்திரிகையையா பணம் கொடுத்து வாங்கும்படி சொல்லுகிறீர்கள் எனக் கேட்கின்றனர்.

தந்தை: பள்ளிக்கூடம் எப்படியிருக்கிறது?

மகன்: அதையென் கேட்கிறீர்கள்? வீட்டு வேலை, வெளி வேலை, பாட வேலை, தோட்ட வேலை என்று எல்லா வேலைகளையும் எங்களைச் செய்யச் சொல்லிவிட்டு மாஸ்டர் சும்மா இருந்துக் கூனியாகச் சம்பளம் வாங்குகிறார்.

யிலே, வெளியாகும் சில பத்திரிகைகள் தினமும் சில பக்கங்களைக் காணும், கொலை, களவு, விவாகரத்து ஆகியவற்றுக்கே ஒதுக்குகின்றன. இன்னும் சில பத்திரிகை நிறுவனங்கள் தாம் வெளியிடும் பத்திரிகைகளில் ஒரு பத்திரிகை முழுவதையும் தனியாக இவற்றுக்கே ஒதுக்குகின்றன. உண்மையிலேயே வாசகர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்பதற்காக இவ்விஷயங்கள் அச்சிடப்படுகின்றனவா? அல்லது இவை அச்ச

2,660 பருவப் பெண்களுக்கு விருந்து

1021ஆம் ஆண்டில் அபுல் அசன் அலி என்பவர் தமது பதினாறுவது வயதில் எகிப்தின் கல்பாவாக இருந்தார். இவர் கெய்ரோவிலிருந்து 2,660 பருவப் பெண்களை விருந்துக்காக அழைத்தார். இவ்விருந்து எகிப்தின் தலைநகரிலிருக்கும் ஒரு மசூதியிலே நடக்க ஏற்பாடாயிருந்தது. விருந்துக்கு சமூகமளித்த பருவப் பெண்கள் அழகாக உடையணிந்திருந்தனர். சிலர் நான் முந்தி — நீ முந்தி என்று முட்டிக்கொண்டனர். அங்கு குழுமியிருந்த மங்கையர்களையெல்லாம் மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்திருந்தனர். மசூதியின் முன் வாயலில், கல்பா அபுல் அசன் அலி விருந்தினர்களை வரவேற்றவண்ணம் இருந்தார்.

இன்று வெளியாகும் சில தமிழ்ப் பத்திரிகைகளைப் பள்ளிக்கூட நூல் நிலையங்களில் வைக்க முடியாது. சிறுவர், சிறுமியர் உள்ள வீடுகளுக்குக் கொண்டு போக முடியாது. அவை அவ்வளவு மோசமாயிருக்கின்றன. ஆகையால்தான் நாங்கள் அவற்றைக் கந்தோர்களிலும், பொது நூல் நிலையங்களிலும் பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம். எனச் சிலர் கூறுகின்றனர்.

“தமிழ் மொழியை நம் அன்னை யாகக் கருதுகிறோம். அது புனிதமானது. சில பத்திரிகைகள் பயன்படுத்தும் விதத்தால் அது மாகபடுகின்றது. இதன் விளைவாக அதனை வீட்டுக்கு வெளியில் நிறுத்தி வைத்து விட்டு ஆங்கிலத்தையே பணம் கொடுத்து நடு வீட்டுக்குக் கொண்டு செல்லும் அவல நிலை ஏற்பட்டுள்ளது” என அவர்கள் மேலும் வேதனையோடு கூறுகின்றனர்.

இக்கூற்றுக்களை எவ்வளவு தீரம் ஒப்புக் கொள்ளலாம்? ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளை மட்டும்தான் வாங்கிக் கொண்டு தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை வாங்காமல் விடுவதற்கு இவர்கள் கூறுவனதான் உண்மையான காரணங்களா? வேறு காரணங்களும் உண்டா? தரம் என்பதை எங்ஙனம் வரையறை செய்வது? ஆங்கிலத் தினசரிகள் யாவும் தரமுயர்ந்தவை. தமிழ்த் தினசரிகள் தரங்குறைந்தவை என்பதை ஒப்புக் கொள்ளலாமா என்பன போன்ற பல கேள்விகள் இங்கு எழுகின்றன. இவற்றுட் சில பெரும் வாக்குவாதத்துக்குரியவை.

அன்றியும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை வாங்காமல் விடுவதுதான் அவற்றின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு வழி; அவற்றை வாங்கிக் கொண்டே அவற்றின் ஆசிரியர்

களுக்குத் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதன் மூலம் படிப்படியாகத் தரத்தை உயர்த்த வழி செய்ய முடியாதா என்றும் வாதாடலாம்.

காரணங்கள் எவையாயினும் தமிழ் மக்களுட் பெரும்பாலோர் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை வாங்குவதில்லை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளுவர். இந்தத் தூர்ப்பாக்கிய நிலைமை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் தமிழ் மக்களா? பத்திரிகைகளா? சமுதாயச் சூழலா என்பனவற்றை அலசி ஆராய்வது பயனுடைய முயற்சியாயினும் அதற்குப் பொருத்தமான இடம் இதுவன்று.

இறுதியாக ஒன்றைக் கூறலாம். ஆங்கிலக் கல்வி இப்போது குறைந்து கொண்டு போகிற இதே வேகத்தில் மேலும் தொடர்ந்து குறைந்து கொண்டு போகுமாயின் இன்னும் சில ஆண்டுகளில் ஆங்கிலத்தை வாசித்து விளங்கவல்லவர்களின் தொகையும் குறைந்து விடும். இப்போதே பி. ஏ. பட்டம் பெற்றவர்களும், பி. ஏ. இறுதி வகுப்பிலுள்ளவர்களும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளை வாசித்து விளங்கக் கூடியவர்களுடைய தொகை குறைந்து விட்டது.

ஆங்கிலம் அருகிக் கொண்டு போகும்போது தமிழ் மக்கள் நிலையிலும் படிப்படியாகப் பெரும் மாற்றம் ஏற்படுவது நிச்சயம். இந்த மாற்றம் இவ்வுலகையில் தமிழினது எதிர்காலத்தைப் பிரதிபலிக்கும். ஆங்கிலம் அருகிய பின் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளுக்குப் பதிலாக மக்கள் எதை வாங்குவார்கள்? தமிழ்ப் பத்திரிகைகளையா? அல்லது வேறு எதையுமா? அல்லது ஒன்றையுமே வாங்காமல் விட்டு விடுவார்களா?

எஜமான்: கடைக்காரனிடம் சில்லறை சரியாக வாங்கி வந்தாயா?

வேலைக்காரன்: இல்லை எஜமான், கடைக்காரனுக்கு கணக்குத் தெரியவில்லை. சில்லறையைப் பிழையாகத் தந்துவிட்டான்.

எஜமான்: முட்டாளே, ஓடா ஓடு. ஓடிய போய் சரியாக வாங்கி வா!

வேலைக்காரன்: ஐந்து ரூபாயை மாற்றித் தரும்போது பத்து ரூபாவுக்குச் சில்லறை கொடுத்து விட்டான், எஜமான்.

எஜமான்: அப்படியானால் நீலடா நீல் அந்தப் பக்கமே நீ போக வேண்டாம்.

இவற்றுக்குப் பதில் அரசியலிலும் பொருளாதாரத்திலுமே தங்கியுள்ளது என வாதாடலாம். ஆயினும் இவற்றுக்குப் பதில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் எதிர்காலத்தில் எப்படி நடந்து கொள்ளப் போகின்றன என்பதிலேயே பெரிதும் தங்கியுள்ளது.

பரிசுதித்ததற்காகப் பழி வாங்கல்

பருவப் பெண்களால் மருதி நிறைந்து விட்டது. உடனே அரசர் மருதியின் சுதவு, யன் பருவப் பெண்களையும் மூடும்படி ஆணையிட்டார். உடனே சுதவு, யன்னல்களைத்தும் முத்திரை எல் யாவற்றையும் மூடும்படி ஆணையிட்டார். உடனே சுதவு, யன்னல்களைத்தும் முத்திரை யிடப்பட்டன! வீரர்துக்கு வந்த பருவப் பெண்கள் பல நாட்கள் அடைபட்டு அவஸ்தைக்குள் ளாகி பயங்கர ஓலமிட்டனர்! பின்பு அங்கு அமைதி குடிக்கொண்டது. ஆயி மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் சுதவு, யன்னல்களை நிறந்து விடும்படியும், 2,660 எஜம்புக் கூடுகளையும் காலதாமத மின்றி அப்புறப்படுத்தி புதைக்குமாறும் கஸீபா கட்டளையிட்டார்!

எகிப்திய வாசிகள் தம்மைப் பரிசுதித்ததாலேயே கஸீபா இளம் பெண்களை இப்படியும் பழிவாங்கினாராம்.

கால்நடை உணவுகள் (ஆடு, மாடு, கோழி),
கால் நடை மருந்துகள், பாத்திரங்கள்
காய்கறி பூ விதைகள்
களை கொல்லிகள், பூச்சி கொல்லிகள், பங்கசு கொல்லிகள்
வீட்டுப் பூச்சி கொல்லிகள் (நுளம்பு, மூட்டுப் பூச்சி, ஏறும்பு, கரப்பத்தான்),
எலி, நத்தை கொல்லிகள்,
தெளி கருவிகள், தூவு கருவிகள், உதிரி பாகங்கள்
பசளைகள், விவசாய சம்பந்தமான நூல்கள்
மற்றும் விவசாயத்துக்குத் தேவையான வேறு பல பொருள்கள்.
எங்கள் இடம் உண்டு.

“உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர்.” — புறநானூறு.
“உலகெலாம் ஒளி விளங்கும் உழவர் உழும் உழவாலே,” — கம்பன்.
“உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்,” — பார்தியார்.
“இலம் என்று அசை இருப்பாரைக் காணின்
நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும்.” — வள்ளுவர்.

பாம் ஹவுஸ்

34, கடை வீதி, மட்டக்களப்பு.

கிளை: ஒட்டமாவடி. தொலைபேசி: 332.

எமது பிரசுரங்கள்

கல்விப் பொது தராதரப் பத்திர (சாதாரண) வகுப்பு மாணவர்களுக்கு

1. இந்து சமயம்	4-00
சிவநெறித் தொண்டர் திரு. ஆ. கந்தையா
புதிய பாடத் திட்டப்படி
1972 டிசம்பரிலும் அதன் பின்னரும் நிகழும் பரீட்சைக்குரியது.	
2. விரைவு மீட்டற் பயிற்சி என்கணிதம்	3-00
3. சரித்திர பாட வழிகாட்டி வினா — விடை
முதலாம் பகுதி	2-00
4. சரித்திர பாட வழிகாட்டி வினா — விடை
இரண்டாம் பகுதி
திரு. வ. மகாலிங்கம்.	3-00
5. மாணவர் செந்தமிழ்க் கட்டுரைகள்
பண்டிதர் க. மயில்வாகனம்.	1-75
6. தமிழ் மொழி பகுதி I, பகுதி II.
புதுமுறை மாதிரி கை வினாக்கள்	3-00

ஸ்ரீ காந்தா அச்சகம் - புத்தகசாலை

213, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

க
லா
ஜோ
தி
★

நாடகக் — கலை —

கா
வை
க
ரு
த்
து
★

இலங்கையில் தமிழ் நாடகக் கலை ஈனமடைந்து விட்டதாம். (நான் சொல்லவில்லை) பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. ஈனமடைந்த ஒருவரின் நோயைப் பரிசோதனை செய்து, அது என்னவென்று அறிவார்கள் அல்லவா? அதுபோன்றே இலங்கையில் நாடகக் கலை ஈனமுற்றிருப்பதானால், ஏதோ காரணம் இருக்க வேண்டும். பரிசோதனை செய்து உண்மையை அறிவோம். அது என் கடமை. (இல்லை. மன்னிக்க வேண்டும். அது என் தொழில்.)

கிறிஸ்துவிற்குப் பின் ஆரம்ப நாற்றூண்டிலே எகிப்திலிருந்து கிரேக்க நாட்டுக்குப் பரவிய "நாடகமோடி" ஆரம்பித்த காலத்திலே, இந்தியாவில் நாடகம், நடனம் முதலியன கிறிபுற்றிருந்தனவென்று வேதங்களே கூறுகின்றன. அந்த நாடகங்களெல்லாம் பாரத நாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் பண்புடன் சமயத்தையும் கலந்திருந்தன என்று கூறப்படுகின்றது.

திலும் நாடகப் பண்பும், நாடக இலக்கணமும் அவற்றிற்கு காணப்பட்டன. தண்ணுக்கு மாத்திர

மன்றி செவிக்குமெட்டுவதைக் கொண்டு நாடகம் பார்ப்போரைக் கற்பனையுலகிற்கு அழைத்துச் சென்றார் நடிகர்கள். நீகழிடத்திற்கான காட்சியமைப்போ, ஒளியமைப்போ, இன்றி வசன அமைப்பிலேயே புகுத்திவிட்டார்கள்.

இந்த வசனங்களெல்லாம் கவிதைத்தன்மை பொருந்தியனவாக இருந்தன. இசை வல்லுநர்கள் பக்கபலமாக இருந்தார்கள். வில்லும் அம்பும் கொண்டு காட்டிற்கு வேட்டையாடப் போகும் இளவரசன், வில்லும் அம்புமில்லாதவனாக, பாலவீசியால் வேட்டையாடுவதுபோல் துள்ளிக் குதித்து மெய்ப்பாடுகள் மூலம் தெரியவைத்தான். கருங்கக்கூறின், நடிகர்களுடைய மெய்ப்பாடுகள் மூலம் பார்க்க வந்திருந்தவர்கள்

ஒன்பதாம் பத்தாம் நாற்றூண்டிலே நாடகம் பல பல மாற்றங்களைப் பெற்று, நாட்டு முன்னேற்றத்தையும் பொழுதுபோக்கையும் கருத்திற் கொண்டு மேடையேற்றப்பட்டது. சில நாடகங்கள் இலக்கிய சமய அம்சங்களைக் கொண்டனவாக இருந்தபொழுது

சாதனைகள்

அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த கசாப்புக்காரரான ஜோன் சித்மன்ட் வயது முப்பதி. இவர 1940ஆம் ஆண்டு "மிஸ்ஸிசிப்பி ஆற்றில் 292 மைல் தூரம் நீந்தி ஒரு மகத் தான சாதனையை நிலை நாட்டினார்.

★

வட துருக்கியில் உள்ள அடாஸு என்னும் ஊரில் 1961ஆம் ஆண்டு ஜூன் 3ஆம் திகதி பாதிமா என்ற பெண்ணுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அதன் எடை 24 ரூத்தல்! இதுவும் ஒரு சாதனையே!

நாடகத்தைச் செவ்வனே விளங்கிக் கொண்டார்கள்.

ஒரு சிறு நுழைவு

நாடகத்தைப் பற்றிப் பலரும் பலவற்றைச் சொல்வார்கள்; நாடகம் சிலவற்றைச் சொல்கிறேன்.

தோபம், சிரிப்பு, துக்கம் போன்ற உணர்ச்சிகளும் அவற்றின் வெளிப்பாட்டான பாவங்களும் காலத்துக்குக் காலம் மாறுபடுவன அல்ல. பல நாற்றாண்டுகளுக்கு முன் நம் முன்னோர் அழுத அழகையும் அடைந்த துக்கமும் கொண்ட தோபமும் சிரித்த சிரிப்பும் போலவே இப்பொழுதும் நாம் அழகிறோம்; துக்கமடைகிறோம்; தோபம் கொள்கிறோம்; சிரிக்கிறோம். ஆகையால் பாவங்கள் எல்லாம், எல்லாக் காலத்திலும் மாற்றங்களின்றி உணரப்பட்டு, வெளிப்படுத்தப்படும் என்பதை அறியலாம்.

பேசப் பழகாத குழந்தை யொன்று தனது அங்க அசைவினாலோ, சிரிப்பினாலோ, அழகையினாலோ, முகபாவத்தினாலோ தனது உள்ளக் கிடக்கையைத் தன் தாய்க்கு வெளிப்படுத்துகிறது.

பலவிதமாகச் சிரிக்கி குழந்தை அழகிறது. அந்தந்தச் சிரிப்பாலும் அழகையாலும் அந்தக் குழந்தை தன் மனக் கருத்தைத் தாய்க்குத் தெரிவிக்கிறது. அதாவது, உணர்ச்சியைத் தாய்க்கு விளங்க வைக்கிறது. இந்த இடத்தில் குழந்தை நடித்துக் காண்பிக்கிறது. அதன் தாய் அந்த நடிப்பை உணர்கிறாள்; உணர்ந்து இரசிக்கிறாள். சிறியதொரு நாடகம் மலர்கிறது. இது தான் நாடகத்தின் ஆரம்பம்.

ஆகையால், நடிக்கும் வன்மை பெற்ற நடிக்கர் இல்லாது நாடகமில்லை. அவ்வாறே, கவைக்கும் பண்பு தொண்ட இரசிக்கும் தன்மை பெற்ற இரசிக்கர் இன்றியும் நாடகமில்லை. அரங்கிலே மனக் கருத்துக்களையும் உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்துபவர்கள் நடிக்கர். அந்தக் கருத்துக்களையும் உணர்ச்சிகளையும் விளங்கி இரசிப்பவர்கள் இரசிக்கர்.

இந்தக் கூட்டுறவே நாடகம். நாடகம் ஒரு கலை.

கலையின் நோக்கம்

மனிதரின் அடங்கிக் கிடக்கும் உணர்ச்சிகளைக் கிளறுவதே கலையின் நோக்கம். ஒவியனுள் ரவிவர்மா தீட்டிய சரஸ்வதியும், சிதம்பரத்திலுள்ள நடராஜனின் திருவுருவமும், இளங்கோவின் சிலப்பதிகாரமும், அருணகிரி நாதரின் அருட்பெரும் பாடல்களும் உணர்ச்சிகளைக் கிளறும் தன்மை வாய்ந்தவை. இந்த உணர்ச்சிகள் மனிதனின் மனதில் என்றும் நிலைத்திருக்க வேண்டும். இது தான் கலையின் நோக்கம். இவ்வகையான கலையின் நோக்கத்தை நன்கு உணர்ந்து கொள்வதற்கு கலைஞனை அறிதல் வேண்டும். ஏனெனில், அந்தக் கலைஞன் தனக்கேற்பட்ட சிற்சில உணர்ச்சிகளின் எழுச்சியைத் தன் கலைப்படைப்பின் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறான். ஆகையினால், ஒரு கலைஞன் தனது உணர்ச்சிகளின் எழுச்சியையும், உணர்ச்சிகளில் ஊடுருவி நிற்கும் அதே கருத்துக் களையும் கலா சிருஷ்டிகளினால் இரசிக்கர் மனங்களுக்குப் பரிமாற்றம் செய்வானே யானால், அவன் சிருஷ்டிகள் நித்தியமான, உயர்ந்த கலையாகின்றன.

இயக்குனர் ஒரு கலைஞன்

நாடகத்தை எழுதியவர் அதன் மூலகர்த்தாவாகிறார். ஆனால், அவர் எழுதிய நாடகம் வாசிப்பதற்கு எத்தனை சிறப்பாக இருந்தாலும் அதை அரங்கேற்றினால் அது நாடகமாகாது. அது வன்றி அது நாடகமானது. எழுத நூலாகவே அமைகிறது. எழுத நிலைமையிலே நாடகமானது இயக்குனருக்கோ நடிக்கருக்கோ அல்லது நாடகத்தை அரங்கேற்றுவதில் முனைநிறுப்பவருக்கோ குறிப்புரையாகவே இருக்கிறது.

நடிக்கர் தான் நாடகத்திற்குரிய ஊட்டுபவர்கள். இவர்களோடு மேடை அலங்காரம் செய்பவர், ஒளியமைப்பு, ஒப்பனை செய்பவர் ஆகியோருக்குச் சேர்ந்து நாடகத்திற்கு உருக் கொடுப்பவர்கள். இவர்களுள் இயக்குனர் தான் இந்த உருக் கொடுக்கப்பட்ட ஆக்கத்தின் கர்த்தா. நாடகத்தை எழுதியவர் இயக்குனராக விருந்தாலும், இன்னொருவர் காணும் சில குறைகளை அவர் காணத் தவறிவிடக் கூடும். எழுதியவர் எண்ணத்தைக் கொடுக்கிறார். ஆனால், அந்த எண்ணம் நிறைவேறாததாக இருக்கலாம். ஆகையாற்றான் இயக்குனர் என்றொருவர் வழி காட்டியாக இருக்க நாடகத்தில் முனைந்தவர்கள் தத்தம் வேலைகளைச் சரிவர நிறைவேற்றி, சிகரம் வைத்தாற்போல் நாடகத்தைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும்.

இந்தக் காரணத்தால், எழுத்தாளரைப் போலவே இயக்குனரும் சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிறார். எழுத்தாளரின் கற்பனையை நாடகம் பார்க்க வந்திருப்பவர்களும் உணர வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்துடன் இயக்குனரும் கற்பனை செய்து, வேண்டிய முறைகளையும் உத்திகளையும் கையாளுதல் வேண்டும். அதாவது எழுத்தாளனுடைய கற்பனை நிலைக்கு இயக்குனர் செல்ல வேண்டும். ஒரு கவையற்ற நாடகத்தை இயக்குனர் கவையுள்ளதாக அமைக்க முடியாது. ஆனால், தனது கற்பனையை எழுத்தாளனுக்கு விளங்க வைத்து இருவரும் கலந்து, நல்ல தொகு நாடகமாக மாற்றி அமைக்கலாம்.

வெவ்வேறு காலங்களில் அவ்வக் காலங்களிலிருந்த சூழ்நிலைகளை வைத்து எழுதப்பட்ட நாடகங்களை ஒரு சிறந்த இயக்குனர் (மன்னிக்க வேண்டும். "சிறந்த" என்ற சொல்லை இதிற பிரயோகம் செய்திருக்கக் கூடாது. இயக்குனர் இயக்குனரேயொழிய அவருக்கு அடை மொழி தேவையில்லை.) அந்த நாடகங்கள் நடிக்கப்படும் காலத்திற்குப் பொருந்தக் கூடியவாறு மாற்றி அமைக்க வல்லவராக இருக்க வேண்டும். இயக்குனர் ஒரு நாடக சத்திர வைத்தியனைத் துலங்க வேண்டும். ஆகையால் நாடகத்தின் இயக்க வடிவத்தின் கார்த்தாவாக அமையும் இயக்குனர் முதலில் தான் எடுத்துக் கொண்ட நாடகத்தைக் கலைக்கண் தொண்டு விளங்கி, அதன் பலனைப் பிறருக்கு உதவ வைப்பது எவ்வாறு என்பதை அவதானிக்க வேண்டும். இத்தத்துவங்களை விளங்கிக் கொள்வதற்கு, இயக்குனர் உண்மையாகவே ஒரு கலைஞனாக இருக்க வேண்டும்.

நடித்தல் ஒரு கலை

நடித்தல் என்பது ஒரு கலை. அதுவும், விதிகளுக்குக் கட்டுப்பாடுகளுக்குள்ளும் அமைந்து பக்குவமாக வளர வேண்டிய கலை. இயற்கையையும் செயற்கையையும் கலந்து, நடிக்கனுடைய தோற்றத்தை மாற்றி மேடையிலேற்றும் போது, உண்மையாகவே உணர்ச்சி வசப்பட்டு அந்த நடிக்கல் நடித்தானுகில் அவன் நடிக்கல்லன். உணர்ச்சி வசத்தால் உந்தப்பட்ட ஒரு சாதாரண மனிதனாகிறான்.

உணர்ச்சி மேலீட்டினால் உந்தப்பட்டு நடிக்க விரும்புவோர், நாடக உத்திகளை உணராது, நடிக்க வேண்டுமென்ற ஆசையினால் நாடகங்களிற் பங்கு கொள்வர். இத்தகைய நடிக்கர்கள் உடனடியாக ஏற்படும் உணர்ச்சி வசப்பாட்டினால் நடிக்கும் பொழுது, நாடக உத்திகளைக் கை நழுவிட்டு கோல்வியடைவதைப் பார்க்க முடிகிறது.

நாடக உத்திகளைத் தையாளுவதானால், ஒரு நடிக்கல் தனக்கும் அரங்கிற்குமுள்ள தொடர்பையும் தனக்கும் சபையினுள்ளவர்களுக்கு முள்ள தொடர்பையும், தனக்கும் அரங்கினுள்ள காட்சியமைப்புக்கும், அரங்கினுள்ள பொருட்க

ளுக்குமுள்ள தொடர்பையும் நன்கு உணர வேண்டும். ஆனால், சிலர் இதைத் துச்சமென நினைத்தும் புறக்கணிக்கலாம். ஆனால், சபையினுள்ளவர்களுக்கு நாடகத்தைத் திறம்பட, சுவையாகக் காட்ட வேண்டுமென்ற நோக்கமிருந்தால், மேற் காட்டப்பட்டிருத்துக்களும், கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் நாடக உத்திகளும் நடிக்கர்களுக்கு அத்தியாவசியம் வேண்டப் படுகின்றன.

நாடக வசனங்களை மனனம் செய்கிறார் நடிக்கல். ஏற்கனவே எந்தப் பக்கத்திலிருந்து மேடைக்குள் போக வேண்டுமென்று நாடக ஒத்திகைகளின்போது இயக்குனர் விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார். சக நடிக்கர்கள் பேசி முடியும் வரை, தான் பேசும் வசனங்களுக்காகக் காத்து நிற்கிறார். எந்த இடத்தில் வலது கையை உயர்த்த வேண்டும், எந்த வசனம் பேசும்போது தலையை வலப் பக்கம் சாய்த்தல் வேண்டும், எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலது காலு ஊன்றி மிதிக்க வேண்டுமென நன்கு அறிந்திருக்கிறார். ஆகையால், அந்த நடிக்கல் இன்னொருவராக நடிக்கிறார். நடிக்கல் செய்து காட்டும் ஒவ்வொரு அங்க அசைவையும் பார்க்க வந்திருப்பவர்கள் இரசிக்கிறார்கள். அந்த நடிக்கல் அந்தப் பாத்திரமாகி விட்டானென சபையோர் நினைக்கிறார்கள். அவற்றை யெல்லாம் சக்சிதமாகச் செய்து காட்டும் சக்தி வாய்ந்த அந்த நடிக்கல் அந்தப் பாத்திரத்தின் உணர்ச்சி பாவங்களையும் செயற்கை முறையால் பிறக்க தெல்லாம் இயற்கை போலத் தோன்றும் வகையிற் காட்டுகிறார்.

ஆனால், அந்தப் பாத்திரமாகவே அந்த நடிக்கல் மாறிக் கொண்டால் அந்த நடிக்கல்தான் பேசவிரும்பும் வசனங்களை மறக்கலாம். கட்டுப்பாடு விதிகள் போன்றவையிலிருந்து விலகலாம். அப்போது அவன் நடிக்கல் அல்ல. நடிக்கலானவன் தன்னை அடக்கும் சக்தி வாய்ந்தவனாக இருக்க வேண்டும். தனக்கு உண்டாகாத உணர்ச்சி வேறுபாடுகளி வரவழைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது தான் அவன் ஒரு நடிக்கல், நடிக்கல் ஒரு கலைஞன்.

வண்டலில் உள்ள "வெப்பிங்" என்ற இடத்தில், உலகமறிந்த கடற்கொள்ளையனை தர்ப்பன் கிட் என்பவன் 1701 மே 1இல் மூன்று முறை தாக்கிலிடப்பட்டார்! இரு முறையும் கயிறு அறுந்தி விட்டது!

★

ஸ்டொக் ஹோரமைச் சீசர்ந்த "கன்னர் ஸ்வன்சன்" என்பவர் "மற்ற நாடுகளில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு" என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அவருக்கு இருப்பதோ பதினொரு குழந்தைகள்!

இவ்வகையான உரு வெளித் தோற்றங்களைப் பிரதிபலிக்கும் ஆகையால், அத்தகைய ஒரு நாடக முறை, காலத்துக்குக் காலம் மாறுபட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் நடிக்கல் இரசிக்கல் என்ற தன்மை மட்டும் அந்தக் காலத்திலே இருந்தது போலவே, இந்தக் காலத்திலே இருந்து வருகின்றது.

இரண்டாம் மகா யுத்தத்திற் குப்பின்னர் நாடகமென்பது பரிட்சார்த்த நிலையிலிருந்ததென்று சொல்லப் படுகின்றது. அதே காலத்தில்தான், நாட்டுக் கூத்தை இகழ்பவர்கள், தெருக் கூத்தை விரும்பாதவர்கள், விலாசத்தை ஒதுக்குபவர்கள் ஆகியோர் சேர்ந்து பழைய நாடக முறைகளைச் சீர்க்குலைச் செய்து விட்டார்கள். பரம்பரை முறைகளை மறந்தோ, மறைத்தோ புதிய முறைகளை வகுத்து வந்தார்கள். பழம் காலத்து நாடகங்களிற் காணப்பட்ட உத்திகளை கைவிட்டு புதிய உத்திகளைக் கையாண்டார்கள். இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது நாடகக் கலை வளர்கிறதோ தேய்கிறதோவெனத் தெளிவாக விளங்க முடியாத நிலை உண்டாகிறது. புது முறைகளைக் கையாளுவது பிழையென்று சொல்லவில்லை. ஏனெனில் புதுமையான

உத்திகளைப் புகுத்துவதன் மூலம் நாடகம் நன்கு ஓங்கி வளர இட முண்டு.

நாடகத்தின் புகழ் இலங்கையில் பரவிவர நடித்த நடிகர், பக்க வாத்தியகாரர் சிலரை இங்கு அறிமுகப்படுத்துவது அவசியம். இணுவல் சீதைச் சுப்பர், பெரிய விளாள் சின்னத்துரை, இணுவல் நாகலிங்கம், வேல் நயர் கைவெட்டிச் சுந்தரம், புத்து வரட்டி இரத்தினம், எஸ்-ஆர்- சின்னத்துரை, சின்னக் கோவிந்த ஆறுமுகம், எஸ்-வி- சுப்பிரமணியம், கே- சொர்ணலிங்கம், டொக் டர் தே, கதிரவேலு, எஸ். மது நாயகம், வி- எஸ்- இரத்தினம், எரி- டபிள்யூ ஏ- பிப், ஹோரே ஷியோ சின்னத்துரை, எம்- ராஜேந்திரம், ஆர். ஆர். ஷெராட், ஏ- ஹோமர், மெய்கண்டான் சர வணமுத்தி, ஜே- ஜி- ராஜா, டொக்டர் எஸ்- கே- சின்னையா, ஏ- செல்வரத்தினம், வி- ரி- பால சிங்கம், டபிள்யூ- சதாசிவம், ஏ- இரத்தினசபாபதி, எம். சுந்தவனம், ஆண்டை நடராஜா, பி- டி- பென டிக்ர, வண்ணை இராமநாதன், அம்

மாள் சபாரத்தினம், கிருஷ்ண சாமி, ஏ- கே- சுப்பிரமணியம், ஏழாலை வேலையா, கிரிடலைப் பொன் லுச்சாமி, இணுவல் சரவண முத்து, பபூன் எஸ்- கே- செல் லையாபிள்ளை, தன்னிகா பரமேஸ் வரி, சின்னையா தேசிதர், கரையூர் ஜெயராஜன், இணுவல் ஏரம்பு சுப்பையா, காங்கேசன்துறை வி- வி- வயிரமுத்து ஆகியோர் தாமா தவே பாடி நாடகமாதிய பழம் பெரும் நடிகர்கள். பிற்பாட்டுப் பாடியவர்கள் பைக்கிரி சின்னத் துரை, சிட்டான், நெக்கோட் சண் முகம், உடுவில் கே- சின்னப்பு (எனது மாமனார்) ஆகியோர். பக்தவாத்தியமாக ஹார்மோனி யம் வாசித்தவர்கள், மகாராஜா, நல்லூர் சர்மா, எம்- ஆர்- சுயம்பு லிங்க பாகவதர், எம்- சோமசுந் தரம், வண்ணை வேணுதோபால், மிருதங்கம் வாசித்தவர்கள், நல் லூர் எம். மாணிக்கம், ஆனைக் கோட்டை மயிலு, நாவாந்துறை தம்பாபிள்ளை ஆகியோர்-

இவர்களுக்குப் பின் "ட்ராமா" மோடியைப் பின்பற்றி நாடக இலக்கணம் வகுத்துரைத்து வந்த வர்கள் பின்வருமாறு: இ. ரி. ஹிச்

கொக், ஜே- ரி- சொலமன்ஸ், ரி- ரத்தினசிங்கம், அரியாலை பொன் னையா மாஸ்டர், ஆர்- பேரம்பலம், கே- எம்- வாசகர், தின்னவேலி தே- செல்வரெத்தினம், தெல்லிப் கே- சொல்வரத்தினம், பிரவன் பனை இ- சபாரத்தினம், பிரவன் சோமசுந்தரம், அளவெட்டிப் பொன்னையா, சுதுமலை எஸ்-குமார சிங்கம் ஏ- ரி- பொன்னுத்துரை ஆகியோர் இவர்கள். சினிமா முறையைச் சிறிதும் பின்பற்றது வற்றை அந்தந்த நாடகங்களுக்குேற்ற முறையிலமைத்து நாடகப் பண்பிற்கினங்க நடித்துப் புகழ் பெற்றார்கள்.

நாடகம் வாழ்ந்தால் முத்தமி ழும் வாழும். முத்தமில் வாழ்ந் தால் நாழும் வாழ்வோம் என் பதுதான் என் பரிசோதனையின் முடிவு.

நோயின் குணங்களைச் சொல்லி, அதற்கான மருந்தையும் அனுமா னங்களுக்கும் தந்து, கடைப்பிடிக்க வேண்டிய வழிகளையும் ஒரு சிறித எவு வகுத்துத் தந்திருக்கிறேன். என் பரிசோதனையின்படி நாடகங் கள் நாடகங்களுக்க மலரும் என்ற நம்பிக்கையுண்டு.

வட இலங்கையில் புகழ் பெற்ற

★ தங்க

★ வைர

நகை வியாபாரிகள்

கே. என். எம்.

மீரான் சாஹிப்

தங்கப் பவுண் நகை மாளிகை

கன்னாதிட்டி - யாழ்ப்பாணம்

தொலையேசி: 585.

இளம் மாதருக்கு கணவரைத் தேடித் தந்த

கறிகளைவிட இதை அவர்கள் குறைத்து மதிப்பிட்டனர். ஆனால் ஒருவகைப் பட்டாணி ரோமானியர்களிடையே மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. தேர்தலில் நின்ற அரசியல்வாதிகள் சிக் பட்டாணியைக் கொடுத்து வாக்கு வாங்கினர்.

இப்போது ஐஸ்கிரீம், மற்ற தின்பண்டங்களை விற்பதைப் போல், மக்களிடையே சிக் பட்டாணியைக் கூலி விற்றனர். இது பச்சைப் பட்டாணியாகத்தான் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் சிக் பட்டாணி

உறவினர்கள், திருமணமானவர்கள் இவர்களைத் தவிர வேற்று ஆண்மகன் யார் முதன் முதலில் அந்த வீட்டில் நுழைகிறானோ அவனையே கணவனாகத் தேர்ந்தெடுப்பார் அவ்வீட்டின் இளம் பெண்!

மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில், சிக் பட்டாணி ஆயிரம் ஆண்டுகளாக உணவாகப் பயன்படுத்தப்படும். பச்சைப் பட்டாணியே பிரான்ஸ் வழியாக வெகு வேகமாக 16ஆம் நூற்றாண்டில் பரவியது. அரசர்களும் பெரும் செல்வர்களும் தங்கள் பேச்சுக்களிடையே அடிக்கடி பச்சைப் பட்டாணியைப் பற்றிப் பேருமையாக கூற ஆரம்பித்தனர்.

1680இல் ஹாலந்திலிருந்து இங்கிலாந்திற்குப் பயணமானது பச்சைப் பட்டாணி. பிரான்ஸைப்போல்

பச்சைப் பட்டாணி

சிக் பட்டாணி (Chickpeas) என்று கூறப்பட்ட பட்டாணியிலிருந்து பிற்காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்ததுதான் சத்து மிகுந்த பச்சைப் பட்டாணி.

சிக் பட்டாணி ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பயிரிடப்பட்டது. எகிப்திய மன்னர்களின் சமாதிகளில் இப் பட்டாணிக் காய்களின் உருவம் காணப்படுகிறது. இதிலிருந்து கி. மு. 2,400ஆம் ஆண்டளவில் சிக் பட்டாணி எகிப்தில் இருந்தது என்று அறிகிறோம். ஆனால் கி. மு. 500இல் எகிப்தியர்கள் அதை அசுத்தமான உணவு என்று ஒதுக்கினர்.

சிக் பட்டாணி முற்றாதபோது ஆட்டுக்கிடாத் தலைபோலிருக்கும். ஒருவேளை அதைப் பார்த்துத்தான் எகிப்தியர்கள் அசுத்தமானது என்று ஒதுக்கினரோ என்னவோ?

சிக் பட்டாணியின் பெயர் சமஸ்கிருதத்தில் காணப்படுகிறது. சில தாவர வல்லுநர்கள், சிக் பட்டாணி மேற்கு ஆசியாவில்தான் முதன் முதலில் காணப்பட்டது என்றும், சிலர் வட இந்தியாவில்தான் காணப்பட்டது என்றும் கூறுகின்றனர்.

ரோம் நாட்டிலுள்ளவர்கள் சிக் பட்டாணியைப் பல நூற்றாண்டுகளாக அறிந்திருந்தனர். மற்றக் காய்

கொறிப்பதற்கு ருசியாக இருக்காது.

சிக் பட்டாணிக்கு எந்தவித மருந்துக் குணங்களும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இந்தப் பட்டாணி மூட நம்பிக்கைகளை ஏற்படுத்தாமல்விடவில்லை. அதை "இடிகளை ஏற்படுத்தும் கடவுளின் உணவு" என்று மக்கள் நம்பினர். தற்காலத்தில் கூட ஐரோப்பாவில் சில பகுதிகளில் வியாழக்கிழமைகளில் சிக் பட்டாணிச் சமையல் செய்கின்றனர். இடிக் கடவுளான வியாழனை மகிழ்விப்பதற்கே இந்தச் சமையல் நடக்கிறது.

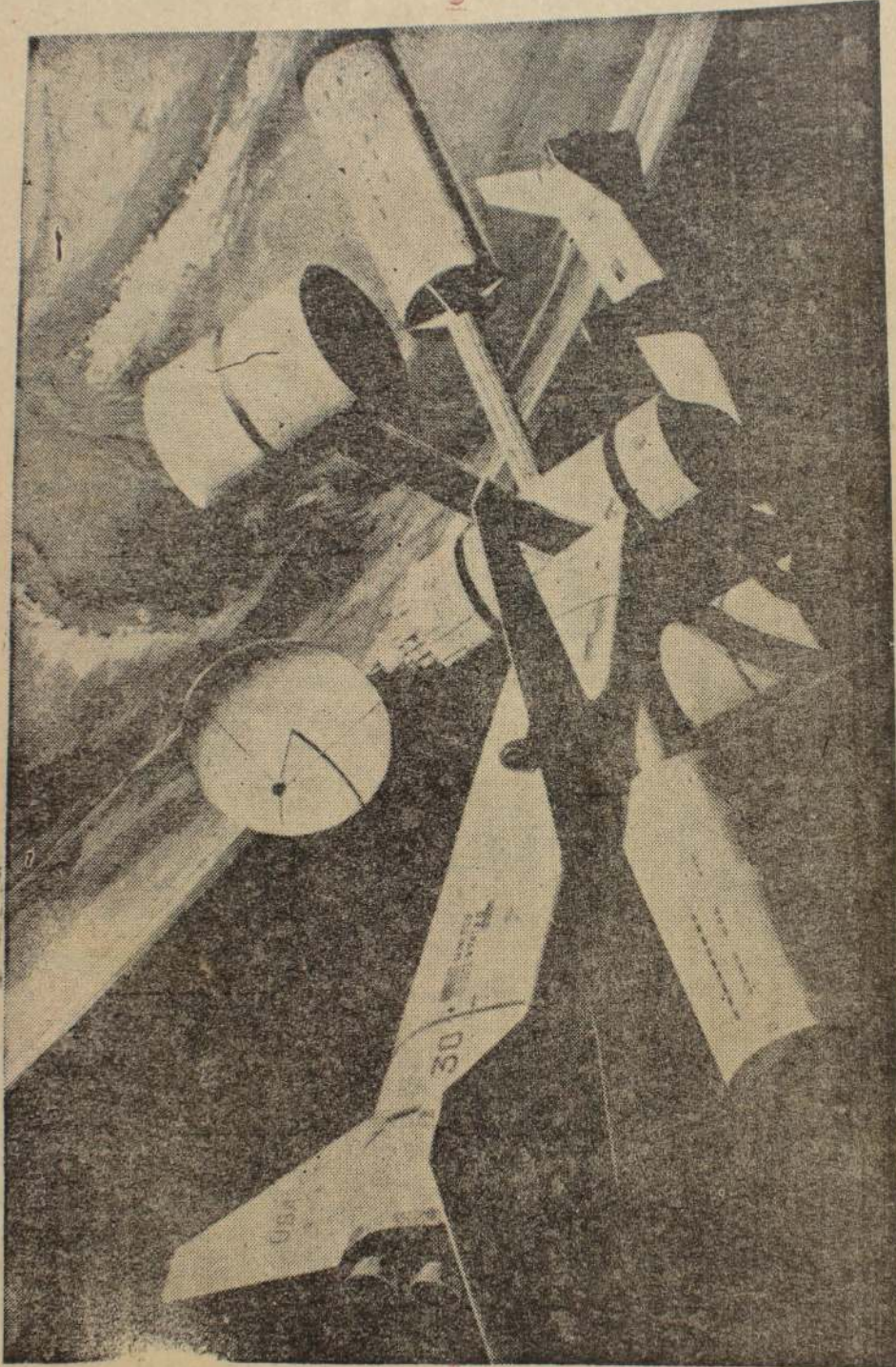
ஸ்கொட்லாந்தில் காதலில் ஏமாற்றமடைந்த இளைஞர்களும், இளம் பெண்களும் தங்களைத் தேற்றிக் கொள்ள சிக் பட்டாணிக் காயின் தோலை உடலில் தேய்த்துக் கொள்ளுவார்கள். சில ஐரோப்பிய நாடுகளில் இளம் பெண்கள் தங்கள் கணவரைத் தேர்ந்தெடுக்கச் சிக் பட்டாணி அவர்களுக்கு உதவியது.

ஒன்பது பட்டாணி விதைகள் உள்ள காயாக எடுத்து அதை கதவின் மீது தொங்கவிட வேண்டும்.

அங்கே, பச்சைப் பட்டாணி செல்வாக்குப் பெறவில்லை. ஊதாரித் தனமாகச் செலவு செய்யும் பணக்காரப் பெண்கள் வெற்றுக் கௌரவத்திற்காக உபயோகிக்கும் ஆகாரமாகவே பச்சைப் பட்டாணியைக் கருதினர், ஆங்கிலேயர்.

பெரிய கேக்

அமெரிக்காவில் 1962 இல் நடைபெற்ற ஒரு விழாவின் போது, ஒரு கேக் செய்து வைத்திருந்தனர். அதன் நிறை 25,000 ரூத்தல். சுற்றளவு 60 அடி, உயரம் 23 அடி. அதற்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்ட பொருள்கள் சளி - 4000 ரூத்தல், மா - 10,000 ரூத்தல், காய்ந்த முந்திரி - 7000 ரூத்தல், துகக் கொட்டை - 2000 ரூத்தல், உப்பு - 100 ரூத்தல், முட்டை - 18,000!

விண்வெளி ஆய்வு கூடத்
 திற்கு யூமியிலிருந்து
 சென்று வர அமெரிக்கா
 தயாரிக்கவுள்ள விண்வெளி
 கூடம்.

விண்வெளி சகாப்தம் ஆரம்பித்து பதினெட்டு வருடங்கள் கழிந்து விட்டன.

இக்குறுகிய காலத்துள்ள்தான் மகத்தான பல சாதனைகள் நடந்தேறி விட்டன.

இத்தனை சாதனைகளையும் தமது வாழ்நாளிலேயே கண்டு களித்தவர்கள் என்ற பெருமையை இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இத்தலைமுறையினர் பெறுகின்றார்கள்.

இவர்களுக்கு அடுத்த இருபத்தைந்து வருடங்களில் நடைபெறவுள்ள சாதனைகள் எப்படிப்பட்டவை என்பதை —

திட்டவட்டமாக தீர்க்கதரிசனமாக கூறுவது இலகுவான காரியமல்ல; அப்படிக்கூற முயன்றாலும் எல்லோரும் நம்பி விடுவார்கள் என்று கூற முடியுமா?

1901ஆம் ஆண்டில் மனிதனாவது இயற்கை நியதிக்கு மாறாக பறப்பதாவது? என்ற கருத்துப்பட காரசாரமாக தலையங்கம் தீட்டியது அமெரிக்க விஞ்ஞான சஞ்சிகைகளில் முன்னோடியாக இன்றும் விளங்கும் “சயன்டிபிக் அமெரிக்கன்” என்ற மாத சஞ்சிகை.

1906ஆம் ஆண்டிலே “டெயிலி மெயில்” என்ற ஆங்கிலத் தினசரி, பறக்கக் கூடிய ஆகாய விமானமொன்றை உற்பத்தி செய்யும் முதல் மனிதனுக்கு 250 பவுளும், அதில் பறந்து காட்டும் முதல் மனிதனுக்கு 1,000 பவுளும் பரிசளிப்பதாக அறிவித்தது.

இப்பத்திரிகையின் முட்டாள்தனத்தை உலகறியச் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில், மனிதன் ஒருக்காலும் பறக்க முடியாது என்ற திடமான நம்பிக்கையில்,

இன்னொரு பிரபல தினசரி, இன்று பிரிட்டனில் அதிக வாசகர்களை கொண்டதாக விளங்கும் அத்தினசரி, ஆகாய விமானம் ஒன்றில் பறந்து காட்டக் கூடிய முதலாவது மனிதனுக்கு 10 கோடி - கவனிக்கவும் - பத்துக் கோடி பவுண் பரிசளிப்பதாக அறிவித்தது.

இன்று நடந்திருப்பது என்ன? இந்த நம்பிக்கையில்லா பத்திரிகைகளின் முன்னிலையில் மனிதன் பறந்து காட்டியது மட்டுமல்ல, அம்புலியிலும் போய் இறங்கி விட்டான்.

“அம்புலியில் மனிதனைக் கொண்டு போய் இறக்குவது நடவாத காரியம். ஜனாதிபதி கென்னடிக்குத் தான் முனைப் பிசகென்றால், ஆயிரக்கணக்கான இந்த விஞ்ஞானிகளும் இதை நம்புவதாவது” என்று.

கேனி செய்த அதே “பெரிய மனிதரின்” விமானக் கம்பெனிதான், நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கும் அப்பலோ திட்டத்துக்குரிய கலங்களை உருவாக்கி கொடுத்தது.

எனவே எதுவும் நடைபெறக் கூடிய இந்த விஞ்ஞான யுகத்தில், விண்வெளி ஆய்வில் அடுத்த ஒரு சில பத்து வருடங்களில் நடைபெறவுள்ள திட்டங்களை ஆராய்வோம்.

விண்வெளி ஆய்வுகளை ஒரு காலத்தில் அமெரிக்காவும், ரஷ்யாவும் தான் நடாத்தி வந்தன. இன்று ஜப்பான், பிரான்ஸ், சீனா, இங்கிலாந்து, இந்தியா போன்ற நாடுகளும் நடாத்தி வருகின்றன.

ஒரிசு வருடங்களில், இந்தியா தனது முதலாவது செய்மதியை விண்ணுக்கனுப்ப வேண்டிய வழிகளை திட்டமிட்டு நடாத்தி வருகின்றது.

குட்டி நாடுகளும் போட்டி போட்டு விண்வெளியில் ஆதிக்கம் செலுத்த முயலும் இவ்வேளையில் — விண்வெளி ஆய்வில் முன்னிலையில் நிற்கும் ரஷ்யா விளையும், அமெரிக்காவினதும் ஆய்வுகள் உலகின் கவனத்தை கவர்தீன்றன என்றால் மிகையாகாது.

கட்டுரையாளர்

ரஷ்யா தனது விண்வெளி ஆய்வை மூன்று கோணங்களில் நடத்துகின்றது என்று நாம் கூறலாம்.

பூமியின் அயலில் செய்மதிகளை நிறுவி, மலித இனத்திற்கு நேரடியாக பயன்தரும் வகையில் -

விவசாயம், வானலை, செய்மதி, செய்கி தொடர்பு போன்ற துறைகளில் ரஷ்ய ஆய்வகன் ஒரு கோணத்தில் நடைபெறுகின்றன.

மறு கோணத்தில் அண்டவெளியில் "சல்யூட்" போன்ற ஆய்வு கூடங்களை நிறுவி, விவசாயம், வானலை, செய்திக் தொடர்பு போன்ற நேரடி விண்வெளிப் பயன்களை பெறுவதோடு மாத்திரமல்லாமல் -

மனிதனின் நீண்ட விண்வெளிப் பயணங்களுக்கு பயன் பெறும் வகையில் பயிற்சிகளையும் மேற்கொண்டு வருகின்றது.

1971ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் விண்வெளியில் சுழன்று வர முகலாவது சல்யூட் அனுப்பப்பட்டது.

உலின் மாதம் 30ஆம் திகதி, சல்யூட்மல் 24 நாட்கள் வசித்த ரஷ்ய விண்வெளி வீரர் முவரும் பிணமாக திரும்பியதும் வாசகர்கள் அறிந்ததே.

அதன் பின்னர் ஒரு வருடத்திற்கு மேலாகியும் இதரவரை இரண்டாவது சல்யூட் அனுப்பப்படவில்லை.

கடந்த மாதம் சோவியத் ரஷ்யாவின் விண்வெளி ஆய்வு நிலையங்களுக்கு விஜயம் செய்த விஞ்ஞானிகள் -

நிலையத் தலைவர் ஜெனரல் சட்டலோவை சந்தித்து, சல்யூட் திட்டம் பற்றி வினாவினாபோது, "சல்யூட் மாதிரிக் கலங்கள் செய்து பூமியில் பயிற்சி பெறும் முயற்சிகள் இன்னும் ஆரம்பிக்காததால், இவ் வருடம் மற்றுமொரு சல்யூட்டை அனுப்புவது சாத்தியமல்ல" என்று அவர் திட்டவாட்டமாக கூறியதாக தெரிவிக்கின்றார்கள்.

அமெரிக்கர்கள் "சந்திரப் பந்தயத்தில்" ஈட்டிய மகத்தான வெற்றியின் பின்னர் -

முதலில் சந்திரநிலையடைவது தான் தங்கள் நோக்கம் என்று கூறி வந்த ரஷ்யா -

மனிதரைக் கொண்டு சந்திரனை ஆய்வது பற்றிய திட்டங்களை தூர எறிந்துவிட்டு -

ஆளில்லாக் கலங்கள் கொண்டு சந்திரனை ஆராய்ந்து "மீசையில் மண் ஓட்டாமல்" பார்த்துக் கொண்டனர்.

சந்திரனை அமெரிக்கருக்கு விட்டு விட்டோம். எனினும் அண்டவெளி ஆய்வு கூடங்கள் அமைப்பதில்

அவர்களை வென்றுவிடுவோம் என்று திட்டமிட்டு ரஷ்யர்கள் பெற்ற வெற்றிதான் "சல்யூட்".

எனினும் "இந்த அவசரப் புத்தியால்" மூன்று வீரர்கள் பலியானதும் - "புத்தி பெற்று" சல்யூட் மாதிரிக் கலங்கள் அமைத்து பயிற்சி பெற எண்ணியுள்ளனர்.

அடுத்த முறை ரஷ்யா அனுப்பும் ஆய்வுகூடம் - சல்யூட்டைவிட உருவத்திலும் தொழிலும் முன்னேற்றம் பெற்றிருக்கும் என நம்பப்படுகின்றது.

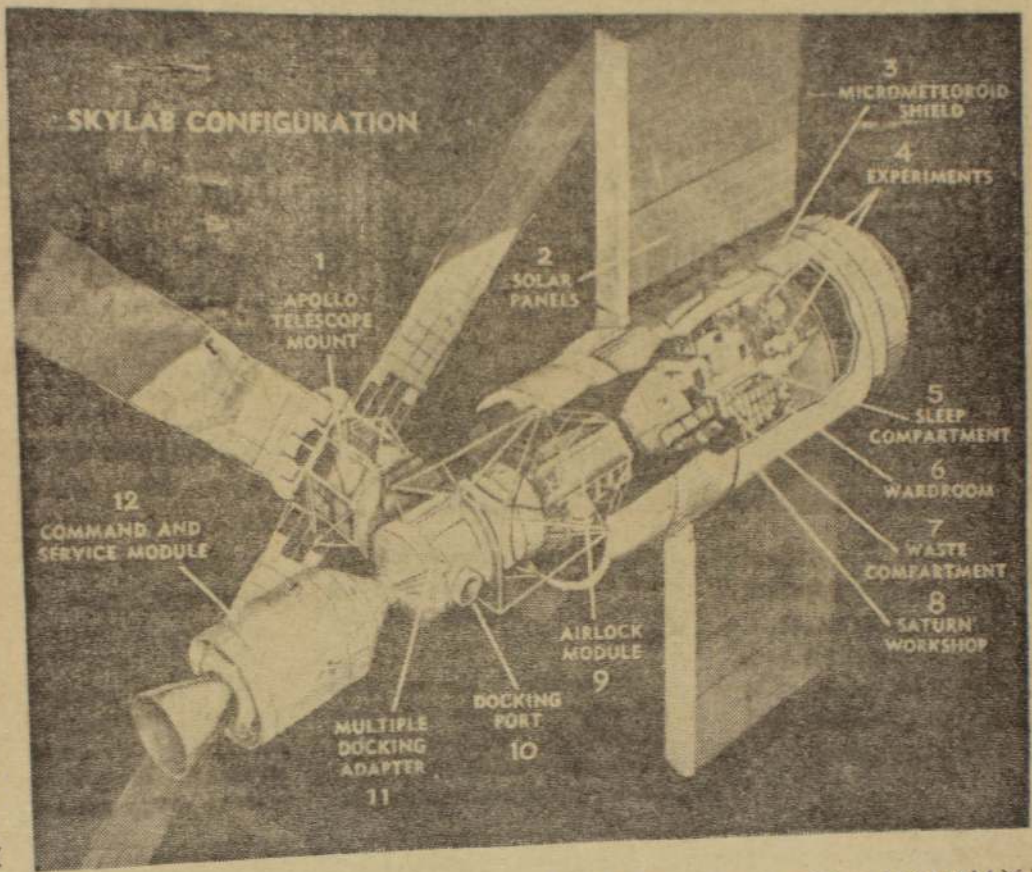
அமெரிக்காவின் சட்டர்ன் ரொக்கெட்டைப் போன்று ஒரு பாரிய ரொக்கெட்டை அமைப்பதிலும், சல்யூட் மாதிரி கலங்களில் அமெரிக்கா "ஸ்கைலாப்" திட்டத்தில் நடைபெறுவது போன்று பூமியில் பயிற்சிகளைப் பெறுவதிலும் தான் -

ரஷ்ய விண்வெளி ஆய்வுகூட அமைக்கும் முயற்சியின் வெற்றி தங்கியுள்ளது என்று அவதானிகள் கருதுகின்றார்கள்.

எனினும், இன்னும் சில வருடங்களில் விண்வெளி ஆய்வுகூடங்களை நிறுவுமும் முயற்சியில் ரஷ்யா வெற்றி பெறும் என்று நம்ப இடமிருக்கின்றது.

விண்வெளி சகாப்தத்தில் அமெரிக்க - ரஷ்ய கூட்டுறவின் ஆரம்பமாக ரஷ்ய வீரர் செவாஸ்டிரியானாவும் அமெரிக்க வீரர் ஸ்விஸ்கார்டும் அமெரிக்க விண்வெளி நிலையத்தில் பயிற்சி பெறுகின்றனர்.

ஸ்கைலாப்: அமெரிக்க விண்வெளி ஆய்வு கூடம்.

ரஷ்யா, பிறகோள்களை ஆராய ஆளில்லா கலங்களை உபயோகிப்பது - அதன் மூன்றாவது கோணமாகும்.

இத்திறையில் அமெரிக்காவை விட பல, பிரம்மாண்டமான சாதனைகளை ரஷ்யா புரிந்துள்ளது. இயுகியான சுக்கிரவில், மெதுவாக இறங்கி அதனது தரைத் தன்மைகளை அறிவித்த, வீனஸ் என்ற ரஷ்ய கலத்தின் சாதனை இதற்கொரு சான்றாகும்.

இதைத் தவிர, சந்திரனில் ஓடித் திரிந்து ஆய்வு புரிந்த "லூனாகோட்" சந்திர ஜீப் - ரஷ்யாவின் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தின் சாதனையை அப்பட்டமாக காட்டுகின்றது.

சந்திரனுக்கு லூனாகோட் அனுப்பியது போன்று, சுக்கிரனுக்கு ஒரு "வினஸ் கோட்" செவ்வாய்க்கொரு "மார்ஸ் கோட்" போன்றவற்றை அனுப்பி ரஷ்யா பிறகோள் ஆய்வில் சாதனை

களை இருபதாம் நூற்றாண்டில் புரியும் என்று நிச்சயமாக நம்பலாம்.

இனி அமெரிக்கா விண்வெளி ஆய்வில் என்ன வைத்துள்ளது என்று ஆராய்வோம்.

அமெரிக்காவின் விண்வெளி ஆய்வுகள் அமெரிக்க அரசியல் நிலையிலும், நிதி ஒதுக்கீட்டிலும் தான், இப்பொழுது தங்கியுள்ளது என்பது நிதர்சனமாக தெரிகின்றது.

இதற்குக் காரணமாகவே, மூன்று அப்பலோ திட்டங்கள் குறைக்கப்பட்டு, அடுத்து நடைபெறவுள்ள அப்பலோ - 17 உடன்கந்திர ஆய்வை தற்காலிகமாக நிறுத்துகின்றது அமெரிக்கா.

அப்பலோ 17-ல் இதுவரை இல்லாதவாறு ஒரு விஞ்ஞானியும் சந்திரனில் இறங்குவார்.

இதுவரை நடந்த அப்பலோ ஆய்வுகள் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிக பயனை அளித்துள்ளதாக ரஷ்யாவும் அமெரிக்காவும் சுருதுகின்றன.

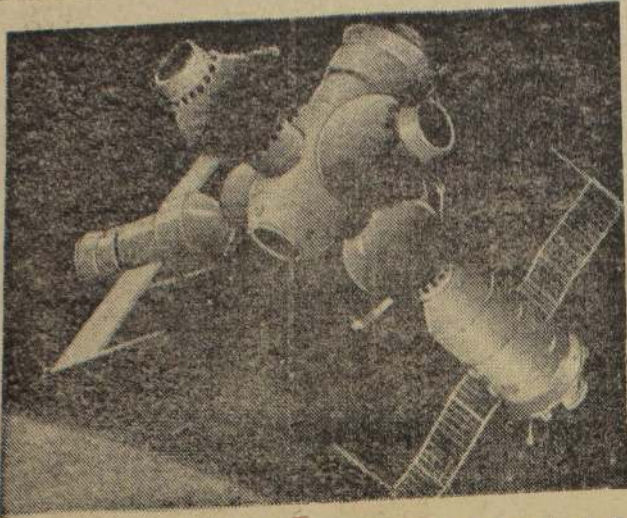
எவ்விதும் 1980ல் திரும்பவும் சந்திர ஆய்வுகள் ஆரம்பிக்க உள்வன. அத்தருணம் - சந்திரனில் திரந்திர ஆய்வு கூடங்களை நிறுவி, வீரர்கள் அங்கு தங்கி நின்று ஆய்வுகள் நடாத்துவர்.

அப்பலோ 17ன் பின்னர், சூனில்லா கலங்கள் மூலம் சந்திர ஆராய்வை நடாத்த அமெரிக்கா எண்ணியுள்ளது.

இதற்கிடையில், ரஷ்ய சல்பூட்டைப் பார்க்கிறதும் பிரமாண்டமான விண்வெளி ஆய்வு கூடமான "ஸ்கைலாப்"வை அடுத்த வருடம் விண்வெளிக்கு அனுப்ப ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

இதைத் தவிர, தொழில் நுட்ப செய்முறைகள் மூலம் - மக்களைத் திற்க நேரடிப் பயன்தரக் கூடிய திட்டங்களையும் அமெரிக்கா திட்டமிட்டுள்ளது.

பிறகிரக ஆராய்வில் - செவ்வாய்க் கிரகத்திற்கு மனிதனா அனுப்பும் திட்டம் பற்றி பரிசீலிக்க

வரும் நடைபெறவுள்ள ஸ்கை லாப் திட்டத்தில் - இந்த ஓடங்கள் முதன் முதல் உபயோகிக்கப்படும்.

“பயனியர்” விண்கலங்கள் அமெரிக்காவின் பிறகோள் ஆய்வில் பெரும் பங்கு வகிக்கும்.

தூரிய குடும்பத்து கிரகங்களில் அநேகமானவற்றை “தரிசித்து”, நட்சத்திரக் கூட்டம் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் பயனியர் 10, இந்த வகைக் கலங்களில் ஒன்றாகும்.

ஜனாதிபதி நிக்சனின் ரஷ்ய விஜயத்தின் பின்னர் விண்வெளி ஆய்வில் - ரஷ்ய - அமெரிக்க கூட்டுறவு பற்றி ஆராயப்பட்டு, இரு சாராராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இது உலக மக்களுக்கு ஆனந்தத்தை கொடுத்துள்ளது. இக் கூட்டுறவினால் - அரும் பெரும் சாதனைகள் வெகு விரைவில் ஏற்படலாம் என்று நம்பலாம்.

“சல்யூட்” - ரஷ்யர் அமைக்க இருந்த விண்வெளி ஆய்வுகூடம். இதன்மூலம் பெரும் சாதனையை நிலைநாட்ட அவர்கள் திட்டமிட்டிருந்தனர்.

கப்படுகின்றது. எனிலும் இத் திட்டம் நிறைவேற ஒரு பத்து ஆண்டுகளாவது பிடிக்கும் என நம்பலாம்.

விண்வெளிப் பிரயாண செலவீனங்களை குறைக்க, விண்வெளி ஓடங்களையும், விண்வெளித் தெப்பங்களையும் - உபயோகிக்க அமெரிக்கா முன்வந்துள்ளது. அடுத்த

உங்களுக்குத் தேவையான:-

- ★ கட்டடத் தளபாடங்களுக்கும்,
- ★ பைசுக்கிள், உழவு இயந்திரம், மோட்டார் கார் உதிரிப் பாகங்கள், டயர், டியூப் வகைகளுக்கும்,
- ★ பெய்ன்டிங் வகைகள், கூரைத் தகடுகள், திறம் ஓடுகள் முதலியவைகளுக்கும்,
- ★ சிறிவர்களுக்கேற்ற விளையாட்டுப் பொருட்களுக்கும். மற்றும் அழகு சாதனங்களுக்கும்

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

“மக்கள் கடைக்கு”

இங்கு குறைந்த விலையில் சிறந்த யெருட்களைத் தெரிவு செய்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

“மக்கள் கடை”

விரதான வீதி - சாய்ந்தமருது - 5,
கல்முனை.

தளரா வளர் தெங்கு

அ.செ.மு

வேறொரு நாட்டுக் கடற்படை வீரன் ரொபின் கொழும்புக்கு வந்ததும் பறங்கிப் பெண் ரீட்டாவைச் சந்தித்துக் காதல் கொண்டதும் விதியின் விளையாட்டாகத் தான் இருக்க வேண்டும். என்ன இருந்தாலும் கடைசியில் இப்படியா இரண்டு உயிர்களை...? தென்னை சொன்ன கதை இதயத்தைப் பிழிகிறது.

முடத்தெங்காக காற்றில் அசைந்தாடி நின்றது அத்தென்னை. அதன் கீழ் சமுத்திரம் அலையடித்து நிலமரித்துப் போகாதபடி கடற்கரை நெடுகிலும் நிரையாக அடுக்கி வைத்திருந்த இரு பெரும் பாறைக்கல், இரண்டு பேருக்கு மேலும் அதன் மீதமர்ந்து தென்னையின் அடி மரத்தில் சாய்ந்தபடியும் பிறர் பார்வையைக் கவராதபடியும் நிம்மதியாக காற்று வாங்க, கலந்துரையாட வாய்ப்பானதொரு சுகாசனமாய் இணைந்திருந்தன.

கொழும்பிலிருந்து காலிவரை பெரும் பகுதியும் கடற்கரை ஓர் மாகவே நீண்டு கிடக்கும் காலி வீதியில் வெள்ளவத்தை நகர எல்லைக்குள்ளாக காலி வீதியையும் கடற்கரை ரயில் பாதையையும் இணைக்கும் ஒரு குறுக்கு "லேன்" (சிறுமுழங்கை) முகப்பில் இருப்புப் பாதை கடந்து அதற்கு அப்பால் நீண்டு கிடக்கும் கடற்கரையில் அலைகள் மோதும் கருங்கல் வரிசைக்குள் சிக்குண்டு நின்றது ஒரு தென்னை மரம்.

இதுபற்றி, அந்த இடத்தை மனத்தே எண்ணி இலக்கிட்டோராய் பலர் மாலை வேளையில் அத்தென்னையை நாடி நடந்தும் வருவார்கள், ஓடியும் வருவார்கள், நடந்தோடியும் வருவார்கள். முன் லிடம் பிடிப்பதற்காக அன்விதமாய் அங்கு விரைவோரில் காதல் சிட்டுகளே என்றைக்கும் முன் நிற்பார்கள் என சொல்ல வேண்டிய தில்லை.

அதற்கு இரு பக்கமும் நெடுந்தாரம் கடலோரமாகவே நூறு ஆயிரமாக வரிசைப்பட்ட நிற்கும் இன்னும் எத்தனையோ தென்னைகள். இருந்தாலும், இந்த ஒரு தெங்கு மட்டும் என் கவனத்தைக் கவர்ந்த காரணம், அது மனித நடமாட்டம் அதிகமாயுள்ள ஒரு சந்திக்கு அண்மித்தாற்போல நின்றிருந்ததான்.

"அந்த முடத்தெங்கிற்கு மட்டும் வாயிருந்தால் எத்தனை கலையான காதல் கதைகளை அதனிடம் கேட்டறியலாம். தன் ஆயுளில் இந்நாள் மட்டில் எத்தனை பேரின் மகிழ்ச்சி, துயரம், கண்ணீர், ஏக்கம் இதயதாபங்களில் அது பங்கு கொண்டிருந்திருக்கும்" என்று இவ்வாறு அதைப் பார்த்த போதெல்லாம் நான் எண்ணுவதுண்டு.

நெடுநெடன வளர்ந்து முன் வளைந்து கட்டிக்கப்பால் கழுத்தை நீட்டி எட்டிப் பார்ப்பதுபோல்

அதனைப் பார்த்து இவ்விதமாக நான் என்னமிட்டு வந்தபோது அத்தென்னையானது தானுடைய உப்பு நீரைத் தலையாலே அழுக்கலசமாக வடித்துத் தருவதுபோல ஒருநாள் மெய்யாகவே என்னுடனே பேசலாயிற்று.

"என்ன ஓய் கதை அளக்கிறீர்? தென்னை மரமாவது பேசுகிறதாவது? உதெல்லாம் சுத்தப் பொ..."

கதாசிரியர்.

முழுப் புருடா, நம்பவே முடியாது. உன் தலையிலே தென்னை மரம் ஒருவேளை தேங்காயைப் போட்டு உடைத்திருக்கும்" என்கிறாரா வாசகரே?

ஐயா வாசக நேயரே! கேட்கிறவன் கேட்டால் தென்னை மரமென்ன, உலகத்திலே உள்ள எல்லா மரங்களும், மட்டைகளும் பேசும்; கதை சொல்லும். நம்முடனே சிரித்துக் கொண்டே கலந்தரையாடும். ஆனால் அவற்றிடம் கதை பிடுங்கும் வாழ்ச் சாதாரண நம்மிடமும் இருத்தல் வேண்டும். அப்போதுதான் அது பேசும். ஆடிக்கறக்கிற மாட்டை ஆடிக் கறக்க வேணும். பாடிக் கறக்கிற மாட்டைப் பாடிக் கறக்கவேணும். பழமொழி கேள்விப்பட்டதில் லையா?

கவி தாகூருக்குப் படித்துறையும், மகரிஷி வ. வெ. ச. ஐயருக்கு குளத்தங்கரை அரச மரமும், புதுமைப்பித்தனுக்கு ஆஸ்பத்திரிக் கட்டிலும், பழைய நாள் விக்கிரமாதிட்ட ராசாவின் சிம்மாசனம் ஏறப் போன போசராசனுக்கு முப்பத்திரண்டு கெட்டிக்காரப் பதுமைகளும் சிந்தை குளிர செவி உவப்ப, சிரிப்பும் கண்ணீருமாக சிங்காரக் கதை கட்டிச் சொல்லியிருக்கையில், இந்தக் கடற்கரை முடத்தெங்கு மட்டும் பேசாதா, பறையறையாதா? கதை சொல்லக் கூடாதா? தென்னையின் நீட்டோலை வாசிக்க மாட்டாதவர்கள், குறிப்பறிய மாட்டாதவர்கள் ஒளவைப் பாட்டி கூறிய பிரகாரம் முருக்க மரங்களேதாம் காண்மின் நேயரே!

குருத்தோலை பார்த்துக் கலகல என்று நகைக்க, தென்னை மரத்தின் முற்றிப் பழுத்த காவோலைகள் பரு வந்தோறும் ஒவ்வொன்றும் உதிர் கின்றன. ஒவ்வொரு பழுத்த காவோலையினது வாழ்வும் முடிவுமே தென்னையின் வளர்ச்சியாகிறது. இந்த வரலாறும், வாழ்வின் கதையும் கல்மேல் எழுத்துபோல் அழுத்தமான வரைகளாக அடிமரத்திலிருந்து நுனிமரம் வரை ஒன்றன் மேல் ஒன்றாய் அடுக்கடுக்காய் தென்னையில் பதிவாகிப் போயிருக்கின்றன.

புதுமை என்பதே பழமையில் வேர்விடுவது. வளர்ச்சி என்பது படிப்படியாக நீண்ட காலத்தை அளாவி நிற்பது, முடிவில் தொடங்கிய இடத்துக்கே திரும்புவது என்ற இயற்கைப் பரிணாம தத்துவத்தைக் கூடத்தான் தென்னை மரம் நமக்கு எடுத்துக்காட்டி அறிவுறுத்திக் கொண்டு நிற்கிறது. அது பேசாமட்டும் ஆரம்பித்தால் தன் மீதுள்ள ஒவ்வொரு வரிவடிவத்துக்கும் ஒவ்வொரு இரண்டு அங்குல வளர்ச்சிக்கும் ஒரு கதையாக நீட்டோலை வாசிக்குமே.

குதிரை கொண்டு ஏறித் திரியுமோர் இனங்காற்று, சின்னஞ்சிறு குழந்தை தன் மலர்க் கரத்தினால் தாயின் முகத்தில் இன்பமாக அறைவதுபோல தென்னையின் கீற்றை அசைத்துச் சலசலக்கச் செய்தது. கடற்கரைக்குக் காற்று வாங்க வந்திருந்த எவனோ ஒரு பூங்கொடியாளின் பூந்துகிலையும் காற்று அவ்விதமாகச் சுழற்றியடித்த போது வெண்மணவில் கால் பதிந்து நின்றவன் "தடா" ரெனக்கீழே உட்கார்ந்து விட்டான். அது சமயமாக அவ்வளியே நடைபோட்டு வந்த வாலிபர் குழாம் ஒன்றும் ஆங்கு அவளிருந்த பக்கமாய் மெல்ல அமர்ந்தது.

கடலில் கண்ணுக் கெட்டிய தூரத்தே ஒரு கப்பல் புகை கக்கியவாறு துறைமுகத்தில் சில தினங்கள் தங்கி ஓய்வெடுத்துக் கொண்டு புத்தெழுச்சி பெற்ற விசையுடனே போய்க் கொண்டிருந்தது.

"தம்பி, உனக்குக் கல்யாணமாகி விட்டதா?" - என்றிவ்வாறு ஒரு வினாவுடனே தென்னைமரம் என்னிடம் பேசலாயிற்று.

"உனக்கேன் அந்தக் கவலை நெடுமரமே? கதை எழுதுகிறவன், கதைகளிலே காதலையும் கல்யாணத்தையும் கொட்டி அளப்பவன் தன் சொந்த வாழ்க்கையிலும் அதைப் பற்றி எல்லாமா சிந்தித்துக்

கொண்டிருப்பான்?" நாள் சொன்னேன்.

"ஓகோ! நீயும் அப்போ என்னப் போல "ஒற்றை" என்று சொல்லு. இந்தக் காலத்துப் பிள்ளைகள் கல்யாணப் பேச்செடுத்தாலே இப்படித் தான் வீட்டு மாச்சாரிகளைப் போலத் துள்ளிக் குதிக்கிறார்கள்.

ஏனோ தெரியவில்லை. உன் கல்யாணத்தில் எனக்கென்ன அக்கறை அப்பனே! ஆனால் நாள் சொல்லப் போவது காதல் கதையானபடியால் உன் நிலையை அறிய விரும்பினேன்" - தென்னைமரம் சொல்லிற்று.

சொல்லிவிட்டு அது என்னைக் கூர்ந்து கவனித்த போது, "காதல் கதையா சொல்லப் போகிறாய்? ஷோக்குத்தான் அது எனக்கு நிரம்பப் பிடிக்குமே" என்றதற்கு,

"எது பிடிக்கும்? காதலா காதல் கதையா?" என்று வெடுக்கென்று கேட்டது.

"கதை - காதல் கதை, பிடிக்கும் என்றுதான் சொன்னேன் தென்னை யாரே! எனக்கு மட்டுமென்ன காதல் கதை என்றால் என் வயசுக்கிளைய சின்னஞ் சிறிசுகளும் எனக்கு மூத்தோராய் கல்யாணம் செய்து கொண்டு பிள்ளைகள் பெற்ற பெரியவர்களும் அதற்கு மேல் பேரப் பிள்ளைகளும் பூட்டப்பிள்ளைகளும் கண்டு முதிர்ந்து பழுத்த கிழவனும் கிழவியும் கூட, நாள் நீ என்று முந்திக் கொண்டு வருவார்கள். அது மென்னியைப் பிடிக்கும் கழுத்தை நெரிக்கும் என்றெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்காமலே காதலை

ஏப்ரல் முட்டான் தினம்

ஏப்ரல் முட்டான் தினம் ஸ்கொட்லாந்தில் "சூயில் தினம்", பிரான்ஸில் "மீன் தினம்", ஜப்பானில் "பெரும்மை தினம்", ஸ்பெயினில் "பூப் தினம்" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது!

உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் இப்படிப் பல பெயர்களில் வழங்கப்படுகிறது ஏப்ரல் முட்டான் தினம்.

“ரோபின்! நீங்கள் எதிரில் இருக்கும் வரை உங்களை நம்புகிறேன். உங்கள் பேச்சை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் மறைந்து அப்பால் விலகிப் போனதும் கடல் குறுக்கிட்டு என் நம்பிக்கையைச் சிதறடித்து விடுகிறதே” என்று விம்மலோடு கூறி முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்வாள் ரீட்டா.

விரும்பி அதன் பின்னே ஓடுவோர் பருவக் கன்றுகளான காளையரும் கன்னியருமே... ஏன், கதையைத் தொடங்குகேள் வளர்த்தேன்” என்று கூறி தென்மையாரை முடுக்கினேன்.

“காதல் கதை என்றதும் ஆளின் மூஞ்சியும் முகரக்கட்டையும் எப்படி ஆகிவிடுகிறது பாரேன்” என்று குறு நகை அரும்ப மெல்ல முணு முணுத்துக் கொண்டே முடத்தெங்கு கதையைச் சொல்ல ஆற்றிற்று:—
“அதோ பார்த்தாயா, கடலிலே ஒரு கப்பல் துறைமுகத்திலிருந்து கிளம்பிப் போய்க் கொண்டிருக்கி

றது. பல வருடங்களுக்கு முன்பு அன்றொரு நாளும் இப்படித் தான் ஒரு கப்பல், துறைமுகம்விட்டுப் போய்க் கொண்டிருந்தது. இதே நேரம் தான் இருக்கும். நான் சொல்லப் போகும் கதை துயரமாக முடிந்த வேளையும் இதே மாதிரியானதொரு அந்தி நேரம், செக்கர்வானம் மைமல் கருக்கு. கருங்கடல் பறவைகள் நீர்ப்பரப்பிலிருந்து நிலம் நோக்கி திரும்பிக் கொண்டிருந்தன. வானம் ஒளி இழந்து கிடந்தது. எங்கும் இருள் கவிந்து ஒரு பகலின் கதை சோக சிதமாக முடிவது போலத்

தான் என் கதையும் செக்கர் வானம், இருள், அந்தகாரம் என இந்த சமுத்திரப் பெரும் பரப்பில் எழும் அலை ஓசைபுடன் கலந்து முடிகிறது. அன்றைக்கு நேரம் அப்பொழுது மாலை ஐந்து மணி சுமார் இருக்கும். பதினெட்டு அல்லது பத்தொன்பது வயசு மட்டிலான ஓர் இளமங்கை தொலைவில் சென்ற கப்பலின் மீதே பார்வை செலுத்தி அதனையே உற்று நோக்கியவளாக ஓடுதே பாறைக் கல் மீது அமர்ந் திருந்தாள். மாலை வெயிலில் அவளது சிவந்த மேனி சுவர்ண விக்கிரமமாக லிங்கித்து. கடல் காற்றில் அசைப்புண்டு அவள் நெற்றி

அழர்வ மணிகள்

வெணிலைச் சேர்ந்த
“மிராள் வில் கோ
செசார்டி ஹோங்கோ”
(1587 - 1704) 5 திரும
ணங்கள் செய்துள்ளார்.
நாற்பத்தொன்பது குழந்தைகளுக்குத் தந்தை. இவர் ஒரு நாளாவது சுக வினமுற்றே, கண்பார்வை குறைந்தோ இருந்தது கிடையாதாம்! இறக்கும் வரை தினந்தோறும் காயையில் எட்டு மைல் தூரம் நடப்பாராம்!

இவருடைய தலையிற்
நூருவது வயதில் கருபையாக மாறியதாம்! தாடியும், புருவமும் நூற்றிப் பன்னிரண்டாவது வயதில் கருமையாகின. 115 ஆவது வயதில் “சியோஸ் தீவு”க்கு வெளிநெரிய கொள்சலாக இவர் நியமிக்கப்பட்டார்! 116 ஆவது வயதில் இவருக்குப் புதிய பற்கள் இரண்டு முளைத்தனவாம்!

யில் வீழ்ந்த கேசச் சுருளை அடிக் கொரு தடவை தன் செங்காந்தள் விரலினால் மேலே கண்டி ஒதுக்கிக் கொண்டே கடல்வெளியை நோக்கி மௌன தியானத்தில் ஆழ்ந்திருந்த அப் பெண்ணின் வாடிய முகத்தில் பொழுதாக ஆக கவலைக்குறிகள் படரலாயின. மனத்தில் எழுந்த துயர கலவரம் முகத்தில் நிழலிட்டது. கைக்கடிகாரத்தில் மணி பார்ப்பான் ஒரு சமயம், அதன் பின் திரும்பிக் கடற்கரையின் இரு பக்கமும் பார்ப்பான். அப்படியாகப் பார்த்து எதிர்பார்த்து ஏமாற்றமே குடி கொண்ட கண் சுருடன் மனத்தே அமைதி இழந்தாளாய் துடித்தனர், துவண்டனர்...”

“அடடே, நல்ல இலக்கியச் சொற்களெல்லாம் அள்ளி வீசறியே தென்னையாரே! தமிழ்ப் பிணைகளும் உள் காலடி ஏகி மகிழ்ந்து குலாவியிருப்பார்கள் போலும்” கதை நடுவே குறுக்கிட்டு சுட்மா இப்படி ஒரு போடு போட்டேன்.

கதை சொல்வதில் ஆழ்ந்து வயிற்றுப் போயிருந்த தென்னையார் என் குறுக்கிட்டுப் பொருட்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. தனது மென் குருத்து ஓலைகளில் நோணம் சுட்டிப் போட்டுக் கொண்டு கவாய் அறையிலே எழுந்தறிந்த பயல் என்விடமே இறுமாப்புக் காட்டுகிறானே என்று மனதுக்குள்ளாக ஒரு வேளை ஓர் இமைப்பொழுது நினைத்திருந்தாலும், அது ஒன்றையுமே ஒரு கை நொடிப்பாகக் கூட வெளிக்காட்டாமல், தான் கூற வந்த கதையைத் தொடர்ந்தது:-

“கடலிலே பேரய்க் கொண்டிருந்த கப்பலுக்கு கரையிலிருந்த படியே தாலிப் பாய்ந்து விடத் துணிந்தான் போல் அழ்மங்கை நல்லாள் கற்பாறை ஆசனம் விட்டிறங்கி விடுவிடென்று நேரே கடலை நோக்கி நடப்பார். மறுபடி அக்கம் பக்கம் பார்த்து விட்டுத் தண்ணீரில் தோய்ந்த பாதங்களைப் பின் வைத்து பொங்கி எழும் ஓர் அலைக்கு அஞ்சினளாய் குதித்தோடி வருவாள். மீண்டும் துணிந்தாளாய், அஞ்சினளாய். வழி மேல் விழி வைத்துப் பார்வையை வீசினளாய், காப்பவிழும் கவின்பலர் காற்றிலே சுழன்றடினாற் போல் நிலமும் நீரும் இணையும் புவினோக சங்கமத்தில், வாழ்வுக்கும் சாவுக்கும் நடுநிலையில் பகலும் இரவும் இணைந்து பிரியும் அந்தி மயக்கில் அவ்வாரணங்கு முன்னேகி பின்னிட்டு நெடுங்கடலை நோக்கிக் கற்கிலையாய் நின்று கண் கலங்கி நெட்டுயிர்த்து முழு மோசம் பேராளாய் ஏங்கி மனமுடைந்து துடித்துடித்துக் கொண்டிருந்தான்.”

கதைக்கு இவ்விடத்தே ஒரு புள்ளி போட்டு விட்டு தென்னையார் ஆடாமல் அசையாமல் நின்றார்.

“என்ன, தென்னையாரே! கதையை இன்னும் தொடங்கிய பாடினீர். அதற்குள்ளாகப் புள்ளி போட்டுத் தரித்து விட்டீரே. ஒரு வேளை அரைப்புள்ளி, காற்புள்ளி அல்லது “பரா” பந்தியாகவிரகக் குமோ? இல்லையானால் கதையை அதன் முடிவிலிருந்து தொடங்கும் புதிய உத்தி கித்தி ஏதும் கையாளப் போகிறீரோ?” — உசா வித் துணைத்தேன்.

“அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை, அவசரப்படாதே மகனே. யாதொரு குத்தும் குடைசலும், உத்தியும் உபாதையுமில்லை. இந்தக் கதை

அதன் முடிவிலேதான் முழுமை பெறுகிறது. கதையின் மூர்ச்சையே அங்குதான் பிறக்கிறது” என்று கூறிய வளர்தெங்கு மறுபடியும் காற்றிலே அசைந்தாடி மேலே கதையைத் தொடரலாயிற்று:

“அவள் யாரை — மனதிற்குந்த எந்தக் சுட்டினம் காணையை ஒரு பொருகணமாக எண்ணி அவ்வாறு துடித்துக் கொண்டிருந்தாளோ, அவள், அவளுடைய இன்னுயிர்க் காதலன், அவள் காலடியில் நீண்டு கிடந்த ஏழ்கடல் தொலைவில் அதை நேரம் கப்பலில் மிதந்து கொண்டிருந்தான். விளக்குகள் ஏற்றப் பட்டுத் தீபத் தெப்பமாகக் கப்பல் அலைகளில் அசைந்தது. கரையிலிருந்து அவ்வொளி வடிவத்தின் மீதே வைத்த கண் அகற்றுகுது பார்வையை எறிந்து அப்பார்வை மீனாடே மனப்புலனையும் இழந்து சர்வமும் ஒடுங்கி சுற்றிலும் பயங்கரமான இருள் கவிந்து வருவதையும் உணராளாய் கல்லோடு கல்லாளுள் கோதை அவள்.”

“என்னது உசக்க இருந்து நீர்த்துமி தெறிக்கிறது. வாய் நனைந்து எச்சில் பறக்கிறது? அல்லது..... ஓகோ, கண்கலங்கிக் கண்ணீர் சிந்தியதா? சேசே, என்னதான் சோகக் கதையாயிருந்தாலும் அதற்கு இப்படியெல்லாமா கண் கலங்குவது? சொல்லு, சொல்லு. அவ்விற்பேரும் தானே கதாநாயகர்கள் காதல் ஜோடி? பலே பலே! அப்பறம் மேலே தொடரும்” — என் கதை முடிக்கு!

குரும்பைகளை அரித்துச் சுவை பார்த்த அணிப்பிள்ளை ஒன்றினை விரட்டி விட்டு தென்னையார் அதன் மேல் கதையைத் தொடர்ந்தார்:-

“அவள் ஒரு பறங்கிப் பெண். ரீட்டா என்று பெயர். இங்கே சமீபமாகத்தான் ஒரு சின்ன ஒழுங்கையிலுள்ள சிறிய வீடொன்றில் தாயுடனே வசித்து வருகிறாள். நெசவு ஆலையில் வேலை, தன் வீடு; தன் வேலை என்று வேறு அல்லல் தொல்லைகளை நாடாமல் பரம சாதுவாக வாழ்ந்தவள், காதல் புயலிலே சிக்கலாள்.

“காதல் அவள் வீடு தேடி வந்தது. அவளுடைய காதலன் ஒரு கடற்படைக் காளை, கப்பல்காரன். அவளை இந்நாட்டுக்குச் சுமந்து வந்த போர்க் கப்பல் கொழும்புத் துறைமுகம் சேர்ந்ததும் கப்பல் விட்டுத் தரை இறங்கிய முதல்

அணியில் அவனும் ஒருவனாக வந்திருக்கினான். அவனது உயிர்நீர்த் சடலத்தையும் கூட இப்பகந்தாளிர்த் தீவின் பாலைமணல் கரைகள் வாஞ்சையுடனே ஏந்தி எடுக்கக் காத்திருந்ததை அதுசமயம் சிறிதேனும் முன்னறியானால் ஈண்டு கால் பதித்தனன் அப்போர்க்கானே.

“இப்படி எத்தனை எத்தனை போர்க் கப்பல்கள், போர்க்கானே ன், படையெடுப்புகள், பயங்கர புத்தங்கள் நம் நாட்டைச் சூழ்ந்திருக்கின்றன” — கண்ணிமைப்பது போல மனத்துள்ளே ஒரு பழைய சரித்திர கால நினைவு நெளிந்தோட அதனைத் துரத்திப் பிடித்து ஆழக் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்டு மறுபடியும் கடற்கரை வான்பயிர் கூறும் கதைக்குக் காது கொடுத்தேன்.

“ரெபின் — அதுதான் அவன் பெயர். கப்பல் விட்டிருக்கி துறைமுக வாயில் கடந்து வெளியே நகர்ப்புற எல்லையில் கால் வைத்தும் விதி அவனை வரவேற்றது. ஊருக்குப் புதிதாக வரும் கப்பல் பிரயாணிகளுக்கு ஊர் சுற்றிக் காண்பிக்கும் “தொண்டர்” கூட்டம் ஆங்கு மற்றொரு சேனையாக ரெபினையும் அவன் சகாக்களையும் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டார்கள். “என்கூட வாருங்கோ சேர்! விக்டோரியா பூந்தோட்டம், நூதன சாலை, நகர மண்டபம், மிருகக் கண்காட்சிச்சாலை, புறக்கோட்டை, காலிமுகக் கடற்கரை, கவனி, கண்டி, அநுராதபுரம், பொல னையலை வரை போய் வரலாம். எல்லாம் ஒரே சுற்றில் பார்த்து வந்துவிடலாம்” என்றெல்லாம் அவர்களிடத்தே ஆசை எழ நயமாகக் கூறி தலைக்கு இரண்டு பேராகவும் மூன்று பேராகவும் அதற்குமேல் கூட்டமாகவும், தனித் தனியாகவும் அவர்களைப் பொறுப்பேற்று வாடகை டோட்டாரிலும், ரிக்ஷாவிலும் வாடகை பஸ்ஸிலும் ஏற்றிக் கொண்டு பறப்பார்கள். இது விபரமெல்லாம் எனக்கு எப்படித் தெரியுமென்று என்கூனே கேட்பதற்கு முன்னமே, நீ என்னை கேட்பதற்கு இங்கே ரெபினும் ரீட்டாவும் இங்கே என் தாளடியில் வந்தமர்ந்து பேசியதைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுதான் என்று அக்கேள்விக்கு இடம் வைக்காமலே சொல்லி விடுகிறேன். மேலும், நான் கூறும் கதையில் வரும் பெயர்கள் யாவும் கற்பனையே. அவை யாரையும் குறிப்பிடா.

பிடா, யாரோ எவரோ! ஓர் ஆணும் பெண்ணும், அவனும் அவளும் என்று வைத்துக் கொண்டு இனி, கதையைக் கேள்.

அன்றைய தினம் நகர்ப்புற வழி காட்டிகள் என அந்த வகைப்பட்ட ஆட்களிடம் வகையாக மாட்டிக் கொண்ட ரெபின் கடல்புறவை ஒருபோது தனித்தவன் ஆனான். அதுசமயமாக ஒரு ரிக்ஷாவில் அவனை ஏற்றி நாலு தெருவைச் சுற்றி அழைத்துச் சென்று குடிப் பதற்கு நிறைய சாராயம் வாங்கிக் கொடுத்து போதை தலைக்கேறிய நிலையில் ரீட்டா விட்டு வாசலில் கொணர்ந்து விட்டார்கள். அந்த மாதிரியொரு அவல நிலையில்தான் ரீட்டா - ரெபின் முதல் சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. அவர்களிரெபினும் சில தினங்கள் என் நிழலில் ஒதுங்கி கலந்துரையாடினார்கள். பகல் முழு வேளையுமே இங்கு உட்கார்ந்திருந்து கதை அளப்பார்கள்.

“இரவு முழுவதும் உன் இனிய குரலே என் காதிற் கேட்டது ரீட்டா. கப்பலின் மேல் தளத்துக்குப் போய் அங்கு நின்று கரையோரம் தெரிந்த தென்னகளைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விடுவேன்” என்பான்.

“உங்கள் நாடு உடல்நலத்துக்கு உகந்த குளிர்ந்த மலைச் சுவாத்தியத்துக்கு பெயர்பெற்றது என்று தெரிந்து வைத்திருந்தேன். மனதுக்கு இதமளிக்கும் இனிய அன்புச் சுவர்த்தியம்கூட இங்குண்டு என்பதைக் கண்டு என் மனம் பூரிக்கிறது ரீட்டா. அன்றைக்கு உன் தாய் என்ன அன்பு சொரிந்தாள். எவ்வளவு பரிவும் பாசமும் பொழிந்தாள்” என்பான்.

அதற்கு ரீட்டா, “எனக்கும் கூடத்தான் உன்னுடனே பழகியது முதல் இச் சில தினங்களில் நெஞ்சு சத்திலே இன்ப ஊற்றுப் பெருக்கெடுத்துப் பாய்கிறது ரெபின். மனித சமூகத்தை விட்டு ஒதுங்கி வாழும் கடற்படை ஆட்களிடம் அவர்தம் இதயத்தில் இவ்வளவு ஆசாபாசமும், இனிய இங்கிதமும் இருக்குமென்று நான் எண்ணியதே இல்லை. போர் வீரர்களைப் பார்த்தாலே அவர்களைப் பொல்லாதவர்கள், முரடர்கள் என்றெல்லாம் பயங்கரமாகக் கற்பனை பண்ணிக் கொண்டு இந்நாள் வரை ஓடி ஓளித்தோம்” என்று அவனிடம் கவிவான்.

தகப்பன்: பக்கத்து வீட்டுப் பையனை எனக்குப் பிடிக்காதடா. நீ அவனோடு விளையாடப் போக வேண்டாம்.

மகன்: அப்படியானால் நான் போய் அவனுடன் எப்படியாவது சண்டை பிடித்துக் கொண்டு வருகிறேன், அப்பா.

“இப்பொழுதுகூட எனது, நான் மகா பொல்லாத போர் வீரன் தான் ரீட்டா. இதோ இப்பொழுதே உன்னைத் தூக்கி என் தோளில் போட்டுக் கொண்டு இதே கடலில் வீழ்ந்து கப்பலுக்கு நீந்திப் போய்விடப் போகிறேன். ரெபின் தோள் கொட்டுவான்.

“அது இனிமேல்தான் நடக்கப் போகிறது ரெபின்! எப்பொழுதோ உன்னை என்னோடு கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விட்டாயே. மகா பொல்லாத கப்பல்காரன் நீ. பின்னே, ஊரெங்கிலும் பெண்களும் பிள்ளைகளும் கப்பல்காரர்களேப் பார்த்தபோதெல்லாம் ஓடி ஒளிப்பதற்கு அவர்களுக்கு என்ன எபத்தியமா பிடித்திருந்தது?, தோளிலே கோண்ப்பை கூட ஒன்று மாட்டி வைத்திருப்பார்கள்ளாடோ?” ரீட்டாவின் ஒரு கண் வெட்டு.

“உன் கண்களை விடவா என் போர்க்கோலம் பொல்லாதது ரீட்டா? பப்பட்டு என்று வான் வீச்சாக வீசி என்னைக் கொல்லாமல் கொன்று விடுகிறாயே ரீட்டா! கண் வெட்டோ புயல், மின் வெட்டோ? நான் இங்கே வீழ்ந்து கிடக்கிறேன். நீயோ என்னை வென்று என் போர்க் கப்பலையும் கைப்பற்றி வாகைகூடி நிற்றிரும்.”

“கோழைகள் கனத்தில் குதித்திருக்கவே கூடாது போர் வீரரே!”

பகல் முழுக்கப் பழி கிடந்தாள். ரெபின் வருவான் வருவான் என்று நாள் முழுதும் ஒவ்வொரு கணமாக எண்ணிக் கடும் தவயியற்றினாள். மாலைப்பொழுதாக ஒரு கப்பல் துறைமுகம் விட்டு வெளியேறிப் போய்க் கொண்டிருந்தது. அதைப் பார்த்து கருங்கல் பாறை மேல் மற்றொரு கல்லாகச் சமைந்தாள் அப்பூங்கொடி...

“சுதிரவன் மேலைக் கடலில் குதித்தான். பொன்னொளிர் அடிவானில் அக்கப்பல் ஒரு நிழலுருவாகத் தேய்ந்து அடிவானத்தாக்கப்பால் மெல்லப் போய் மறைந்தது.

“எங்கும் இருள் சூழலாயிற்று. கடல் அலைகள் “ஹோ” என்று கொந்தளித்து எழுந்தன.

ரீட்டாவின் நெஞ்சம் ஒவென்று அலறியது.

விம்மி வெடிக்கும் சிறு குழந்தை போல் தாங்கொணு துயருற்றவளாய், கண்கள் குளமாக விருட்டென எழுந்து விடுவிடென நடந்தாள்.

தன் நினைவற்று நடந்தவனை அதுசமயம் வேகமாக வந்த ரயில் ஒன்று மோதிச் சிதறடித்தது. அப்பொன்னின் கலம் - பொன்னொளிர் மேனி ஆங்கு ஒரு கணத்தே பொடி சாம்பராயிற்று.

இது சம்பவித்த மறுநாள் காலை என் காலடியில் மோதிய கடல் அலைகள் கப்பல்காரன் ஒருவனின் உயிரற்ற உடலை மணல் கரையில் கொணர்ந்து ஒதுக்கின...”

இவ்வாறு கடற்கரைத் தென்னை யார் உருக்கமாகக் கதையைக் கூறி முடித்தார். எங்கும் விளக்குகள் எரிய ஆரம்பித்திருந்தன. நாள் எழுந்து நடந்தேன்.

“மனங்கலந்து உறவாட, உறையாட, மனத்தை அழுத்தும் தவிமையின் நினைவுச்சுமைகளை இப் பூவசியத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு மெல்லியலார் தோள் சேர, தோழமை பூணக் கிட்டாதபோது வாழ்க்கை எத்தனை சூன்யம் மண்டிய பாழ் வெளியாகிப் போய்விடுகிறது ரீட்டா! இந்நாட்டுக்கு வந்து கொண்டிருக்கும் வழியில் கப்பல் வேறு நாட்டுத் துறைமுகங்களில் தங்கி அங்கெல்லாம் இங்கு சுற்றியதுபோல் ஊடுக்குள்ளே சென்று மக்கள் மத்தியில் நாள் பழக நேர்ந்தபோது எவளாவது ஒரு பெண்ணுடனே அவளாக்குப் பணம் செலுத்தியாவது சிறிது நேரம் அன்பாகப் பேசுவர எண்ணினேன்.”

“ஆனால் இந்நாட்டில் ஒருத்தி எதிர்பார்த்திருக்காதபடி மிக் கலபமாக அகப்பட்டு விட்டாள் இல்லையா ரெபின்?”

“ஆமாம், போட்டுக் கிடந்தெடுத்த இந்நாட்டு இரத்தினக் கல் போல.”

“ஆனால் கப்பல்காரருக்கு இதெல்லாம் எதுக்கு என்று கேட்டுத் துறைமுக வாயிலில் வைத்தே அதனைப் பறிமுதல் செய்து விட மாட்டார்களா?”

“அப்போ, தரையிலேயே நின்று விடுகிறது.”

“கப்பல்காரனுக்குத் தரையிலே என்ன வேலை என்று கேட்பார்களே?”

“கப்பல் வீரன் இனித் தரையில் தரித்திருந்து ஓடும் விடப் போகிறான். கப்பலுக்கு வர மாட்டான் என்று சொல்லி விட்டால் போச்சு.”

“மெய்யாகவா ரெபின்? எதிரில் இருக்கும்வரை உங்களை நம்புகிறேன். உங்கள் பேச்சை ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் மறைந்து அப்பால் விளகிப் போனதும் கடல் குறுக்கிட்டு என் நம்பிக்கையைச் சிதறடித்து விடுகிறதே! என்ன செய்வேன் ரெபின்?” விம்முலான் ரீட்டா அப்பொழுது. கலங்காத அக் காணையும் நெஞ்சம் கலங்கி, “அன்பினால் ஒன்றுபட்ட உள்வங்களை இந்த அற்ப கடலும் மலையும், காலமும் தாரமுமா பிரித்திவிட முடியும் ரீட்டா?” என்று அப்பேதையை ஆற்றித் தேற்றுவான்.

“இவ்விதமாகவெல்லாம் காலமும் நேரமும் போவதே அறியாமல் எவ்வளவோ பேசி மகிழ்வார்கள். அர்தி மயங்க ஒருவரை ஒருவர் பிரிய மனமில்லாமலே பிரிந்து செல்வார்கள். நானே அவர்களின் நெஞ்சங் கலந்த குலுவதலில் மனம் வயித்து ஒரு தினம் ஓர் இனதீர்க்குரும்பையை அவர்தம் கண்முள்ளே கற்பாறை மீது போட்டுச் சிதறடித்து, உங்கள் அன்பு வாழ்வக்கு ஒரு விக்கினமும் நேரா திருக்கட்டும் என மனமார்ந்த ஆகி கூறினேன்.

ஆனால் நாம் நினைத்தபடியே எல்லாம் நடந்து விடுகிறதா? எங்கே செங்கோ உலகின் வெவ்வேறு தேசங்களில் பிறந்து வளர்ந்த ஓர் ஆணையும் பெண்ணையும் இவ்வாறு அபூர்வமாகப் பிரித்து வைத்த இதே கடல் காற்றும் வெண்மணலும் அவர்களைக் குரூரமாகப் பிரித்து வைக்கும் கொடுமைக்கும் உடந்தையாக இருந்து விட்டது.

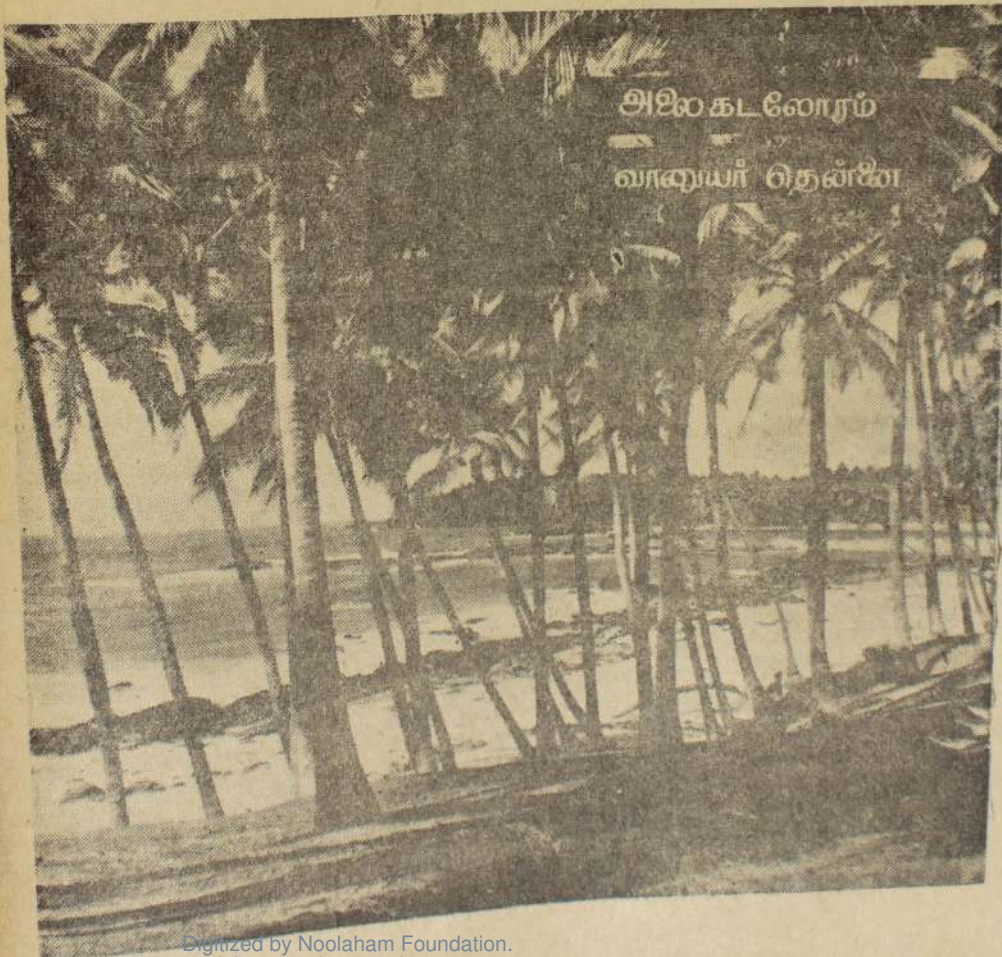
“கப்பல் துறைமுகம் விட்டுப் போகும் நாள் வந்தது. ரீட்டா என் காலடியில் வீழ்ந்து அன்று

பெண் மீது பஸ் டிரைவரின் பரிவு!

பாஸ்டன் நகரில் ஒரு பஸ் தரிப்பில், பஸ் நின்றுது. கரங்களில் குழந்தையுடன் ஒரு பெண் ஏறினாள். மேலே தொங்கிய ரப்பர் பிடியைப் பிடித்துக் கொண்டே அவள் நின்றாள். பஸ் நகர ஆரம்பித்தது. உட்கார்ந்திருந்த ஆண்களில் ஒருவராவது எழுந்து அந்தப் பெண்ணுக்கு இடம் கொடுக்க முன் வரவில்லை. பின்னால் திரும்பி இதைக் கவனித்த டிரைவர், திடீரென்று பஸ் வண்டியைச் சற்று ஓரமாக நிறுத்தி விட்டுத் தம் இடத்தை விட்டுமுந்து அந்தப் பெண்ணிடம் வந்தார். தம்முடைய அந்த டிரைவர் சீட்டை காண்பித்து, “நீங்கள் அங்கே போய் அமருங்கள்; நாள் நிற்கிறேன்” என்றார்! அவ்வளவுதான். மறு நிமிடம் அந்தப் பெண்ணுக்கு இடம் கொடுக்கப் போட்டி ஏற்பட்டது!

மகிஷகத் துஜிநகர்-
கண்டி மார்க்கட்

அஜிகடலோரம்
வாடியார் தெவ்வீன

கொம்பு விளையாட்டு

ம. சற்குணம் எ. ஏ. (ஆனாள்)

வி ர வழிபாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டதும், பத்தினி வழிபாட்டுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதுமான கொம்பு விளையாட்டு சமயம், கலை என்ற இரு துறைகளிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

அறிவு அறைபோகி இறைமுறை பிழைத்த மதுரைப் பாண்டியனைப் பழிவாங்கி மதுரையை எரித்து தணியாத கோபத்தினால் வந்த கண்ணகியைக் கோபம் ஆறும்படி செய்வதற்கு இடையர் குல மகளிர் தயிர், பால், நெய் பெய்து திருமுழுக்காற்றியும் அம்மனை ஆடியும் கண்ணகியைக் கோபம் தணியச் செய்தது போல இடையர் குலச் சிறுவர்களும் அம்மனைச் சாந்தி செய்ய கொம்பு விளையாட்டில் ஈடுபட்டனர் என்று கூறப்படுகின்றது. கண்ணகி இடையர் சேரியில் வரும் போது கொம்பு முறித்து அம்மனுக்கே வெற்றி என்று கூறி அவள் கோபம் தணிந்து உள்ளம் குளிர்மாறு செய்தனர் என்றும் இவ் விளையாட்டு அங்கிருந்தே தொடங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் அறியக் கிடக்கிறது.

கண்ணகி வழிபாடானது சேர நாட்டில் இருந்து ஈழத்துக்குப் பரவிய போதும் அவ்வழிபாடு ஈழத்தின் கிழக்கு மாகாணத்தில் வேரூன்றியது போல வேறெங்கும் நிலைத்து என்று கூறமுடியாது. மட்டக்களப்புத் தமிழர்களிடையே இவ் வழிபாடு வேரூன்றியது போலவே ஈழத்துச் சிங்கள மக்களிடையே யும் "பத்தினி வழிபாடு" மிகவும் பழங்காலந்தொட்டு நிலைத்து வந்துள்ளது. மட்டக்களப்பு மக்கள் கண்ணகி வழிபாட்டில் ஈடுபட்டதால் அவ் வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய பலவித கலைகளும் மக்கள் சமூக

வாழ்க்கையிலும் ஏற்பட்டது என்று கூறவேண்டும்.

கண்ணகிக்கு வைகாசி மாதத்தில் விழாவெடுக்கும் போது சடங்கு என்ற பெயரில் எடுக்கப்பட்டாலும் அவ்விழாவோடு தொடர்புடைய போர்த்தேங்காய் அடித்தல், கொம்பு முறித்தல், கொம்புத் தட்டு எடுத்தல், தேர் இழுத்தல், தேர்க்கலியாணம், குளுத்தி பாடுதல் ஆகியனவும் மிகவும் பயபக்தி

யுடன் ஆற்றப்படுகின்றன. எனினும் வருடந்தோறும் வைகாசி மாதத்தில் அம்மன் கடங்கு நடைபெறும் போதன்றி மழை வளம் குன்றி நாட்டில் பஞ்சம், பிணி, மிகுந்து மக்கள் கொடிய வெயிலினால் நலிந்து அல்லற்படும் வேளையிலே மேற்கூறியவை நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன.

நாட்டிலே வெப்ப மிகுதியால் அம்மை, வைதூரி, குக்கல், வெப்ப

மங்கமாரி, கண்ணோய் போன்ற நோய்கள் ஏற்படும் போது அம்மனின் சீற்றத்தினாலே அவை ஏற்படுகின்றன என்ற அயராத நம்பிக்கையினாலும், இவ்விழாநிகழைத் தணிக்கும் தடைத் தெய்வம் என்று பாராட்டியும் மட்டக்களப்பு மக்கள் மிகவும் பயபக்தியுடன் இவற்றில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அம்மனுக்குச் சாந்தி செய்ய வேண்டி ஊர்ப் பொதுமக்கள் ஒருங்கு கூடி போர்த்தேங்காய் அடித்தல் விழாவோடு இக் கொம்பு விளையாட்டைத் தொடங்குவர். முதல் நாள் போர்த்தேங்காய் அடித்தலிலும், கொம்பு முறித்தலிலும் அம்மனுக்கே வெற்றி காண்பது வழக்கம். முதல் நாள் வெற்றியின்போது அம்மனுக்கு உடுகுச்சிந்து அல்லது ஊர்சுற்றுக்காவியம் பாடுவதோடு காவியமும் பாடி மகிழ்வர்.

கொம்பு விளையாட்டில் முதலில் முறிக்கப்படும் கொம்பு கொழு கொம்பு அல்லது விளையாட்டுக் கொம்பு என்று கூறப்படும். இவ் விழாவை மஞ்சட்கொம்பு முறித்தல் என்று கூறுவர். இதனைத் தொடர்ந்து கூடாரக் கொம்பு, கொம்புத்தட்டுக் கொம்பு, ஏடகக் கொம்பு, தண்ணீர்க் கொம்பு என்ற நான்கு வகைக் கொம்பு முறிக்கப்படும். கொம்பு முறிக்கப்படும் போது ஊர் மக்கள் சேரியாக அல்லது வாரமாகப் பிரிக்கப்படுவர். இம்முறை தாய்வழி முறையளித்த தந்தை வழிமுறையாகவே பிரிக்கப்படும். கோவலன் கட்சியைச் சேர்ந்தோர் வட்சேரி (சுவாமி கட்சி) என்றும் கண்ணகி கட்சியைச் சேர்ந்தோர் தென்சேரி (அம்மன் கட்சி) என்றும் பிரிந்திருப்பர். இக் சேரிவாரம் சாதாரண நாட்

களில் பொருளற்றதாக இருந்தாலும் கொம்பு முறிக்கும் நாட்களில் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்ததொன்று இருக்கும்.

கொம்பு முறித்தல் விளையாட்டு மட்டக்களப்புத் தமிழர்களிடையே இருப்பது போல சிங்கள மக்களிடையேயும் உண்டு. போர்த்தேங்காய் அடித்தல் "பொல்கெலிய" என்றும், கொம்புமுறித்தல் "அங்கெலிய" என்றும், தோடம்பழ விளையாட்டு "தொடங்கெலிய" என்றும், பூ விளையாட்டு "மல்கெலிய" என்றும் மிகவும் பிரசித்தமாய் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. குருநாகல் பகுதியிலே காணக்கிடைக்கும் ஏட்டுப் பிரதியின் மூலமும், சிங்களத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள பத்தினி இலக்கியங்களாலும் கண்ணகி வழிபாடு மிகவும் பழங்காலந்தொட்டே சிங்கள மக்களிடையே பத்தினி வழிபாடாக இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை அறிய முடிகிறது.

இக் கொம்பு விளையாட்டு கோவலன் கண்ணகி ஞாபகமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது என்பதைக் காட்ட

சிங்களவரிடையே வழங்கும் கதையொன்று உண்டு. உய்யானத்திலே பூ மரமொன்றில் ஓய்யாரக் கொப்பில் அன்றலர்ந்த மலரொன்றைப் பறிப்பதில் கோவலனும், கண்ணகியும் சுவர்தடி கொண்டு முயன்றனர். இருவர் தடிகளும் கடிதில் கொழுவிக் கொண்டன. இருவரும் வேறு வேறு பக்கமாய் நின்று அவரவர் தடிகளை இழுத்தனர். பன்முறை முயன்றும் முடியவில்லை. தங்கள் தங்கள் பாலாரைக் கூவியழைத்தனர். ஆண்கள் கோவலன் பக்கமும், பெண்கள் கண்ணகி பக்கமும் நின்று இழுத்தனர். கோவலன் கொம்பு முறிந்தது. பெண்கள் ஆர்ப்பரித்து ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்தனர். என்று இக்கொம்பு விளையாட்டுக்கு ஆதார ஆரம்பங்களாகக் கூறுவர்.

விளையாட்டுக் கொம்பு முறித்து அம்மனைக் குளிர்ச்சி செய்ய முனைந்த மட்டக்களப்பு மக்கள் தொடர்ந்து கொம்புத் தட்டுக் கொம்பு, கூடாரக் கொம்பு ஆகிய வற்றை முறித்து தங்கள் தங்கள் சேரிக்கு வெற்றியைக் கூட்டிக் கொள்வர். கொம்பு என்னும் போது மிருகங்களின் கொம்பு

அன்றி இங்கு மரத்தாலான கொம்புகளையே நாம் நினைவு கூரவேண்டும். மட்டக்களப்புப் பகுதியில் கரையாக்கு மரத்தாலான கொம்புகளைப் பாவிப்பர். (வெட்சி அல்லது கருவிரம்) கொம்பினைப் பில்லி வைத்துக் கட்டி வடம்பூட்டி இழுக்கும் போது முறியும் கொம்புபையோர் தோற்றதாகவும் கொம்பை முறித்தோர் வெற்றி பெற்றதாகவும் ஆர்ப்பரித்துச் சந்தோஷம் காட்டுவர்.

மேற்கூறிய கொம்புகளை விட ஏடகக் கொம்பு முறித்தல் மிகவும் பிரசித்தமானதொன்று. ஏடகக் கொம்பு விளையாட்டு மிகவும் பயபக்தியுடன் நடத்தப்படுவதொன்றாகும். இது ஏனைய கொம்புகளை விட மிகவும் பருமனாகவும் இருக்கும். இதனை இழுத்து முறிக்க ஊர் கூடி வடம் இழுக்க வேண்டியிருக்கும். கொம்பு முறித்தல் முடிந்ததும் முறியாமல் வெற்றியைக் கொடுத்த கொம்பினை அவங்கரித்த கொம்புத் தட்டில் வைத்து ஊர் வலம் வருவர். இந்தக் கொம்புத் தட்டில் வெற்றிக் கொம்புடன் கண்ணகி அம்மன் சிலையும் பட்டாடை சாற்றப்பட்ட

உ

அழகு ததும்பும் டிசைன்களில் தங்க வைர நகைகளுக்கு
தலைசிறந்த இடம்

தேவீ நகை மாளிகை

(அடவு பிடிக்க உத்தரவு பெற்றவர்கள்)

மெயின் வீதி — வாழைச்சேனை

—)0(—

கைச் சிவனா ஓசைரவி சீலர்ணாஸர்ண

சீடலா சீடலினை

தேவீ ரன் மாலிகை

கைசின் சீடிச - வாலிவீன.

நிலையில் ஊர்வலம் வரும். இவ் வாறு ஊர்வலம் வரும்போது மனைகளும், வீதிகளும் அழகான முறையில் அலங்கரிக்கப்பட்டு மனைதோறும் வாசலில் விளக்கேற்றப்பட்டிருக்கும்.

கொம்புத்தட்டு ஊர்வலம் வரும் போது ஊர் மக்கள் மிக்க சந்தோஷத்தோடு ஆடிப்பாடி மகிழ்வர். கோலம்பூனைவோர் வேடம், குறவர், போர் வீரர், முடிமன்னர், முனிவர், ஆண்டி, விகடன் போன்ற தோற்றங்களில் வந்து மக்களை ஆழ்ந்த சந்தோஷத்திலாழ்த்துவர். இளம் வாலிபர்கள் வசந்தகுட்டத்திலும், நாட்டுக் கூத்திலும் ஈடுபட, பெண்கள் குரவை அயர்தவிலும், குட்டி அடித்தலிலும் ஈடுபடுவர். கொம்புத் தட்டு சந்திதோறும் நிறுத்தப்பட்டு வசந்தன் ஆட்டமும், குட்டியும் நடைபெறும். இவை யாவும் அம்மன்புகழ் பாடப் படுவதாகவே அமைபும்.

விகடமாகக் கோலம் பூனைதோர் அருவருக்கத்தக்கதாகவும், ஆச்சரியம் உண்டுபண்ணும் முறையிலும் தோற்றமளிப்பர்.

“நான் பிச்சைக்காரனல்ல பெரும் வருத்தக்காரன் ஐயா இச்சையாகச் சாதம்

வாங்கியுண்ண இங்கு வந்தேன் ஐயா” என்று பாடி நடிப்புக் காட்டுவர்.

குறவர், வேடர் முதலிய வேடம் பூனைவோர் முருகனுக்கும், வள்ளிக்கும் இடையே நடைபெற்ற காதற் பாட்டுக்களைப் பாடுவதுடன் மலைச் சாரல் நிகழ்ச்சிகளையும் குறிஞ்சி நில வர்ணனைகளையும் கொண்ட பாடல்களைப் பாடி அங்கு நடைபெறும் களவொழுக்கத்தை எடுத்துக் காட்டுவர்.

“மலைக் குறத்திக்கு மையல் கொண்டு மன்னும் வளையல் விற்பவர் போல் வாற குறவரைக் கண்டவுடன் வடிவேலர் வேங்கை மரமானார்,

கோலப்பணிச் சேலை கொய்துடுத்து கொள்- விளையாட்டுக்குப் போகையிலே

வேலப்பர் வந்து மடிபிடித்து மெத்தவும் சிக்கிக் கொண்டார் தேபழி. காப்பணி மங்கையர் மன்மத வேள் சுந்தன் குமரன் அருள் வேலன் சீப்புடன் மல்லிகைப் பூமாலை தந்து சேர்வமென்றாடி. தோழியரே.”

என்றில்வாறு பாடி மகிழ்ச்சி ஊட்டுவர். இப் பாடல்களிற பெரும்பாலானவை உருகு, மத்தள தாள இசையுடன் வசந்தன் ஆட்டத்தில் பாடப்படுபவை, செல்வாய் வசந்தன் என்னும் தொகுப்பில் இவை போன்ற அநேக பாடல்கள் காணப்படுகின்றன

மேற்கூறிய நிகழ்ச்சியின் போது தோற்ற கட்சியாரை வென்ற கட்சியார் வம்புக்கு இழுத்து வசைப்பாட்டு பாடி மகிழ்வர். இந் நிகழ்ச்சி எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் விட மிகவும் சந்தோஷம் கொடுக்கும் நிகழ்ச்சியாக அமையும். தென் சேரியார் பாடும் வசைப்பாட்டுக் களாக பண்டிதர் செ. பூபால பிள்ளை அவர்கள் கீழ்க் குறிப்பிடும் பாடல்களை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

“மஞ்சற் குருவி போலே மடிநிறைந்ததோர் மல்லிகைப்பூ சிந்தித் தெருவில் வாற சிறுக்கனல்லடி தென்சேரியான்.

நத்தை மிதந்தாற் போலே நாவுச்சருகு பறந்தாற்போலே பாவட்டம் பற்றைக் குள்ளிருந்து பாய்ந்து கரத்தைப் பிடித்தான்டி.

மானே வனக்குயிலே வன்ன விரலுக்கு மோதிரமே நானே தருவென்று என்னை ரூப்பிரண்டடி நல்லன்னமே.

கற்பகனார் நிதம் அர்ச்சனை செய்யக் கரிமிகை வாராவர் ஆர்தோழி முப்புரம் நீறெழச் செய்த சிவனருள் முருகவேளாமடி மானாரே.”

இவ்வாறு கொம்புத் தட்டு ஊர் தோறும் சந்திகளில் நிறுத்தப் பட்டு பல்வேறு களியாட்டங்களில் ஈடுபடும் போது மக்கள் சந்தோ

ஷத்தில் மிதந்து ஆர்ப்பரிப்பர். ஊர் மக்கள் கூடும் சந்தி “கொம்புச் சந்தி” எனப்படும். இச் சந்திகள் இப்பொழுதும் காரைநகர, கரூதாவளை என்னும் ஊர்களில் உண்டு. மேற்குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியோடு மழைக்காவியமும் பாடப்பட்டு வந்துள்ளது. மழைவளம் குன்றிக் கொடிய வெப்பமும், வெம்மை நோய்களும் மிகுந்து பயிர் வகையும், விவங்கினங்களுக்கும் வருந்துதல்த் தவிர்க்க எழும் இவ் விழாவின் போது மழைக்காவியம் மழைவேண்டிப் பாடப்படுவதும் இயல்பானதே. இப் பாடல் குறித்து கட்டாடி கண்ணப்பன் பாடியதாக 15 பாடல்கள் வழங்கி வருகின்றது.

தண்ணீர்க் கொம்பு முறித்த லோடு இக்கொம்பு விளையாட்டு முடிவடைந்து இறுதியாக கண்ணகியைக் குளிர்ந்தருளுமாறு குளுத்தியும் வாழியும் பாடப்படும். குளுத்திப் பாடல்கள் கேட்போர் மனதைக் குளிர்ச்சியடையச் செய்வதோடு கண்ணகியைக் குளிர்ந்தருள வேண்டிப் பாடுவதால் இப்பெயர் பெற்றிருக்க வேண்டும். தண்ணீர்க் கொம்பு முறிக்கப்பட்டு அம்மனுக்கு வெற்றி விழா கொண்டாடும்போது சேரி வாரமாகப் பிரிந்து நின்ற மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே மனதுடன் ஒன்று படுவர். தேர்க் கலியாணத்துடன் மக்கள் வாரப்பாடின்றி ஒன்றுபடுவதாகவே பண்டிதர் செ. பூபால பிள்ளை அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

எனவே இவ்விளையாட்டயர்தல் கண்ணகிக்கு எடுக்கப்படும் விழா வெனவே துணியலாம். கண்ணகியின் சிற்றம் தணியும் பொருட்டு எடுக்கப்பட்ட இவ்விழா மக்களிடையே போட்டி மனப்பான்மையிற் தோன்றியபோதும் இறுதியில் ஒன்று சேர்ந்து ஆற்றப்படுவதால் ஒற்றுமையுணர்ச்சியும், வீர உணர்ச்சியும் எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகிறது. நீண்ட நாட்தொட்டு மட்டக்களப்பு மக்களிடையே நிலவி வந்த இவ்விளையாட்டு தற்போது மறைந்து வருவதால் இவ்வகை விளையாட்டினை மீண்டும் பேணிக்காத்து அதன் பண்பைப் பலரும் அறியச் செய்ய வேண்டியது எமது கடனாகும்.

வயதில் ஆரூண்பாயினும் வளர்ச்சியில் வீறுநடை
போடும் மக்கள் தினசரி “தினபதி”க்கு
எமது வாழ்த்துக்கள்

நவ நாகரீக பவுண், தங்க, வைர நகைகளுக்கு
நம்பிக்கை, நாணயம் உத்தரவாதத்துடன்

பெற்றுக் கொள்ளச் சிறந்த தங்க

நகை மாளிகை

ஆனந்தா கார்ப்பரேஷன்

23, காசல் வீதி, கண்டி.

★ வானொலிப் பெட்டிகள்

★ ரலி பைசிக்கிள்கள்

★ ‘யிரதர்’ தையல் மெஷின்கள்

★ தண்ணீர் இறைக்கும் யம்புகள்

★ எஸ்லோன் குழாய்களும் இணைப்புகளும்

வாங்குவதற்கு உகந்த இடம்

சிலோன் ஜுவெல்லர்ஸ்

சிலோன் ஜுவெல்லர்ஸ் கட்டிடம்

பொக்யார்ட் வீதி, திருகோணமலை

தொலைபேசி 382

வே தகாலந்தொட்டு, நாகசுரம் இருந்து வந்திருக்கிறது. இதற்குத் தகுந்த சான்றுகள் உண்டு. நாகசுர வாத்தியத்தை மங்கள் வாத்தியம் என்பர். இதனைப் பண்டைய வழக்கில் இருந்தும், தற்கால வழக்கில் இருந்தும் நாம் அனைவரும் அறிவோம்.

பரத சாஸ்திரக் கலையில் உள்ள பழங்கால ஒரு தமிழாக்க நூலான "மகா பரத சூடாமணி"யில் வேத நூலோர் நாகசுர வாத்தியத்தை மங்கள் வாத்தியமென நாமமிட்டுப் போற்றினர் எனக் காணப்படுகிறது.

அன்றியும் ஆலயங்களில் வேதாசுரம் விதிமுறையாகக் கிரியைகள் நிகழும் போது இந்த மங்கள் வாத்தியமான நாகசுரத்திற்கு இடமளிக்கப்படுவதை இன்றும் நாம் காண்கின்றோம். கோவில் உற்சவகாலங்களில் நடைபெறும் நவசந்தி, துவஜாரோகணம், அவரோகணம் முதலான ஆசுரக் கிரியை மந்திரங்களில் மங்கள் வாத்தியமென நாகசுரத்தைக் குறிப்பிடுவதிலிருந்து, நாகசுர வாத்தியம் வேதகாலம் முதலாக இறை ஆராதனையில் இருந்து வருவது தெளிவாகப் புலனாகிறது.

வேதாசுரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள மங்கள் வாத்தியம் நாகசுரம்தானா என்ற சந்தேகம் எழுவதற்கே இடமில்லாமல் செய்து விடுகிறது. மகா பரத சூடாமணியில் காணப்படும் ஒரு வெண்பா, அந்த நூலில் துளைக்கருவிகளின் இலட்சணங்களைச் சொல்ல வந்த அந்த நூலாசிரியர் வேதநூலோரே மங்கள் வாத்தியம் என்று நாகசுரத்திற்குப் பெயரிட்டுப் போற்றினர் எனக் கூறுகிறார். அதிலிருந்து நாக

சுரம் வேதாசுரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள மங்கள் வாத்தியம் என்பது தெளிவாகிறது. இன்னொன்று: நாகசுர வாத்தியம் வேதாசுர காலத்திலிருந்தே இறை ஆராதனையில் ஈடுபட்டதால் இவ்வாத்தியம் வேதகாலந்தொட்டே இருந்து வந்திருக்கின்றதென்பது உள்ளங்கை

எஸ். ஆர். நானசுந்தரம்
செயலாளர்: அகில இலங்கை
இசையாளர் சங்கம்

நெல்விக்கனி போல் தெளிவாகத் தெரிகின்றதல்லவா?

மகா பரத சூடாமணியில் காணும் அந்த வெண்பா வருமாறு:-

"முகவீணை நாகசுர
மொழிபாம்பு

நாகசுரந்

தகுசிங்குழன்
முதலாய்ச்
சாற்றுஞ்-
சுகமிகவே
தங்குமில்
வாத்தியத்திற்
காய்திட்டார்
நூல் வல்லோர்
மங்கள் வாத்தியம்
எனும் நாமம்"

இதன் பொருள்: முகவீணை, நாகசுரமென மொழியும் நாகநாதசுர வாத்தியம் சகல வாத்தியங்களுள்ளும் மங்கள்சுரம் (இலட்சுமிசுரம்) பொருந்தியதாய் முதன்மை பெற்று விளங்கும். அதன் நாதசுரமும் மிகுந்து விளங்கும். ஆதலால் ஆராய்ந்துணர்ந்து வேதநூல் வல்வோர் இவ்வாத்தியத்திற்கு மங்கள் வாத்தியம் என நாமஞ் சூட்டினர்.

இந்த வெண்பா நாகசுரம் சகல வாத்தியங்களுள்ளும் முதன்மை பெற்று விளங்குவதையும், அது நாதசுரம் நிறைந்த வாத்தியமென்பதையும் அறியத்தருகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் நாகசுரத்தின் இலட்சணங்களையும், அதன் பாகங்களையும், பெயர்களையும் குறிப்பிட்டு, பெயர்களின் தத்துவங்களையும் விளக்கி, இந்த நாகசுரத்திலிருந்து எழுந்த நாதம்

மேலே நாகசுரம் வாசித்துக் கொண்டிருப்பவர் இலங்கையின் பிரபல நாகசுர வித்துவான்களில் ஒருவரான கிருஷ்ணன். கே. பத்மநாதன்.

ஒரு மதித்து, அந்த வாத்தியத்தை "இராஜ வாத்தியம்" எனப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளனர். இராஜ வாத்தியமான நாககரத்தின் நாதம், வேதத்தில் பிறர்க்கு தென்பரத நூல் கூறும்.

“சீரப்பா நாககரம்
அரசனாகும்
சிறப்பான கருதி
அதன்
அமைச்சனாகும்”

இது பரத நூலில் காணப்படும் இரு வரிகள். நாககரம் அரசனைனவும், கருதியாகிய ஒத்து வாத்தியம் அமைச்சன் எனவும் எடுக்கப்படுகின்றன.

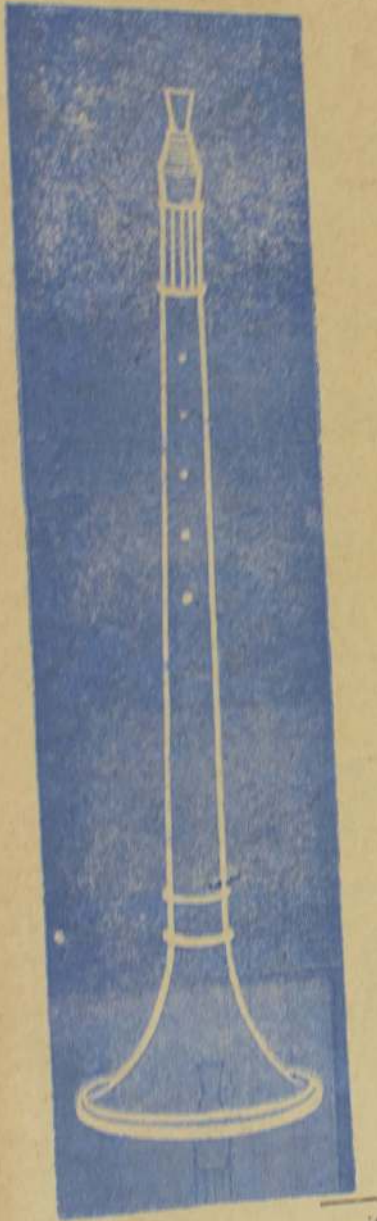
நாககரம் "நாகராஜா" எனவும் சைவமதம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து மக்கள் அந்த வாத்தியத்திற்குக் கொடுத்த பெருமதிப்பும், கௌரவமும் புலரகின்றன.

இந்த இராஜ வாத்தியமான நாககரம் பண்டைக் காலந்

தொட்டு இன்று வரை கர்நாடக சந்நிதிக் கலையைப் போற்றிக் வாத்து வருவது அந்த வாத்தியத்தின் இராச குணத்திற்கு ஓர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. உற்சவ காலங்களில் கோவில்களில் கவாபிளிதி வலம் வரும்போது நாககரத்தில் இருந்து நாதகரம் நிறைந்து "மல்லாரி" என்னும் தெய்விக காளம் வரும். இது அதன் இராச மிடுக்கு நிறைந்த பாவத்திற்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாகும்.

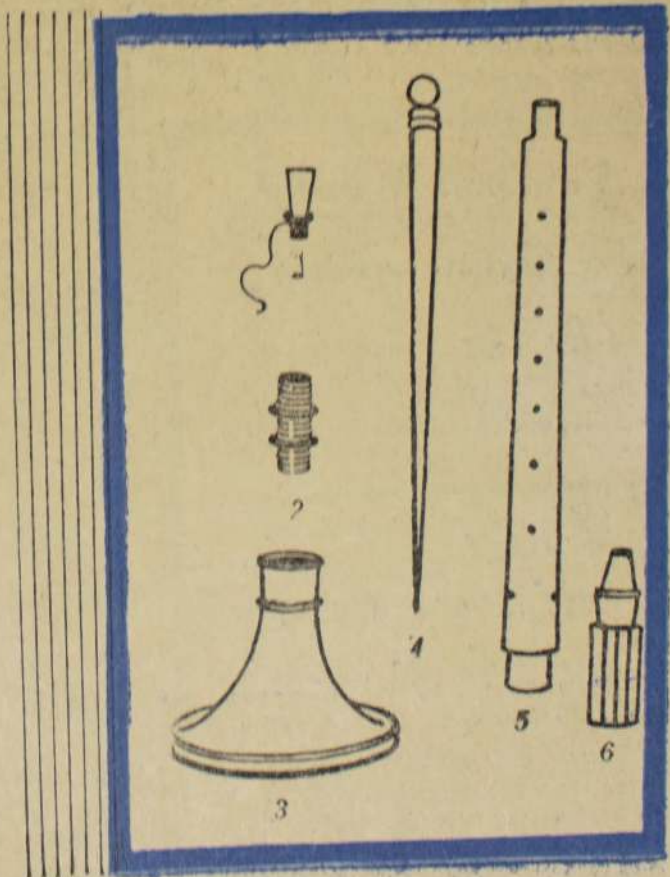
நாககர காளம் வசியம் நிறைந்தது. அரசன் செங்கோல் முறை நின்று குடிசை வசிகரித்தல் போல நாககர நாதம் மக்களின் மனத்தில் வசியத்தை ஏற்படுத்தி, அவர்களை மகிழ்விக்கிறது. நாக

1. நறுக்கு
2. கெண்டை
3. கீழ் அணைக
4. தந்தக் குச்சு
5. உழவு
6. மேல் அணைக

பாரி நாககரம் ஒன்றின் முழுத் தோற்றம்.

வேதத்தில் இருந்து பிறந்திருக்கிறது தென்பதையும் தெளிவாகக் கூறுகிறது மகா பரத தீடாமணி. நாககர வாத்தியத்தின் உறுப்புக்களின் பெயர்கள் வருமாறு: மேல் அணைக, கீழ் அணைக, உழவு (சீவாளி), அச்சு, குச்சில், கெண்டை, திவ்வு முதலியன. பண்டைய நாககரத்தின் உறுப்புக்களின் பெயர்களில் எவ்வித மாறுதல்களும் தற்காலத்தில் ஏற்படவில்லை. நாககரத்தைச் சுவை வாத்தியம் எனிலும் மேல்மையாக - அரசன்

சுரத்தின் "ஸ்ரீ ஓம்" என்ற மங்கள ஓங்கார நாதவொலியே இவ் வசியத்திற்கு மூலகாரணமாகும்.

நாகசுர நாத தத்துவத்தை உணர்ந்த வேத நூலோர், அதன் மேலணைசை ஆகாயமெனவும், கீழணைசை பிரிதிவி எனவும், புல்லை சிதம்பரம் எனவும், அதலில் இருந்து வெளிவரும் நாதத்தைச் சிவமெனவும் கூறியுள்ளனர். இந்த இராஜ வாத்தியத்தின் 10,008 இராசங்கையும் நாதசுகம் நிறைந்து மீளும் வகையில் கையாள முடியுமெனவும் வேத நூலோர் கூறியுள்ளனர்.

நாக சர்ப்பங்கள் இந்த வாத்தியத்தின் இன்விசையில் மயங்கி ஆனந்திக்கும் என்பதை:-

“துளையது
கருவியாகத்
தோயு
நாகசுரத்தின்
வளையது விரலையாறு
வாய்தனி
லணைத்தேயோத
களைதரு சர்ப்பம்
பாலன் களைகடர்ந்
தமுதமுண்ணும்

வளைவரே மீதின் மேவும் வாமனுக் காசையுண்டாம்”

என்ற செய்யுளிலிருந்து அறியக் கிடக்கிறது. நாக சர்ப்பத்திற்கு ஆனந்தமுட்டும் காரணத்தால் இந்த வாத்தியத்தை நாகசுரம் என்பாருமுனர்.

இக்கால இசையியல் ஆசிரியர்கள் தமது ஆராய்ச்சியிலிருந்து நாகசுரம் இருக்கு வேதத்தில் இருந்து உண்டானதென்றும் நாகத்தின் உருவ அமைப்பை உடைய காரணத்தால் அது நாகசுரம் என வழங்கப்பட்டது எனவும் கூறுகின்றனர். சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் எழுந்த “கூளப்பநாயக்கன் காதல்” என்னும் நூலிலும் இவ்வாத்தியம் “நாகசுரம்” எனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பழங்கால நாகசுர அமைப்பிலும், தற்கால நாகசுர அமைப்பிலும், காலத்துக்கேற்ற வகையில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. பழங்கால நாகசுரங்களின் மேலணைசை, கீழணைசை பித்தனையில் காணப்படுகின்றன. ஐந்தரைக்கட்டை சுருதி இந்த வகை நாகசுரத்தைத் “திமிரி” நாகசுரமென்பர். காலக்

கிரமத்தில் சுருதி அமைப்புக் குறைவாகவும், முழு அமைப்பும் “ஆச்சா” மரத்தினாலும் ஆக்கப் பெற்று, “பாரி” நாகசுரமென்ப பெயரும் சூட்டப்பட்டது. பழைய திமிரி நாகசுர அமைப்பை விடப் புதிய அமைப்பையே தற்கால நாகசுரக் கலைஞர்களுக்கும், ரசிகர்களுக்கும் விரும்புகிறார்கள். பாரி நாகசுரம் குறைந்த சுருதி உள்ளதாகவும், சமகப் பிரயோகங்களை இலகுவாகப் பிரயோகிக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றது.

நாகசுரக் கலையின் உயர்ந்த தெய்விக ஆராதனைப் பண்பினையும், அதன் நாதசகத்தில் மக்கள் மெய்மறந்து கர்நாடக சங்கீதக் கலையின்பத்தை அனுபவிப்பதையும் கண்ட நாகசுரக் கலை வல்லுநர்கள் தமிழகத்தில் நாகசுரக் கல் லாரிகள் பலவற்றை அமைத்து இளம் கலைஞர்களுக்கு இக்கலையைச் சம்பிரதாய முறைப்படி போதிக்க முன்வந்துள்ளமையை எண்ணிப் பெருமிதங் கொள்ளுகின்றேன். அவர்களை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். இவை போன்ற கலைக் கல்லூரிகள் இலங்கையிலும் உலகின் பல பாகங்களிலும் தோற்றுவிக்க வேண்டுமென்பது என் பேரவா.

மட்டு நகரில்!

உத்தரவாதமுள்ள
பவுண், தங்க
நகைகளுக்கு

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்.

எம். ஏ. எஸ்.

ஜுவலர்ஸ்

21, பிரதான வீதி, மட்டக்களப்பு.

“தினபதி”யின் வளர்ச்சி கண்டு நாம் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். எமது வாழ்த்துக்கள்.

மலிவு விலையில்
பாஷன் பொருட்களை
விதம் விதமாகப் பெற
நம்விக்கையும் நாணயமும்
நிறைந்த இடம்.

புஹாரி
ஸ்டோர்ஸ்

148, ஏகாம்பரம் வீதி,
திருகோணமலை.

தொலைபேசி: 321

கண்ணீரும் கதை சொல்லும்!

குங்கள்

முன் அறைக்கு வாடகைக்கு நாள் வந்த புதிதில் எங்கும் மகிழ்ச்சியாகவும், வீடு முழுவதும் கலகலப்பாகவும் இருந்தது. ஆனால் இன்று — ?

அதிகாலை ஊந்து மணிக்கெல்லாம் நாள் எழுந்தது விடுவது வழக்கம். என்னுடைய எனது அலுவலகம் சமீபத்தில் இருந்ததால், அவ்வளவு விரைவாக காலைக் கடவுள் முடிப்பதில்லை.

காலை ஆறு மணிவரையில் இப்போதெல்லாம் கடும்குளிராயிருக்கும். வெளியில் நல்ல பனி. இதனால் போர்வையை இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு, சாய்வு நாற்காலியில் சரிந்தபடி ஏதாவது புத்தகத்தைப் படிப்பேன். அல்லது இந்தச் சிறிய மேசையில் வைத்து என் அலுவலக வேலை எதையாவது செய்து கொண்டிருப்பேன்.

அப்போது அந்தக் குளிரையும் பொருட்படுத்தாது, கமலம் கிணற்றடியில் பாத்திரம் துலக்கும் "கடபுட" சத்தமும், அவள் துலாவை இழுத்து நீர் அள்ளும் "கர் கர்" சத்தமும் காலை அமைதியைக் கிழித்துக் கொண்டு கேட்கும்.

சிறிது நேரத்தில் ஆவி பறக்கிற கோப்பியைக் கொண்டு வந்து என் முன்னால் நீட்டிக் கொண்டு நிற்றான் சிரித்த முகத்தோடு அவள். நான் சிரித்துக் கொண்டே கோப்பியை வாங்குவேன். அந்தக் குளிர்சூழ்வு, மெதுவாக உறிஞ்சி உறிஞ்சிக் குடிக்க மிகவும் இரம்மியமாக இருக்கும் கோப்பி. இது வழக்கமாக நடக்கிற சங்கதி.

இன்று காலையில் ஆறரை மணியாகியும் கோப்பி வராமல் இருந்த போதுதான், அவள் பாத்திரம் துலக்கும் சத்தம்கூட கேட்கவில்லையே, என்ற உணர்வு எனக்கு ஏற்பட்டது. அப்போதுதான் அந்த வீட்டுக் காரர் சிவராசாவும், "கமலத்தைக் காணவில்லையே..." என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தார். அவர் பின்னால் அவர் மனைவி சிவபாகியமும் கலவரமடைந்த முகத்துடன் வந்து நின்றனர்.

சிவராசா அப்படிச் சொன்னதும் எனக்கும் நெஞ்சில் "சில்"லென்றது. பத்தொன்பது வயது மட்டில் இருக்கலாம். அழகான, எடுப்பான தோற்றமும், என் நல்ல முகவெட்டும் உள்ளவள் கமலம். இந்த அதிகாலை வேளையில் காணவில்லையென்றால், யாருக்குத்தான்...?

"எங்கும் நல்லாத் தேடிப் பாத்திங்களா?"
"எங்கும் தேடியாச்சு..."
"கிணத்தை எட்டிப் பாத்திங்களா?"
"பாத்தாச்சு..."

காலையில் கோப்பி தருவதிலிருந்து சர சரவென்று பம்பாயமாகச் சுழன்று அலுவலகத்தைச் செய்வாள், கமலம்.

வேலை செய்யும் போது கிழிசல் விழுந்த ஒரு கணத்தைப் பரவாடை, அளவில்லாத ஒரு பெரிய மேற்சட்டை, அவை நெருப்பில் போட்டாலும் வேகா. அவ்வளவு அழுக்கு! மற்ற வேளைகளில் போட்டுக் கொள்ள ஒரு சீத்தைப் பரவாடை. அதிலும் எத்தனையோ அண்டைகள், காநிலே சிறிய மின்வி. இவ்வளவுதான் கமலத்தின் சொத்துக்கள்.

காலை ஆகாரம் தயாரித்து முடிந்ததும், குழந்தைகள் மூன்றையும் காலைக் கடவுள் முடிக்கச் செய்து பாடசாலைக்கு அனுப்புவதும் அவள் வேலைதான். பின்னர் கைக்குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு "அங்க பார்க்கோ. இச்ச பார்க்குவி..." என்று பராக் காட்டி அப்பம் நீத்தும் அழகு இருக்கிறதே, அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலே நமக்குப் பரிக்காத.

"கண்டுப் பீச ஒலை கணக்கெழுத நல்லோலை, என் கண்மனையே நித்திரை போ..." என்று அவள் கைக்குழந்தைக்குத் தாலாட்டுப் பாடும் இவ்வ சீத்த துக்குக் காது கொடுத்தால், உண்மையாகவே நாமும் கந்தோருக்கு விடி போட்டு விட்டுத் தூங்க வேண்டித் தான் ஏற்படும்.

இத்தனைக்கும் அக்குழந்தைகளின் தாயாகும் வீட்டு எஜமானியுமான சிவபாகியத்திற்கு எந்த வேலையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கமலத்தின் கைபடாத வேலை அந்த வீட்டில் முற்றுப் பெறாது. அப்படி இருந்தும், சிறு பிழை விட்டாலும்

அதைப் பெரிது படுத்தி வசை பாடுவாள் எனுமாவீ. சில சமயங்களில் முதுகில் மொங்காங்களும் விழும். ஓய்வு நேரங்களில் அண்டை அயல் வீடுகளுக்கும் தெருக்கோடியில் உள்ள யாரோ தெரிந்தவர்கள் வீட்டுக்கும் அவள் போவது வழக்கம். அதைத் தவிர, அன்றாடம் தட்டுப்படுகிற வீட்டுப் பாவனைப் பொருள்களையும் இரவல் வாங்கச் செல்வது வழக்கம்.

மாலையில் நான் அலுவலகம் விட்டு வந்தவுடன் சிரித்தமுகத் துடன் தேநீர்க் கோப்பையை நீட்டுவாள், பின்னர் பிள்ளைகளுடன் கலகலப்பாக விளையாடுவாள். கைக் குழந்தை சுமதியும், சிறுவன் சந்திரனும் கமலத்தின் மேல் உயிரையே வைத்திருந்தார்கள். மாமரக் கிளையிலே அதோ தொங்குகிற ஊஞ்சலில் அவர்களை வைத்து மெதுவாக ஆட்டிக் கொண்டே தனக்குத் தெரிந்த உப கதைகளைச் சொல்லி மகிழ்விப்பதில் கெட்டிக்காரி.

சில சமயங்களில் புழுக்கமாக இருந்தால், மாமரத்தின்கீழ் சாய்வு நாற்காலியைத் தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டு, சரிந்தபடி பத்திரிகை படிப்பது எனது வழக்கம். அவ்வப்போது வேடிக்கையாக அவளுடன் பேச்சுக் கொடுப்பதும் உண்டு.

“இந்த உப கதையெல்லாம் உனக்கு எப்பிடித் தெரியும்?” என்று ஒருநாள் கேட்டுவிட்டேன்.

கமலம் நல்ல கதைக்காரி. நான் அப்படிக்கேட்டதற்கே ஒரு உப கதை சொல்லத் தொடங்கி விட்டாள்.

“நான் சின்னப் பிள்ளையாக இருக்கக்கிள்ள, எங்கட அம்மா நிறையக் கதை சொல்றவ. அப்பா, நான் குழந்தப் புள்ளையா இருக்கக்கிள்ள செத்துப் போயிற்றாரம். அதனடி அம்மாதான் எங்களை வளத்தவ.

“இந்த வீட்டுக்கு நான் வரக்குள்ள எனக்கு ஏழு வயசு. அம்மாவும் இஞ்சதான் இருந்தவ. புறகு கந்தளாய்க்கு ஆ ரிட்ட யோ போயிட்டாவாம். புறகு அம் மாவை நான் காண இல்ல.

“அம்மாவோடதான் தம்பிமார் ரெண்டு பேரும் போனவனுக்குள். அவனுகளையும் காண இல்ல. இப்ப இந்த வீட்டுக்கார ஐயாவும்

அக்காவும்தான் எனக்கு எல்லாம், செத்துப்போன அம்மா இப்ப இருந்தால் மதிக்கும் சந்திரனுக்கும் நல்ல உப கதையெல்லாம் சொல்லுவாவு.....”

தொடர்பு இல்லாமல் அங்குமிங்குமாக அவள் சொல்லிக் கொண்டே போனாள், என்றாலும் கேட்பதற்கு மிகவும் வேடிக்கை

கதாசிரியர்

யாகவும், அதே சமயம் அதற்குள்ளே சோகம் நிறைந்த அவள் குடும்ப சரித்திரம் இழையோடியிருப்பதையும் காண முடிந்தது.

நாலு நாட்களுக்கு முன்னர், குழந்தைகள் அப்போதுதான் பாடசாலைக்குப் புறப்பட்ட வேளை. திடீரென வீட்டுக்காரர் சிவராசாவின் எட்டு வயது பெண் குழந்தை வானதி, “கோ” வெள அழுது வடித்துக் கொண்டு வந்தாள்.

சிவராசா பதறியடித்துக் கொண்டு, “ஏன் அழுகிறாய்” எனக் கேட்டார்.

“நான் அப்பா..... பள்ளி..... பள்ளிக்குப் போகக்குள்ள..... பக்கத்து வீட்டு பொடியன் துரை அடிச்சுப் போட்டானப்பா...” என்றான் தட்டுத்தடுமாறி.

சிவராசாவுக்கு கோபம் பொத்துக்கொண்டு வந்தது. “அந்த எளிய நாய் இப்படித்தான் பிள்ளைகளுக்கு அடிக்கிறது. இப்ப கேக்கிறேன் நான். அவன் அப்பன் கணபதியிற...” என்றபடி முற்றத்துக்கு வந்தார்.

“அந்த இடையால் முறிஞ்சு போவானே நண்டுச் சின்னிபோலப் பேத்துப் போடுறன் பார், இண்டைக்கு.....” என இரைந்தவாறு உள்ளே இருந்து ஓடி வந்தாள் சிவபாக்கியம்.

சிவராசா அடுத்த வீட்டு பொது வேலியில் ஒரு உதைவிட்டு “ஏண்டா கணபதி, உன்ர பொடியன் துரையை அடக்கிப் போறியா?, இல்லாட்டி... நான் அடிக்கட்டுமா? ஒரே அடியில் தீர்த்துப் போடுவன் நான்...” என்றார்.

“உன்லை அது முடியுமா...” என்றபடி மறுபக்கத்திலிருந்து ஓடி வந்த கணபதி, இன்னுமொருபடி, கூடுதலாக, வேலியில் உதைத்தாள், வேலியில் ஒரு பகுதி சரிந்து விட்டது. இப்போது நேர் நேராக நின்று சமர் செய்ய வாய்ப்பாகப் போய்விட்டது.

கணபதியின் மனைவியும் மறுபக்கத்தில் வந்து கணபதிக்குத் துணையாக நின்று கொண்டாள். இருதரப்பிலிருந்தும் சரமாரியான கொம்பல், சண்டை நன்றாக வலுத்துவிட்டது.

“பண்டி குட்டி போட்டது போல வம்புல பெத்து போட்டுதுகள். மற்றப் புள்ள குட்டியளுக்கு பெரிய இடஞ்சலாக இருக்கு....” என்றாள் சிவபாக்கியம்.

“யாருடி வம்புல பெத்தது, உன்னைப் போல பல பேரோட தொடுசலாக இருக்கிறதெண்டு நினைச்சியா? அதுதான் ஊரெல்லாம் கதைக்கிறதே! அதுக்குள்ள நீ எனக்கு வக்கீணை சொல்ல வந்திற்றாய்.....” என்றாள் கணபதியின் மனைவி.

“யாருடி சொன்னது உனக்கு, நான் பலரோட தொடர்பெண்டு? இதை நான் கேட்கத்தான் வேணும்.....”

“ஆரும் ஏன் சொல்ல... உங்கட வேலைக்காரப் பொட்டை கமலம் தான் சொன்னவன். இதைப் பொய்யெண்டு சொல்றியா...?”

“கமலம் இஞ்ச வா. இதைக் கேட்கத்தான் வேணும்...” என இரைந்தாள் சிவபாக்கியம்.

கமலம், கலவரமடைந்தவளாக அடுப்பங்கரைப் பக்கமிருந்து வந்தாள்.

எப்பொழுதும் என் முன்னர் சிரித்த முகத்தோடு கலகலப்பாக வரும் கமலம் அன்று இந்தக் கோத்தில்தான் எனக்குக் கோப்பி கொண்டு வந்தாள்.

“என் நடத்தை பற்றி நீ சொன்ன நியா?” அதட்டிக் கேட்டாள் சிவபாக்கியம்.

கமலம் மௌனமாக நின்றாள். சிவபாக்கியம் கேட்டதையே உறுக்கிக் கேட்டார் சிவராசா.

அப்படி சொல்லவில்லை என்னும் பாலவேளியில் தலையை அசைத்தாள் கமலம்.

“இஞ்சபார், அவள் அப்பிடிச் சொல்ல இல்லையாம். வெறுவாக்கிலம் கேட்ட பொய்யைச் சொல்லாதே” என்றாள் சிவபாக்கியம். “உனக்கு இடிவிழும்...” என்றுள் மீண்டும், கணபதியின் மனைவியைப் பார்த்து.

“கமலம் நீ சொல்லவில்லையா? உண்மையைச் சொல்லு. மறைக்காத...” என்றுள் கணபதியின் மனைவி கமலத்திடம்.

கமலம் பேந்தப் பேந்தப் விழித்தாள்.

சும்மா இருந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தாலும் என்ற கதையாக முடியப் போகிறது, என எனக்கும் பட்டது.

“பேசாமல் இந்த மட்டோட விட்டுப் போட்டுப் போங்க...” என்று சிவராசாவிடமும், சிவபாக்கியத்திடமும் பல தடவை சொல்லி எனக்கு அலுத்துப்

போய் விட்டது. அவர்கள் விடுவதாக இல்லை.

“நீ சொன்னதா?” என உறுக்கிக் கொண்டே போனார் சிவராசா.

“உண்மையைச் சொல்லு கமலம். நீ அண்டைக்கு, வெற்றிலை பாக்கு வாங்க வந்த நேரம், குசினிக்குள்ள வச்சிச் சொன்ன நீதானே...” என்றுள் கணபதியின் மனைவி.

“ஓம்...” என்றும் பாலவேளியில் தலையைசைத்தாள் கமலம்.

“அந்தாபார். உண்ட வண்ட வாளம் தண்டவாளத்துக்கு வந்

உலகில் பெரியவை

பிரிட்டனில் உள்ள "ஐஸல் ஆப் வைட்" (Isle of Wight) அப்பாவிருக்கும் "சென். காதரின்ஸ் லைட்" எனும் வெளிச்ச வீடுதான் உலகிலேயே மிகப் பிரகாசமானதாம்! இது 5½ வட்சம் மிஸியன் மெழுத்திரி பிரகாசமுடையது.

★

உலகிலே ஆகப் பெரிய அளவிலான தபால் முத்திரை 1913இல் சீனாவில் வெளியிடப்பட்டது. அதன் அளவு நீளம்: 9½ அங்குலம். அகலம்: 2½ அங்குலம்!

திற்பு...” என்றார். கணபதியின் மனைவி.

இத்தோடு சண்டை ஓய்ந்தது பற்றி எனக்கு மகிழ்ச்சிதான்.

ஆனால்...

கமலத்தை உள்ளே இழுத்துக் கொண்டு போனால் சிவபாக்கியம். "அடி எளிய நாயே இவ்வளவு காலம் உன்னை வைச்சிருந்ததுக்கு இப்படிச் செய்து போட்டியேடிக் கள்ளி..." என கமலத்தின் முதுகில் மொங்கு மொங்கென்று மொத்தினார். குட்டினார் தலையில்.

எனக்கோ பார்க்கச் சிக்கக் முடியவில்லை.

போதாக்குறைக்கு சிவராசா, கமலத்தின் கன்னங்களில் "பளார், பளார்" என அறைந்தார். அடி பொறுக்க முடியாமல் தடுமாறி நிலத்தில் விழுந்தார் கமலம். அலறித்துடித்தார். விழுந்தவளைத் தூக்கிப்பிடித்து மீண்டும் மீண்டும் அடித்தார் சிவராசா. கமலத்தின் காதடியில் இரத்தம் வேறு கசியத் தொடங்கியது. அட கடவுளே இப்படியும் ஒரு பெண்பிள்ளைக்கு.....?

"மிஸ்டர் சிவராசா... போதும் விடுங்கள்... இவ்வளவோடு

விடுங்க..." என்றேன். என்மனம் பொறுக்கவில்லை.

"இல்லை. இவளுக்கு வாய்க் கொழுப்பு மிஞ்சிப் போச்சது. ஒரு பாடம் படிப்பிக்கவேணும்..." என்றபடி தொடர்ந்து கைவரிசையைக் காட்டினார் சிவராசா.

என்னால் பொறுக்க முடியவில்லை. நெஞ்சை வலித்தது. "மிஸ்டர் கொஞ்சம் பொறுங்க. நான் சொல்றத்தைக் கேளுங்க... சில பிள்ளைகள் இப்பிடித்தான் பார்க்கைக்குக் குமரிகளாக இருக்குங்கள்... ஆனால் குணமெல்லாம் குழந்தைப்பிள்ளைகள் மாறித்தான். சொல்ற கதை எது? சொல்லாத கதை எது? என்று தெரியாமல் உளறிக் கொட்டுங்கள். அதைப் பெரிசுபடுத்தாமல் விட்டுடுங்க. பாவம்" என்றேன்.

அந்த மனித மிருகம் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. ஒருபடியாக முடிந்தது. கை அலுத்துப்போய் அந்த மனிதன் விட்டிருக்கிறான். அந்த மூலையில் துவண்டபடி அழுவதற்கும் திராவிடற்றுக் கிடந்தார் கமலம். போதாக்குறைக்கு சிவபாக்கியம் மீண்டும் கொள்ளிக் கட்டை ஒன்றைத் தூக்கிக் கமலத்தின் முதுகிலே நாலு கொடுத்தார்.

நான் கண்களை மூடிக் கொண்டேன். என் அறைக்குள் புகுந்து எதுவும் புரியாமல்...! கமலம் அடியின் உக்கிரத்தில் செத்துப் போய் விடுவாளோ என்று கூட எண்ணினேன். அப்படி நினைத்த போது என்னை அறியாமலே நெஞ்சம் என்னவோ செய்தது. நான் பார்க்கிறபோது இப்படி. நான் பார்க்காதபோது எப்படியோ?

அன்று அலுவலகத்தில் வேலையே ஓடவில்லை. ஏதோ கடமைக்காக நான்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டு, அப்படியும் இப்படியும் எதையோ எழுதிக் கிழிப்பது போலப் பாசாங்கு செய்தேன்.

மாலையில் நான் அறைக்குத் திரும்பியபோது கமலம் மிகுந்த சோர்வோடு கைக் குழந்தை சுமதியை மடியில் தாக்கி வைத்தசிக் கொண்டு, மாமரத்தின் அடியில் சாய்ந்து கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

ஆனால், அது உண்மையில் கமலம்தானா என்று ஊகிக்க சிறிது

நேரம் பிடித்தது. அவ்வளவு தூரம் அவள் அழகிய கதுப்புக் கன்னங்கள் வீங்கிப்போய் இருந்தன. பூருவங்கள் வீங்கியிருந்ததால், அந்தக் குறுகுறுக்கும் வண்டு விழகளை இலேசாக மறைத்து அவலட்சணப் படுத்தியிருந்தன.

"சே சே" என்ன கோரம்து! கிழிந்த அழக்கடைந்த சட்டை. அழகிய கார்முழல் வேறு வாரப் படாமல் பறந்து போய்க் கிடந்தது. ஒரு அழகிய சித்திரத்தின் மீது தாறுமாறாக வர்ணத்தைப் பூசி அலங்கோலப் படுத்தியது போலிருந்தது.

நான் அறைக்குள் சென்றதை அவள் கவனித்திருக்கவேண்டும். சிறிது நேரத்தில் என் அறைக்குள் தேநீர்க் கோப்பையுடன் வந்தார். வழமையான சிரித்த முகத்தைக் காணாதது எனக்கு என்னவோ போலிருந்தது. அவள் சிரிக்க முயன்றார். ஆனால் அவளால் முடியவில்லை. அவள் துயரமிகுதியால் என் கண்களைச் சந்திக்க முடியாத வளாக தலையைக் குனிந்து கொண்டார். கண்களிலிருந்து பொல பொலவென்று நீர் வழிந்தது. குடாக இருந்த அந்தத் தேநீர்க் கோப்பைக்குள்ளும் கண்ணீர் விழுந்து விட்டது.

அதைக் கண்டு திடுக்கிட்டவளாக மற்றப் புறங்கையால் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டார். "கோவிக் காதங்க... வேறு தேத் தண்ணி கொண்டுவாறன்..." என போவதற்குத் திரும்பினார்.

"வேண - இது போதும்..." சடக்கென அவள் கையிலிருந்த தேநீர்க் கோப்பையை வாங்கிக் கொண்டேன். அவளது உப்புநீர் விழுந்த தேநீரை நான் மெதுவாகக் குடித்ததைக் கண்டதும் அவளுக்கு விம்மல் பீறிட்டது. குழந்தை போலச் சற்று நேரம் முகத்தைப் போத்திக்கொண்டு அழுதார். அப்படியே குனிந்து என் பாதங்களைய் பற்றிக்கொண்டு விம்மினார். நான் திகைத்தப் போனேன். கைகள் நடுங்கிக் கோப்பை விழுந்து விடுமோவெனப் பயந்து கோப்பையை மோசை மீது வைத்தேன். பின்னர் அவள் எழுந்து கதவின் திரைச்சீலையில் கண்களைக் துடைத்தபடி போய் விட்டார்.

இரவு படுக்கைக்குப் போகிற நேரம் சிவபாக்கியம் கமலத்தைப்

பலமாகத் திட்டிக் கொண்டு அவளுக்கு மொங்குவது கேட்டது. "அடி சனியனே... சோறு இல்லாட்டி அடிப்பாளையில் கிடக்கிற நீய்ந்ததை வழிச்சிச் சாப்பிடுகிற துதானே! நீ செய்கிற அழகுக்குள்ள உனக்கு நல்ல சோறு வேணுமா? வழிச்சித் தின்னு; இல்லாட்டா, பேசாமல் பட்டினி கிடநாயே..."

ஆண்டவா, சாப்பாடு சூடச் சரியாகக் கொடுக்கிறார்களில்லையா? எனக்கு வயிற்றை என்னவோ செய்தது. இனிமேலும் சும்மா இருந்தால் மனிதனாக இருக்க முடியாது. ஒன்றில் அப்படிச் செய்ய வேண்டும். அல்லது மரக்கட்டையாக வேண்டும்.

அன்று இரவு முழுவதும் தூக்கமே இல்லை. இந்த மிருகத்தனத்துக்கு முடிவே இல்லையா? அந்த அபலைக்கு விடிவே இல்லையா? நானும் ஒரு ஜடம். இந்த வீட்டில் வாடகைக்கு "இருந்தாலென்ன மனிதன் தானே. எனக்கும் இதயம் உண்டு. ஒருவழி தெரியாமல் கிடக்கிறேன். அப்படித்தான் செய்ய வேண்டும். அதுதான் சரி. இல்லாவிட்டால் இங்கு இருந்துதான் என்ன பிரயோசனம் ஏற்படப்போகிறது!

அதிகாலையில், கமலம் பாத்திரம் துலக்கும் சத்தத்திற்குப் பதிலாக அவள் அலறும் சத்தம்தான் என்னை எழுப்பியது. இவ்வளவு சிரமத்துக்கும், வேதனைக்கும் மத்தியில் கமலம் அதிகாலையில் எழுந்திருக்கவில்லை போலும். அதற்காக எஜமானியம்மா கொடுத்த "கொடை"யைத்தாங்க முடியாமல் தான் அவள் அலறியிருக்கிறாள்.

தொடர்ந்து பாத்திரங்கள் துலக்கப்படும் ஒலி. பின்னர் சிறிது நேரத்தில் கோப்பியுடன் என் முன்னின்றான். முகம் நேற்று மாலையை விட இன்னும் வீங்கியிருந்தது. என்னைக் கண்டதும் அதே விம்மல் - அழுகை, கன்னங்கள் வழியே உப்பு நீர் வழிந்தோடியது.

நான் கோப்பிக் கோப்பையை வாங்கிக் கொண்டேன். அவள் குடான கண்ணீர் என் கரங்களில் விழுந்தது. சிறிது நேரத்தில் அவள் போய்விட்டாள். இதை இன்னும் எத்தனை நாளைக்குப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமோ!

சே சே நானும் இருக்கிறேன். ஒரு துணிவு இல்லாத கட்டை, "பாதகம் செய்பவரைக் கண்டால் பயங்கொள்ளலாகாது பாப்பா. மோதியிதித்து விடுபாப்பா அவர், முகத்தில் உயிர்ந்து விடு பாப்பா" என்று சின்ன வயதில் பள்ளியில் படித்த பாட்டு ரூபகத்துக்கு வந்து தொலைத்தது. அதெல்லாம் பள்ளிப் படிப்போடு சரி. அதை இப்போது வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது...?

நாலு நாட்களாக அவள் உடலிலே அடிபட்டு நரக வேதனைப் படுகிறாள். நான் உள்ளத்திலே அடிபட்டு வேதனைப்படுகிறேன்.

★

பழைய சம்பவங்களை அசைபோட்டுக் கொண்டிருந்த என்னை, "என்ன மிஸ்டர் யோசிக்கிறீங்க? இப்போ என்ன செய்யலாம்...?" என்றார் சிவராசா. நான் சுயநினைவு பெற்றேன்.

எனக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. அப்படியே அந்த மனிதரை அடித்து நொறுக்கி விட வேண்டும் போலிருந்தது. இருந்தாலும் பல்லாக் கடித்துக் கொண்டு "பொலிஸுக்குப் போய் அறிவிப்புகள் என்றேன்".

"பொலிஸுக்கா?" என நடுங்கும் குரலில் கேட்டார் அவர். பொலிஸுக்கு அறிவித்தால் அவரும் அவர் செல்ல மனைவியும், கமலத்தை அடித்துச் சக்கையாக்கிய இரகசியம் வெளி வந்து விட்டால்... என்ற பயம் போலிருக்கிறது. அவர் படும் அவஸ்தையைப் பார்க்க எனக்கு உள்ளூரே ஒரே மகிழ்ச்சி. அவர் என்ன சொல்லப் போகிறாரோ என அவர் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

"முதலில் ஒரு தடவை தேடிப் பார்த்து விட்டு பொலிஸில் சொல்லாமென்று யோசிக்கிறேன்..." என்றார் சிவராசா.

"சரி... உங்கள் விருப்பம்..."

கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் என்னை நேரம் நேர் பார்க்க வெட்கமாகவும் அச்சமாகவும் இருந்ததென்பதை அவர்கள் முகங்கள் அப்பட்டமாக எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டிருந்தன. கேவலம் மனிதப் பண்பு தெரியாத முண்டங்கள் என என் நெஞ்சு அவர்களை வாழ்த்தியது.

பாய்ச்சல் வீரர்

மேற்கு ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த வுல்ப் தேங்ஸ்கால்ப் என்பவர் உயரப் பரய்தல் பேரட்டியில் ஆறு அடி எட்டு அங்குலம் பரய்ந்து வெற்றி பெற்ற பெருமையில், தன் மனைவியிடம் இதைக் கூறவிட்டே நோக்கி விரைந்து வந்து, வீட்டு வாசல் கேட்டைத் தாண்டும்போது இடறி விழுந்து கணுக்காலே முறித்துக் கொண்டார். தேட்டின் உயரமே 2 அடி, 6 அங்குலம்!

"மிஸ்டர் என்னோடு இன்றைக்குக் கொஞ்சம் வருவீர்களா? அவனைத் தேடிப் பார்க்கலாம்" என்றார் சிவராசா.

"சே சே... எனக்கு கந்தோரில் அவசரமான வேலை கிடக்குது... முக்கியமான கடிதங்கள் அனுப்ப வேணும்..." என்றேன். வேண்டுமென்று ஆத்திரத்தில்தான் அப்படிச் சொன்னேன். உண்மையில் அவனைத் தேடிப் பார்க்க வேண்டும் என நெஞ்சம் துடித்தது. சிவராசாவும், சிவபாக்கியமும் போய் விட்டார்கள்.. நான் எதுவும் தோன்றாமல், வழக்கமாகச் சாய்ந்து கிடக்கும் சாய்வு நாற்காலியில் உட்கார்ந்தேன்.

சிவராசா அவனைத் தேடிப் புறப்பட்டு விட்டார். நேரம் போனதே தெரியவில்லை. எட்டுமணி அடித்த பின்னர்தான் துடுக்கிட்டு எழுந்து "பர பர"வென அலுவலகத்துக்குப் புறப்பட்டேன். மனம் ஏனோ சரியாக இல்லை. அப்படியே போகிற வழியில் "ககவீனம்" என அலுவலகத்துக்கு ஒரு தந்தியை அடித்து விட்டேன்.

அவள் எங்கே போயிருப்பாள். அதுதான் சிந்தனையாக இருந்தது. வீதி வீதியாகக் கால்கள் அலுக்கும் மட்டும் நாலா பக்கமும் சுழன்று அவனைத் தேடினேன். அவள் கிடைத்து விட மாட்டாளா என நெஞ்சம் ஏங்கியது.

சாயங்காலம் அலுத்துக் களைத்துப் போய் அறைக்கு வந்தேன். அந்த அறைக்கு வரவே மனமில்

லாமல் இருந்தது. எவ்வளவு கல கலப்பாகவும் இனிமையாகவும் இருந்த இடம் இப்போது வெறிச் சோடிச் சூன்யமாக...

நான் வரும்போதே சிவபாக்கியம் கலவரம் தோய்ந்த முகத் தோடு மண்டபத்தில் உட்கார்ந்திப்பது தெரிந்தது. "என்ன கண்டிங்களா?" என்றான்,

நான் மௌனமாக, "இல்லை," என்றும் பாவனையில் தலையை அசைத்தேன்.

"காலையில் தேடிப் போனவரை இன்னமும் காணவில்லை. இவன் சின்னப் பையன் வேறு அடம்பிடிக்கிறான்.... நான் அவரையாச்சும் தேடிப் பாத்நிட்டு வற்றவரைக்கும் இந்தப் பிள்ளைகளைக் கொஞ்சம் பாத்துக்கங்க..." என்றான், சிவபாக்கியம். என் பதிலுக்குக் கூடக் காத்திருக்காமல் நடக்கத் தொடங்கிவிட்டான்.

சுவர்க் கடிசாரம் மாலை ஐந்து மணியை நினைவுட்டியது. அறைக்குள்ளே போய் கட்டிலில் உட்கார்ந்து கொண்டேன். அவள் நினைவு நிழலாடியது. அந்த எழில்

தோற்றம் - அன்போடு சிரித்தபடி தேநீர் கொடுக்கும் இனிய சூட்சி. குறு குறுக்கும் வண்டுக் கண்களால் வெகுளித்தனமாகப் பாரக்கும் அந்த மருண்ட பார்வை.

அதே சமயம் அன்று தேநீர்க் கோப்பையிலே அவள் கண்ணிர், விழுந்தபோது என் காலே கட்டிக் கொண்டு அவள், விசித்தது, எல்லாவற்றையும் மனத் திரையில் போட்டுப் பார்த்தேன்.

எனக்கு இருப்புக் கொள்ளவேயில்லை. திடீரென எழுந்து என் உடைகளையெல்லாம் பெட்டியில் அடுக்கினேன். எனது பொருள்கள், படுக்கை எல்லாம் சுருட்டிக் கட்டினேன். எல்லாம் சரி. இனிச் சொல்லிக் கொண்டு புறப்பட வேண்டியதுதான். குனிந்து பெட்டியின் பூட்டைச் சரி செய்து கொண்டிருந்த சமயம் என் பின்னால் யாரோ வந்து நிற்கும் அரவம் கேட்டது. சிவராசாவாக இருக்கலாம். ஆத்திரத்தில் நான் உடனே திரும்பவில்லை. சற்றுத் தாமதமாகவே திரும்பினேன்.

அங்கே - என் கண்களை நம்பமுடியவில்லை. ஆமாம், கமலம்

தான் நின்றிருந்தான். ஒரு கணம் அவள் விழிகளை என் கண்கள் சந்தித்தன. அவள் கண்கள் நீரைக் கக்கின... "செத்துத் தொலைக்கலாம் என்றுதான் போனநான்... ஆனால்... உங்களை நினைச்சதும் என்னால் சாக முடியவில்லை, உங்களுக்காகத்தான் திரும்பி வந்திட்டன்..." என் கால்களைக் கட்டிக் கொண்டு விம்பினான். என் கண்களிலே இருந்து நீர் தாரையாக வழிந்து அவள், தலையிலே பட்டுத் தெறித்தது, என்னால் பேச முடியவில்லை, தொண்டை அடைத்துக் கொண்டது, மெதுவாக அவள் தோள்களைப் பற்றித் தூக்கினேன்.

ஒருவாறு தொண்டையைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டு சொன்னேன் "கமலம் இத்தனை நாளைக்கு உன்னைப் புரிஞ்சிக்க முடியாத மரக்கட்டையில்தான் நான். நான் உன்னை எப்பவோ புரிஞ்சிக் கொண்டேன். ஆனால், ஏற்கனவே திருமணம் முடிச்சவனம்மா நான். நீ இங்கு இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், இந்த வீட்டில் இனி நம்மதியாக இருக்க முடியாது எனக்கு..... என்றேன்."

போன்: 270.

Phone: 270

துரையப்பாப் பத்தர் கோபாலசாமி

தங்க, வைர நகை வியாபாரம்,
82/5, கஸ்தூரியார்வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அழகிய தங்கப்பலுண் நகைகளுக்கும் வைரங்களுக்கும் சிறந்த ஸ்தாபனம்.

ஓடர் நகைகள், குறித்த காலத்தில் உத்தரவாதத்துடன் செய்து கொடுக்கப்படும்.

**Duraiappah Pathar
Gopalasamy**

JEWELLER & GEM MERCHANT,
82/5, Kasturiar Road, Jaffna.

ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலையாரின் சிறந்த வெளியீடுகள்

ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் 8-00.
சாகித்திய மண்டல வெளியீடு.

ஆ. சதாசிவம்.
கணிதப் பயிற்சிகள்
6-ம், 7-ம், 8-ம் வகுப்புக்களுக்கூரியது.
3-ம் பருவம்.

இந்து சமய பாட வினா விடை
க. பொ. த. ப. (சாதாரண தரம்) 1971-73 1-75.

நா. கணபதிப்பிள்ளை.
தமிழ் இலக்கிய வினா விடை க. பொ. த.
1969 - 1972. 1-75.

வித்துவான் பொன், கந்தசாமி.
Language Practice in English, 1-4 by
S. Mahalingam B.A. (Lond), Dip. Ed. (Ceylon).

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 569.

நூலகத்தில் ஒரு நாடகம்

எஸ்.எம். கமாஸூத்தீன்

“கன்னன் செய்தக்காதி புகழ்துதிப்பேன்-காலைக் கும்பிடாரை நொண்டிக் காலினாலுதைப்பேன்”

1970 ஜூலை 20ஆம் திகதி, மூன்றுவது தடவையாக லண்டனில் அடியெடுத்து வைத்தேன் நான்.

முன்னிரு தடவைகளிலும் வெளி நாட்டுச் செலாவணிப் பிரச்சினை என்னைப் பீடிக்கவில்லை. ஆனால், இந்தத் தடவையிலோ குசேலர் பாத்திரமேந்தியே (புத்திர, பாக்கியம் தவிர்த்துத்தான்) செல்ல நேர்ந்தது. ஏதோ ஒருவகையாகச் சில நண்பர்களின் உதவியோடு பத்து நாட்களை அந்தப் பிரமாண்டமான நகரில் கழித்து இலங்கை மீண்டேன்.

நவநாகரிகம் வழங்கும் அத்தனை கேனிக்கைகளும் நிரம்பிய உல்லாச புரி லண்டன். கை நிறையப் பலன்களிர்ந்தாலும், கண நேரத்தில் கரைந்து விடும் அங்கே. ஆனால் கையில் “அதி” இல்லாவிடிலும் இலவசமாக மனநிறைவு தரக்கூடிய சாதனங்களும் அங்கு நிரம்ப உண்டு.

நான் இங்கு குறிப்பிடுவது லண்டனில் உள்ள நூலகங்களையும், அரும் பொருட்சாலைகளையும், அலைக்கூடங்களையும்தான். இந்த கலைக்கூடங்களையும்பெரும் அறிவுக் களஞ்சியங்களுள் பெரும் பாலானவற்றை இலவசமாகத் தரிசிக்கலாம், பயன்படுத்தலாம். ஆனால் பண வசதி படைத்த உல்

லாசப் பயணிகளுக்கு இங்கெல்லாம் செல்வதற்கு நேரம் ஏது? எனக்கோ எவ்விதச் செலவுமின்றி இந்த அறிவகங்களில் நேரத்தைப் போக்க என் குசேலர் நிலை ஏதுவாய் இருந்தது. முடிவில் முந்திய பயணங்களின்போதும் இந்நிலை

ஏற்பட்டிருந்தால் எவ்வளவோ பயன் கிட்டியிருக்குமே என்ற கவலையும் துளிர்ந்தது.

இந்திய அலுவலக நூலகம்

நான் லண்டனில் தங்கியிருந்த காலத்தின் பெரும் பகுதி இந்திய அலுவலக நூலகம் (Indian Office Library) பிரிட்டிஷ் மியூசியம் (British Museum) ஆகியவற்றில்தான் கழிந்தது. இந்

திய அலுவலக நூலகத்தில் நான் கண்ட ஒரு சிறு நூல்தான் இக்கட்டுரைக்குப் பொருளாய் அமைகிறது. “செய்தக்காதி நொண்டி நாடகம்” எனும் இவ்வரிய நூலைப் பற்றிக் கூறுமுன் இந்நூலகத்தைப் பற்றிய சுருக்கமானதோர் அறிமுகத்தைத் தருவது அவசியமென்று நினைக்கின்றேன்.

இந்திய அலுவலக நூலகம் 1801ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த கிழக்கிந்திய கம்பனியினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக் கம்பனியார் இந்நூலகத்தை நிறுவியதன் நோக்கம் இந்தியாவில் கடமையாற்றிய தமது அதிகாரிகளினாலும், வேறு பலரினாலும் சேகரிக்கப்பட்ட கிழத்தேய நூல்களுக்கும் கையெழுத்துப் பிரதிகளுக்கும் பாதுகாப்பளிப்பதேயாகும். ஆனால் காலப்போக்கில் இக்கம்பனி நிர்வாகிகள் இந்நூலகத்தை விரிவாக்கி மிகவும் பயனுள்ளதொரு நிறுவனமாக்கினர்.

இந்நூலகத்தில் சுமார் 26,000 நூல்களும், 4,000 பருவ வெளியீடுகளும் உள்ளன. இவை தவிர சுமார் 2,000 கையெழுத்துப் பிரதிகளும், மற்றும் பல்லாயிரக்கணக்கான சித்திரங்களும் உள்ளன.

இந்நூலகத் திரட்டுக்களுள் சுமார் 15,000 தமிழ் நூல்களும், 34 கையெழுத்துப் பிரதிகளும் உள்ளன. கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் 11 ஏட்டுச் சுவடிகளாகும். இக்கையெழுத்துப் பிரதிகளுள்

உலகில் மிக ஒல்லி மனிதர்

மெக்ஸிகோவைச் சேர்ந்தவரான இசுயாஸராடி என்பவர்தான் மிகவும் ஒல்லியான மனிதர் என்ற சாத்தியை ஏற்படுத்தியவர்! இவர் 1889ஆம் ஆண்டு தனது இருபத்தாறுவது வயதில் காலமானார். இவரின் உயரம் 26½ அங்குலம். பதினேழாவது வயதில் இவருடைய நிறை எவ்வளவு தெரியுமா? ஐந்து ரூத்திக்கும் குறைவாம்.

ஒன்று, 1724ஆம் ஆண்டளவில் கொன்ஸ்டான்டியஸ் பெஸ்கிப் பாதிரியார் தமது கைப்பட எழுதிய "தேம்பாவணி" எனும் நூலாகும். இத்துடன் பல அறபுத் தமிழ் நூல்களும் இங்கு சேகரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. கிழத்தேய நாற்பட்டியல்களிலிருந்து சுமார் 60 அரிய அறபுத் தமிழ் நூல்களின் விபரங்களை நான் திரட்டிக் கொள்ள முடிந்தது.

நான் இந்நூல்களில் கண்ட நூற் பட்டியல்களிலே இலங்கை முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் அரிதான பல நூல்களின் பெயர்களையும் அவதானிக்க முடிந்தது. இவற்றுள் சில காலி எம். எம். எம். புலவரின் காரணச்சிந்து (1905), எம். கே. ஏ. அப்துல் மஜீது அவர்களின் அறுபது கோடிச்சிந்து (1905), எச். எம். காசிம் அவர்களின் உபதேச நீதி, யு. பி. பி. மதாறுப் புலவரின் முஹம்மது ஹனிபாமாலை (1908), எஸ்.எம். அப்துல் ஸலாம் அவர்களின் மெஞ்சூரான வினாவிடை (1909), டி. ஆர். எம். எம். அப்துல் காதர் அவர்களின் மெஞ்சூரான சந்திரன் நாடகம் (1914) என்பனவாகும்.

நொண்டி நாடகம்

சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இயற்றப்பட்ட செய்தக்காதி நொண்டி நாடகம் எனும் இந்நூலின் ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. இந்நூல் சிந்தாதிரிப் பேட்டை நாராயணசாமி முதலியார் அவர்களது பிரபாகர அச்சுக் கூடத்தில் 1873ஆம் ஆண்டு டிசம்பர்

மாதத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலை புதுவையைச் சேர்ந்த அல்துல் கரீம் சாய்பு அவர்களும், பாசிப்பட்டணம் முஹம்மது இபுரூஹிம் சாய்பு அவர்களும் பரிசோதித்துள்ளார்கள்.

தமிழகத்துக் கவிஞர்கள் சிலரின் நூல்களை வெளியிடுவதற்கு நம் நாட்டவர் உதவியாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே நம் நாட்டுப் புலவர்களின் நூல்களும் தமிழ் நாட்டவரின் முயற்சியால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. செய்தக்காதி நொண்டி நாடகமும், யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த அலாவுதீன் சாய்பு அவர்களுடைய முயற்சியினால் அச்சேறியுள்ளது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய இலக்கிய வெளியீட்டு ஒத்துழைப்பின் அளவீனையும், தன்மையினையும் விளிவாக ஆராய்தல் பயன்தரும் ஒரு முயற்சியாகும்.

இலங்கையில் அச்சக வசதிகள் குறைவாயிருந்த காலத்தில் இந்நாட்டு நூல்கள் பல தமிழகத்தே அச்சேறியதை நாமறிவோம். ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் சென்னை யிலிருந்து செய்த நூல் வெளியீட்டுப் பணி இலங்கையில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். யாழ்ப்பாணம் சாமுனாலெப்பையவர்களின் குமாரர் சேகுத்தம்பிப் புலவர் அவர்கள் இயற்றிய சீறு நாடகமென்று வழங்கும் "காரணமாலை" என்ற நூல் தஞ்சாவூர் சேகர்துல்காதிரு சாகிபவர்களின் முயற்சியால் சென்னை யில் 1878இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது மகவனிக்கத்தக்கது.

நொண்டி நாடகம் என்பது பதினேழாம், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழகம் பாளையக்காரர்களின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டிருந்தபோது அவர்களை அண்டிப் பிழைக்க வந்த கவிஞர்களால் இயற்றப்பட்ட ஒருவகை நகைச்சுவை, இசை நாடகப் பிரபந்தமாகும்.

இது பண்டைய வரிக்கூத்தின் வழித்தோன்றிய இலக்கிய ஆக்கம் எனலாம். பாமர மக்களும் கேட்டுச் சுவைக்கக்கூடிய வகையில் இயற்றப்படும் இந்நாடகம் பெரும்பாலும் நொண்டிச் சிந்து என்ற பாணியில் இடையிடையே வெண்பா, விருத்தம் முதலிய செய்துகளைக் கொண்டதாயிருக்கும்.

நாடோடிப் பாடலையொத்த இப்பிரபந்தத்தில் இடையிடையே புலவர்க்கு ஆதரவு தந்த பாளையக்காரர் புகழ் பாடப்படும்.

நொண்டி நாடகத்தின் நோக்கம் பாவமன்னிப்பு என்பதேயாகும். சுயசரிதைப் பாங்கில் அமைந்த இந்நாடகத்தை ஆடுகிறவன் ஒரு கால நொண்டி கட்டிக் கொண்டு ஆடுவான், எனவே, இந்நாடகத்துக்கு ஒற்றைக்கால் நாடகம் என்றும் பெயருண்டு.

இலங்கையில்

நொண்டி நாடகம்

நொண்டி நாடகம் இலங்கையிலும் இயற்றப்பட்டுள்ளது. நாட்டுக் கூத்துக்களின் மறுமலர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உழைத்து வரும் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் பல்கலைக்கழக மாணவ, மாணவிகளைக் கொண்டு அரங்கேற்றிய நாட்டுக்கூத்துக்களுள் நொண்டி நாடகமும் இடம்பெற்றுள்ளது.

தமிழகத்தே தனியொருவர் மேடையேறி ஒற்றைக்காலுடன் நடித்துக் காட்டிய நொண்டி நாடகம், இங்கு சில மாற்றங்களுக்குட்பட்டுள்ளது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பாத்திரங்கள் இதில் மேடையேறுவது குறிப்பிடத்தக்க மாற்றமாகும்.

செய்தக்காதி நொண்டி நாடகத்தில் பழமுதிர்சோலைக் கள்ளன் செஞ்சிக்கோட்டை முற்றுக்கையின் போது குதிரை திருடியதும், பிடிபட்டபோது செய்தக்காதி எனும் செய்கு அப்துல்காதிர் வள்ளலால் மீட்கப்பட்டதும், முடிவில் மக்கமா நகரில் இறையருள் பெற்றதும் கூறப்படுகிறது.

தமிழகத்தே தோன்றிய நொண்டி நாடகங்கள் பலவாகும். பாளையக்காரர்கள் செழித்திருந்த பாண்டிய நாட்டில்தான் அதிகமான நொண்டி நாடகங்கள் தோற்றியுள்ளன. இவற்றுள் சீதக்காதி நொண்டி நாடகம், திருச்செந்தூர் நொண்டி நாடகம், சாத்தூர் நொண்டி நாடகம் என்பன சம காலத்தவை என்று கூறப்படுகிறது. இவற்றின் ஆசிரியர்கள் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், 18ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்தவர்களாவர்.

சீதக்காதி வள்ளல் இந்த நொண்டி நாடகத்தை இயற்றுவதற்கு ஆதரவு நல்கிய

செய்தக்காதி எனும் செய்கு அப்துல் காதிர் அவர்களே நூலாசிரியரின் பரவலான புகழுக்கு உரியவராகின்றார். செத்துக் கொடை கொடுத்த தேக்காதியென புகழ்படைத்த காயல் நகர் வள்ளலும் இவரே. இஸ்லாமிய இலக்கியச் செல்வமாகிய சீரூப்புராணத்தை இயற்றிய உமறுப் புலவர் பெருமானே புரந்தவரும் இவரே.

தேக்காதி வள்ளல் பிறந்த ஊர் காயற் பட்டினமாகும். தென்காயல் எனப்படும் கீழ்க்கரை என்பாருமுள். அவரது காலம் 17ஆம் நூற்றாண்டாகும். "அதற்கு ஆதாரமாய் இருப்பவை அவர் தில்லியிலிருந்து பார் புரந்த பேரரசர் ஔரங்கஸீப் ஆலம்கிரின் ஆணையின் பேரில், வங்காளத்தில் சில காலம் ஆளுநராய் பணி புரிந்தார் என்பது.

அத்துடன் அவருக்கு கிழக்கிந்திய கம்பனியார் 1687இல் எழுதிய கடிதங்கள், மகான் சதகத்தில் லாஹ் அவர்கள் ஹிஜிரி 1115இல் காலமானதும் அவர்கள் மீது பரங்கிப் பேட்டையில் வாழ்ந்த மஹ்முதுதிபி அவர்கள் எழுதிய சரமகலியில் தேக்காதி பற்றிக் குறிப்பிடுவதும் ஆதாரங்களாகும்.

தேக்காதி அக்காலத்தில் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியாருடன் வளமான வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார். அக்கம்பனியார் அவரை அபிமானத்தோடு "பெரிய தம்பி மரைக்கார்" என்று அழைத்து வந்தார்கள். தேக்காதியின் கப்பல்கள் இலங்கைக்கும் பொருள்களை ஏற்றி வந்தன என்று கூறப்படுகிறது. சிறந்த மார்க்க அறிஞரும், இறை நேசருமான அவர்களுடன் தேக்காதி (ரஹ்) அவர்களுடன் தேக்காதி நெருங்கிய நட்புக் கொண்டிருந்தார். இந்த நட்புறவே சீரூப்புராணத்தின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாயிருந்தது.

இனி இந்த நொண்டி நாடகத்திலிருந்து ஒருசில பாடல்களை மட்டும் இங்கே கவனிப்போம். இந்நூலை இயற்ற ஆரம்பிக்கும் கவிஞர் முதன்மையாகப் பாடும் காப்புச் செய்யுள் பின்வருமாறு:-

கார்கொண்ட கரதலத்
தான் வகுதைச்
செய்தக்
காதிமனு நீதிமன்னன்
புகழ் கொண்டாட்சி
சீர் கொண்ட முழு
மதுரச் செழுஞ்
சொற் பாவால்
சிறுக்கு நொண்டி
நாடகத்தைத்
தெரிந்து பாட
நேர்கொண்ட கரிய
கொண்டல் கவித்த
கோலின்
நிழல் கொண்ட
முத்தொளிவை
நீதி வாழ்வை
பேர்கொண்ட
தோழமை கொண்டவனே
காப்பன்
எம்பிரான்
எவ்வயிர்க்கும்
தம்பிரானே.

அக்காலத்தே இராமநாத புரத்தைக் கிழவன் சேதுபதி என்னும் விஜயரகுநாதத் தேவர் ஆண்டு வந்தார். பேரரசர் அவரங்கஸீபின் பிரதிநிதியாய் வங்காளத்தில் சேக்காதி ஒருக்கால் வீற்றிருந்த பெரும் புகழையும், வர்த்தகத் துறையில் திரைகடலோடித் தேடிய புகழையும், கேள்விபற்ற சேதுபதி, சேக்காதியைத் தமது அமைச்சராகிக்கொண்டார். இப்பதவியில் சேக்காதி ஆற்றிய அரும் பணி அவருக்கு சேதுபதியின் மாறும் பேரன்பைத் தேடிக்கொடுத்தது. அவர், தம் பெயரையே தமதமைச்சருக்குச் சூட்டி மகிழ்ந்தார். சேக்காதி இதன் விளைவாக "விஜயரகுநாத பெரியதம்பி" ஆனார்.

நொண்டி நாடகத்தை ஆட அரங்கிலே தோற்றிய நொண்டி புகழ்மிகு விஜய இரகுநாத பெரிய தம்பியை முன்னிருத்தி தனது ஆட்டத்தைப் பாடலுடன் தொடங்குகிறான் இந்தப் பாடலிலே சேக்காதியின் தருமமும், பொறையும் பேசப்படுகின்றன. குணக் குன்றென்ப போற்றத்தக்க தேக்காதி தோற்றத்திலும் அழகும், கம்பீரமும் பொருந்தியவராய் காட்சியளிக்கின்றார்.

மாமன்: மா ப் பி னே, நீர் பணத்தின் அருமை தெரியாமல் ஓவராகச் செலவழிக்கிறீர். மருமகன்: நீங்கள் கூறுவது தவறு மாமா. பணத்தின் அருமை தெரியாமலா தங்கள் மகளைப் பலர் வேண்டாம் என்றிருக்க நான் முன் வந்து கட்டிக் கொண்டேன்.

முதற் பாடலிலே இஸ்லாமிய மரபினரி தமீழ் இலக்கிய மரபு தழுவி இலட்சுமியும், சரஸ்வதியும் போற்றப்படுவது இங்கு கவனிக்கத் தக்கதாகும். பாடல் பின்வருமாறு:

தன்மமும் பொறையுங்
கொண்ட சற்குண
விதிபோல் வந்த
மன்மதன் வச்சநாடன்
வகுதைவாழ்
செய்தக் காதி
பொன்மகனித்த
மாடப்பூமகள்
புகழ் கொண்டாட
நன்மைசேர் கொலுவி
னெண்டி நயத்
தோடுந் தோன்றி
னானே.
இந்நிலம் புகழ்ப்ரதாபன்
விஜய
இரகுநாத பெரிய
தம்பி மகிபன்
கன்னாவு தாரணையான்
புகழ்பாடி - நொண்டி
களரிக்குளாடக்
கங்கணங் கட்டினானே.

நொண்டியின் சிறப்புக் கூறிய மேற்கண்ட பாடலை அடுத்து நொண்டியினது வரலாறு கூறப்படுகிறது. மேடையில் தோற்றிய சிநாண்டி, செய்தக்காதியின் வள் எல் தன்மையை விதந்துரைக்கின்றான். தமிழ்ப் புலவோரை சீதக்காதி போற்றிப் புரந்தவாறு நாடறிந்த தொன்றாகும். "செத்தும் கொடுத்தோன்", "தினங் கொடுக்கும் கொடையான்", "ஓயாமல் ஈபவன்" என்றெல்லாம் பாராட்டப்பட்டவர் செய்தக்காதி.

தமிழ்ப் பாவலரை மதபேதமின்றி ஆதரித்து வந்தவர் சீதக்காதி. அமைச்சர் பதவியலமர்ந்து நல்லரசு கண்டவர் அவர். அத்துடன் தம்மினத்தாராகிய முஸ்லிம் களைச் சிறப்புறப் பேணி, அவர்தம் இலக்கிய, சலாசாரப் பெருமையை நாட்டியவரும் அவரே. இவையனைத்திற்கும் இறைவன் தனக்களித்த வரை போன்ற செல்வத்தை இறைவன் பணித்தபடி மனுக்குல மேன்மைக்கே உதவும் அவரது உதார குணம் காரணமாயிருந்தது. இதனையே, நொண்டிகளாரியில் பின்வருமாறு வெளியிடுகின்றான்:

உரைப்பருந் தமிழ்
பாவாண ருரையையுங்
காத்து நீண்ட
திருப்பெரும் புவனங்
காத்துத் தினவர்
குலமுங் காத்த
வரைப்பெரு புயத்தன்
காயல் மன்னவன்
செய்தக் காதி
வரைப்பெருந் செல்வம்
பாடித் துதித்திடு
நொண்டி நானே!
காயல் மகராஜன் வாழி

இறுதியாக செய்தக்காதி நொண்டி நாடகத்தின் முடிவுரையை இங்கெடுத்தும் கூற விரும்புகிறேன். இம் முடிவுரையில் நூலாசிரியர் காயலின் மகராஜன் செய்தக்காதி என்று புகழ்வதிலிருந்தும் இந்நூலில் மேலும் பல விடங்களிலும் சாயல் நகரையே இவ்வள்ளலோடு இணைத்துப் பேசுவதிலிருந்தும் இந்நகரே செய்தக்காதியின் பிறப்பிடமாயிருக்கக் கூடுமென்று கருத இடமுண்டு.

எனினும், சீழக்கரையையும் இதே பாடலில் ஆசிரியர் வாழ்த்தியுள்ளதை நாம் கவனித்தல் வேண்டும். இவற்றிலிருந்து செய்தக்காதி வள்ளலுக்கு இவ்விற நகரங்களோடும் நெருங்கிய தொடர்பிருந்தது மட்டும் உறுதியாகின்றது.

இவ்விறுதிப் பாடலில் நூலாசிரியர் தம்மைத் தாய்போல் உபசரித்த மாமுநயினூர்பிள்ளை அவர்களைப் போற்றியுள்ளார். இப்பெருமகனார் பற்றிய விளக்கம் எமக்குக் கிட்டவில்லை. மற்றும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுதித்த குரைஷிக் குலத்தினரையும், அவர் வழித்தோன்றல்களையும், புறக்கானேனும் திருக்குர்ஆனையும் ஆசிரியர் வாழ்த்துகின்றார். செய்தக்காதியை கௌரவித்த சேதுபதியும், அவர்தம் அருந்தோழரும் ஆத்மஞானியுமான சதகத்துல்லா (ரஹ்) அவர்களும் அடுத்தபடி புகழப்படுகிறார்கள்.

றப்பில் ஆலமீனே (உலகனைத்திற்கும் இறைவனே) என்ற இறைஞ்சலுடன் பின்வருமாறு இந்நூல் முற்றுப் பெறுகிறது.

காயலின் மகராஜன்
செய்தக்காதியை
திசை நோக்கிக்
கையெடுத்தேன்

தாயென வபசரித்த
மாமு நயினூர்ப்பிள்ளை
தன்னையு நினைந்தே
தாழ்ச்சி செய்தேன்
அறபுக்கரையு மக்கமு
மாநபியவரும்(?)
வாழியவர் குலமுறை
வாழி
குறைஷிக் கிளையும்
வாழி செய்தத்துக்
கூட்டமும் வாழி
புறுக்கான் வாழி.
ஆழிசூழ் புவி வாழி
செருவி
லரிய துரைச் சேதுபதி
வாழி
கிழக்கரை வாழி சிங்கக்
கேசச் சதகத்துல்லா
வாழி
தினவர் குலம் வாழி
செய்தக்காதி
செல்வமுங் கல்வியும்
தினந்தினம் வாழி
ஆனமதி மூன்று மழை
பெய்தே
அனைவோரும் வாழி
- றப்பில் ஆலமீனே
இந்நூலை முற்றாகப் படிப்பதற்கான வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டவில்லை. இதன் பிரதி ஒன்றைத் தந்துவக்கூடிய ஒருவரை இன்று வரை தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்திய அலுவலக நூலகம் தமிழியல் ஆய்வாளருக்கு அரிய தொரு அறிவுக் களஞ்சியமாகும். இஸ்லாமிய இலக்கிய வரலாற்றை விரிவாக எழுத முற்படுவோருக்கும் இந்நூலகம் இன்றியமையாததாக இருக்கும் என்பது உறுதி. இந்நூலகத்துள் மீண்டும் நான் நுழையும் நான் எந்நாளோ?

கவலையிலும் நீண்ட ஆயுள்!

பிரெஞ்சு ராணுவத்தின் லெப்டினன்ட் ஜெனரலான நிகலோஸ் 1675ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 30ஆந் தேதி அல்டன்ஹிம் போரில் கொல்லப்பட்டு விட்டான். இதனால் துயரமுற்ற அவனுடைய மனைவி மார்கரெட் தேரேஸா இருபத்தொன்பது ஆண்டுகள் உயிருடன் இருந்தாள். எப்படியென்றால், தன் கணவனின் "பாடம்" செய்த இதயத்தை அழகிய ஒரு கண்ணாடிப் பெட்டியில் வைத்துப் பாதுகாத்து வந்தாள். அதைப் பார்த்துக் கொண்டு அவள் பழைய நினைவுகளில் மூழ்கி விடுவாளாம்! இரண்டு மெழுகுவார்த்திகள் அந்தக் கண்ணாடிப் பெட்டியின் அருகே எப்போதும் எரிந்து கொண்டிருக்கும். 1704ஆம் ஆண்டு அவள் இறந்து விட்டாள்! அவள் வாழ்ந்த இடம் இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

தென்மோடி வடமோடி

நாடகங்கள்

விஞ்ஞவான் பண்டிதர்

வி.சீ.கந்தையா டி.ஓ.எஸ்

நாடகம் என்பது கதை தழுவி வருங் கூத்தாகும் என்று சிலப்பதிகார உரை கூறும். இத் தகைய கூத்துகள் பல கிழக் கிலங்கைத் தமிழகமாகிய மட்டக் களப்பிலே பழங்காலந் தொட்டுப் பெருவரவிற்காக ஆடப் பெற்று வருகின்றன. மட்டக்களப்பில் ஆடப் பெறும் கூத்துகளை நோக்கும் போது அவை வடமோடி, தென் மோடி என்ற இரு பெரும் பிரிவாய் வழங்குவதை நாம் காணலாம். இவற்றைச் சார்ந்து விலாசம் என்னும் ஒருவகைக் கூத்தும் சிறு பான்மையாக இங்குண்டு.

பெருவழக்காக நடக்கும் தென் மோடி, வட மோடி இரண்டிற்கும் இடையிற் பெரிதும் வேறுபாடு களை நாம் காணலாம். ஆயினும் தென் மோடி, வட மோடி என்ற பெயர்களுக்கான காரணங்கள் இன்னமும் நன்கு ஆராய்ந்து தெளிவு பெற வேண்டிய நிலையிலேயே உள்ளன.

பழந் தமிழிடை யே வழங்கி வந்த நாடகங்கள் பற்றி நாம் இன்று ஓரளவு அறிதற்குத் துணையாயிருப்பன இளங்கோவடிகள் தந்த சிலப்பதிகாரம் என்னும் காப்பியச் செல்வத்தின் ஓர் உறுப் பாகிய “அரங்கேற்று காதை”யும், அதற்கு எழுதி வைக்கப் பெற்ற பழையான அரும் பதவரை பழையையான விளக்கம் யும், அவ்வுரைக்கு விளக்கம் போன்று பின்னர் அடியார்க்கு நல் லார் வகுத்த பேரையடிமேயாகும்.

கூத்து இரு வகைத்து என்றார் இளங்கோவடிகள். அவற்றை ஆராயப் புகுந்த உரைகாரர் அவ் விரு வகைக் கூத்துகளுக்கும் காலம், விரு வகைக் கூத்துகளுக்கும் காலம் இடம் முதலான சூழ்நிலைகட்கேற்ப வெவ்வேறு பெயர் கொண்டு வழங் கெனமையை நன்கு காட்டியுள்ளனர்.

அடியார்க்கு நல்லாரின் கூற்றுப்படி, அவ்விரு வகைக் கூத்துக்களும் முறையே வகைக் கூத்து, புகழ்க் கூத்து என்றும்; வேத்தியல், பொதுவியல் என்றும்; வரிக்கூத்து, வரிச்சாந்திக் கூத்து என்றும்; சாந்திக் கூத்து, விநோதக் கூத்து என்றும்; ஆரியக் கூத்து, தமிழ்க் கூத்து என்றும்; இயல்புக் கூத்து,

முதலியவை கொண்டும் நாம் இந்த முடிபிற்கு வரக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஆரியக் கூத்து வட நாட்டுச் சாய லும், பண்பாடும் படிந்தது. தமிழ்க் கூத்து தென்னாட்டிற்கே சொந்தமான பாங்கில் அமைந் தது. ஆரிய மொழியினை வட மொழி என்றும், தமிழ் மொழி யினைத் தென் மொழி என்றும் கூறும் வழக்காறு இவ்விடத்தில் நோக்கத்தக்கதாகும்.

கூத்துக்களின் கதைப் போக்கை நோக்குமிடத்து, வட மோடி நாட கங்கள் பெரும்பாலும் போரும் வெற்றியும் பொருளாய் எழுந்த நடைபெற தென்மோடி நாடகங் கள் காதல் பொருளாய் எழுந்து அக்காதல் நிறைவேறுவதில் முடிவு பெறுவனவாய் நடக்கக் காண் போம்.

மட்டக்களப்பில் ஆடப் பெறும் வட மோடி நாடகங்களில் சிறந்தன வாய் உள்ள இராம நாடகம், வீர குமார நாடகம், தரும் புத்திர நாடகம், பப்ரவாக நாடகம், 18ஆம் போர், கன்னன் போர், குருக்கேத்திரன் போர், சூர சம் மாரம், குசலவ நாடகம், பாண்ட வர் வனவாசம் என்பவற்றிற் போர்க்கள முடிபும், தென் மோடி யிற் சிறந்தனவாய் உள்ள அலுவலுத் திர நாடகம், அவங்கார ருப நாட கம், பவளலல்லி நாடகம், வாளமீ மன் நாடகம், நரேந்திர ருப நாட கம் என்பவற்றிலே காதல் வெற்றி பெறும் முடிபும் வருவதலை நாம் கருதிப் பார்த்தல் வேண்டும்.

இவ்வகையிலே பழந் தமிழரது நாடக இலக்கணங்களையும் மேலுட் டாரது நாடக அமைப்பு முறை களையும் ஒ ரு மி த் து நோக்கு மிடத்து தென் மோடி, வட மோடி

தேசிக் கூத்து என்றும் பல்வேறு பெயர்களைக் கொண்டிருந்தன என்று நாம் அறிகின்றோம்.

இங்கு கூறப்பட்ட ஆரியக் கூத்து, தமிழ்க் கூத்து என்ற இரண் டுமே முறையே வட மோடி, தென் மோடி என்ற வகுப்பைச் சார்ந்த நாடகங்களாக இருக்கலாம் என்று ஒருவாறு கொள்ளக் கிடக்கின்றது. மட்டக்களப்பில் ஆடப் பெறும் நாடகங்களின் கதை, கதைப் போக்கு, முடிவு, அவற்றைப் பெறப் படும் பயன், ஆடல் வகை, தாளக் கட்டு (தாள ஒழுங்கு), உடை வகை, அந்நாடகங்களினால் வெளிப் பட்டுத் தோன்றும் கலாச்சாரம்

ஆகிய கூத்துக்கள் இரண்டும் முறையே அகத் தீனையையும், புறத் தீனையையும் சார்ந்து நடப்பதை நாம் அறிதல் கூடும். மேல்புல உலகின் சிறந்த நாடகாசிரியரான செசு சிற்ரியார் (Shakespeare) யாத் தளித்த நாடகங்களை துன்பியல் ("ரிஜேடி" — ("Tragedy என்றும், இன்பியல் ("கொமேடி" Comedy) என்றும் வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

"ரிஜேடி" போர் சம்பந்தமான அல்லது மனத் துன்பமான முடிவைப் பெறும் நாடகம். "கொமேடி" காதலின்பத்தினை முடிவாக உடையது. மட்டக்களப்புக் கூத்துகளை அவற்றோடு ஒப்ப நோக்கும்போது வடமோடி "ரிஜேடி"யைச் சார்ந்ததாகவும், தென்மோடி "கொமேடி"யைச் சார்ந்ததாகவும் நடைபெறக் காணலாம்.

காதல் என்னும் அன்பு வாழ்விற்கு நிகழ்த்த தமிழரிடைத் தமது போர் வெறியினையும், வீர வெற்றிகளையும் புலப்படுத்திப் பெருமிதப்பட்டனர் ஆரியர். அவர்தம் போர்க் கருத்துக்களையும், அவற்றோடு தொடர்புபூண்ட வாழ்வின் ஏனைய இலக்கு

களையும், அவற்றோடு இயைந்த நடப்புடன் சேர்த்து ஏற்றுக் கொண்டபோது அது வடமோடி ஆயிற்று எனலாம்.

தமிழ்நாடு தென்னாடுதானேயாதலால், காதல் கலந்த தமிழ் மோடிக் கூத்துகள் தென்மோடி என வழங்கப் பெறலாயின. "மோடி" என்ற சொல் பகுப்பு, வகை, விதம் என்ற கருத்துக்களில் மட்டக்களப்புத் தமிழரது பேச்சு வழக்கில் இவ்றும் நிலவுகின்றது. வடமோடி போர் சம்பந்தமானதெனினும், அமங்கலத்தில் எதையும் முடிவுறுத்திக் காட்ட விரும்பாத தமிழ்ப் பண்பாடு பற்றிப் போலும், போர்க்கள நிகழ்ச்சிக்குப் பின் முடிசூட்டு விழா முதலான மங்கல முடிபினைச் சேர்த்தே வடமோடியும் நிறைவேறுமாறு. அவ்வகை நாடகங்கள் அமைக்கப் பெற்றுள்ள சிறப்புகருத்தத் தக்கது.

பழந் தமிழரது அகத் தீனைக் கூத்துகளும் புறத் தீனைக் கூத்துகளும் முறையே வேத்தியல் என்றும், பொதுவியல் என்றும் விபலாநந்த அடிகளாரால் மதங்கதூளா மணியுள் விளக்கிக் காட்டப் பெற்ற

துள்ளன. அதனையும் பார்க்கும் போது அகம், புறம்; வேத்தியல், பொதுவியல்; "கொமேடி", "ரிஜேடி"; தென்மோடி, வடமோடி என்ற பகுப்புக்களெல்லாம் முறையே ஒன்றுபட்டு நிற்கும் இயல்பினை நாம் கண்டு மகிழலாம்.

தென் மோடி, வட மோடி இரண்டுக்கும் இடையில் அவற்றுக்குரிய ஆட்டம், பாட்டு, உடை வகை முதலியவற்றில் மிகுதியும் கருதிப் பார்க்க வேண்டிய வேறுபாடுகள் உண்டென்று கூறினேன். தென்மோடி, வடமோடியினைப் பார்க்கிலும் அதிக நுணுக்கமும், கடினமுமான ஆட்டங்களைக் கொண்டது. தென் மோடிக் கூத்தர், தம் வரவுக்குரிய ஆட்டங்களை முடித்துக் கொண்டு பாட்டுப் படிக்க வேண்டிய நிலைக்கு வரும்போது பெரும்பாலும் களைப்படைந்து விடுவர்.

வட மோடி ஆட்டம் அவ்வாறு உடற்பை அதிகம் முறிக்காதது. அதனாற்போலும் வட மோடியார் தம் வரவு பற்றிய பாட்டைத் தாமே ("தருமர் வந்தாரே" என்று

அழகும் யொலிவும்
நிறைந்த படங்களுக்கு
ஏற்ற இடம்
ஸ்ரூடியோ
வின்ஸ்
திருகோணமலை
☆☆☆
Photofinish with
Style & Smile
at
STUDIO VINNS
TRINCOMALEE

வளித வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்திற்கு
ஏணியாகவும், உலக நாடுகளிடையே ஒற்றுமையை
வளர்க்கும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலே
உரையாட - உறவாட -
உதவும் ஆங்கில மொழியை
உங்களுக்கு பேச முடியுமா?
நாயின் மடியில் தவழும் குழந்தை
ஒரண்டிமுதன் ஒரு மொழியை
பேசக் கற்கிறதென்றால், பல்லாண்டு
அனுபவம் பெற்ற
உங்களால் ஏன் முடியாது?
இதி விளக்கிலே படித்து
கேதை யானோரும் உள்!
சிறுமது நாட்களில் ஆங்கிலம்
படிக்க விரும்புகளுக்கு எழுதுங்கள்

அல்லது கிழமை நாட்களில்
மாலே 6 - 9 மணிக்கிடையில்
கீழ்க்காணும் முகவரியில்
நேரில் சந்திக்கவும்.
"ENGLISH MASTER"
90, Devanampiyatissa Mawatha,
COLOMBO-10.

தருமராக வரும் நடிகரே) படிக்க, தென் மோடியில் அதனைச் சபையோர் என்றழைக்கப்படும் பக்கப் பாட்டுக்காரர் படிக்கிறார்கள். வரவுப் பாடல்கள் அரங்கிற் தோன்றி நடிப்போரைப் பற்றிய புகழ்ச்சிப் பாடல்களாயிருப்பதனால், தம்மைத் தாமே புகழ்ந்து கூறும் பண்பு தமிழருக்கு இல்லையென்பதைக் காட்டுதற்காகவே இவ்வாறான படிப்பு ஒழுங்கு தமிழ் மோடியான தென் மோடிக்கு ஏற்படுத்தப்பெற்றதென்றும் கொள்ளலாம்.

வட மோடியார் விருத்தங்களை அதிகம் நீட்டி இசைப்பதில்லை. தென் மோடியார்க்கு நீண்ட இசை தொடுத்து விருத்தங்களைப் பாடவேண்டியது நியதி. வட மோடிக் கூத்தர் ஒரு பாட்டைப் படித்தால் பக்கப் பாட்டுக்காரரும் அதைத் திருப்பிப் படித்தல் வழக்கம். தென் மோடியிலோ என்றால் நடிகர் படிக்கும் பாட்டின் கடைசிப் பாகத்தை மட்டும் பக்கப் பாட்டுக்காரர் படித்து விட்டு அப்பாட்டு முழுவதற்குமுரிய தருவையே தொடர்ந்து படிப்பது மாறாத வழக்கம். "தரு"

என்பது இசைப் பாடல்களுக்கு அமைக்கப்படும் சுரவரிசை போன்றது. கூத்துப் பாட்டுகளைப் படிக்கும் முறையை அமைத்துக் காட்டும் ஒருவிதச் சொற்கோப்பு ஆகும்.

நடிகர், தம் ஆட்பங்களையும் பாட்டுகளையும் முடித்துக் கொண்டு களிரையை விட்டுப் போகும்போது ஒரு துரிதமான ஆட்டத்தை ஆடவேண்டிய நியதி வட மோடியார்க்கு உண்டு. இந்த ஆட்டத்துக்குக் "காலமேற்றுதல்" என்று பெயர். காலமேற்றுதல், தென்மோடிக் கூத்தருக்கில்லை. எனினும் அரசுகுமாரி, நடன மாதர் என்பார்க்கு மட்டும் காலமேற்றுதலை நிகர்த்த "தெய்தானு" என்ற ஓர் ஆட்டம் தென் மோடியில் ஓரோவழி உண்டு. "முத்திரைப் பல்லவம்" என்றும் விசேட ஆட்டம் வட மோடிக்கு மட்டும் உரியது. வட மோடியில் வரும் சேனாதிபதி, தலையாரி முதலான வீரவாண்கள் அரங்கேற்றத்தின்போது குதிரை மீதமர்ந்து ஆடுவர். இவ்வழக்கம் தென் மோடியில் பெரும்பாலும் இல்லை.

வட மோடியில் "தித்தித்தா" என்ற தாளமும், தென் மோடியில் "தெய்யத்தாக சந்தத்திமி" என்ற தாளமும் மிகவும் இன்றியமையாதனவாய், மிகுதியும் பயின்று வருவன. மாலையினாடு செல்லும் நூல் போல இவை அந்தந்த நாடகத்தினாடு தவறாது அடிக்கடி வரும் எனங்களாகும்;

வட மோடிக்கான "தித்தித்தா" வின்போது பாதம் முழுவதும் நிலத்திற் பரும்படி உரஞ்சி இழுத்து ஆடுவதும், தென் மோடிக் குரிய "தெய்யத்தாக சந்தத்திமி" ஆட்டத்தில், பாதத்தின் முற்பகுதி, குதீப்பாகம் இரண்டும் மட்டும் நிலத்திற் பரும்படி — உள்ளங்கால் நிலத்திற் பாதவாறு — குத்தி மிகுத்தாடுதலும் மரபு.

இத்துறைகளை மேலும் இங்கு விரிப்பிற் பெருகும். வேண்டுவோர், தென் மோடி, வட மோடி நாடகங்களின் இவ்வாறான வேறுபாடுகள், தனிச் சிறப்புகள், தனித் தனியான தாளக் கட்டுகள் முதலானவற்றின் தெளிவான விளக்கங்களை எமது மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்ற

ஈழத்து சோதிட வரலாற்றில் என்றும் நிலைத்துவிட்டவர். காலத்தை வென்று விட்ட சோதிடக் கலை வல்லவர். அரசியல் மாற்றம் முதல் அம்புலிப் பயணம் வரை அச்சொட்டாய்க் கணித்து அழியாப் புகழ் கொண்டவர். அந்தச் சோதிடப் பேராசான் கூறுகின்றார்:-

"சோற்றப் பிழைப்போடு சோதிடத்தைச் சேர்க்காதீர். சோதிடமையான சோதிடப் பேருங்கலையை ஆதி அந்தமல்லா அறிவுக் கலையாக அறத்தின் பொருளாக ஏற்று மதித்து ஏற்றம் பல காண்போம்!"

சோதிடக் கலாநிதி க. வேலுப்பிள்ளை.

முன்னாள் தேசாதிபதி முதல் முதலாவ அங்கத்தவர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மாநகர சபை முதல்வர்கள், நகராண்மைக் கழிப்புகள், பட்டின சபைகள், கிராம சபைகள் ஆகியோரின் விதப்புரைகளைப் பெற்ற ஒரே ஸ்தாபனம்.

உங்கள் எதிர்காலத்தை எந்தவொரு ஐயப்பாடுமில்லாமல் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்.

மங்களேஸ்வரி சோதிட நிலையம்,
89, கிறீன் வீதி, திருகோணமலை.

பலிக்காத ஆருடம்!

“இன்னும் நூறு ஆண்டுகளில் மக்கள் பைபிளை மறந்து விடுவார்கள். பைபிள் மீயூசியங்களில் வைக்கப்பட்டு இருக்கும் ஆழர்வப் பொருளாக ஆகிவிடும்” என்று சொன்ன அறிஞர் வால்டர்.

நூறு ஆண்டுகள் கழித்து என்ன நடந்தது தெரியுமா?

வால்டர் வசித்த வீட்டிலேயே “ஜே ஸீ வா பைபிள் சொஸைட்டி” இயங்கத் தொடங்கியது!

நாலிலும், அனுவுருத்திர நாடகம், இராம நாடகம் ஆகிய எமது நாடகப் பாதிப்பு நூல்களிலும் விரிவாகக் காணலாகும்.

மட்டக்களப்புக் கிராமப்புறங்களில் இன்றும் ஆடப்பெற்று வரும் தென் மோடி, வட மோடி நாடகங்கள் இந்நாட்டுப் பொது மக்களுடைய இலக்கியம், இசை, நடனம் (இயல், இசை, நாடகம்) ஆகிய முத்தமிழ் அறிவினையும் தூண்டி, உணர்ச்சியும் இன்பமும் ஊட்டி அவர்களது பழம் பண்பை வளர்க்கும் கருவிகளாக இருந்து வருகின்றன. இதனால் இவை மக்கட்சமுதாயத்திலே மிக முக்கிய பங்கு கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் உணரலாம்.

மட்டக்களப்பு மக்கள் தமது ஓய்வு காலங்களை வீணாக்காது கூத்தாடிக் களித்து வந்தவர்கள். நாட்டுக் கூத்து ஆடும் காலம் ஒருருக்கு மகிழ்வும், கலையின்பமும் பொங்கி வழியும் சாலமாகக் கருதப்பெற்றது. அதனால் கூத்தாடுதல் மட்டக்களப்பு மக்களின் ஓர் இன்பக் கலையாக நிலைபெறலாயிற்று. இளைஞரும் நடுத்தர வயதினரும் கூத்தாடுவதில் அதிகம் ஈடுபடுவதும், இளமையிற் கூத்தாடி மகிழ்ந்தோர், முதுமையிற் கூத்துப்பழக்கி

இன்பம் காணுவதும் இங்கு இயல்பாகி விட்டன.

நாட்டுக் கூத்து அரங்கேற்றம் ஒருநிலை நடந்து விட்டால் அதனைத் தொடர்ந்து பல திருமணங்கள் நடைபெறுவது மட்டக்களப்புக் கிராமங்களிலே ஒரு நன்னிகழ்ச்சியாகும். திறம்படக் கூத்தாடும் காளையர்க்கு அப்புக்கம் மேலதிகமான ஒரு திருமணத் தகுதியாகப் பொதுமக்களிடக் கணிக்கப்பெற்ற சிறப்பினை இதனால் நாம் அறிய முடிகின்றது.

இத்தகைய சூழ்நிலைச் சிறப்புக்களையும், தமிழ் மக்களின் கலை, இலக்கியம், பண்பு, கலாசாரம் முதலான பலவற்றையும் நன்கு எடுத்துக் காட்டும் பழம் பெருங்கலைக்களஞ்சியங்களாக மிளர்கின்ற தென் மோடி, வட மோடி நாடகங்கள் கால மயக்கில் மங்கி மறைந்து விடாது பாதுகாத்தல் கற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் இன்றுள்ள பெருங்கடனாகும்.

- ★ உங்களின் வானொலிப் பெட்டிகள் உரிய முறையில் இயங்கவில்லையா?
- ★ உங்களின் பழைய பெற்றி செட் வானொலிப் பெட்டிகளை மின்சார செட்டாக மாற்ற வேண்டுமா?
- ★ வானொலிப் பெட்டிகளை டிரான்ஸிஸ்டராக மாற்றியமைக்க வேண்டுமா?

அப்படியானால்:— இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

“நியோன்” ரேடியோ ஸ்தாபனத்துக்கு!

பட்டரி, டிரான்ஸிஸ்டர், மின்சார செட் ஆகிய வானொலிப் பெட்டிகளைத் திருத்துவதில் இந்தியாவில் விசேட பயிற்சி பெற்ற நிபுணர்களே எம்மிடத்தில் கடமையாற்றுகிறார்கள்.

டேப் ரெக்காட், ரெக்காட் பிளேயர், மின்சார ஸ்திரிக்கைப் பெட்டி, மின்சார விசிறி ஆகியவைகளையும் சிறந்த முறையில், குறைந்த செலவில் திருத்தம் செய்ய எம்மை நாடுங்கள்.

உங்களுக்கு வேண்டிய வானொலி உதிரிப் பாகங்கள், மின்சார உபகரணங்கள், வானொலிப் பெட்டிகள் ஆகியவற்றையும் குறைந்த விலையில் பெற்றுக் கொள்ள இன்றே எம்மை நாடுங்கள். பழைய மின்சாரப் பெட்டிகளும் வாங்கப்படும்.

“நியோன் ரேடியோ ஸ்தாபனம்”

“NEON RADIO” SERVICE

விரதான வீதி - கல்முனை.
MAIN STREET, KALMUNAI.

இஸ்லாமிய இலக்கியத்தில் புதுநோக்கு

ஹாபிஸ் எம்.கே.செய்யிது அஹ்மது

இன்றைய எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் நவீன இலக்கியத்தை உருவாக்குவதில் தற்பொழுது பெருவிருப்பம் காணப்படுகிறது. இது ஒரு நல்ல அறிகுறி. இலக்கியம் என்ற பெயரால் பல குப்பைகள் நூலுருக்களில் இக்காலத்தில் வெளிவருகின்றன. ஒழுக்க அடிப்படையில் வாழ்க்கையோடிணைந்த இஸ்லாமிய இலக்கியமே இப்பொழுது அவசியம் தேவை என்பதை மக்கள் உணர்கின்ற காலம் இது. அறிவுத்துறையில் நவீன இஸ்லாமிய இலக்கியத்தை உருவாக்குவதில் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இஸ்லாமியக் கலைகள்

திருக்குர்ஆனிலேயும் எம் பெருமான் (ஸல்) அவர்கள் போதனைகளிலும் மற்றும் எமது அறிஞர்கள், ஞானிகள் முதலானோர் வகுத்துத் தந்த வழிகளிலும், வாணிபவியல், புலியியல், பொறியியல், வைத்தியம், சமூக சீர்திருத்தம், வர்த்தகம், விவசாயம், கைத்தொழில், அரசியல், கணிதம், பொருளாதாரம், இரசாயனம், சட்டம், வரலாறு, கட்டிடக் கலை, இன்னொன்றான கலைப் பற்றி விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை கவனிக்கும் திரட்டி வசன நடையிலும், கவிதை நடையிலும் நவீன இலக்கியங்களை உருவாக்கினால் மக்கள் பெரிதும் பயன்பெறுவர்.

ஆசாரமும் அஞ்சாரமும்

முஸ்லிம்கள் மத்தியில் ஆசாரம் என்ற பெயரால் பல அஞ்சாரங்கள் நடைபெறுவதைப் பரவலாகக் காண்கிறோம். இவற்றிற்கு முற்றுப் புள்ளி போட வேண்டும். பெண்கள்

னைச் சந்தைப்பொருள்களாக மதித்த மக்கள் மத்தியிலே தோன்றிய இஸ்லாம், "ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமாளமாக வாழ் சட்டத்தின் மூலம் திட்டம் அமைத்து உரிமை வழங்கியது. ஆனால் இன்றோ

பெண்களைக் கடைப்பொருள்களாகக் கொள்ளக்கூடிய சமூகத் தீமைகள் மலிந்து காணப்படுகின்றன.

பொருளாதாரத் துறையில் ஏற்றத் தாழ்வைக் குறைக்கச் சட்டமிட்டது இஸ்லாம். இன்று முஸ்லிம்கள் மத்தியிலுள்ள பிச்சைக்காரர்களுக்குக் கணக்கில்லை.

அறிவுத் துறையில் ஆண்களும், பெண்களும் கண்டிப்பாக அறிவைத் தேட வேண்டுமென்று கூறியது இஸ்லாம். ஆனால் இன்று கல்வி அறிவில்லாதவர்களில் முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை பெருகிவிட்டது.

இவற்றை எல்லாம் எடுத்துக் காட்டி மக்களைத் தட்டி எழுப்பவும், நேர்வழிக்கு அவர்களைத் திசை திருப்பவும், தீமைகளை எதிர்த்து நிற்க இளைஞர்களுக்கு

உணர்ச்சியூட்டி அவர்களை எழுச்சி கொள்ளச் செய்யவும், ஒழுக்கம் ஒங்க வைக்க செய்யவும், நல்ல நல்ல கருத்துக்களை அமைத்து நவீன இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் படைக்க வேண்டும்.

நாவல்கள், நாடகங்கள், சிறுகதைகள், பாக்கள், சேர்த்தனைகள் இப்படியாகப் பற்பல வகைகளில் இலக்கியப் படைப்புகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். தமிழ் கூறும் முஸ்லிம் நல்லுலகுக்கு முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் செய்யும் பெரும் பணி இதுதான்.

அறபு - தமிழ் இணைப்பு

நினைவுக்கு எட்டாத காலம் முதல் அறபுக்கும், தமிழுக்கும் ஒரு இணைப்பு இருந்து வருகிறது. கலைத்துறை, வர்த்தகத் துறை மற்றும் பல துறைகள் மூலம் இவற்றின் மத்தியில் காலத்துக்குக் காலம் இவ்விணைப்பு உரம் பெற்றுள்ளதாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன. உலக மொழிகள் 2796. இவற்றுள் அறபும் தமிழும் மிக மூத்த மொழிகள் என்பது மொழி ஆய்வு எல்லுநர்கள் இவ் பெரும்பாலோர் முடிவு.

இஸ்லாம் தோன்றுவதற்கு முன்பே அறபிகள் தமிழ் நாட்டிற்கும், சிங்களத் தீவுக்கும் வந்து போய்க்கொண்டிருந்தார்கள் என்று வரலாற்று எடுகளில் காணக்கிடக்கிறது. இஸ்லாத்துக்குப் பின் இவ் ஏறவு பலம் பெற்றுள்ளது அறபிகள் கூட்டம் கூட்டமாகக் குடும்பத்துடன் வந்து இப்பகுதிகளில் குடியேறியாகத் தங்கினர். இக்காலத்திற்குள் அறபைத் தமிழுடன் இணைத்து ஒரு புது மொழியை

பொய்யார்

சங்கம்

அ. மெ. ரி. க். கா. வி. ல்
 "பொய் பேசுபவர்கள்
 சங்கம்" ஒன்றிருக்கிறது.
 இதில் உறுப்பினர்களாக
 சேர விரும்புபவர்கள்
 பத்து சென்ட் பணத்
 துடன் ஒரு பொய்யும்
 எழுதி அனுப்ப வேண்டு
 மாம்!

ஒருவர் எழுதியனுப்பிய
 பொய் இதுதான்:

"காட்டில் என் எதிரில்
 இரு கரடிகள் வந்தன.
 துப்பாக்கியில் ஒரு ரவை
 தான் இருந்தது. என்ன
 செய்வது? என் கத்தி
 யைத் துப்பாக்கிக்கு
 நேரே பிடித்துக்
 கொண்டு அதைக் குறி
 பார்த்துச் சுட்டேன்.
 கத்தியில் பட்டதும் ரவை
 இரண்டாகப் பிளந்து
 பாய்ந்தது. ஒரு பாதி ஒரு
 கரடியையும், மறு பாதி
 இன்னொரு கரடியையும்
 கொன்று விட்டது.

உருவாக்கினார். இதற்குப் பெயர்
 தான் அறபுத் தமிழ்.

அதாவது அறபு வார்த்தைகள்
 பரவலாகக் கலந்த தமிழ் மொழி.
 சமஸ்கிருதம் கலந்த தமிழ்
 மொழி எப்படியோ, அப்படியே
 தான் அறபு கலந்த தமிழ் மொழி
 யும். ஈ, ஈ, ஞ, ட, ப, ழ முதலிய
 தமிழ் அட்சரங்களுக்குள்ள ஒலி
 யைக் குறிக்கக் கூடிய அறபு அட்ச
 ரங்கள் இல்லாமலிருந்தன. இக்
 குறையை நிவர்த்தி செய்ய இருக்
 கும் அறபு அட்சரங்களுக்கு சில
 மேலதிக குறியீடுகளைப் புரத்தி புது
 அட்சரங்களாக்கி அறபுத் தமிழ்
 மொழி புர்த்தி செய்யப்பட்டது.

இப்படியாக அமைக்கப்பட்ட
 அறபுத் தமிழிலே நமது முன்னோர்
 கள் பல இஸ்லாமிய இலக்கியங்க
 ளைப் படைத்துள்ளனர்.

திருமறையின் விவிலையராயம்
 "தப்பிரீ", இஸ்லாமிய சட்ட விதி
 களான "பிக்ஹூ" இப்படியான
 பல அரிய கலைச்செய்வுகள் வெளி
 வந்தன. கி.பி. 1882இல் இவ்
 கையில் "கஸ்புலுன் அககஸ்பீஸ்

ஜான்" என்ற ஒரு அறபுத் தமிழ்
 வார ஏடு கூட வெளி வந்திருக்கி
 றது. நமது கலைச் செல்வங்களை
 நாம் பாதுகாக்கத் தவறியதால்
 பல செல்லுக்கிரையாகி விட்டன.
 இருப்பனவற்றையாவது நாம்
 பாதுகாத்து புது மெருகூடன்
 வெளியிட வேண்டும்.

அறபு இலக்கிய புதுமை

அறபு மொழியிலே நல்ல கருத்
 துக்களைக் கொண்ட நூல்கள் பல
 உண்டு ஆங்கிலேயர்களும், மற்றும்
 வேற்று நாட்டார்கள் பலரும்
 அறபு மொழி கற்று அறபு இலக்கி
 யங்களைத் தங்கள் தங்கள் மொழி
 களில் பெயர்த்துள்ளனர். அறபு
 இலக்கியப் பணியில் தமிழ் முஸ்லிம்
 அறிஞர்கள் பலர் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

சுரடி அறபிக் கவிதைகளை ஐந்
 தடி (தக்மீஸ்)களாக்கி நவீன அறபு
 இலக்கியம் படைத்தார் கலைக்கடல்
 காயல்பட்டணம் ஸைக்கத்தூர்லா
 அப்பா அவர்கள். "வத்ரிய்யா"
 "பான்தஸூஆத்", "புற்தா", "துக்
 குல் மஆத்", "தப்ரிஜூல் குறப்"
 ஆகிய சுரடிக் காவியங்களை
 பொருள் நயம் குன்றாது ஐந்தடி
 (தக்மீஸ்)களாக்கி அறபு இலக்கிய
 உலகில் ஒரு புதுமையை நிலைநாட்டி
 னார் ஒரு "அஜமி"யான ஸைக்கத்
 தூர்லா அப்பா அவர்கள். அறபு
 உலகிலே ஸைக்கத்தூர்லா அப்பா
 அவர்களுக்கும், மாப்பிள்ளை
 வெப்பை ஆலிம் அவர்களுக்கும்
 பெரும் புகழ் உண்டு. அறபு இலக்
 கிய உலகில் இமாம் கஸ்ஸாலி
 (றஹ்) அவர்களுக்கு ஒப்பானவ
 ரும் மிக்கானவரும் இவ்வளவன்றே
 கூறலாம். இமாம் அவர்கள் 55
 வருட காலம் வாழ்ந்துள்ளார்கள்.

அவர்கள் தாம் "வாழ்ந்த ஒவ்
 வொரு நாளைக்கும் 55 பக்கங்கள்
 வீதம் இலக்கியம் படைத்துள்ளார்
 கள்" என்று ஏ. ஜே. வெலித் என்ற
 பிரெஞ்சு ஆசிரியர் எழுதுகிறார்.
 மௌலானா ஜஸூஜத்தீன் குமி
 அவர்களின் "மஸ்னவி ஷரீப்", ஒரு
 அறபுதமான் இலக்கியப் படைப்பு.
 பேராசிரியர் நிக்கஸ்ஸன் என்பவர்
 18 வருட காலமாக அரும்பாடு
 பட்டு மொழி பெயர்த்து 8 "வால்
 யூம்" கவிச் தந்துள்ளார். இருண்டு
 கிடந்த உலகுக்கு அறபு இலக்கியம்
 ஒளி அளித்தது. இஸ்லாமியக் கலை,
 இஸ்லாமிய தத்துவம் ஆகியவை
 பற்றி வெளிவந்துள்ள நூல்களைத்
 தமிழாக்கி இஸ்லாமிய இலக்கியங்

களை அறபி மொழியுடன் இணைத்து
 சிறப்பிக்கலாமல்லவா?

குழந்தை இலக்கியம்

இனி குழந்தை இலக்கியம் எப்
 படி அமையவேண்டும் என்பதைப்
 பார்ப்போம். இன்றைய குழந்தை
 கள்தான் நாளை ஆட்சியாளர்கள்.
 இவர்களைச் சான்றோர்களாக்குவது
 நமது கடன். ஒழுக்கத்தையும்,
 வீரத்தையும் அடிப்படையாகக்
 கொண்ட குழந்தை இலக்கியங்களை
 நாம் படைக்க வேண்டும்.

"புதாஹ்ஷாம்": "குத்ப் நாய
 கம்", "நாகையந்தாதி", "சத்தூரு
 சங்காரம்" முதலிய எண்ணற்ற
 இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைப்
 படைத்தவரும், தமிழ் எழுத்துக்
 ளின் ஒலிகளுக்குச் சட்டம் அமைத்
 தவரும், கம்பனுக்கு மிஞ்சிய புகழ்
 பெற்றவரும், "புல்வர் நாயகம்"
 என்ற பெயர் பெற்றவருமான
 காயல் பட்டணம் ஷெய்கு அப்துல்
 காதிரு நயினர் வெப்பை ஆலிம்
 புலவர் யாத்துத் தந்த "சொர்க்க
 நீதி" ஒரு அருமையான குழந்தை
 இலக்கியம் ஆகும்.

"பாதகத்தின் செயல்க
 டமை எடுக்க
 வேண்டாம்.

பசித்தாரு மருகிருக்க
 உண்ணவேண்டாம்.

தோதகத்தின்

மடவாரை
 நம்பவேண்டாம்.

தோசிகளுடன் கூடி
 நடக்கவேண்டாம்.

காதகத்தின் கொலை

மனதில்
 நினைக்கவேண்டாம்.

களவு செய்யுந்
 திருடனுட

னினைங்கவேண்டாம்.

மாதவத்தின் மயிலையை

கதிஜா பாங்கர்,
 மணிமுத்தின்

மஹ்முதை
 வாழ்த்தாய்

நெஞ்சே."

சொர்க்க நீதியிலுள்ள பாடல்க
 ளும் ஒன்று இது. குழந்தைகளின்
 பிஞ்சு உள்ளங்களில் இப்படியான
 அற உரைகள் பதிய வேண்டும்.

“பாதகம் செய்பவரைக் கண்டால் — நீ பயங்கொள்ள வாகாது பாப்பா! மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா! — அவர் முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடு பாப்பா!”

இது கவி பாரதியார் குழந்தைகளுக்குக் கூறும் வீர உரை. குழந்தைகளின் உள்ளங்களிலே பாதகர்களை எதிர்க்க வீரக்கனலை மூட்டுகிறார் பாரதியார். அவ்வக் காலங்களில் நடக்கும் பாதகங்கள், வம்புக்கள், தீமைகள், அக்கிரமங்கள் ஆகியவற்றை எடுத்துக் காட்டி அவற்றின் மீது குழந்தைகளுக்கு வெறுப்பு ஏற்படும்படியாக இலக்கியங்களைப் படைப்பதன் மூலம் குழந்தைகளைச் சான்றோர்களாக்கலாம்.

பண்டைய, இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள்

பண்டைய இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை எப்படி வளர்த்து பாதுகாப்பது என்பது ஒரு கேள்வி. நூறு வருடங்களுக்கு முன் இப்படி ஒரு கேள்வி எழுப்பப்பட்டதுண்டு. சென்னைப் பல்கலைக்கழக இஸ்லாமியப் பிரிவின் தலைவராக இருந்த காயல்பட்டணம் கண்ணகமது மருதூர் முறும்மது புலவரின் முயற்சியால் அறுபதுக்கு மேற்பட்ட இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் சேர் செய்து புதுப்பிக்கப்பட்டன. அப்படியான ஒரு முயற்சி இப்பொழுதும் தேவைப்படுகிறது.

புராணம், மாலை, அந்தாதி, ஆற்றுப்படை, திருப்புகழ், பின்னைத் தமிழ், குறவஞ்சி, அம்மாலை, கும்மி, தாலாட்டு, சதகம், பதிகம், கலம்பகம், தாது, ஆவந்தக்களிப்பு, “நாமா”, “மஸ்அலா” “முஹஜித்” இப்படியான தலைப்புகளில் பல இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

“முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம்” என்ற என்னுடைய நூலில் வைபவற்றிய விபரங்களைக் கொடுத்தேன். இவற்றிற்கு பல கேட்டார்கள். இவற்றை மக்களால் பாதுகாப்பதற்கும் கிடக்கின்றன. காக்கப்படாமல் நம்முடைய குறை அனைத்தும் நம்முடைய கலைச் செல்வங்கள். இவற்றை எம்மால் தேடிச் சுண்டு பிடித்து,

சேர்த்து, திரட்டி, புதுப்பித்து, மறுபதிப்பாக்கி புதுப் பொலிவுடன் வெளியிடவேண்டும். இவை மக்களுக்கு மலிவான விலையிலும் கிடைக்க வேண்டும். இது கூட்டு முயற்சியாவேயே நிறைவேறும்.

முஸ்லிம்களுக்கென ஒரு புத்தக “புரஸ்ட்” (Muslim Book Trust) உருவாகவேண்டும். இஸ்லாமியக் கல்லூரிகள், கழகங்கள் இதற்காக முயற்சி செய்ய வேண்டும். வசதிபடைத்த ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் திருமணத்தின் போதும், இதர முக்கிய சடங்குகளின் போதும் நூல்கள் வெளிவரவேண்டும். வசதிபடைத்த ஒரு முஸ்லிம் காலமாகி விட்டால் அவரின் நினைவாக ஒரு நூலை வெளியிட்டு அதை அவருக்கே சமர்ப்பணம் செய்யலாம்.

எல்லா நூலகங்களிலும், பள்ளிகளிலும், வாசிக்கசாலைகளிலும் பண்டைய இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்களை வைத்துப் பாதுகாப்பதுடன் இஸ்லாமிய அறிவையும் பரவச் செய்ய வேண்டும். இப்படியான கலைப்பணி இப்பொழுது மிக மிக அவசியம்.

இஸ்லாமிய இலக்கியம் படைப்பதெப்படி?

இலக்கியம் படைப்பவர்கள் இஸ்லாமிய மார்க்க ஒழுக்கங்கள், இஸ்லாமியக் கலை, முஸ்லிம்கள் வாழும் இடம், தலம் ஆகியவற்றைக் கண்ணோட்டமாகக் கொண்டு தங்கள் படைப்புக்களை உருவாக்க வேண்டும். முஸ்லிம்களுக்கு எல்லா வகையிலும் ஒரு தனித்துவம் உண்டு. இந்தத் தனித்துவத்தை என்றும் பாதுகாக்கக்கூடியதாகவே முஸ்லிம் இலக்கியம் இருக்க வேண்டும். இவற்றையெய் பொறுத்தவரை முஸ்லிம்கள் கிழக்கிலங்கையின் குவியலாகவும் பெரும் பகுதியினராகவும் சேர்ந்து வாழ்ந்தாலும் பிற பகுதிகளிலும் அவர்கள் பரந்து வாழ்கின்றனர். வேற்று மத மக்களுடன் இணைத்தும், சேர்ந்தும் இருக்கக்கூடிய தீமல்களிலும் முஸ்லிம்கள் வாழ்கின்றனர். இவற்றின் காரணமாக முஸ்லிம்களின் நடை, உடை, பாவனைகளில் இடத்துக்கிடம் வேறுபாடுகளைக் காணலாம். சிந்தனை அசாரங்களில் வேறுபாடுகள் இருப்பிலும் மதத்துறையில் முஸ்லிம்கள் தனித்துவத்தைப் பாதுகாக்க வருகின்றனர். இஸ்லாமிய இலக்கியம் படைக்கும் இவம்

அதிசய மருந்து

24 மணி நேரத்திலும் மலேரியாவை குணமாக்கும் அதிசய மருந்து தொன்றை பிரிட்டிஷ் வைத்திய நிபுணர்கள் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். “டெக்ஸாமெதலோன்” என்று அந்த மருந்து வழங்கப்படுகிறது.

நாற்பது வயது நிரம்பிய ஒருவர் இந்த மருந்தினால் அதிசயமாகக் குணமாக்கப்பட்டார் என பிரிட்டிஷ் வைத்திய சஞ்சிகை கூறுகின்றது.

இந்த மருந்து ஏற்றி நாலு மணி நேரத்திலே அவரால் பேச முடிந்தது. பள்ளிரெண்டு மணித்தியாலங்களுக்குப் பின்னர் அவரால் சாப்பிட முடிந்தது. இருபத்தி நாலு மணி நேரத்திற்கு பின்னர் நோய்க் கிருமிகள் முற்றாக அழிந்து அவர் பூரண சுகமடைந்தார்.

எழுத்தாளர்கள், இவற்றை எல்லாம் தங்கள் கவனத்திற்கொண்டு தங்கள் இலக்கியப் படைப்புக்களை உருவாக்க வேண்டும்.

முஸ்லிம்கள் அன்றும் - இன்றும்

ஒழுக்கத்தின் அடிப்படையிலே படைக்கப்படும் இலக்கியங்கள் தான் இறவாப் புகழ் வாய்ந்தவையாகும். வயிறு வளர்ப்பதில் காட்டும் சிரத்தையை நாம் கலை வளர்ப்பதில் காட்டுவதில்லை. உலகுக்கு அறிவு ஒளி அளித்த முஸ்லிம்கள், இன்று அறியாமை என்ற காரிகுளில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றனர். உலகெல்லாம் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டிய முஸ்லிம்கள் இன்று வருமைப் பிவிக்கு ஆளாகி வாடுகின்றனர். சேர்ந்து வாழ்ந்து, பிர்ந்து உண்ட முஸ்லிம்கள் இன்று பிரிந்து வாழ்ந்து ஒருவருக்கொருவர் பகை மூட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர். வேதமோதிலே அறிஞர்கள் எவப்படுவார்கள் மக்களால் மதிக்கக்கூடியவர்களாகக் காணப்படவில்லை. இவற்றை எல்லாம் போக்க எழுத்தாளர்களால்தான் முடியும்.

நாய்

வாலை ஆட்டத் தெரியாவிட்டால் நாய்க்கு நல்வாழ்வு இல்லை. நன்றியுள்ள மிருகம் என்று பெயரெடுக்க வழியும் இல்லை.

இங்கே நாய் முட்டை சாப்பிடுவதாகத்தானே நினைக்கிறீர்கள்? உண்மை அதுவல்ல.

இந்த நாய் தன் வேலையை லாகவமாகச் செய்கிறது. திருமதி டிரீக்கி பூல்ஹம்ஸ் என்பவருக்குச்

சொந்தமான ஒரு கோழிப்பண்ணையில், தினந்தோறும் கோழி முட்டைகளை தன் வாயால் மிருதுவாகக் கொளவி எடுத்துச் சேகரிப்பதே இதன் வேலை.

மூன்று வயது நிரம்பிய "லெப்ரடர்" எனும் இந்த நாய் பண்ணையில் வேலைக்குச் சேர்ந்து ஒரு வருடம் ஆகிறது. இதுவரையிலும் ஒரு முட்டையைக் கூட இது உடைக்கவில்லை.

கீழே பட்சணங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறது இன்னொரு நாய்,

பூனை

பூனைக்கு வெவ்வேறு வண்ணங்களையப் பற்றி அறிவே கிடையாது. அதன் கண்களுக்கு எல்லா நிறங்களும் வெள்ளையும் கறுப்புமாகத் தான் தெரியும்.

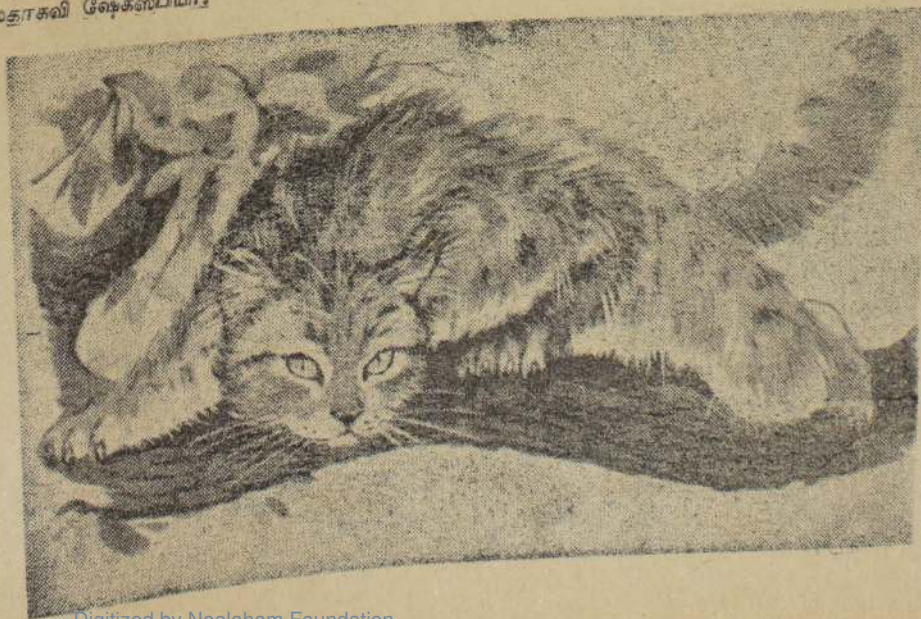
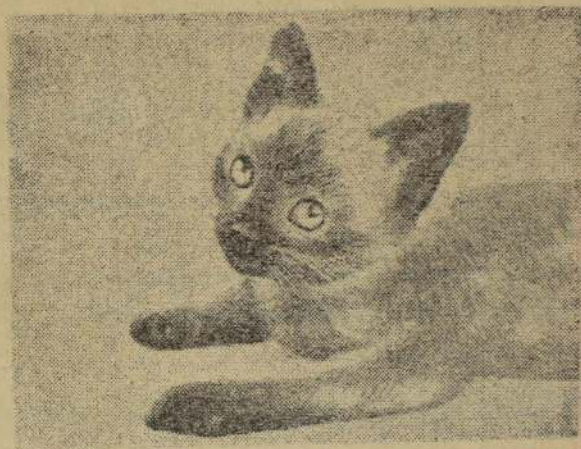
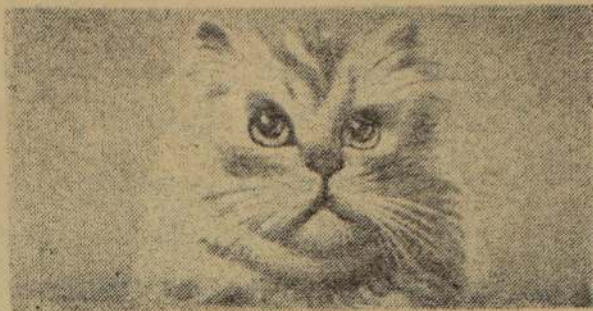
பூனைக்குத் தண்ணீரைக் கண்டால் ஆகாது.

பூனைக்கு இருட்டில் கண் தெரியுமா? மங்கலான வெளிச்சத்தில் தான் மற்ற மிருகங்களைவிடப் பூனைக்கு நன்றாகக் கண் தெரியும். ஆனால் முழு இருட்டில் அதற்குக் கண் தெரியாது.

பூனைக்கு யோசிக்கும் திறமை உண்டு என்கிறார்கள் மிருக சாஸ்திர நிபுணர்கள். நாய், பூனை இரண்டுக்குமே இந்தத் திறமை உண்டாம்.

பூனைக்குத் தந்திரங்களைக் கற்றுக் கொடுக்க முடியுமா? அதற்குப் பிடிக்காத எதையும் நாம் சொல்லிக் கொடுப்பது பெரும்பாலும் சாத்தியமில்லை. ஆனால், அது தனக்குத்தானே பல தந்திரங்களைக் கற்றுக் கொள்ளும்.

ஷேக்ஸ்பியர், வேர்ட்ஸ்வர்த், சிட்ஸ் போன்ற கவிஞர்களும், ஆபிரஹாம் லிங்கன், தியோடர் ரூஸ்வெல்ட் போன்ற அமெரிக்க ஜனாதிபதிகளும் பூனையிடம் அன்பு கொண்டிருந்தார்கள். "சாதுவான பிராணி பூனை" என்கிறார் ஆங்கில மதாகவி ஷேக்ஸ்பியர்.

போன்: 286

அழகிய தங்கப் பவுண்
நகைகளுக்கும், வைரங்களுக்கும்
சிறந்த ஸ்தாபனம்

கே. டி. எம். ஜாவஸ்ஸர்ஸ்
நகை வைர வியாபாரம்

67, கன்னாதிட்டி

யாழ்ப்பாணம்.

றெமி கார்மண்ட்ஸ் இன்டஸ்றீஸ்
மட்டுநகரில் இணையற்ற ஸ்தாபனம்

தமது சொந்த கைத்தொழிலால், அழகுக்கு அழகு செய்யும் அலங்கார
ஆயத்த ஆடைகள், புதுப்புது மோஸ்தர்களிலும், நிற இணைப்புக்களிலும்:

★ சிறுவர், சிறுமியர் உடைகள்	★ சயன்டிபிக் கட்டிங் சாறி
★ லேடீஸ் பிளவுஸ்கள்	பிளவுஸ்கள்
★ சிக் (மினி) உடைகள்	★ பாடசாலை சீருடைகள்
★ நைட்டி & ரெசிங் கவுண்டுகள்	★ திருமண உடைகள்
★ பாட்டி புரக்குகள்	★ ஆண்களுக்கான அன்றாட
★ பஞ்சாப் உடைகள்	ஆடைகள்

முதலியவைகளுடன், ஆட்கள் திறம்பட தயார் செய்து, உரிய நேரத்தில்
ஒப்படைக்கப்படும்.

விஜயம் செய்யுங்கள்:

றெமி கார்மண்ட்ஸ் இன்டஸ்றீஸ்

இல. 4, 2ம் குறுக்கு பஜார் வீதி, மட்டுநகர்

அரசனை நம்பிப் புருசனைக் கைவிடலாமா?" என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. இந்தப் பழமொழியைத் தலைகீழாக்கிப் புருசனை நம்பி அரசனைக் கைவிடலாமா என்று ஒரு புதிமொழியும் நிலவி வருகின்றது. எது எப்படியிருந்தபோதும் இந்தப் பழமொழியும் புதிமொழியும் எமக்கு ஓர் உண்மையை உணர்த்துகின்றன. அதாவது, பெண்ணொருத்தியைக் காப்பாற்ற வேண்டிய கடமை அவளைக் கட்டியவரின் கடமை மட்டுமல்ல, ஆரூபவரின் (மன்னவின்) கடமையுங்கூட என்பதே அந்த உண்மை.

பராமரிப்பு என்ற விடயம் பற்றித் திட்டவாட்டமான சில சட்டங்கள் இருக்கின்றன. கட்டிய மனைவியைக் கடைசி வரை காப்பாற்ற வேண்டும் என்று சட்டம் உள்ளது; அதைப் போல, மனைவியும், பொருள் படைத்தவளாக இருப்பின், தலக்கு மாலையிட்ட கணவனை, அவன் அந்தரித்த நிலையில், காப்பாற்ற வேண்டும் என்று சட்டம் உள்ளது.

மனைவியை மட்டுமல்ல, மக்களையும் பராமரிக்க வேண்டியது கணவனின் கடமை. இதனால், மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய கடமையோ பொறுப்போ தாய்க்கு இல்லை என்று அர்த்தமாகிவிடாது; தாய்க்

திருத்த வேண்டிய பராமரிப்புச் சட்டம்

செ.சிறீக்கந்தராசா சிறியல் இளவல், வழக்குரைஞர்

றவர்கள் உயிர் வாழும் வண்ணம் காப்பாற்றுவதில் மன்னவின் கடன். மன்னவின் கடன் மட்டுமல்ல; மற்றவர்களின் கடனாகூட; அதாவது உள்வவன் இல்லாதவனைப் பேணிச் காப்பாற்ற வேண்டும்; பராமரிக்க வேண்டும். "குடிதழீஇக் கோலோச்சகடல்" என்றும், "அற்கோலோச்சகடல்" என்றும் செல்வமுறர்க்கொன்றுற்றோன் செல்வம் மிகநலம் பெற்றுள் தமிழன் மூத்தற்று" என்றும் வள்ளுவன் விவ்ளியது இந்தத் தெள்ளிய பண்பாகிய பராமரிப்பைத்தான்.

இவ்விலாந்தி, அமெரிக்கா போன்ற வளம் பொருந்திய நாடுகளில், தொழிலில்லாதிருக்கும் அடக்களுக்கு வாரத்துக்கு இவ்வளவு என்று ஒரு தொகையை அரசாங்கம் அளித்தி வருவது நம்மிற் பல சும் அளித்தி வருவது அதாவது குக்குத் தெரியும்; அதாவது உழைப்பற்றவர்களை அரசாங்கம் பராமரிக்கின்றதி. "நாடாவளத்த" நாடுகளே இவ்வாடு செய்ய முடியும்.

நான் மேலே கூறியனவெல்லாம் பொதுவான செய்திகள். ஆனால்

கும் அந்தக் கடமையும் பொறுப்பும் உண்டு.

இப்படியெல்லாம் இருந்த போதும் பராமரிப்பு என்றால் மனைவியைக் கணவன் பராமரித்தல் என்றுதான் பொதுமக்கள் நினைக்கிறார்கள். அப்படியே வைத்துக் கொள்வோம். பொதுமக்கள் நினைக்கின்ற இந்தப் பராமரிப்புச் சட்டம் என்ன சொல்கிறது?

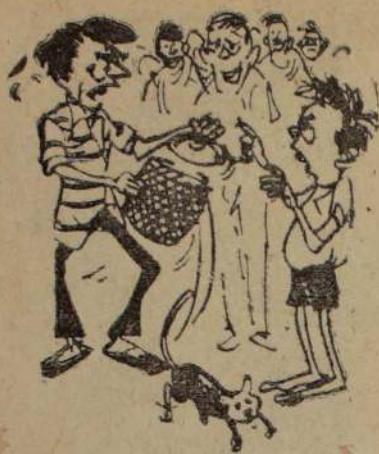
கணவன் கைவிட்டான் என்று கூறி அல்லது தந்தை கைவிட்டான் என்று கூறி கணவனிடமிருந்து அல்லது தந்தையிடமிருந்து மனைவி அல்லது தனயன் பராமரிப்புத் தொகை கோருவதற்கான சட்டம் எதுவும் பண்டைய இலங்கையில் இருக்காதது தெரியவில்லை. இதற்கையே பராமரிப்பைக் கோருவதற்கான சட்ட ஏற்பாடு உரோமரிட்ச்சுச் சட்டத்தில் இருந்தது.

உரோமரிட்ச்சுச் சட்டம் இவ்வகையில் பொதுச் சட்டமாகையால், எல்லா ஏற்பாடு செயல்பட்டிருந்திராத இந்த விடயத்துக்கு அந்தச்

சட்டமே இவ்வகைச் சட்டமாகவும் அமையும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். உரோமர் — இடச்சுச் சட்டத்தின்படி, தன் வழிநீறில் தன் கணவனுக்குப் பிறந்த பிள்ளையைப் பராமரிக்கும்படி அந்தக் கணவன்க்கேட்கும் உரிமை அந்தத் தாய்க்கு உண்டு. அதே போலத் தன்னைப் பராமரிக்கும்படி கணவனைக் கேட்கும் உரிமையும் மனைவிக்க உண்டு.

ஆனால் 1841ஆம் ஆண்டு வரைக்கும் இந்த உரோமரிட்ச்சுச் சட்டம் தனியொரு சட்டமாக இலங்கையில் இயற்றப்படவில்லை. உரோமரிட்ச்சுச் சட்டத்தில், குடிப்படைக் குடியியலுரிமையாய் அமைந்திருந்த ஒன்றை, தவிக்க விடப்படும் தாய்க்கும் சேய்க்கும் விவரவான பரிசாரம் தேடிக் கொடுப்பதற்காகத் குவிப்படுத்திய சட்டம்தான் எமது பராமரிப்புச் சட்டம்.

போதிய வசதி கொண்ட ஒருவர் அவரது மனைவியை, அல்லது தம் மைத் தாமே பராமரிக்க முடியாத அவரது பிள்ளைகளை (அப்பிள்ளை

மந்திரவாதி: இதோ பாருங்கள். இந்த வெற்றுக் கூடைக்குள்ளிருந்து ஒரு கண்டெலியை வரவழைக்கிறேன்.

[முடியிருந்த கூடையைத் திறக்கிறார் மந்திரவாதி. உள்ளேயிருந்து ஒரு பூனை குதித்தோடுகிறது.]

மந்திரவாதி தன் உதவியாளனிடம் இரகசியமாக: எங்கேயடா எலி?

உதவியாளன்: பூனையின் வயிற்றுக்குள் அசுப்பட்டுக் கொண்டது எனுமான்.

மந்திரவாதி பொதுஜனங்களைப் பார்த்து: மஹா ஜனங்களே, பார்த்தீர்களா இரட்டை வித்தை காட்டி விட்டேன். கூடைக்குள் இருந்து எலியை எடுத்துப் பூனையின் வயிற்றுள் அடைத்து விட்டேன்.

கள் முறைப்படி பிறந்த பிள்ளைகளாலுஞ் சரி, கள்ளத்தில் பிறந்த பிள்ளைகளாலுஞ் சரி) காப்பாற்ற வேண்டியது அவரது கடமையாகும்.

அவர் அல்லவாறு தம் மனைவியை அல்லது மக்களைப் பராமரிக்கத் தவறினால், அல்லது பராமரிக்க மறுத்தால், அத்தகைய தவறுகை பற்றி அல்லது மறுப்புப் பற்றி நீதவாளுக்கு எடுத்துக் கூறி அவர் திருத்தப்பட்டால், நூறு ரூபாவுக்கு மேற்படாததான ஒரு தொகையை மாதாமாதம் அவரது மனைவிக்குப் பராமரிப்புப் படியாகக் கொடுக்கும்

படி அந்த ஆளுக்கு நீதவான் கட்டணையிடலாம்.

தமது மனைவியைத் தாம் பேணுவதற்குத் தயாராக இருப்பதாக ஒருவர் நீதவாவிடம் கூறினால், அவ்வாறு அக் கணவனுடன் வாழ்வதற்குத் தயாரா என்று அந்த மனைவியை நீதவான் வினாவதல் வேண்டும். ஒன்று சேர்ந்து வாழ மனைவி மறுத்தால் அதற்கான காரணத்தை மனைவி கூறுதல் வேண்டும்.

தனது கணவன் வேறு பெண்களுடன் வாழ்கிறார் என்று (முசலிம் பெண்களுக்கு இது பொருந்தாது: 33 என். எல். ஆர், 277) அல்லது தன்னைக் கொடுமைப்படுத்துகிறார் என்று மனைவி கூறினால் அக் கூற்றின் உண்மையை ஆராய்ந்து பார்த்து உண்மையென்று கண்டால், பராமரிப்புப் படியைக் கட்டும்படி அந்தக் கணவனை நீதவான் பணிக்கலாம்.

ஆனால், கணவன் ஒன்று சேர்ந்து வாழ விருப்பம் தெரிவிக்கும் போது, நியாயமான காரணமின்றித் தன்னுடைய கணவனுடன் கூடி வாழ மறுக்கும் மனைவி, பராமரிப்புத் தொகை எதையும் கொடுக்கும்படியான கட்டணையைப் பெற முடியாது.

அதேபோல வேறோர் ஆடவனுடன் வாழ்ந்து வரும் மனைவியும், அவளுடைய சொந்தக் கணவனிடமிருந்து பராமரிப்புப் பெற முடியாது. கணவன் - மனைவி ஆகிய இருவரும் பரஸ்பர உடன்படிக்கையின்படி பிரிந்து வாழ்கின்றவிடத்தும், கணவனிடமிருந்து பராமரிப்புக் கோரும் உரிமை மனைவிக்குக் கிடையாது என்பதை நாம் மறந்து விடலாகாது.

மனைவிக்குப் பராமரிப்புத் தொகை கட்டும்படி நீதவான் கட்டணை பிறப்பித்த பிறகு, பெண்ணைத்தி தன் கணவனல்லாத வேறொருவருடன் வாழ்கின்றான் என்பது நிரூபிக்கப்பட்டால் ஏவலே ஆக்கப்பட்ட அந்தப் பராமரிப்புக் கட்டணையை நீதவான் நீக்கிவிடுதல் வேண்டும் என்று சட்டம் கூறுகின்றது.

பராமரிப்புப் பற்றிய சட்டத்தில் ஒரு விடயத்தை நாம் ஊன்றிக் கவனித்தல் வேண்டும். போதிய வசதியுள்ள ஆண் ஒருவன் தனது மனைவியை அல்லது பிள்ளைகளைப் பரா

மரிக்கத் தவறினால் அல்லது மறுத்தால் மனைவிக்கு அல்லது மனைவிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் பராமரிப்புத் தொகை கட்டும்படி பணிக் கும் நியாயத்திற்கும் நீதவான் நீதமன்றத்துக்கு உண்டு என்று கூறினோம்.

இங்கே "போதிய வசதி" என்ற சொல்லாட்சியை நாம் ஊன்றிக் கவனிக்க வேண்டும். அந்த ஆணவன் "போதிய வசதி" இல்லாதவனாயின் பராமரிப்புக் கட்டும்படி அவனைப் பணிக்க முடியாது. அப்படியானால் "போதிய வசதி" என்ற சொல்லமைப்பின் பொருள்தான் என்ன? இதற்கான வரைவிலக்கணத்தைப் பராமரிப்புக் கட்டணைச் சட்டத்தில் காண முடியவில்லை. உயர் நீதிமன்றங்கள் வழங்கியுள்ள தீர்ப்புக்களிலேதான் இதற்கான வரைவிலக்கணத்தைக் காண முடிகிறது.

உழைக்கக் கூடியவர், ஊதியம் பெறக் கூடியவர் "போதிய வசதி" யுடையவராகக் கருதப்படுதல் வேண்டும் என்று வழக்கு முற்றீர்ப்புக்கள் வரைவிலக்கணம் கூறுகின்றன.

தனது கணவன் என்று கூறி ஆண் ஒருவனிடம் பராமரிப்புக் கேட்டு வழக்குத் தொடுக்கும் பெண் அந்த ஆண் தனது கணவன்தான் என்பதை சீயத்துக்கிடமின்றி நிரூபித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு நிரூபிக்கத் தவறினால் அந்த ஆடவனிடமிருந்து பராமரிப்புப் பெற முடியாது என்பதையும் வாசகர் நினைவில் நிறுத்துதல் வேண்டும்.

பணம் படைத்த மனைவி ஒருத்தி, அவளது கணவனால் கைவிடப்பட்ட விடத்து, கணவனிடமிருந்து பராமரிப்புப் பெறும் உரித்தடைய வளா என்ற கேள்வி எழலாம். மனைவியின் பொருள் வசதி ஒரு பொருட்டல்ல. அவள் பராமரிப்புக் கோரிலால், கணவன் பராமரிப்புத் தொகையை நீதவானின் கட்டணைக்கிணங்கக் கொடுத்துத் தானாக வேண்டும். 44ஆம் புதுச் சட்ட அறிக்கைகளின் 241ஆம் பக்கத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு வழக்கு நான் மேலே கூறிய கூற்றுக்குச் சான்றாக அமைந்துள்ளது.

மக்களைப்

பாதுகாக்க வேண்டும்

பெண் ஒருத்தி எவரிடமிருந்து பராமரிப்புக் கோருகின்றாளோ

அவர் தன்னை முறைப்படி மணந்த கணவன் என்பதை நிரூபித்தாலொழியப் பராமரிப்புப் பெற முடியாது என்று கண்டோம். ஆனால் பிள்ளை ஒன்று அது முறைமணப் பிள்ளையாலுலுஞ் சரி, கள்ளத்தில் பிறந்த பிள்ளையாலுலுஞ் சரி, அதனது தந்தையிடமிருந்து பராமரிப்புக் கோரும் உரிமையுடையது.

ஆனால், பராமரிப்புக் கோருவதைப் பொறுத்த வரையில் முறைமணப் பிள்ளைக்கும் கள்ளத்தில் பிறந்த பிள்ளைக்குமிடையே ஒரு வேறுபாடு உண்டு. முறைபிறழ்ந்து பிறந்த பிள்ளைக்குப் பராமரிப்புக் கோர வேண்டுமாயின், அது பிறந்து பன்னிரண்டு மாதங்கள் கழிவதற்கு முன்னர் விண்ணப்பித்தல் வேண்டும்; அல்லது அப் பிள்ளையின் தந்தை என்று கூறப் படுபவர் அது பிறந்து பன்னிரண்டு மாத காலத்தின் எப்போதாயினும் அந்தப் பிள்ளையைப் பராமரித்தார் என்று, அல்லது அதன் பராமரிப்புக்காகப் பணம் கொடுத்தார் என்று நிரூபித்தல் வேண்டும்.

முறைமணப் பிள்ளையைப் பொறுத்த வரையில் இந்த நிபந்தனைகள் கிடையா. இந்தப் பிள்ளை பதினாறு வயதைத் தாண்டி முன்னர் எந்த நேரத்திலும் பராமரிப்புக் கோரி நீதவானுக்கு விண்ணப்பிக்கலாம். ஆனால் தன்னைத்தானே காப்பாற்ற முடியாத நிலையில் இருந்தால்தான் பிள்ளைகள் தந்தையிடமிருந்து பராமரிப்புக் கோர முடியும்.

பதினாறு வயதுக்கு மேற்பட்ட பிள்ளை ஒன்று அதன் தந்தையிடமிருந்து தொடர்ந்தும் பராமரிப்புக் கோர முடியுமா, முடியாதா என்ற ஐயம் எழுதல் இயல்பு. தந்தையிடமிருந்து பராமரிப்புப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பிள்ளை பதினாறு வயதைத் தாண்டிய பின்னரும் பராமரிப்புத் தொகையைப் பெற விரும்பினால், நீதவானுக்கு விண்ணப்பித்தல் வேண்டும். அப் பிள்ளை பதினெட்டாம் பிள்ளை அதன் பதினெட்டாம் வயது நிறையும் வரை பராமரிப்புத் தொகையைத் தொடர்ந்து பெறும் வேண்டும் என்று நீதவான் கூட்டின இடலார்.

இந்தக் கால நீடிப்புக்கான விண்ணப்பம், அந்தப் பிள்ளையின் பதினாறாம் வயது முடிவடைய முன்னர்தான் வயது முடிவடைய முன்பு என்னப்பப்படல் வேண்டும் என்பதை நாம் மறந்து விடலாகாது. படை நாம் மறந்து விடலாகாது. மறந்தால், 16 வயது முடிவடைந்த

பிள்ளை பராமரிப்புக் கோர முடியாது என்று 54ஆம் புதுச் சட்ட அறிக்கையின் 373ஆம் பக்கத்தில் உள்ள ஒரு வழக்குத் தீர்ப்புக் கூறுகின்றது. ஆனால் இந்தத் தீர்ப்புச் சரியானதா என்பதைச் சந்தனையாளர் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

பராமரிப்புப் படியைப் பெற்றுக் கொண்டுக்கும் பிள்ளையின் 16 வயது நிறைவடை யு முன்னர், கால நீட்டம் கேட்டு விண்ணப்பிக்காவிட்டால் அந்தப் பிள்ளை அதன் 18 வயது வரையும் பராமரிப்புத் தொகையைப் பெற முடியாது என்று கூறுவது அந்தப் பிள்ளையின் அடிப்படையுரிமையை மறுப்பதற்கொப்பாகும் என்று அறிஞர்கள் அடிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

அல்லவாறு செய்யின், பராமரிப்புக் கட்டளைச் சட்டம் இயற்றப்பட்டதன் நோக்கமே தவிர பொடியாகிவிடும். அந்தப் பிள்ளைக்கு ஏவ வேயுள்ள ஒரு குடியியல் உரிமையை வலுவுக்கிடுவதற்காக அந்தக் கட்டளைச் சட்டம் இயற்றப்பட்டதா என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

அப்படி இருக்க, 16 வயதடைய முன்னர் காலநீட்டம் கோரி விண்ணப்பிக்கத் தவறினர் என்ற காரணத்தினால் அந்தப் பிள்ளையின் உரிமையை மறுப்பது பாவம். உரோமரிட்ச்சுச் சட்டத்தின்படி இந்த வயதெல்லே 16; ஆனால் இலங்கைச் சட்டமாகிய பராமரிப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தில் இது 18, 16 வயது, 18 வயதாக உயர்த்தப்பட்டதன் நோக்கமே இந்த அடிப்படையிலே மதிக்கும் பொருட்டுத்தான் என்பதை மனங்கொள்ளல் வேண்டும்.

ஒரு பிள்ளை, அதனது 16ஆம் வயது முடியும் வரையும் பராமரிப்புக் கோராதிருந்துவிட்டுப் 17வது வயதில் பராமரிப்புக் கோரி நீதவானிடம் விண்ணப்பிக்கின்றதென்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்; அப் பிள்ளைக்குப் பராமரிப்புத் தொகை வழங்கப்படுமா, வழங்கப்படாதா?

வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்று தங்கநாயகம் எதிர் செல்லியா என்ற வழக்கில் (42 என். எல். ஆர். 379) நீதியரசர் குட்சு அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். பதினாறுக்கு மேற்பட்ட ஆனால் பதினெட்டுக்கு மேற்படாத பிள்ளை பராமரிப்புக் கோர முடியுமேல், பதினாறு வயது வரையும் பராமரிப்புப் பெற்றுக்

கம்பிரான் சுவாமிகள்: என் சிலியன் சோமன் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார். கடன்சாரர்கள் அவனைத் தொந்தரவு செய்கிறார்கள். யாராவது அவனுக்கு ஒரு நியம ரூபாய் கடன் கொடுத்து உதவக் கூடாதா?

கூட்டத்தில் ஒருவர்: சோமன் பாவந்தான். நான் கொடுக்கிறேன் மீறாமல் ரூபாய். யானுக்கு அவன் கடன் கொடுக்க வேண்டும்?

கம்பிரான் சுவாமிகள்: அடியேனுக்குத்தான். ஆனால் பாஸமறுத்த இந்தக் கூட்டக்குத்தான்.

கொண்டிருந்த பிள்ளை, காலக்கேடு முடிவடைய முன்னர் காலநீட்டம் கோரவில்லை என்பது காரணமாக பராமரிப்புப் பெறமுடியாதென்று கூறுவது விவேகமாகத் தோன்றவில்லை. 54ஆம் புதுச்சட்ட அறிக்கைத் தீர்ப்பு, அதற்கு முன்னைய தீர்ப்புகளான 22ஆம், 42ஆம் புதுச் சட்ட அறிக்கைத் தீர்ப்புகளையும் பின்பற்றுகிறது ஏன் என்று சட்ட அறிஞர் அங்க லாய்க்கிறார்கள்.

பராமரிப்புக் கோரி வழக்கெடுக்கும் மனைவி அல்லது பிள்ளை அந்த வழக்கை நீதவானிடம் எடுக்கலாம். பராமரிப்பு வழக்கு என்பது உரிமையில் சார்ந்த ஒரு வழக்கு (48 என். எல். ஆர். 261) நீதவானே குற்றவியல் நியாயாதிக்கம் கொண்டவர். இவ்வாறு இருக்கலால் பராமரிப்பு வழக்கு ஒரு குற்றவியல் வழக்கு என்று சினைப்போகும் உளர்.

பலூன் மனிதர்

அழகான ஆஸ்திரேலிய மங்கையர்கள் தங்களைச் சுற்றி வட்டமிடும் இளைஞர்களிடமிருந்து தப்பிக் கொள்ள ஒரு வழி கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். பிளாஸ்டிக்கில் உருவாக்கப்பட்ட "பலூன் மனிதரை" இந்தப் பெண்கள் காரில் ஏற்றிக் கொண்டு ஊரைச் சுற்றி வருகிறார்கள்.

மற்றவர்களின் கண்களில் இலகுவாகப் படக்கூடிய வகையில் வீடுகளிலும் வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் ஆண் துணை இருப்பதாக எண்ணி இந்தப் பெண்களிடம் இளைஞர்கள் எவரும்தோவதில்லை.

முழுக்க முழுக்கக் குற்றவியல் நியாயாதிக்கம் கொண்ட நீதவாளுக்கு, பராமரிப்பு வழக்கை விசாரித்துத் தீர்ப்பளிக்கும் உரிமையியல் நியாயாதிக்கம் இந்த ஒன்றுதான்; வேறு கிடையாது. இந்த நீதவான் நீதிமன்றத்தில் பராமரிப்புக்கோரி எவ்வாறு விண்ணப்பிப்பது என்பதை அறிவது நல்லது.

விண்ணப்பம் எழுத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதோடு விண்ணப்பகாரரின் கையொப்பத்தையும் அது கொண்டிருத்தல் வேண்டும். விண்ணப்பத்தில் 25 சத முத்திரை ஒட்டப் படுதல் வேண்டும். எதிராளிக்கு அல்லது சாட்சிக்கு அனுப்பப்படும் ஒவ்வொரு அழைப்பாணியிலும் (Summons) 15 சத முத்திரை இருத்தல் வேண்டும். எழுதப் படிக்கத் தெரியாத ஒரு பெண் பராமரிப்புக் கோரவிருப்பினால் நீதவாவிடம் நேரடியாகச் சென்று தனது விண்ணப்பத்தைக் கூறினால் அவர் அவற்றை எழுத்து மூலமாக்கி விண்ணப்பகாரியின் கையொப்பத்தையும் 25 சத முத்திரையையும் அவளிடமிருந்து பெற்று அந்த விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக் கொள்வார்.

கணவனிடம் பராமரிப்புக் கோரும் மனைவி, மிக மிக வறியவள் என்றும் பராமரிப்பு விண்ணப்பத்திற்கான 25 சதந்தாளும் அவளிடம் இல்லை என்றும் வைத்துக்

கொள்வோம். அப்படியாயின் அவள் என்ன செய்வது? அஞ்ச வேண்டியதில்லை. தன்னுடைய தஞ்சமற்ற நிலையை நீதவாவிடம் எடுத்துக் கூறினால் நீதவான் அந்த 25 சதமில்லாமலே விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்.

வழக்கு எப்படி ஆரம்பிக்கும்? முதலில் விண்ணப்பகாரரை அழைத்து அவரை விசாரிப்பார். விண்ணப்பகாரர் கூறும் கூற்றுக்களைப் பதிந்து அவர் கூறும் கூற்றில் உண்மை இருக்கிறது என்று அவர் திருப்திப்பட்டால் அழைப்பாணை விடுத்து எதிராளியையும் சாட்சிகளையும் குறிப்பிட்ட ஒரு தேதியில் அந்த நீதிமன்றத்தில் சமூகமளிக்குமாறு பணிப்பார். அதன் பின் நிகழ்பவையெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரிந்த கதையாதலால் அவை இங்கே வேண்டா.

வழக்கு விசாரணையின் பின்னர், மனைவிக்கு அல்லது பிள்ளைக்குப் பராமரிப்புத் தொகை கட்டும்படி பணிக்கப்பட்ட ஒருவர் அக் கட்டளைக் கிணங்கியொழுக்கத் தவறில் அவர் தண்டிக்கப்படுவார், மனைவிக்குப் போமதியான அந்தத் தொகையானது நீதிமன்றத்தால் அவர் மீது விதிக்கப்பட்ட குற்றப் பணம் ஒன்று என்றும் போன்று அறவிடப்படலாம் என்று சட்ட ஏற்பாடு உள்ளது.

அது மட்டுமல்ல; அவர் அவ்வாறு தவறுகின்ற ஒவ்வொரு முறைக்கும் ஒருமாத காலத்துக்கு மேற்படாத காலத்துக்கு மறியற் தண்டனையும் விதிக்கப்படலாம். இத்தண்டனை போதாதென்பது பலரது அபிப்பிராயம்.

பராமரிப்புப் பற்றிய தனிச் சட்டம் ஒன்று, 1841 ஆம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட தெனிலும் இன்று நம் மத்தியில் நடைமுறையிலிருக்கும் சட்டமானது 1889 ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டதென்று தொடக்கத்திலேயே குறிப்பிட்டேன், அதாவது 83 ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன. ஆனால் சட்டம் மாறாமலே உள்ளது. மாற்றம் வேண்டும் என்று பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு அறிஞர்கள் சுட்டிக்காட்டியும் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. இந்நிலை வருந்தத் தக்கது.

வாழ்க்கைச் செலவு விடம் போல ஏறிவிட்டது. மக்களின் சம்பளமும் உயர்ந்து விட்டது. ஆனால் பெண்ணொருத்தி நூறு ரூபாவுக்கு மேற்பட்ட ஒரு தொகையைப் பராமரிப்பாகப் பெறமுடியாது என்று

சட்டம் உள்ளது. நூறு ரூபா அடியோடு போதாது என்பது நீதவானுக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் அவர் என் செய்வார்? அவரும் சட்டத்துக்குக் கட்டுப்பட்டவர் தானே! ஆகவே சட்டத்திலே மாற்றத் தேவை. பொருத்தமானது என்று நீதவான் கருதும் தொகையைப் பராமரிப்புத் தொகையாக அவர் விதிக்கலாம் என்று சட்டத்தைத் திருத்துவது பயன் தரும்.

இன்றுள்ள சட்டப்படி, பிள்ளை ஒன்று, அதன் பதினெட்டு வயது வரையுமே பராமரிப்புத் தொகை பெற முடியும். இதையும் காலத்துக்கு ஒவ்வாத ஏற்பாடாகவே உள்ளது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மலிந்துள்ள இந்நாளில் நன்கு படித்துப் பட்டம் பெற்றுவொழிய தொழில் பெறமுடியாது. ஒருவன் நன்கு படிக்க வேண்டுமானால், குறைந்தது ஒரு பஸ்கலைக் கழகப் பட்டமாதல் பெற வேண்டுமானால், அவனுடைய 22 ஆவது வயதிலே தான் அது முற்றுப்பெறும். ஆகவே பிள்ளை ஒன்று இருபத்திரண்டு வயதடையும் வரை தந்தையானவர் அவரைப் பராமரித்தல் வேண்டும் என்று சட்டத்தைத் திருத்துதல் விரும்பத் தக்கது.

இருபத்தைந்து சதத்தால் அராசாங்கம் செல்வந்தனாகிவிட்டபோல தில்லை. ஆகவே, பராமரிப்புக்கான விண்ணப்பத்துக்கும் அழைப்பாணை களுக்கும் முத்திரை வேண்டும் என்ற தேவைப்பாட்டை நீக்கிவிடுவது நல்லது போலத் தோன்றுகின்றது.

மேலே குறிப்பிட்ட திருத்தங்களை எழுது சட்டம் ஏற்காவிட்டால் சட்டம் ஒரு கடிதை என்பது உபயோகிப்பட்டுவிடும். அந்நிலை வேண்டாம். சட்டத்தைத் திருத்துவோம். அதே வேளையில் சமுதாயத்தையும் சிந்திக்குவோம்.

கண்டியர் திருமண, திருமண நீக்கச் சட்டத்தால் அளப்படுவோர் அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பராமரிப்புத் தொகை பெறக்கூடிய ஏற்பாடு உண்டு. முகவியில் திருமணம், திருமண நீக்கச் சட்டத்திலும் இப்படியான ஏற்பாடுகள் உள். ஆனால் அவர்களுக்கும் பராமரிப்புக் கட்டளைச் சட்டம் எற்புடையதாகும். ஆகவேதான் இப்போதுச் சட்டம் முக்கியத்துகலாம் பெற்று வருகின்றது. மக்கிடமான இச் சட்டத்தில் அரிமுகவியான திருத்தங்கள் உடனடியாகத் தேவை.

கல்முனையில்

அழகுக்கு அழகு செய்யும் அழகிய நகைகள்,
பார்ப்பவர் கண்களைப் பளிச்சிட வைக்கும்
வேலைப்பாடுகள்

இதோ உங்களை அழைக்கின்றது!

பரீதா

நகை மாளிகை

27, பிரதான வீதி, கல்முனை.

கண்ணைக் கவரும் வண்ண வண்ண டிசைன்களில்,
குறித்த காலத்தில் ஓடருக்கு நகைகள்
உத்தரவாதத்துடன் செய்து தரப்படும்.

உத்தரவாதமுள்ள

★ பவுண்

★ தங்க நகைகளுக்கு

நம்பிக்கையும் நேர்மையும்

உள்ள ஸ்தாபனம்

ஆயிஷா நகை

மாளிகை

AISHA JEWEL HOUSE

ଆଇଶା

ස්මර්ணாவரண මාලිකை

83, ஏகாம்பரம் வீதி,
திருகோணமலை.

நேர்மையே

எங்கள் இலட்சியம்

சிறந்த ஜவுளி

தினுசு வகைகளுக்கு

உகந்த இடம்

முசுமட்ஸ் ட்ரேபரி

ஸ்டோர்ஸ்

77, ஏகாம்பரம் வீதி,

திருகோணமலை.

தொலைபேசி: 459-

பைதகரஸ்

ஒரு மரத்தில் எத்தனை இலைகள் உள்ளன என்று சரியாக கணக்கிட்டு கூறமுடியுமா? என்று எவராவது கேட்டால் அவருக்கு "மேல் தட்டில்" கொஞ்சம் சரியில்லை என்று தான் நீங்கள் நினைப்பீர்கள்.

விஞ்ஞான யுகத்தின் "இயந்திர கணிகளான" கம்பியூட்டர்கள் ஒரு வேளை இக் கணக்கிற்கு விடையளிக்கலாம்.

ஆனால் மனிதனால் முடியுமா? முடியும் என்கிறது நமது இந்திய கணித சாஸ்திரமான "லீலாவதி".

கி. பி. 1114இல் வாழ்ந்த வானவியல் நிபுணரும், கணித சாஸ்திர வல்லுநருமான பாஸ்கராச்சாரியார் என்ற அறிஞர் இயற்றிய லீலாவதி என்ற கணித சாஸ்திரத்தை நுணுக்கமாக சுற்றவர்களால், ஒரு மரத்திலுள்ள இலைகள் எத்தனை என்று சரியாக கணக்கிட்டுக் கூற முடியுமா.

அன்றைய பாரத நாட்டின் வாழ்க்கை முறையில் வேதங்கள் பெரும் பங்கு வகித்தன. வேதங்களின் முக்கிய அங்கமாக வானவியல் விளங்கியது. வானவியலின் முக்கிய ஆம்சமாக கணிதவியல் இருந்தது.

இந்திய கணிதவியல், எண்கணிதம் (Arithmetic) இயற்கணிதம் (Algebra) திரிகோணகணிதம் (Trigonometry) என்ற முப்பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தது.

வானவியலுக்கு கிரேக்கரிடமும், வடிவ கணிதத்திற்கு (Geometry) எகிப்தியருக்கும் நாம் கடன்பட்டிருக்கின்றோம்.

என்னும் வடிவ கணித தீர்ப்புகளை (Proofs) நம்மவர்கள் சூத்திரங்களில் சமைத்துள்ளனர். ஆனால் தீர்ப்புகளை அடைந்த வழிகள் பற்றி யாதும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

அந்நாளில் - இந்நாளைப் போல் அச்சியந்திரங்கள் இல்லை. ஏடுகளில் எழுதிவைப்பதற்கு தீர்ப்புகள் இலகுவாக இருந்தன.

மேலும் காதால் கேட்டு-மனனம் செய்யும் "கர்ண பரம்பரை" முறையில் சூத்திரங்களையும் தேற்றங்களையும் மாத்திரமே நினைவில் வைப்பது இலகுவாக இருந்தன. சூத்திரங்களும் தேற்றங்களும் தெரிந்திருந்தால் முறைகள் தானாக விளங்கும் தானே!

இத்தகைய காரணங்களால், வடிவ கணிதத்தில் ஓரளவு நமது முன்னோர் பின்னடைந்திருந்தனர்.

என்னும் வேதவியலில் வடிவ கணிதமுறை பெரிதும் தேவைப்பட்டது. இதற்கு ரஜ்ஜுகணிதம் என்று

இந்தியாவில் தான்

ஒரு கணிதத்தை வைத்திருந்தனர். ரஜ்ஜு என்றால் கயிறு என்று பொருள்.

கயிற்றைக் கொண்டு, அளவுகண்டு, பலிபீடங்கள், வேள்வி மேடைகள் என்பவற்றைக் கட்ட ரஜ்ஜு கணிதத்தை உபயோகித்தனர்.

உதாரணமாக - மகாவேதி எனப்படும் பெரும் வேள்வி மேடையானது 97 சதுர அங்குல பரப்புள்ள இரு சமபக்க சரிவகம். இது 36 அங்குல உயரமானதாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

தற்பொழுது வடிவகணித முறையில் முக்கிய அடிப்படையாக கருதப்படுவது "பைதகரஸ் தேற்றமாகும்" (Pythagoras Theorem)

இத்தேற்றம் அப்படியே இந்திய கணித சாஸ்திரத்தில் இல்லாவிடிலும், இத் தேற்றத்தின் அடிப்படையான கூட்டங்களை நம்மவர் அறிந்திருந்தனர். (5,4,3), (13,12,5) போன்ற எண் கூட்டங்களின் விசித்திரப் போக்குகள் பற்றி ரஜ்ஜுகணி

தத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வேண் கூட்டங்கள் - பைதகரஸ் எண்கள் என இப்பொழுது அழைக்கப்படுகின்றது.

இதனால் பைதகரஸ் இந்தியாவிற்கு வந்தே "பைதகரஸ் தேற்றம்" பற்றிய உண்மைகளை அறிந்திருக்கலாம் என்று நம்பப்படுகின்றது.

இந்திய கணித வரலாற்றில் முக்கிய இடம் பெறுபவர்கள் லகதர், ஆரியபட்டர், சூரியபட்டர், பிரமகுப்தர், பூந்தரர், மகாவீரர், நாராயண பண்டிதர், பாஸ்கராச்சாரியர் என்பவர்களாவர்.

கணிதங்கள் வேதங்களுக்குத் தேவையாக இருந்தன. ஆரியபட்டரின் "வேதாங்க சோதிடம்" என்ற நூலில் மூவுறுப்பு விதி (Rule of Three)

ஆவர்த்த முறை (Periodicity) சமன்பாடு (Equations) என்பவை பற்றி கூறப்பட்டுள்ளன.

அக்காலத்தில், கணித முறையைக் கொண்டு-பருவ முடிவு காலங்கள், பௌர்ணமி, அமாவாசை, வருடப் பிறப்புகள் போன்றவைகள் கணிக்கப்பட்டன.

இதனால் அன்றைய கணித வல்லுனர்கள் வானவியல் நிபுணர்களாகவும் விளங்கியதில் ஆச்சரியம் எதுவுமில்லை.

சாஸ்திர விஷயங்கள் அதிகரிக்க-அவற்றை சித்தாந்தங்களாக நமது முன்னோர் வழிப்படுத்தினர். பிரம, சூரிய, சோம, ரோமக, பௌலஸ்திய போன்ற - குறைந்தது 20 சித்தாந்தங்கள் முன்னையோரின் வேதங்களின் முக்கிய பிரிவுகளாக விளங்கின.

கணித சாஸ்திரம்

பௌலஸ்திய, ரோமக் சித்தாந்தங்கள் கிரேக்க, ரோம கலாசாரங்களிலிருந்து பெற்றவையாக கருதப்படுகின்றன. இவற்றிற்கு முறையே கிரியா, ரபூரி என்ற வேறு பெயர்களும் உண்டு.

இந்திய கணித சித்தாந்தங்களில் = பாஸ்கராச்சாரியார் நமக்களித்த சித்தாந்தங்கள் இரண்டு. அவை "சித்தாந்த சிரோன்மணி", "கரண சாஸ்திரம்" என்பவையாகும்.

சித்தாந்த சிரோன்மணி நான்கு பகுதிகள் கொண்டது. அவை முறையே (1) பட்டகணிதம் எனப்படும் வீலாவதி (2) பீஜகணிதம் (3) கிரக கணிதம் (4)கோல கணிதம் எனப்படும்.

"வீலாவதி" என்கணிதம், வடிவ கணிதம் ஆகிய இரு துறைகளிலும் சம்பந்தப்பட்டது.

வீலாவதி என்று தனது கணித நூலுக்கு பாஸ்கராச்சாரியார் பெயர் கொடுத்த கதை கவையா எனது.

பாஸ்கரருக்கு வீலாவதி என்று ஒரே ஒரு மகள் இருந்தார். அவ

ளது ஜோதிடத்தின்படி, வீலாவதிக்கு திருமணம் புரிய வாய்ப்பில்லை. ஜோதிட வல்லுனரும், கணித நிபுணருமான பாஸ்கரர், எவ்வளவோ ஆய்வு நடாத்தி-வீலாவதிக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நாளை திருமணத்திற்கு தேர்ந்தெடுத்தார்.

இதனால் சரியான முகூர்த்த நேரம் தவறி விட்டது. வீலாவதிக்குத் திருமணம் நடக்கவில்லை.

எனவே வீலாவதியைத் திருப்திப்படுத்தவும், அவள் பெயர், நிலைபெறவும் பாஸ்கரர், தனது பட்டி கணிதத்திற்கு வீலாவதி என்று பெயரிட்டார்.

சித்தாந்த சிரோன்மணியில் இந்திய வானவியல் பற்றி சிறந்த விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

உலகின் தோற்றம், உயிர்களின் தோற்றம், மற்றைய கிரகங்களின்

கற்றூரா?

அந்த நல்ல நேரத்தை சரியாக காட்ட "நீர்க் கடிக்காரம்" ஒன்றை அமைத்தார். ஆனால் விதி யாரை விட்டது?

சிறு பெண்ணை வீலாவதிக்கு இந்த நீர்க்கடிக்காரம் புதுமையாக இருந்தது. அடிக்கடி ஓடிச் சென்று அதை எட்டிப் பார்த்த வண்ணமிருந்தார். ஒருநாள் அப்படி எட்டிப் பார்க்கும் பொழுது அவளது மாணியிலிருந்து ஒரு முத்து கழன்று அக் கடிக்காரத்தினுள் விழுந்து விட்டது.

அசைவுகள், வானவியலில் உபயோகிக்கப்படும் கருவிகள் என்பவை பற்றியும், திரிகோண கணித "சைன்" விதிகள் பற்றியும் சித்தாந்த சிரோன்மணியில் பாஸ்கரர், தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

வியப்புறும் கற்பனை, நுட்பமான படைப்பு, சுருக்கமான விளக்கம் என்பவையினால் இந்திய கணித சாஸ்திரம் தனித்துவம் பெற்று விளங்குகின்றது.

— எஸ் ஏ. ஆர். லிங்கன்

மன்னர் வாழ்வில் '4' எண்

ஜேர்மன் சக்கரவர்த்தியான சார்ள்ஸ் (IV) (1316 - 1378) என்பவர், அவரின் பெயருடன் ஓட்டியுள்ள நான்கு (IV) என்ற இலக்கத்தின் அடிப்படையிலே வாழ்ந்துள்ளார். இவர் தினமும் உண்பது நாலு உணவுகள். வாசம் செய்ததோ நாலு மாளிகைகளில்! ஒவ்வொரு மாளிகையிலும் நாலு அறைகள். ஒவ்வொரு அறைகளிலும் நாலு கதவுகள், நாலு மேசைகள், நாலு விளக்குகள். இவரின் கிரீடத்தில் நாலு மோடுகள். உடையில் நாலு கலர்கள். பேசுவதோ நாலு மொழிகள், நாலு முறை திருமணம் செய்தார். இவர் செல்லுவதோ நாலு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட வண்டியில். அருந்தவது நாலு விதமான வைஸ்கள்! சாம்ராஜ்யத்தை நாலாக இவர் பிரித்திருந்தார்; ராணுவத்தையும் நாலு சேனைகளாக்கினார். கவர்னர்கள் நால்வர்; ஜெனரல்கள் நால்வர்; காப்டன்களும் நால்வர். இவர் இறக்கும் போது படுக்கையின் பக்கத்தில் இருந்த டாக்டர்களும் நால்வர். இவர் 1378ஆம் ஆண்டு நவம்பர் இருபத்தொன்பதாம் திகதி காலமானார்! மரணிக்கும் போது கூட நேரம் எல்லளவு தெரியுமா? நாலு மணி, நாலு நிமிடம்! இவர் கடைசியாகக் கூறிய வார்த்தையோ "குட்பை" Good Bye அதையும் நாலு முறை கூறினாராம்!

அன்பர்கள், ஆதரவாளர்கள் அனைவருக்கும் எமது
இதயங்கனிந்த நல் வாழ்த்துக்கள்!

பொதுமக்களின் நலன் கருதி திறக்கப்பட்டுள்ளது!
யாழ்ப்பாணக் கமக்காரர்களுக்கு ஒரு
நற்செய்தி!

உங்களுக்குத் தேவையான "குரங்கு மார்க்" மண் வெட்டிகளுக்கும்
கட்டடங்களுக்குத் தேவையான சகல விதமான இரும்புச்
சாமான்கள், பூட்டுப் பிணைச்சல்கள் முதலியனவற்றிற்கு

ஒருமுறை விஜயம் செய்யுங்கள்!

நீர்வேலி காமாட்சி அம்பாள் ஐக்கிய கைத்தொழிற் சங்கத்தின்
உற்பத்திப் பொருள்கள் அனைத்தும் மேற்படி ஸ்தாபனத்தாரின்
விலைக்கே எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதை
மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

‘ஸ் டீ ல் ச ன் ஸ்’

("குரங்கு மார்க்" மண்வெட்டிகளுக்கு இலங்கையின் ஏகவிநியோகஸ்தர்கள்)

287 - 289, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி: "ஸ் டீ ல் ச ன் ஸ்"

தொலைபேசி: 7035.

University of Jaffna

162643

Library

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

162643

ARCHIVES

இலங்கை தோற்பொருட் கூட்டுத்தாபனம்

ஆடவர், அரிவையர், குழந்தைகள்,
வினையாட்டு வீரர்கள் ஆகியோருக்கான
தரம் வாய்ந்த லங்காசம் காலணிகளைத்
தயாரிப்பவர்களான இலங்கை
தோற்பொருட் கூட்டுத்தாபனத்தினரின்
தோற்பொருட்கள் தரத்தில் உயர்ந்தவை.

உயர்ந்த ரக லங்காசம் தோல்
வகைகளும் கிடைக்கும்.

இலங்கை தோற்பொருட் கூட்டுத்தாபனம்

55, ரோஸ்மீட் பிளேஸ்,
கொழும்பு-7.

தொலைபேசி: 91715-91716.

சீந்தாமணி

ஈழத்தின் தலைசிறந்த

சித்திர சகிதமான

குடும்பப் பத்திரிகை.

இது மக்கள் தினசரி தினபதியின் வார இதழ்

சுமார் அரை லட்சம்

வாசகர்களைக் கொண்டது.